

ВТОРНИК, 13 ЯНУАРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Edward McMILLAN-SCOTT

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието бе открито в 9,00 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

4. Предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (преработка) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Wolf Klinz – от името на Комисията по икономически и парични въпроси, относно предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (преработка) (СОМ(2008)0458 – С6-0287/2008 – 2008/0153(COD) (A6-0497/2008).

Wolf Klinz, докладчик. – (DE) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, през юли 2008 г. Европейската комисия представи своето предложение за преразглеждане на съществуващата Директива относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), което служи за основа на днешните разисквания. Необходимо е да се припържаме към изключително стриктен график, за да гарантираме, че ще успеем в действителност до края на този парламентарен мандат да преразгледаме Директивата за ПКИПЦК, която е в сила от 1985 г. в първоначалния си вид.

Ясната цел на тези реформи е да се подобри конкурентоспособността на европейския сектор за инвестиционни фондове, да се намалят разходите, секторът да се развива и да се възползва от икономите от мащаба, да се гарантира, че всички инвестиционни посредници наистина имат достъп до всички пазари в Европейския съюз, и да се постигне всичко това, без да се намалява защитата на инвеститорите, а напротив – да се увеличи. С други думи, поставихме си много амбициозна програма и трябва да кажа, че наистина оценявам факта, че в сътрудничество с всички ангажирани институции успяхме да приключим този проект в рамките на такъв кратък период от време.

Инвестиционните фондове предоставят възможност на дребните инвеститори да инвестират малки суми в диверсифициран, професионално управляван портфейл. В миналото подобни европейски предприятия вече доказаха, че имат голям успех. Колективното инвестиране в прехвърлими ценни книжа се предлага не само в Европа, но също в значителна степен и в региони извън Европейския съюз, особено в Южна Америка и Азия, където то е много високо ценено. Ето защо беше изключително важно при преразглеждането на директивата да се уверим, че статусът на тези ПКИПЦК няма да пострада.

Директивата за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа е изменена два пъти в миналото и този път Комисията отново обърна голямо внимание на преразглеждането ѝ. Комисията проведе консултация, представи Зелена книга и Бяла книга и започна задълбочена дискусия със заинтересованите страни. Комисията предложи общо шест мерки при това преразглеждане, които трябва да спомогнат за осъществяването на целите, които посочих.

Тези мерки включват: първо, въвеждане на паспорт на управляващото дружество; второ, улесняване на трансграничните сливания на фондове с цел намаляване на броя на фондовете, предлагани в Европейския съюз, и следователно премахване на несъответствието, съществуващо в момента между Европа и Съединените американски щати в частност; трето, въвеждане на възможност да се създават структури от типа управляващи-захранващи, с други думи възможността един фонд да инвестира в друг, който да управлява инвестициите; четвърто, изготвяне на кратка информация в документ от две страници, познат като основна

информация за инвеститорите и съдържащ най-важната информация за дребните инвеститори; пето, опростяване на процедурата за уведомяване, за да се гарантира, че когато фонд изисква оторизация в страна, в която все още не е оторизиран, това няма да доведе *de facto* до повторна оторизация; и накрая, засилване на сътрудничеството при надзора.

Секторът на инвестиционните фондове не остана незасегнат от финансовата криза. Големи суми бяха изтеглени и при тези обстоятелства е наистина жизненоважно да вземем решения в най-кратък срок, за да се повиши надеждността на фондовете и да се гарантира, че дребните инвеститори няма да загубят доверие в тези финансови инструменти.

Бих искал да приключа с две неща. Първо, Комисията създаде група с председател Jacques de Larosière, която да проучи въпроса с надзора в Европа. Надявам се, че изводите, които ще направи тази група, и предложенията, които ще разработи, ще бъдат взети под внимание от Комисията и ще бъдат приети. Второ, особено в случаите на трансгранични сливания на фондове все още се наблюдава разлика при облагането на трансграничните и националните сливания. Призоваваме Комисията да се увери, че условията ще бъдат уеднаквени.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, със задоволство изразявам подкрепата на Комисията относно предложението за изменение на ПКИПЦК IV. Това ще съдейства за приемане на изменението на ПКИПЦК IV в рамките на едно четене. Подобен развой ще бъде изключително благоприятен за европейските инвестиционни фондове, които в последно време са изправени пред многобройни предизвикателства.

Предложението, прието от Комисията през юли миналата година, е резултат от задълбочен процес на консултации, който започна преди финансовата криза. Той определи някои ясни цели за подобряване на действието на Директивата за ПКИПЦК. Имайки предвид това, Комисията искаше да опрости и стимулира трансграничното предлагане на ПКИПЦК, да предостави на мениджърите на фондовете ефикасни инструменти за увеличаване на размера на средствата им и възползване от икономии от мащаба. Обаче не става въпрос само за конкурентоспособност. Комисията искаше също да въведе ефективни правила за предоставяне на информация на инвеститорите, които да гарантират, че всеки, който желае да инвестира своите спестявания в ПКИПЦК, ще получи съществена, ясна и разбираема информация, преди да вземе решение.

С удовлетворение мога да кажа, че целите, определени в предложението на Комисията, са изпълнени. Парламентът и Съветът коригираха предложението на Комисията относно сливанията, структурите от типа управляващи-захранващи, процедурата за уведомяване и основната информация за инвеститорите, но амбициозните цели на Комисията, изложени в първоначалното ѝ предложение, бяха изцяло удовлетворени.

Комисията е много доволна от резултата от процеса на съвместно вземане на решения по главите, съдържащи се в нейното предложение от м. юли. По въпроса за паспорта на управляващото дружество, който стана съществена част от предложението, Комисията първоначално, при приемането на предложението, имаше сериозни притеснения относно потенциалното отрицателно въздействие, което един недостатъчно добре подготвен паспорт на управляващото дружество би имал върху сигурността и инвеститорите на дребно, влагащи средствата си в ПКИПЦК фондове.

Поглеждайки назад, аз съм убеден, че нашето решение да се консултираме с Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа по тези въпроси беше правилно. То помогна на Парламента и на Съвета да изготвят ясни разпоредби, които да защитават интересите на притежателите на дялове. Това беше единственото, което ме безпокоеше във връзка с паспорта на управляващото дружество.

От юли 2008 г. досега изминахме дълъг път. Съветите на Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа подготвиха основата за цялостен набор от разпоредби, които разясняват отговорностите, осигуряват пълна информация и подкрепят необходимото сътрудничество и подпомагане на органите на държавите-членки на ЕС. Това е валидно за всички етапи: оторизация, надзор и изпълнение. Комисията вече може да подпише компромисния текст.

Работата ни по засегнатия въпрос, обаче, не е приключила. Успехът на паспорта на управляващото дружество зависи от нашата способност да се справим с още няколко сложни въпроса, като управление на риска чрез мерки от ниво 2. Тази дейност ще предостави възможност също да се справим със слабостите в управлението на риска, които станаха очевидни в някои случаи в последно време.

Много стриктни срокове са наложени на Комисията за постигане на тези мерки. Ние изразихме опасенията си относно приложимостта на тези срокове. Ще са ни необходими време и ресурси за внимателното подготвяне на мерките, за консултации с притежателите на дялове и за приемането. Комисията ще положи усилия да започне този процес възможно най-бързо. Ще имаме нужда и от пълното и активно сътрудничество на всички участници, включително и от страна на Парламента, за да можем да изпълним мерките навреме.

Бих искал отново да благодаря горещо на докладчика, гн Wolf Klinz, и да изразя своята благодарност и възхищение от ефективната работа на Парламента по този въпрос. И трите институции могат да бъдат доволни от консенсуса, който бе постигнат в рамките на само няколко месеца. Показахте, че Европа може да се движи бързо по пътя към полезни регулаторни подобрения. На базата на това постижение трябва да вървите към по-нататъшно усъвършенстване и да завършите амбициозната програма за прилагане на законодателството.

Накрая, нека завърша с две изявления, които Комисията се съгласи да направи във връзка с приемането на този доклад.

Първо, по въпроса за облагането на трансграничните сливания. Комисията се задължава да проучи евентуалното неблагоприятно въздействие, което националните данъчни системи могат да имат върху трансграничните сливания, след като предложените разпоредби се приемат. Комисията ще проверява по-специално случаите на потенциални неблагоприятни данъчни последици за инвеститорите.

По въпроса за надзора, ясно изразих необходимостта от засилване на сътрудничеството. В Директивата за платежоспособност II и в измененията на Директивата за капиталовите изисквания Комисията, по моя препоръка, направи предложения за засилване на сътрудничеството по надзора. Ето защо не ми е трудно да се съглася с необходимостта да се наблегне на тази ключова област. Следователно, за да се гарантира последователност и съгласуваност при регулацията на съответния финансов сектор, Комисията се съгласява, въз основа на заключенията от доклада на гн de Larosière, да проучи необходимостта от засилване на разпоредбите на настоящата директива, свързани със споразумения за сътрудничество при надзора.

Jean-Paul Gauzès, докладчик по становище на Комисията по правни въпроси. – (FR) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, позволете ми първо да приветствам забележителната работа, извършена от нашия докладчик, гн Wolf Klinz, който успя да постигне пълно съгласие в Комисията по икономически и парични въпроси и да договори напълно задоволителен компромис с председателството.

След като беше поискано становището ѝ, Комисията по правни въпроси изложи своите виждания и те бяха взети под внимание. Директивата за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) в първоначалния си вид беше от ключово значение за развитието на европейските инвестиционни фондове. През юни 2007 г. активите, управлявани от ПКИПЦК, възлизаха на 6 000 милиарда евро и ПКИПЦК представляваха около 75 % от пазара на инвестиционни фондове в Европейския съюз. Заложените вътрешни гаранции от ПКИПЦК обясняват защо те са признати от инвеститорите и отвъд границите на Европа. Въпреки това регулациите трябва да бъдат променени за насърчване на развитието на тези фондове.

Промените, направени през 2001 г., откриха нови инвестиционни области за ПКИПЦК, но останаха няколко пречки. Началото на публичното обсъждане бе положено със Зелената книга. През 2005 г. тя беше последвана от Бяла книга.

Днес ние можем да приветстваме големия напредък по отношение на ефективността, представен в предложението, което разглеждаме. Най-значителен напредък е признаването на европейски паспорт на управляващите дружества. Предложените разпоредби ще дадат възможност да се въведе такъв паспорт на управляващите дружества, като същевременно се гарантира адекватна защита на инвеститорите. Това е цялостен паспорт и ние го приветстваме. Включените в него мерки относно надзора със сигурност ще отстранят евентуални съмнения.

Предложението прави също сериозни технически подобрения, например уведомяване, трансгранични сливания и групиране на фондове в структури от типа управляващи-захранващи. Хармонизирането, което ще бъде постигнато по този начин, ще гарантира също справедливи конкурентни условия в Европейския съюз, при условие че, както нашият докладчик заяви, действията са предприети на фискално ниво, за да се избегнат нарушения.

Astrid Lulling, от името на групата PPE-DE. – (FR) Гн Председател, Комисар, повече от всякога изпитвам смесени чувства относно предложението за директива, което Парламентът се готви да гласува. Вярно е, че докладчикът, гн Klinz, работи по въпроса в продължение на много години и преговаря умело, особено по време на тристранния диалог. Също така е вярно, че директивата ще доведе до значим напредък в работата на вътрешния пазар и в областта на колективното управление на финансови активи, което е приветствано от сектора на европейските инвестиционни фондове. Проблемът е в това, че разискванията и дискусиите в Съвета и в Парламента никога не са били напълно свободни, тъй като резултатът беше известен предварително – за някои страни беше от съществено значение на всяка цена да се въведе европейски паспорт на управляващите дружества.

По принцип въпросът е пределно ясен – паспортът не се нуждае от аргументация. Независимо от това е необходимо да се гарантира, че въвеждането на паспорт на управляващите дружества е придружено от необходимите гаранции, особено по отношение на надзора на средствата, тъй като това води до разединение на функции. Отбелязвам със съжаление, че системата във вида, в който се прилага, е не само сложна, но и обект на различни тълкувания. Съществува риск тя скоро да изпадне в практически трудности, които ще навредят на европейските инвестиционни фондове, по-специално при предлагането на трети страни.

Забелявах наистина, че моята позиция е слабо подкрепена, макар че аз не се чувствам неудобно. При нормални условия бих се изкушила да кажа, че само въз основа на практиката ще бъде възможно да се направят окончателни изводи и да се реши кой е прав. Дали тези, които имат доверие в способностите на пазарните субекти да се адаптират, или онези, които настояват за по-разумен подход? Не изключвам възможността за успех, но той не е гарантиран. Трудно бихме се убедили, като се имат предвид последните новини, особено скандалът Madoff и неговите последици върху управлението на колективните финансови активи.

Моят скептицизъм преминава в загриженост. Сега знаем, че секторът на инвестиционните фондове няма да бъде подминат от финансовата криза. Може би трябва да си зададем важните въпроси. В тази тежка криза вземането на решения, които размиват отговорностите на заинтересованите лица или предполагат перфектно сътрудничество между регулаторните органи, може наистина да доведе до противоречия.

Казвам, каквото мисля – тази директива е от друга епоха – отпреди кризата. Тя носи отпечатъка на някакво безгрижие. Финансовата система на практика изживява трайна и фундаментална криза на доверието и цели фрагменти от нейната архитектура трябва да бъдат преразгледани. Нека не забравяме, че първото задължение на фондовете на паричния пазар е да се защитят инвеститорите чрез диверсификация на рисковете и чрез установяване на строги правила. Гласувайки този текст в сегашния му вид, без да знаем накъде наистина сме се отправили, ние се преструваме, че нищо не се е случило. Това пренебрегване на действителността няма да доведе до нищо добро, така че аз ще се въздържа, въпреки че съм подписала компромисните изменения, договорени със Съвета. Предвид обстоятелствата, направените подобрения ми изглеждат по-маловажни в сравнение с принципните въпроси, които поставям.

Donata Gottardi, *от името на групата PSE.* – (IT) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, предстои ни да гласуваме новата Директива за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа. Тази директива е изключително важна в миналото, ще продължи да бъде такава и в бъдеще.

Нещата са се променили от времето на първата директива, която датира от преди почти четвърт век. Сега ние трябва да координираме законовите, подзаконовите и административните разпоредби и да поискаме радикално обновяване, така че да се вземат под внимание новите нужди, които трябва да се разгледат, според мен, от гледна точка на една по-голяма гладкост и мобилност, а също по-значителен надзор и контрол.

Дейността на Комисията по икономически и парични въпроси продължи в духа на отлично сътрудничество, благодарение на положителната нагласа на докладчика, на когото нямам думи да благодаря достатъчно, и на Съвета – вероятно защото осъзнахме, че се докосваме до област, която е тясно свързана с финансовата криза и че спешно е необходимо да се излезе с някои навременни и подходящи решения. Смятам, че е важно на този етап да се обобщят няколко точки, по които постигнахме съгласие, и, надявам се, добри резултати. Такъв е случаят с управляващите дружества, особено по отношение на определяне на приложимото право – правото на държавата-членка, в която действа фондът или в която е учредено управляващото дружество – с цел да постигнем поясна, по-безопасна и по-ефективна система за контрол. Такъв е и случаят със споразумението относно мерките от ниво 2, което Комисията трябва да приеме най-късно до м. юли 2010 г.

Същото се отнася и до разбирането, че управляващото дружество е отговорно за процедурите, механизмите и лицата за връзка, за да се даде възможност на потребителите и инвеститорите да получат конкретна информация, както и – не на последно място – да отправят оплаквания, ако имат такива, в случаите когато управляващото дружество не е базирано в тяхната държава-членка. Ние трябва да видим в положителна светлина възможността за по-нататъшно засилване на сътрудничеството по отношение на надзора чрез двустранни и многостранни споразумения между компетентните органи на държавите-членки относно ПКИПЦК и управляващите дружества, а също и чрез споразумения за сливания и структури от типа управляващи-захранващи, които дават възможност за по-пълно възползване от вътрешния пазар. Все още имаме някои различия в мненията, които обаче са относно сроковете на процедурата по уведомяване, които бихме желали да бъдат по-дълги и подходящи, както беше изложено от Съвета.

И накрая, бих искала да спомена постигнатия напредък по проспекта, съдържащ основната информация за инвеститорите, която им осигурява защита, като отбележа, че бихме желали този проспект да бъде разпаден

– на хартиен носител поради малкия му размер – на всички, а не само при поискване. В заключение смятам, че всички сме съгласни относно необходимостта да приключим тази точка на първо четене.

Olle Schmidt, *от името на групата ALDE.* – (SV) Гн Председател, Комисар, най-напред искам да благодаря на моя колега от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, гн Klinz, за отличната му работа. Във време на такива сътресения, както беше тази есен, докладчикът успя да намери разумен компромис, което вече беше споменато. Дори и без финансовата криза тези въпроси са сложни. Това ми е добре известно, тъй като аз отговарях за изменението на ПКИПЦК през 2001 г.

Целта на ПКИПЦК фондовете е да се създаде не само по-добър и по-голям финансов пазар, но също и този пазар да е отворен и насочен към потребителя. Това до голяма степен се осъществи. Много препятствия бяха отстранени през 2001 г. Бих искал да напомня на всички, че и тогава не беше особено лесно. Това беше преди процедурата Lamfalussy. Все още са налице някои препятствия и точно тях разглеждаме понастоящем. Ще има подобрене в маркетинга. Ще има по-голяма защита за инвеститорите. Сливанията и структурите от типа управляващи-захранващи ще бъдат възможни, а сътрудничеството между надзорните органи ще бъде засилено – нещо, което също бе споменато от Комисаря.

Правилата, отнасящи се до паспорта на управляващото дружество, са чувствителен въпрос. Вече чухме коментарите по него. Наясно сме с различните мнения. Все пак смятам, че настоящето предложение е добро. Наличието на конкуренция и отвореност винаги е от полза за един добре организиран пазар.

Друг важен въпрос беше основната информация за инвеститора, която заменя опростения проспект. Трябва да се постигне баланс между полезна информация и ефективност. Не е добре информацията да е твърде много, както и не е добре да е твърде малко. Въпросът за езика, разбира се, е чувствителен, но аз вярвам, че ние трябва да имаме куража да се справим с този проблем, ако искаме да постигнем по-голям напредък с трансграничната търговия. Тук отново се изисква разумен баланс.

Както стана ясно през есента, Европа се нуждае от финансов пазар, който да функционира ефективно. ПКИПЦК си проправиха път и имат успех, превърнаха се в ценена марка също и извън Европа. Нека запазим постигнатия напредък, както прави това предложение.

Eoin Ryan, *от името на групата UEN.* – (EN) Гн Председател, бих искал най-напред да поздравя докладчика, гн Klinz, за отличния му доклад. Той е работил изключително усилено за постигане на компромис и аз го поздравявам за това.

Когато влезе в сила, ревизираната Директива за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа ще служи за намаляване на бюрокрацията и излишните разходи.

По време на преговорите за компромис бяха отчетени съображенията на някои държави-членки, което позволи изработването на силно и широко подкрепено предложение. Смятам, че то не само защитава потребителите, но е и добро за инвеститорите. Както някои оратори вече казаха, отвореният пазар е положителен фактор и може да е от голяма полза за всички нас, ако е добре регулиран.

Преразглеждането на Директивата за ПКИПЦК още веднъж потвърждава, че днешните финансови пазари са толкова сложни, че имаме нужда от общи правила и стандарти за ефективно регулиране и функциониране на сектора на финансовите услуги в глобален мащаб. Това се признава не само в Европа, но и в целия свят, защото финансовата конюнктура е безпрецедентна. Много важно е да работим заедно на глобално равнище, за да се опитаме да решим проблемите.

Позволете ми само да напомня, че днес честваме едно важно събитие – 10-годишнината на евро валутата, която сама по себе си служи като илюстрация на значението на икономическото сътрудничество. За щастие моята страна, Ирландия, е член на еврозоната, тъй като настоящата валута е източник на стабилност за Ирландия и за други страни в сегашното време на безпрецедентни сътресения и глобална рецесия. Ако Ирландия не бе в еврозоната, вероятно щяхме да бъдем в неблагоприятната позиция на Исландия – сега обаче ние сме в различна ситуация.

Бих искал да припомня на някои от сънародниците ми в Парламента, и на гжа Sinn Féin в частност, че ако те бяха надделели, ние нямаше да бъдем в еврозоната. Навремето те определяха това като крачка назад. Ирландия нямаше да бъде в паричния съюз и икономическото ѝ положение щеше да бъде не по-завидно от това на Исландия.

Бих искал да напомня на онези, които се противопоставяха на европейския проект в Ирландия, че много страни по света сега използват отхвърлянето на Договора от Лисабон в Ирландия и обръкването във връзка с

вероятните или явни последици от него, за да спечелят нови договори за сметка на Ирландия. В икономическо отношение Ирландия трябва да остане в центъра на вземането на решения в Европа, където традиционно е била и където нашият бизнес иска тя да бъде.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, с оглед на всички настоящи противоречия относно регулацията на сектора на финансовите услуги и стремителното желание за свръхрегулация, това е добре дошъл пример за благоразумно, подходящо и премерено регулиране на сектора. Гн Klinz и Комисията са свършили добра работа и аз с готовност подкрепям този доклад и предложените изменения.

ПКИПЦК са важна част от европейския и – разбира се – шотландския сектор на управление на инвестициите. Те са изключително важен приемник на спестявания и вложения не само в Европа, но и по целия свят. Това, че се подражава на модела на ПКИПЦК, несъмнено е достатъчен комплимент, към този модел се стремят дори и в САЩ. Гн Klinz е включил почти всичко, което смятам за изключително важно, като например диверсификация чрез нови инвестиционни продукти и техники при разумно ниво на сигурност. Найважното е, че трябва да постигнем по-големи икономии от мащаба в Европа. Много от нашите ПКИПЦК са твърде малки и прекалено многобройни, така че ние трябва да подпомогнем сливанията. Лично аз бих отишъл по-далеч – да се позволи на ПКИПЦК с различни инвестиционни цели да могат да се сливат по-лесно, при условие че инвеститорите са адекватно защитени и информирани за тези промени.

На трето място, паспортът на управляващото дружество е изключително важна нова разпоредба, която ще даде възможност за по-големи икономии от мащаба, по-голяма ефективност и намаляване на бюрокрацията. Това трябва да е само в интерес на инвеститорите. Промяната ще се отрази добре на сектора, но – което е още по-важно – тя ще се отрази добре на вложителите не само в Европа, а и навсякъде по света. С удоволствие подкрепям доклада на гн Klinz и преразглеждането на Директивата за ПКИПЦК.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Гн Председател, гн Klinz, изказвам благодарност за свършената работа и умелите преговори. ПКИПЦК са вид търговска марка на европейските финансови пазари, те са добър продукт за износ. И все пак съществуват някои несъответствия в Европейския съюз, тъй като това е област, в която има страни производители и страни потребители, така че съществуват различни стратегии.

Една от целите на преразглеждането на директивата е да се организира в тези условия вътрешен пазар в рамките на ПКИПЦК, който наистина работи. На този етап съществуват четири въпроса. Първият – вече споменат при това разискване – засяга очевидно паспорта на управляващото дружество и Комисарят ни запозна с опасенията си в случай на недобре подготвен паспорт. Обаче, гн McCreevy, необходимо е желание той да бъде изготвен. На моменти имах усещането, че това не е нещо, което членът на ЕК си е поставил за цел. Поради това съм доволна от започналите преговори по инициатива на Европейския парламент и Съвета, за да се гарантира, че когато Директивата за ПКИПЦК бъде преразгледана, ние ще приемем истински паспорт на управляващото дружество, който ще позволи на вътрешния пазар на Европейския съюз да функционира в нормални условия.

Вторият въпрос е свързан със задържането. Ако при преразглеждане на директивата за капиталовите изисквания изискваме банките да държат 5 % от ценните книжа, които пускат на пазара, ще е необходимо незабавно да се хармонизират при същите условия задълженията при задържане в сферата на ПКИПЦК, защото едни и същи рискове трябва да водят до едни и същи правила.

Третото ми наблюдение се отнася до надзора. Мисля, че никой тук не се съмнява в решимостта ни да търсим подобрени условия по надзора. Ние всички очакваме, по инициатива на председателя, гн Barroso, резултатите на работната група начело с гн Jacques de Larosière. Според мен е заложено твърде много, за да си позволим да чакаме още дълго постигането на резултати от тази работна група. Това ще окаже влияние върху условията за организиране на контрол между заинтересованите страни, с други думи – производителите и потребителите на ПКИПЦК. Ето защо въпросите относно надзора в тази област трябва да бъдат решени.

И последното, което искам да отбележа, се отнася до режима на облагане. Докладчикът го спомена и Комисарят се ангажира с него. Зад въпроса с режима на облагане стои скрит протекционизъм, който ние осъждаме и с който трябва да се преборим. За тази цел Комисията трябва да предприеме инициативи, така че режимът на облагане да позволява наистина свободно движение на стоките на ПКИПЦК, без протекционизъм.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Аз също бих искала да подчертая отличната работа на нашия докладчик и способността му да намери подходящ компромис. Както някои от останалите изказали се обаче, аз също имам известни съмнения. Те се отнасят до условието, че държавите-членки на Европейския съюз ще трябва да подготвят всички документи, свързани с инвестиционната дейност, както се посочва в документа, „на език, обичайно използван в сферата на международните финанси“, а това означава на английски.

Аз се изказах в полза на създаването на възможност за бизнеса да намали разходите, което няма да бъде регламентирано подробно, но фондовите мениджъри, говорещи един език, в случая английски, не следва да получават приоритет и конкурентно предимство. Трябва да избегнем също така създаването на правна неяснота.

Как ще може един потребител да защити правата си, ако документът създава предпоставки за двусмислени тълкувания на финансовата отговорност? Аз съм за ясно определена финансова отговорност и конкурентни условия, които да се спазват в инвестиционния бизнес.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) По мое мнение, подобряването на ефективността на механизмите на функциониране на ПКИПЦК трябва да бъде приоритет в работата на Парламента. За да се увеличат ползите и конкуренцията в сектора на европейските инвестиционни фондове, разходите на инвеститорите трябва да бъдат ограничени, като в същото време им се гарантира същото високо ниво на защита. Аз съм съгласен с докладчика, че съществуващият просpekt трябва да бъде заменен от свободен документ, съдържащ основната информация за инвеститора.

Изключително важно е също да се продължи работата по директивата в областта на облагането на сливанията, за да се премахнат данъчните бариери. Нещо повече – и аз като докладчика съм на мнение, че практическото приложение на паспорта на управляващото дружество, който е предназначен да даде на управляващите дружества правото да предлагат портфейл от управленски услуги в целия Европейски съюз, ще допринесе за създаването на истински общ пазар на инвестиционните фондове.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, още веднъж изказвам своята благодарност и възхищение от ефективната работа на Парламента по обсъждания въпрос. Това е резултат от забележително бързо постигнат консенсус.

Както беше споменато, все още предстои много работа на ниво 2. Държавите-членки ще имат за задача да приложат тази нова система от правила – ниво 1 и ниво 2 – преди лятото на 2011 г. Необходими са споразумения за сътрудничество между националните надзорни органи. Това са фактори от ключово значение за правилното функциониране на паспорта на управляващото дружество.

Мога да кажа уверено, че Комисията ще свърши своята работа по улесняването на този процес и прилагането на тези крайно необходими промени за работата на европейските инвестиционни фондове.

Wolf Klinz, докладчик. – (DE) Гн Председател, на първо място, аз съм съгласен с Комисаря, че работата не приключва дотук. Сега трябва да се насочим към процеса на въвеждане и една от причините да определим сравнително кратки срокове за Парламента и Съвета е желанието ни да се уверим, че въвеждането няма да се забави твърде много. Темпото трябва да се поддържа, защото виждаме, че пазарите се променят с огромна бързина и ако постоянно изоставаме, няма да успеем да постигнем целите си напълно или дори изобщо.

Днешното разискване показва, че имаме широка подкрепа сред всички партии относно компромиса, който постигнахме. Разбирам, че гжа Lulling вижда нещата малко по-различно в това отношение, но съм сигурен – бъдещето ще покаже, че нейните опасения да не бъде засегната позицията на Люксембург като един от центровете на европейските инвестиционни фондове ще се окажат неоснователни и че, напротив, новата Директива за предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа може също да предостави възможности за този финансов център.

Гжа Verès е абсолютно права – това, за което всъщност става дума, е окончателното създаване на истински вътрешен пазар в сектора на инвестиционните фондове. Този сектор онагледява факта, че макар да говорим за вътрешния пазар, в много отношения ние още нямаме такъв. Това е изключително важно. Никой не спори, че това ще доведе до изцяло ново и много амбициозно ниво на сътрудничество, включително между надзорните структури, но трябва да го постигнем при всички случаи. В други сфери също надзорните органи трябва да работят по-обвързано и по-продуктивно заедно и да имат по-голямо доверие помежду си, отколкото в миналото. Ако Директивата за ПКИПЦК може да даде известен тласък в това отношение, смятам, че ще е за добро.

Мерките от ниво 2, посочени от Комисаря, са многобройни и трябва да се изготвят за кратко време. Така е наистина, но всички ние имаме интерес това наистина да се случи.

С това въпросът не се изчерпва. Секторът също трябва да си „напише домашното“. Комисията и Парламентът съзнателно избраха да не се повдига въпросът за работата с фондовете, тъй като всички залагаме на презумпцията, че секторът ще спазва обещанието си да се справи с този въпрос самостоятелно, без натиск от страна на законодателя. По това се работи вече от доста време, а още нямаме нищо конкретно, Надявам се, че

скоро ще имаме някакъв резултат, иначе не остава нищо друго, освен да предприемем по-нататъшни действия в обозримо бъдеще.

В заключение бих искал да благодаря не само на Комисията, но също и специално на Съвета за сътрудничеството и активната подкрепа. Благодарен съм и на всички представители на другите групи, особено на гжа Berès, г-жа Gottardi, гн Gauzès, а също и на гжа Lulling, която, както видяхме отново днес, защитава интересите си смело, но в същото време желае да постигне възможен компромис. Сърдечно ви благодаря.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по-късно.

(Заседанието, прекъснато в 9,40 ч., бе възобновено в 10,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

5. Тържествено заседание и разискване – десет години евро

Председател. – Следва тържественото заседание и разискване по случай десетата годишнина от въвеждането на еврото.

(Филм)

Гн Juncker, гн Giscard d'Estaing, гн Trichet, гн Almunia, гжа Berès, госпожи и господа,

На 1 януари 2009 г. беше десетият рожден ден на нашата валута – еврото. Днес тук, в Европейския парламент, отбелязваме тържествено едно от най-важните исторически решения, взети от Европейския съюз досега. В Европейския съюз, където икономическото развитие протича интензивно, създаването на еврото бе логична стъпка в укрепването на общия пазар и улесняването на търговията в рамките на вътрешния пазар. И все пак, когато валутите на 11 суверенни държави бяха заменени от единна валута преди 10 години, имаше голяма доза скептицизъм по отношение на това дали въвеждането на единна валута ще бъде удачно. За осъществяването на тази стъпка се изискваше кураж и решителност.

Сега, десет години по-късно, виждаме не само, че доверието в еврото е точно толкова силно, колкото доверието във валутите, използвани преди това в еврозоната, но също така, че то без съмнение доведе до значителни предимства за хората и бизнеса в Европейския съюз.

Еврозоната доби надеждна макроикономическа стабилност. С оглед на размера на икономиката ѝ, както и на факта, че по-голямата част от търговията е вътрешна, еврозоната доказва, че е много по-добре подготвена да устои на икономическите трусове, отколкото преди, когато държавите-членки бяха с националните си валути.

Особено през последните месеци, белязани от световната финансова криза, еврото доказва, че е важен стабилизиращ фактор. Единната валута ни предпази от най-лошите последствия на най-сериозната финансова криза от 30-те години на XIX век насам.

Без Европейската централна банка и Европейската система на централните банки, действащи като стабилизиращ фактор, ситуацията в Европейския съюз миналата есен щеше да бъде значително по-лоша.

Вижте например Ирландия – държава, която беше особено засегната от финансовата криза. Участието ѝ в паричния съюз я предпази от по-сериозна криза.

Паричният съюз представлява, надяваме се, необратима стъпка към задълбочена икономическа и политическа интеграция; означава принадлежност към един „Съюз с обща цел“. Членовете на еврозоната общуват помежду си като семейство и приемат това, което ще бъде най-добро за всеки отделен негов член.

Създаването на еврото обаче не беше само решение с икономически и финансови последствия. То също така изпрати много ясен сигнал, че Европейският съюз е в състояние да осъществи високите си цели за постигане на общ просперитет.

Днес много граждани на еврозоната гледат на единната валута като на един от най-положителните резултати от европейската интеграция. За да гарантираме, че така ще бъде и в бъдеще, ние трябва да поддържаме

стабилността на общата ни валута. Това е единственият начин да постигнем сигурност, че еврото ще продължи и напред да бъде стабилизиращ фактор и устойчив елемент в динамично променящия се свят.

Понастоящем повече от половината от държавите-членки на Европейския съюз са въвели еврото. Преди няколко дни приветствахме Словакия като шестнадесетия член на еврозоната и аз съм сигурен, че до следващия рожден ден на еврото членовете на еврозоната ще бъдат още повече. Всички държавичленки трябва да имат за цел приемането на единната ни валута на базата на критериите за стабилност.

Убеден съм, че постепенното разширяване ще способства за укрепването на еврозоната в цялост, защото тя е символ на едно общо мирно европейско бъдеще, особено за младите хора в Европейския съюз.

Бившият президент на Франция, гн Valéry Giscard d'Estaing, днес е сред нас и ние го приветстваме с добре дошъл. Заедно с бившия федерален канцлер на Германия, гн Helmut Schmidt, бившия министърпредседател на Люксембург, гн Pierre Werner, и други, той е един от създателите на нашата единна валута. Приветстваме Ви сърдечно с добре дошъл, гн Giscard d'Estaing.

(Ръкопляскания)

Съгласен съм с думите на гн Helmut Kohl, който заедно с гн François Mitterrand, гн Jacques Delors и други – току-що видяхме гн Jacques Santer във филма – допринесе за пълното въвеждане на еврото. През 1998 г. той каза, че макар валутата да представлява основно средство за разплащане, тя е много повече от това, обвързана е с културната идентичност и е средство за измерване на политическата стабилност; призова ни да си представим какво изумително постижение би било милиони хора в рамките на Европейския съюз, с цялото многообразие на своя интелектуален и творчески потенциал, и въпреки всички трудности, да имат единна валута.

От името на Европейския парламент бих искал горещо да благодаря на всички създатели на еврото и на всички, които подготвиха пътя за него, особено на Европейската централна банка, на настоящия ѝ председател, гн Jean-Claude Trichet, и на покойния вече, за съжаление, негов предшественик, гн Willem Duisenberg, за историческото им постижение. Приносът на Европейската централна банка е неограничен.

(Ръкопляскания)

Отправяме благодарност, по-специално, и към гн Alexandre Lamfalussy, председател на Европейския паричен институт, с когото се срещнахме миналата вечер и който в момента участва в една конференция.

Европейският парламент и съответната компетентна комисия – Комисията по икономически и парични въпроси – председателствана по онова време от Karl von Wogau и впоследствие от Christa Randzio-Plath, също през годините изиграха ролята си на движеща сила по този исторически проект, довел от „валутната змия“ до създаването на единната валута. Същото се отнася и за Комисията по икономически и парични въпроси в сегашния ѝ състав, председателствана от Pervenche Berès, на която сме благодарни за идеята за настоящото честване.

От въвеждането на еврото преди 10 години Европейската централна банка и Еврогрупата развиват все по-близки отношения с Европейския парламент. Бих искал да благодаря сърдечно на председателите на двете институции – на гн Juncker, председател на Еврогрупата, и на председателя на Европейската централна банка, гн Trichet – за отличното им сътрудничество с Европейския парламент.

По повод десетата годишнина на нашата единна валута, еврото, ние ѝ пожелаваме още много успешни години и светло общо бъдеще на нашата Европа.

Jean-Claude Trichet, *Председател на Европейската централна банка.* – (FR) Гн Председател, гн Giscard d'Estaing, гн Juncker, госпожи и господа, за мен е огромна чест и удоволствие да участвам в церемонията по честване на еврото, едно от основните постижения на Европа.

Jean Monnet, бащата на европейския проект, казва, че когато една идея отговаря на нуждите на времето си, тя престава да принадлежи на хората, които са я измислили, и е по-силна от тези, които я контролират. Той добавя още, че не идеите са преждевременни, а просто има благоприятни моменти за осъществяването им, които трябва да се научим да изчакаме.

През изминалите десетилетия идеята за единна валута беше подкрепяна от малцина. Мнозина смятаха, че тя няма да бъде осъществена никога или че е обречена на провал. Днес единната валута е реалност за 329 милиона европейски граждани. Един ден на създаването на еврото ще се гледа като на решителен етап от дългия път към все по-тесен съюз на европейските народи.

Не мога да не спомена основателите – Robert Schuman, Walter Hallstein, Alcide de Gasperi, Pierre Werner, Sicco Mansholt и Paul-Henri Spaak – които, както видяхме преди няколко минути, са мечтателите, на които дължим Европейски съюз.

Да не забравяме и политиците, държавните и правителствени ръководители – онези твърдо решени, убедени и смели европейци, които днес са представени от гн Valéry Giscard d'Estaing. Без тях нямаше да има евро.

След въвеждането на еврото нивото на ценова стабилност е такова, каквото малко страни в еврозоната са постигали преди това. Тази ценова стабилност е предимство за всички граждани на Европа. Тя защитава доходите и спестяванията, спомага за намаляване на разходите по финансиране, поощрява инвестициите и създаването на работни места, подобрява условията за средносрочен и дългосрочен просперитет. Единната валута е фактор за динамично развитие на европейската икономика. Тя повишава ценовата прозрачност, засилва търговията и насърчава икономическата и финансова интеграция.

Председател на Европейската централна банка. – (DE) Последните няколко месеца демонстрираха и друго предимство на еврото. Финансовата криза показа, че в бурни времена е по-добре да си на голям, безопасен кораб, отколкото в малка лодка. Бихме ли могли в Европа да реагираме толкова бързо, решително и системно без единната валута, която ни свързва? Щяхме ли да сме в състояние да защитим индивидуалните си национални валути от влиянието на финансовата криза? Можем да се гордеем с начина, по който европейските парламенти, правителства и централни банки реагираха. Показахме, че обединена Европа, дори при много тежки обстоятелства, може да намира решения.

(Ръкопляскания)

Председател на Европейската централна банка. – (EN) Историческият успех на еврото се дължи не само на решителността и постоянството на нашите лидери, за които говорих; дължи се също и на ефективното взаимодействие между европейските институции.

Европейският парламент изигра решаваща роля в началната фаза. Парламентът беше първата институция в Европа, която направи предложение за единна валута в далечната 1962 година. През последните 10 години от основаването на Европейската централна банка нашите институции поддържаха много добър и плодотворен диалог. Той включва над 50 изслушвания на членовете на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка от Парламента и комисиите, споменати от гн Председателя. Диалогът между Парламента и Европейската централна банка е много важен от гледна точка на отчетността, тъй като позволява на Европейската централна банка да разяснява своите решения и действия пред обществото чрез избраните представители.

През първите години от съществуването си еврото трябваше да се изправи пред три големи задачи: да се учреди стабилна и надеждна централна банка, да се създаде стабилна нова валута и да се изгради нужното доверие. Тези предизвикателства бяха успешно преодоляни и днес еврото е твърдо установено. Сега е време за празнуване и, както казах, аз съм много развълнуван. Но не е време за самодоволство. Притискат ни настоящите предизвикателства, ще възникнат и нови. По-нататъшният успех на икономическия и паричен съюз зависи от това как се отнасяме към тези предизвикателства.

Бих искал да спомена три от тях.

Първо, финансовата криза. Тя разкри основни слабости в световната финансова система. Ние имаме активна роля в усилията на глобално ниво да се преборим с тези слабости и да преработим регулаторната и институционална рамка.

Второ, паричният съюз. Стабилността на единната валута се основава на два стълба: парична политика, насочена към ценова стабилност, и набор от разумни икономически политики, които, уважаеми гн министърпредседател, са много добре защитавани от Еврогрупата. Предизвикателствата на икономическия фронт включват, по-специално устойчивото и надеждно изпълнение на Пакта за стабилност и растеж, постоянни усилия за постигане на по-голяма производителност и динамичност на нашите икономики, както и избягването на големи конкурентни различия в рамките на еврозоната.

Трето, разширяването. Когато стартирахме преди 10 години, бяхме 11 държави. Днес сме 16. Това говори много за историческия ни стремеж. Да се справим с разширяването по най-добрия възможен начин е вдъхновяващо предизвикателство за всички нас, особено за изпълнителния и управителния съвет на Европейската централна банка.

Еврото е историческо постижение. Най-важното днес е нашата отговорност за бъдещето. Възникват нови предизвикателства. Ако на тези предизвикателства се отговори възможно най-разумно и същевременно смело,

те могат да осъществят могъщите идеи, които Jean Monnet посочи и които ни доведоха толкова далеч по пътя към стабилност и просперитет в Европа.

Jean-Claude Juncker, *Председател на еврогрупата.* – (FR) Гн Председател, гн Giscard d'Estaing, гн Trichet, гн Almunia, госпожи и господа, през последните 50 години Европа често доказва, че е способна да си поставя амбициозни цели и да проявява необходимия дух и решимост за практическото осъществяване на това, към което се стреми.

Европейският съюз сам по себе си е най-добрият пример за това, заедно с вътрешния пазар и разширяването, или с други думи, възобновяването на връзките между европейската география и история, както и икономическият и паричен съюз, чиято десета годишнина отбелязваме днес.

Пътят, довел до създаването на икономическия и паричен съюз и въвеждането на единната ни валута, беше дълъг, като се има предвид, че зараждането на икономическия и паричен съюз е свързано с доклада „Вернер“, който даде първоначалния тласък още през 1970 г. Беше продължителен процес, който премина през „валутната змия“, европейската парична система, създаването на ежото през 1979 г., плана „Делор“ от 1989 г., Договора от Маастрихт от 1992 г., както и датското „не“ и френското „да“, които по онова време се смятаха за маловажни, без да забравяме кризата в европейската парична система от 1993 г. Пътуването имаше своите трудности и сътресения.

По онова време мнозина – както в политическата, така и в академичната сфера – критикуваха единната валута, без да споменаваме големия брой централни банки, които смятаха, че икономическият и паричен съюз не може и не трябва да бъде осъществен и че ако въпреки всичко това се случи, единната валута, казано накратко, би била слаба и без бъдеще.

За мен е важно, като се възползвам от десетата годишнина на това ключово събитие в европейската интеграция, да отдам почит на свой ред на тези, които създадоха еврото: Pierre Werner, Helmut Kohl, François Mitterrand, Jacques Delors, Valéry Giscard d'Estaing и други. Бих искал още веднъж да изразя възхищението си от тяхната проникателност, решителност и непоколебима отдаденост на Европа. Изброените от мен и много други като тях не са си представяли бързия успех на политическия си проект. От 1 януари тази година 16 държави-членки участват в икономическия и паричен съюз, а еврото е валутата на почти 330 милиона европейски граждани. Еврото, следователно, се превърна в най-осезаема белег на европейската интеграция. В качеството си на такъв знак, познат в целия свят, еврото е мярка за стабилност. То защитава гражданите от най-сериозните последствия от икономическата криза. Трябва да се признае, че десет години след създаването му еврото има неоспорим успех. Но годишнините имат стойност само ако служат за мост към бъдещето, а и трябва да признаем, че въпреки общото ни удовлетворение сега, истинската проверка на хармонията и съгласуваността в еврозоната тепърва предстои. Тази година, 2009, ще бъде изключително трудна за икономиките от еврозоната и европейските граждани, и пред нас ще стоят много предизвикателства – отвътре и отвън.

Отвътре правителствата от еврозоната ще трябва да действат заедно за ограничаване на последиците от икономическата криза и инвестиране в структурните основи на икономиката, за да изградят мост към периода след кризата. Извънредните ситуации изискват извънредни мерки. Не трябва да забравяме факта, че еврото, тази защитна стена, която сме изградили около икономиките си, не ни беше дадено наготово. Икономиките в еврозоната са по-добре защитени срещу неблагоприятно икономическо развитие, тъй като да си част от еврозоната е белег на качество, доказващ, че членовете ѝ притежават реална способност да осъществяват разумни макроикономически политики и политики, базирани на стабилен растеж и просперитет за гражданите. Защитата, предоставяна от еврото, е следователно пряко свързана с надеждността ни, която се основава на способността за прилагане на тези политики. Тази надеждност е в основата на ползите от икономическия и паричен съюз и ние трябва да го поддържаме, за да продължим да се възползваме напълно от предимствата на единната валута.

Отвън трябва да научим политическите уроци от международната финансова и икономическа криза. Има пряка причинно-следствена връзка между настоящата криза, зародила се в САЩ, и продължителните световни дисбаланси. Липсата на достатъчна прозрачност, отговорност и честност във финансовия сектор изигра ролята на катализатор за кризата. Повторното установяване на финансова и икономическа стабилност в световен мащаб предполага задълбочена реформа на финансовата система и премахване на големите дисбаланси в микса на глобалното потребление и глобалните спестявания. Това балансиране изисква активното сътрудничество на основните икономики в Америка, Азия и Европа. Въпреки забележителния успех международният имидж на еврото остава твърде често фрагментиран, а националните интереси твърде често надделяват над общия интерес, което пречи на еврозоната да поеме изцяло политическата отговорност, съответстваща на икономическата ѝ значимост, и да се възползва от всички облаги, произтичащи от икономическия и паричен съюз. Икономическият и паричен съюз е, разбира се, и икономически проект, но той е на първо място

политически такъв. В резултат на това ние трябва да се възползваме от второто десетилетие на съществуване на еврото, за да подобрим икономическия и паричен съюз, като засилим политическите му структури отвътре и отвън.

Joaquín Almunia, член на Комисията. – (ES) Гн Председател, гн министър-председател, председатели на комисии, госпожи и господа, сигурен съм, че изразявам мнението на голямото мнозинство в Парламента, заявявайки, че като европейец аз съм горд с успеха на еврото десет години след неговото въвеждане.

Бих искал да поздравя Парламента за инициативата му да се отбележи десетата годишнина на единната ни валута на това пленарно заседание на Европейския парламент в Страсбург.

Еврото и икономическият и паричен съюз имат неоспорим успех. През тези десет години еврото донесе много облаги на членовете на еврозоната и продължава да го прави въпреки сериозната икономическа и финансова криза.

В рамките на едно кратко десетилетие еврото си спечели заслужената репутация на силна и стабилна валута. Това е втората световна валута и, благодарение на ролята ѝ в международната икономика, те вече е сравнима в някои отношения с долара като търговски инструмент и средство за разплащане в международните финанси.

Преди всичко обаче, еврото е част от ежедневието на почти 330 милиона души в 16 държави от Европейския съюз. Ние всички носим в портфейлите си този символ на общата европейска идентичност, защото еврото, освен валута, е и централен елемент на европейския ни проект, който ни напомня ясно за ползите от процеса на обединение, започнал преди повече от половин век.

Еврото ни осигури ниска инфлация и ниски лихвени нива благодарение на макроикономическата рамка, насочена към стабилност. Еврото даде голям тласък на търговията и инвестициите в държавите-членки. Еврото спомогна и за създаването на 16 милиона работни места в еврозоната през последните 10 години, което е три пъти повече, отколкото през предходното десетилетие.

Еврото поощри финансовата интеграция и развитието на общия пазар, защити членовете на еврозоната от външен разрыв, беше и продължава да бъде опора за стабилност не само за европейската, но и за световната икономика.

Няма съмнение, че кризата е критерий за издръжливост на еврото. Обаче онези, които смятат, че икономическият и паричен съюз не е готов да се изправи пред последствията от тази криза, грешат много. Точно обратното – ако единната валута не съществуваше, неблагоприятните последствия от кризата щяха да бъдат много по-големи.

Много от държавите-членки в момента щяха да бъдат изправени пред резки колебания в обменните курсове, а вероятно валутите им щяха да са подложени и на спекулативни атаки. Спредът на техните публични дългови ценни книжа щеше бъде много по-голям, отколкото е в момента, а границите им за борба с кризата чрез фискални стимули щяха да бъдат по-тесни.

Пактът за стабилност и растеж, преразгледан през 2005 г., насърчи правителствата да балансират публичните си сметки, което доведе през 2007 г. до най-ниския бюджетен дефицит за последните 25 години, а това сега им дава възможност да се изправят пред кризата в по-добро положение.

По време на тази криза това, което постигнаха действията на Европейската централна банка, бе да засилят солидната репутация, вече спечелена в първите години на икономическия и паричен съюз.

Чрез решителното приемане на необходимите мерки и лидерската роля в сътрудничеството с другите централни банки в индустриалните страни, Европейската централна банка ни води в този период и допринася значително за предотвратяване на огромен финансов колапс.

Икономическата ситуация не е такава, каквато бихме желали за отбелязването на тази годишнина, но събитията подчертават повече от всякога предимствата на икономическия и паричен съюз. За държавите, които още не са се присъединили, еврозоната е изключително привлекателна възможност, което беше показано миналата седмица в Братислава, когато приветствахме Словакия като най-новия, шестнадесети член на еврозоната.

Европейската комисия и Европейският парламент трябва да продължат да работят с държавите-членки, Еврогрупата, Европейската централна банка и международната общественост, за да продължат нашите икономики по пътя на устойчив растеж.

В това отношение препоръките на Комисията в доклада, който предадохме преди няколко месеца по повод първите 10 години от съществуването на икономическия и паричния съюз, наскоро разискван в Парламента, са още по-валидни сега, отколкото миналата пролет.

Повишената бдителност относно бюджета и други макроикономически аспекти, връзката между макроикономическите политики и структурната реформа, външният имидж на еврото и подобреното управление на икономическия и паричен съюз трябва да продължат да бъдат основните теми и през второто десетилетие на еврото с поне толкова успехи, колкото бяха през първото.

Гн Председател, бих искал да завърша, като отдам почит на далновидността и амбицията на създателите на еврото, чиито находчиви идеи и решителни действия ни донесоха валута, с която всички европейци можем да се гордеем. Ние трябва да запазим този успех.

Кризата отвори нова глава за световната икономика, в която икономическият и паричен съюз трябва да продължи да играе подходяща роля за обслужване на общите интереси и амбиции на всички европейци.

Valéry Giscard d'Estaing, бивш президент на Френската република. – (FR) Гн Председател, гн Juncker, гн Trichet, госпожи и господа, всички, които участвахме в създаването на европейската валута, сме благодарни на Вас, гн Председател, и на вас, госпожи и господа, за чудесната инициатива да отбележим десетата годишнина от създаването на еврото.

Аз съм от тези, които смятат, че е по-добре да ограничим и без това постоянно нарастващия брой най-различни церемонии, но настоящото честване е оправдано, защото отбелязва най-големия принос към европейската интеграция след всеобщите избори за Европейски парламент през 1979 г. Със сигурност сме изминали дълъг път и едва ли това приятно събиране в дух на приятелство може да го обрисова.

Бих искал да отдам почит на всички, които начертаха този курс и го следваха. Можем да открием далечните му корени в доклада от 1970 г. на министър-председателя на Люксембург, Pierre Werner, вашия предшественик. Това, което ускори действията в тази област обаче, беше паричната криза и валутните колебания през последвалите години. Докато обменните курсове на валутите бяха фиксирани, паричната система не пречеше на опита ни да създадем общ пазар. Проблемът обаче възникна, когато започнаха колебанията им.

След неуспешните опити да създадем така наречената „валутна змия“, голямата инерция на Франция и Германия между 1975 г. и 1980 г. доведе до срещата в Бремен, в северна Германия, и решението да се създаде Европейска парична система и да се въведе екюто – предшественикът на еврото. Това беше подкрепено от нашите партньори от Бенелюкс и Италия.

След период на ниска активност между 1980 г. и 1988 г. процесът получи нов стимул със създаването от Съвета на комисия, председателствана от Jacques Delors, което доведе до подписването на Договора от Маастрихт.

Нека отдадем чест на инициаторите, които участваха в целия този процес, както и Вие напоследък, г-н Председател, както и моят приятел, канцлерът Helmut Schmidt, и държавният секретар, Manfred Lahnstein; Bernard Clappier, тогавашният управител на Френската централна банка и съавтор на Декларацията на Robert Schuman от 1950 г.; Alexandre Lamfalussy с неговата уникална експертна дейност по време на работата на комисията по Европейския паричен съюз, която основахме с Helmut Schmidt, за да дадем ново начало на проекта; Jacques Delors, председател на Европейската комисия, който ни ръководеше, и накрая, но не на последно място, преговарящите и подписалите Договора от Маастрихт, които подготвиха отличен текст, на практика непроменен оттогава, начело с канцлера Helmut Kohl и президента François Mitterrand, чиято решителност трябва да бъде подчертана, както и останалите им колеги. Днес ние трябва да кажем голямо „благодаря“ на всички тях.

По повод празнуването на десетата годишнина във време на финансова криза, какво можем да кажем в подкрепа на еврото? С какви думи да приветстваме това събитие? На първо място, успехът на еврото надхвърли очакванията не само на опонентите на единната валута, но и на всичките ѝ поддръжници. Няма да навлизам в подробности, тъй като ми дадохте само пет минути. При разговорите, които проведох с най-изтъкнатите експерти по паричните въпроси между 1995 г. и 2000 г., те всички изразиха скептицизъм относно въвеждането на еврото и неговия успех.

За десет години еврото стана втората по значимост валута в света и, както беше споменато преди малко, една от най-уважаваните валути. Правилното му управление осигури защита от кризата и платформа за растеж без инфлация. Ако еврото не съществуваше, континентална Европа сега щеше да е пометена от едно „парично торнадо“, което щеше да задълбочи икономическата криза.

Очакваме паричната политика, в рамките на валутните възможности, да се опита да ограничи неблагоприятното влияние на кризата и да подготви пътя за завършането на растежа без инфлация – нещо, с което все още не сме се заели – като до този момент големите публични дефицити и дългове, породени от кризата, трябва да бъдат изчистени. По отношение на това се доверяваме на ръководния и изпълнителски екип на Европейската централна банка, който демонстрира изключително професионален подход от началото на кризата. Ценим тяхната решителност и независимост.

Бих искал да завърша с две забележки. Трябва да бъдем внимателни и да не глобализираме еврото – това би поласкало нашата суета, но ще увеличи многократно рисковете, пред които се изправяме. Еврото е валутата на Европа и трябва да изразява нейната специфична култура, като служи за разумен и стабилен модел сред останалите световни валути.

В заключение, аз не мисля, че широката общественост ще трябва да чака твърде дълго възстановяването на банковите регулации в еврозоната. Струва ми се, че Европейската централна банка може да осъществи процеса на възстановяване и да го надзирава в съответствие с член 106, параграф 5 от Договора от Маастрихт. Наистина ни е необходим силен стимул, експертен подход и програма от страна на Европейската централна банка, които впоследствие да бъдат приети и приложени от Съвета на министрите, председателстван от Вас, гн Juncker.

Завършвам, гн Председател, с думите, че символът на интеграция, олицетворен от успеха на еврото, трябва да ни даде смелостта да предприемем следващата стъпка в по-нататъшното обединение на Европа, както е посочено в многобройните договори и което се стремим да постигнем. Нека се противопоставим на неизбежните провали със силата на успеха. Този успех днес е олицетворен от еврото.

(Ръкопляскания)

Pervenche Berès, *Председател на Комисията по икономически и парични въпроси.* – (FR) Гн Председател, еврото е успешният резултат от проицателност и политическа воля, а не пазарен продукт. То олицетворява най-доброто, което Европа може да постигне с обединени сили.

Аз също бих желала, разбира се, да поздравя и да благодаря по този повод от наше име, от името на нашите деца и от името на всички останали на основателите и създателите на този успех: Pierre Werner, който е с нас, канцлера Helmut Schmidt, президента Giscard d'Estaing, председателя на Европейската комисия Jacques Delors, канцлера Helmut Kohl, президента François Mitterrand, барон Alexandre Lamfalussy, Tommaso Padoa-Schioppa, Philippe Maustadt и всички други, които не споменах. Бих искала също да отдам дължимото на извършеното от Вашите предшественици, гн Председател, както и на моите предшественици, на Karl von Wogau и Christa Randzio-Plath, които също са с нас днес. Действията на Парламента изиграха ключова роля по времето, когато въведохме еврото и бяхме загрижени не само за необходимите операции с банковите сметки, но и за нашите граждани – да могат да се адаптират, да свикнат и да приемат тази нова валута. Смятам, че тези действия на нашата институция трябва да се припомнят и заслужават признание.

Радвам се също, че тази церемония се провежда тук, в Европейския парламент – олицетворението на демокрацията за всички европейски граждани. В края на краищата, еврото е важно най-вече за нас самите, и след това за банките. То определено е от значение за европейците, както те охотно биха потвърдили. Някои правителства не желаят да дават символи на Европа. Обаче самите европейци възприеха еврото като символ на принадлежност към Европейския съюз.

Разбира се, не всички от нас използват еврото. В началото бяхме 11, а сега сме 16. Очакваме и други да се присъединят. Имам усещането обаче, че кризата изкушава някои държави да преосмислят идеята за принадлежност към еврозоната. Мисля, че еврозоната е най-голямото доказателство за нашия успех. Европа върви по пътя на прогреса, поела е твърдо по него и демонстрира отлични резултати, затова по повод отбелязването на десетата годишнина можем категорично да потвърдим, че оценката на еврото е до голяма степен положителна. Някои държави, които се колебаеха, сега могат да почукат на вратите на еврозоната. Можем само да ги насърчим да го сторят при условията на Договора, които никога не са били преразглеждани и които позволяват на Европа да осъществява напредък по отношение на икономическите и паричните въпроси на основата на принципите на обединение и разширение.

Годишнината е също и време да погледнем напред в бъдещето. Усъвършенстваното през последните 10 години евро сега трябва да открие нови области за развитие, не защото не сме се справили дотук, а защото тепърва ни предстои още работа.

По въпроса за икономическото сътрудничество, гн Jean-Claude Juncker описа кризата, през която преминаваме. Това не е нормална ситуация. При сегашната криза всички знаем, че ако бяхме постигнали успех в икономическия съюз толкова бързо, колкото в паричния съюз, щяхме да сме още по-добре днес. Нека тогава

се поучим от това. Не е нормално да се фокусираме върху бюджетния дефицит, а не върху качеството на обществените разходи. Правителствата трябва да се научат да обсъждат икономическите си политики. Не е нормално държавите-членки да взимат кредити при толкова различни лихвени проценти, когато имат една и съща валута и лихвеният процент, определен от Европейската централна банка, е един и същ.

Същото важи и когато става въпрос за надзора над финансовите пазари. Президентът Giscard d'Estaing спомена член 105, параграф 6, който е общата ни платформа, позволяваща развитие. Според мен един от уроците от кризата е това, че тя на практика показва, че Европейската централна банка ще трябва да има надзорни функции. Ние не искаме да разграничаваме надзора на финансовите пазари от благоразумния надзор на макро равнище. И все пак, за да постигнем това, в ролята си на политически лидери ние ще трябва да помислим за постигането на баланс. Ако Европейската централна банка поеме по-големи отговорности, ще трябва да се определи бъдещият баланс между институциите като цяло.

Искам да направя една последна забележка относно международната роля на еврото. Съгласна съм, че не трябва да изискваме прекомерната привилегия еврото да бъде резервна валута. Обаче не е нормално и да ни е отнело 10 години да създадем еврото, а после, 10 години след въвеждането му, да сме още пасивни на международната сцена и силният глас на еврото да не се чува достатъчно ясно в процеса на възстановяване на баланса на световната парична система.

И накрая, вярвам, че еврото е много повече от валута. Ето защо то е съществен въпрос за Парламента. То е средство в услуга на нашите граждани, които изживяват най-голямата криза от години. Следователно ние трябва да използваме тази великолепна придобивка, този символ на Европа, за да помогнем на нашите граждани да преминат кризата при възможно най-добрите условия.

Werner Langen, член на Комисията по икономически и парични въпроси. – (DE) Гн Председател, десетата годишнина на еврото наистина е повод за празнуване. Преди 10 години всяко твърдение, че еврото ще се развие така успешно, както се случи в действителност, би предизвикало насмешка. Много хора допринесоха за този успех и – въпреки скептично настроените, които го смятаха за преждевременен и нежизнеспособен проект – днес ние знаем, че това беше далновидна идея, реализирана с широко участие. Предишният оратор ни припомни за всички, които имат принос, за основните етапи, за Европейската парична система, която представляваше споразумение с Европейската централна банка за създаване на централни курсове, за доклада „Делор“, който очерта трите етапа за изграждането на паричния съюз, за Договора от Маастрихт, само две години след падането на Берлинската стена, и за преходните периоди. Много хора спомогнаха за превръщането на еврото в успешния проект, който то представлява днес.

Както отбеляза председателят на комисията, гжа Verès, по време на този период – особено между 1994 г., когато започна осъществяването на Договора от Маастрихт, и 2002 г. – Парламентът активно сътрудничи при въвеждането на банкнотите и монетите, при изготвянето на доклади, обсъждания, мнения и предложения, и аз бих искал да благодаря специално на двамата председатели на въпросната комисия по онова време, г-н von Wogau и гжа Randzio-Plath, които освен това представляваха Парламента навън и които осигуриха необходимата парламентарна подкрепа за този проект. Днес продължаваме работата си под председателството на гжа Verès.

На 18 ноември Парламентът прие с преобладаващо мнозинство доклад, в който ние описваме успехите, предизвикателствата, рисковете и проблемите, и аз бих искал да отбележа някои неща в допълнение към думите на гжа Verès.

Еврото има голям успех и е уникален проект – централна парична политика под ръководството на Европейската централна банка и местни бюджетни и финансови политики. Важно е в бъдеще връзката между тези две нива на отговорност в рамките на Пакта за стабилност и растеж да бъде запазена, включително по време на криза. Без Пакта за стабилност и растеж, без голямата съгласуваност на бюджетните и финансови политики светът на еврото би бил изправен сега и в бъдеще пред рискове, които са иначе преодолими. Във връзка с това аз апелирам специално към държавите-членки на еврозоната, но също и към целия Европейски съюз, да се отнесат към тази дисциплина, към това координирано сътрудничество по-сериозно, отколкото в миналото по отношение на някои въпроси.

Еврото потисна инфлацията в значителна степен и по този начин създаде увереност и стабилност и се превърна във втората резервна валута за толкова кратко време, което никой не смяташе за възможно. Еврото засили натиска за структурни реформи в държавите-членки и така се превърна във „фитнес програма“ за предприятията и нациите в ерата на глобализацията. Институциите в еврозоната, някои от които бяха споменати от предишния оратор, Съветът по икономически и финансови въпроси, Еврогрупата и много други създадоха необходимите условия заедно с Комисията и Европейската централна банка, защото те вече действаха, защото бяха на мястото

си, защото работиха независимо, за да реагират бързо, надеждно и адекватно в условията на икономическата криза.

Ние използвахме еврото като лост за създаване на европейски финансов пазар. Политическото заключение от този успех е, че държавите с обща валута и общ вътрешен пазар постигнаха уникална степен на интеграция, която гарантира мира и просперитета.

И все пак ние не можем да приемем еврото като даденост за в бъдеще. Особено нужно е да погледнем сериозно на рисковете. Отдалечаването на националните икономики, което е свързано със значителни рискове по отношение увеличаване на работните заплати и бюджетния дефицит, не трябва да се премълчава на тази годишнина.

Напълно отделен аспект е различното развитие на лихвените проценти за държавни облигации. В момента се наблюдава наново увеличаване на лихвения марж, който без съмнение бе намалял, което дава възможност за нови проблеми в това отношение за отделните държави-членки в рамките на еврозоната.

Напомням на присъстващите, че – особено във връзка с разширяването на еврозоната – няма да се правят отстъпки и че всички държави-членки на еврозоната могат и трябва да се придържат към тези условия на Договора от Маастрихт.

Еврото бе добре посрещнато от обществото. Спечели доверието на света. Премина първия тест и даде уникален принос за трайната интеграция на европейските нации. Това е нещо, с което всички можем да се гордеем. Благодаря.

(Ръкопляскания)

Jean-Paul Gauzès, *от името на групата PPE-DE. – (FR)* Гн Председател, гн Giscard d'Estaing, гн Juncker, гн Trichet, гн Almunia, госпожи и господа, бяха направени много аргументирани коментари.

За 10 години еврото се превърна в стабилен символ на Европа. В същото време идеята, че Европа може да създаде единна валута, чиито основи бяха положени с Бременското споразумение относно паричната система през 1978 г. и създаването на екюто, се посрещаше по онова време със скептицизъм от страна на пазарите и основните парични органи извън Европа. Ние трябва да благодарим сърдечно и да поздравим всички онези, които взеха решението и чиито имена бяха вече споменати.

Създаването на еврото е най-голямото доказателство, че Европа е способна при наличието на политическа воля да взема дългосрочни решения за едно бъдеще на общ просперитет. Тази годишнина ни показва по особено подходящ начин, че в днешните времена има основания за надежда.

Все пак трябва да се отбележи, че гражданите ни доскоро възприемаха еврото със смесени чувства. За пътуващите предимството на единната валута беше очевидно. За тези, които не пътуват, еврото беше свързано с повишаване на цените. Проучванията показаха, че на практика в повечето страни инфлацията бе почувствана, въпреки че официалните данни сочеха, че паричната стабилност е осигурена, най-вече благодарение на действията на Европейската централна банка. Истината е, че някои определено се възползваха от еврото да закръглят цените, а вероятно и потребителите не бяха достатъчно бдителни.

Когато еврото се изправи срещу долара, чухме и коментари от някои производители от еврозоната, които предлагат стоките си предимно извън нея. Европейската централна банка не беше подмината от критиците, които не се интересуваха от нейната независимост, а от политиката ѝ относно лихвените нива, които изглеждаха твърде високи.

Днес кризата промени много от тези мнения. Всички разбрахме, че еврото е определящ фактор при ограничаването на последствията от кризата, внесена от САЩ. Европейската централна банка със сигурност е най-реагиращата централна банка. Изключително уместните ѝ решения са приветствани от всички единодушно. Каква щеше да е ситуацията, ако всяка държава-членка трябваше да защитава собствената си индивидуална валута? Девалвацията щеше да е неизбежна и нямаше да избегнем валутна криза.

Резултатите от еврото трябва да ни окуражат да продължим и разширим съгласуваността на икономическите си политики и да се съобразяваме с принципите на Пакта за стабилност и растеж. Вярно е, че в този момент може и вероятно трябва да приемем изключения, но те може да са единствено временни и целта да постигнем балансиран публични финанси трябва да бъде запазена. Висококачествените публични финанси и икономическите политики са на практика необходими повече от всякога в дългосрочен план. Те са гаранция за ефективност, конкурентоспособност и растеж. Те са условието за стабилността на нашата валута, еврото.

Robert Goebbels, *от името на групата PSE.* – (FR) Гн Председател, в тези несигурни времена е важно да можем да разчитаме на нещо с надеждна стойност, каквото е еврото. Тъй като аз участвах в подготовката за единната валута като член на Съвета ЕКОФИН, бях свидетел на съмненията на страните в спора и колебанията на държавите-членки, които накрая направиха Еврогрупата по-силен форум за сътрудничество, изпреварил времето си. Нещо повече, две от най-добрите постижения на Европа се появиха благодарение на решителността на няколко страни да направят интеграцията нещо реално за всички граждани. Имам предвид Шенгенското споразумение, осигуряващо свободното движение на европейските граждани, което се осъществи по инициатива на пет държави: Франция, с президента Mitterrand, Германия, с канцлера Kohl, и държавите от Бенелюкс. Швейцария вече стана част от Шенгенското пространство, но британците и ирландците все още странят от обединена Европа.

Президентът Mitterrand и канцлерът Kohl бяха и политическите създатели на еврото, макар че този паричен успех имаше много поддръжници, начело с Jacques Delors. Първият извод, който може да се направи, е, че всеки, който желае по-добра Европа, не трябва да се бои от междуправителствени действия, особено когато е налице коалиция от държави, които в действителност желаят движението на Европа напред. Договорът от Прюм, който е насочен към борбата с тежките престъпления, е пример за това разширено сътрудничество в Европа. По време, когато Конституционният договор е отхвърлен и забравен вследствие на отрицателния вот на странна коалиция от политически сили не само във Франция, но и в Нидерландия, и когато неразбираемият „мини-договор“ се блокира от Ирландия, а вероятно и от Чешката република, трябва да докажем, че Европа все още функционира, като разчита на обширната област на активно сътрудничество.

Във всеки случай еврото остава все така привлекателно. След Словения, и Словакия се присъедини току-що към нас. Други са обезпокоени от това, че не могат да се възползват от защитата на еврото. Дори в Обединеното кралство се надигат гласове срещу надменната изолация на страната, изправена пред срив на лирата, която загуби статуса си на резервна световна валута и се превърна в обикновена валута за по-малко от век. Благодарение на последователните действия на Wim Duisenberg, Jean-Claude Trichet и останалите, еврото стана втората световна резервна валута за 10 години. Разбира се, доларът остава водещ при международните трансакции, осигуряващ все още безопасна инвестиция, но колосалният дълг на САЩ, натрупан при ангажирането на останалия свят да финансира начина им на живот, все повече ще засилва съмнението в способността на най-голямата икономическа сила да изпълнява ангажиментите си. Всъщност финансовият свят клони към двуполосния модел евро-долар. Всеки двуполосен паричен модел преминава редовно през корекции на паритета, които често се появяват внезапно. В тези времена на повсеместна рецесия светът се нуждае от стабилност и сигурност. Еврото ще играе ключова роля за тази нова стабилност. Европейската централна банка направи каквото е нужно пред лицето на световната финансова криза, „произведена в САЩ“.

Както каза Jacques Delors, еврото е защитата на цяла Европа, но не е стимулирало достатъчно европейската икономика засега. Европейската централна банка отговаря само за паричната политика. В края на краищата Комисията е само първокласен консултант, даващ по принцип полезни предложения, но реалните икономически играчи остават самите държави, а те, за съжаление, действат неорганизирано. Въпреки че ефективната хармонизация на обединената икономическа сила на 27-те държави може да направи чудеса, Еврогрупата, въпреки похвалните усилия на Jean-Claude Juncker, остава все още само неформална група за обсъждане. През пролетта на 1999 г. бях свидетел на усилието на няколко финансови министри от Еврогрупата, включително Oskar Lafontaine, Dominique Strauss-Kahn, Carlo Ciampi и някои други, да установят икономическо и парично сътрудничество между Европейския съюз и Европейската централна банка. Wim Duisenberg явнито отбеляза, че никога няма да има предварителна съгласуваност с Европейската централна банка, тъй като Европейският съюз винаги трябва да реагира постфактум на нейните решения. Причината за това е очевидна: Европейската централна банка е и ще остане независима при провеждането на паричната си политика, но независимостта не пречи на конструктивния диалог между институциите, натоварени със задачата да защитават общите интереси и съдбата на 500 милиона европейци. Нищо не може да попречи на държавите да се организират по-добре по отношение на постигането на подходяща съгласуваност на икономическите им политики, независимо дали в рамките на ЕС или в частност при представянето на Европа извън тези рамки, както Jean-Claude Juncker толкова разумно отбеляза преди малко.

Wolf Klinz, *от името на групата ALDE.* – (DE) Гн Председател, гн Giscard d'Estaing, гн Juncker, гн Trichet, гн Almunia, госпожи и господа, съжалявам, че толкова малко от колегите са тук за тържественото заседание, защото то е наистина историческо събитие. Вече чуваме от предишните оратори колко скептицизъм имаше при първоначалното въвеждане на еврото. Смяташе се, че само логистичните предизвикателства при въвеждането на милиардите банкноти и монети биха били непреодолими, а идеята, че можем да съчетаем обща парична политика с отделните фискални политики на държавите-членки, изглеждаше не само много трудно осъществима, а направо невъзможна.

Днес фактите говорят за нещо съвсем различно. Европейският паричен съюз е реалност, еврото съществува от 10 години. Това е малко политическо чудо и Walter Hallstein, първият председател на Комисията, още веднъж ще се окаже прав, като твърди, че що се отнася до европейските въпроси, всеки, който не вярва в чудеса, не е реалист.

Съмненията на многото граждани в различните държави-членки, които първоначално смятаха, че еврото ще доведе до огромно повишение на цените, вече са изчезнали. Еврото вече се приема и дори се приветства с ентузиазъм от много граждани. Превърна се в своеобразен отличителен знак на Европа – заедно с националния химн и знамето, то е един от малкото символи, които имаме днес.

Може да се каже, че през първите години на Европейската централна банка Европа и европейската икономика плаваха в относително спокойни води, така че за банката беше лесно да провежда политика на стабилитет. Дори и да е така, струва си да се отбележи, че средната инфлация през първите 10 години на еврото беше приблизително 2 %, с други думи приблизително заложеното от Европейската централна банка. Германската марка, от друга страна, която винаги се даваше за пример за стабилност, имаше инфлация от средно 3 % за 50-те години от съществуването си. Следователно може да се каже, че Европейската централна банка е свършила добра работа.

Обаче сега, по време на кризата, Европейската централна банка трябва да докаже истинската си сила, истинските си качества. Тя има изключително важна роля. Доказала се е като независима, ефективна и самоуверена, действаща решително и бързо. Стана пример за някои централни банки както в европейските страни, които още не са част от еврозоната, така и извън Европа. Показва ясно на Федералния резерв на САЩ, че може да провежда успешна политика точно защото е политически независима, а не ръководена от различни правителства.

Знаем, че в момента, когато банковите сектори в държавите-членки са поставени под защитен чадър, държавите-членки са в процес на изработване на различни планове за стимулиране с цел премахване на негативното влияние на финансовата криза върху реалната икономика. Това ще изправи Европейската централна банка пред нови предизвикателства, тъй като съществува риск различията в подхода да доведат до деформация на конкуренцията, както и до загуба на постигнатото сближаване между членовете на еврозоната и все по-големи различия в развитието им. Трябва да се противопоставим на това и по тази причина е жизненоважно Пактът за стабилност и растеж да не бъде подкопан и отхвърлян. Точно обратното, трябва да гарантираме, че той остава в сила. Ето защо е толкова важно и реалното осъществяване на структурните реформи в държавите-членки, за което постоянно апелираха Комисията и Европейската централна банка.

Европейската централна банка ще има нова задача през идните години. Кризата ни научи, че ни е необходим европейски надзор над финансовия пазар, а това е област, в която Европейската централна банка може да вземе голямо участие. Показва ни, че по принцип тя е склонна да въведе централна европейска надзорна система по аналогия с европейската система на централните банки. Международната роля на еврото трябва да бъде още по-значителна. Еврозоната трябва да има единен глас, а също и да е представлявана като едно цяло в международните организации като Международния валутен фонд и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

Вярно е, че единна валута без единна икономическа политика е и ще продължава да бъде рисково начинание. Това не е някаква подробност. Европейският съюз все още е изправен пред големи предизвикателства: високи, и за съжаление растящи, нива на безработица, демографски промени, миграционно напрежение, нарастваща бедност в някои обществени сектори и по-строга конкуренция в контекста на глобализацията. Еврозоната ще може да преодолее тези предизвикателства само ако икономическите политики на държавите-членки са по-обвързани. Избирането на президент на еврозоната беше първата стъпка в тази посока, но сега е нужно повече от това.

Cristiana Muscardini, *от името на групата UEN.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, след 10 години все по-широкото навлизане на еврото в международната търговия и употребата му като резервна валута показват, че то се е превърнало в еталон. То гарантира парична стабилност и спомогна за интегрирането на икономиките на държавите-членки, които го използват, въпреки някои погрешни оценки, които създадоха проблеми за гражданите както поради обменните курсове на националните валути спрямо еврото, така и поради малкото проведени проверки относно цените на стоките и услугите.

Еврото беше създадено, без да е наложено отвън и без каквито и да е войни за завоевания или политически хегемонии. То беше резултат на свободното съюзяване на 11 правителства, които вярваха в създаването на икономическия и паричен съюз, заложен в договорите, като важна крачка в опита за постигане на политическия съюз, който за съжаление все още не е постигнат.

Някои от възникналите проблеми се дължат на недостатъчната ефективност на системата, която не беше подготвена да насочва свързаните с нея процеси. Говоря за задълбочаващата се интернационализация и големите промени в начина, по който търговията се осъществява на международно ниво. Еврото направи възможно изправянето ни срещу поредица трудности, най-сериозната от които е сегашната финансова криза, и ни предпази от големите сътресения, сринали пазарите. Ако не беше еврото, щеше да се повтори станалото през 1992 г. или дори по-лош вариант.

Отбелязваме десетата годишнина, като посрещаме топло Словакия, шестнадесетата държава, присъединила се към еврозоната. Мерките за борба с настоящата криза, представени от Европейската централна банка (ЕЦБ) и Комисията, изиграха ролята на буфер и предпазна обвивка, но ние продължаваме да настояваме, както и преди сме го правили в тази зала, че е немислимо да имаме парична политика, която не е свързана с икономическата. Несъмнено сегашната ситуация не е нормална: 16 държави-членки с единната валута, 27 национални икономически политики, съгласувани от Комисията, доколкото това е по силите ѝ, и 11 държави-членки с националните им валути.

За да се съгласува паричната политика с икономическа политика, каквато всъщност не съществува, се изисква истински талант. Но ако институциите, отговорни за икономическите политики в нашите държави, не комуникират с централните банки и ЕЦБ, която трябва да постигне сработването на всички политики заедно, и обратното, Европейският съюз ще се изправи пред нови трудности при сегашната криза, а също и при постоянните предизвикателства, които външният свят и глобализацията носят.

Надяваме се, че неотдашните събития убедиха хората в необходимостта от промяна в Европа, връщането на реалната икономика към центъра и осигуряване на по-голяма съгласуваност и връзка между ЕЦБ и европейските институции, отговорни за изработването на политически и планови стратегии. Съвсем скорошната енергийна криза ни показва още, че общата икономическа политика по стратегическите въпроси е от изключителен интерес за обществото и не може да бъде отлагана. При наличие на политическа воля въвеждането на такава политика ще бъде улеснено от нарастващата сила на еврото.

Alain Lipietz, *от името на групата Verts/ALE. – (FR)* Гн Председател, гн Giscard d'Estaing, гн Juncker, гн Trichet, Комисар, госпожи и господа, бих искал да ви напомня как през 1992 г., когато все още беше напълно неясно дали Франция ще гласува за Договора от Маастрихт, Jacques Delors говори пред общото събрание на френската Зелена партия, която успя да осигури липсващите 1—2 %.

Той ни каза да гласуваме за еврото и че тогава ще имаме политическа Европа, защото ако не създадем политическа Европа, за да я контролираме, хората няма да я приемат никога. Не ни убеди. Договорът от Маастрихт беше подписан, но политическа Европа не бе създадена. Това е проблемът, пред който сме изправени днес.

Защо бяхме против еврото по онова време? Имаше две основни причини за това. Първо, струваше ни се, че критериите от Маастрихт ще доведат Европа до поне петгодишна проциклична рецесионна политика, и второ, начинът, по който паричната политика беше включена в общата икономическа политика в Договора от Маастрихт, не беше задоволителен. За да гарантираме независимостта на Европейската централна банка, ние бихме разграничили паричната политика от всички останали политики.

Трябва да призная, че макар да не съм убеден от Договора от Маастрихт и днес, като всички от групата на Зелените, ми допадат промените, които се извършиха по отношение на законодателството и икономическият и паричен съюз.

Настъпиха три големи промени. На първо място, ценовата стабилност е установена на малко под 2 %. Тази цел може да изглежда леко абсурдна. Сега, когато светът е заплашен от дефлация и ситуацията е утежнена от склонността на някои държави да намаляват размера на данък добавена стойност, следвайки една „кейнсианска“ политика, е очевидно, че ако не успеем да се придържаме към тези 2 %, поемаме риска да ни бъдат наложени много високи лихвени проценти.

Втората голяма реформа е очевидно реформата на Пакта за стабилност и растеж, извършена през 2005 г., която ни позволява да имаме днес политика, която е антициклична и насочена към преодоляване на кризата.

Третата голяма трансформация е промяната в практическото осъществяване на нещата. Постоянният диалог, както беше подчертано отново в тази зала, между гн Trichet, гн Almunia, гн Juncker и гн Barroso, противоречи, ако трябва да сме точни, на самия Договор от Маастрихт. Аз считам този вид сътрудничество между гн Trichet и гн Almunia, например, за еквивалентно на сътрудничеството между гн Bernanke и гн Paulson, което е положително и желано развитие. Какво остава да бъде направено тогава? Всичко, което бих казал, е, че е необходимо да приложим правилно добрите аспекти на Договора от Маастрихт.

Имаме сериозен проблем при определянето на валутния курс, както беше отбелязано по различен повод от предишните оратори. Задачата за определяне на валутния курс е възложена на Съвета. Ние трябва да намерим начин да гарантираме, че Съветът определя валутен курс за Европа, който не произтича от произволно избран лихвен процент от Европейската централна банка, а отразява адекватно индустриалната политика. Трябва да намерим правилните инструменти за това.

На второ място, целта на Европейската централна банка е не само да поддържа ниво, близко до 2 %, но също да прилага европейската политика, с което имам предвид стратегиите от Лисабон и Гьотеборг. Трябва ни политика за рефинансиране и допълнителни отстъпки за частните дългове от страна на Европейската централна банка според стратегиите от Лисабон и Гьотеборг.

На последно място, както вече беше споменато, необходим е надзор на европейско равнище и Европейската централна банка е в състояние най-добре да изпълнява тази функция.

Ilda Figueiredo, от името на групата GUE/NGL. – (PT) За съжаление ние не се възползваме от тази възможност за задълбочено проучване на последствията от прилагането на неолиберални и монетарни политики – използвайки еврото като извинение – които допринесоха за настоящата сериозна ситуация в социално отношение и до засилване на неравенството, безработицата, опасните условия и ниско заплащане на труда, и бедността.

Неприемливо е да се придържаме към идеологически догми като ценова стабилност и ирационалните критерии на Пакта за стабилност и растеж, които се използват като претекст за приватизиране и отнемане на социалните функции от държавата. Този подход включва и идеята за минимална държавна намеса и по-голямо значение на частния сектор с цел налагане на приемането на ограничение на работната заплата, което всъщност води до ниско номинално повишение на работната заплата и дори намаляване на реалната заплата, както ясно показва, за съжаление, случаят с Португалия.

Не можем да се съгласим с привидната независимост на Европейската централна банка, която бави решенията за намаляване на лихвените равнища и поддържа еврото надценено само за да защити държавите с по-развита икономика и по-силните икономически и финансови групи, като по този начин засилва трудностите на по-уязвимите икономики и хората с по-ограничени финансови средства.

Тази политика на Европейската централна банка доведе до свиването на европейската икономика, което ясно показва нуждата от по-нататъшно намаляване на референтните лихвени проценти. Тъй като покупателната способност на работниците и пенсионерите е намалала през последните 10 години, печалбата на икономическите и финансови групи е достигнала своето най-високо равнище за последните 30 години, което води до радостта и удовлетворението, които видяхме в тази зала. Дори и сега, в кризисната ситуация, която предизвикаха, те на практика национализират щетите, за да могат после да приватизират печалбите, докато работниците, микро- и малките предприятия, пенсионерите и безработните страдат от последствията от кризата, като в най-добрия случай им се подхвърля по нещичко. Погледнете какво се случва във финансовия сектор, където някои банки вече са увеличили своите спредове повече от един път от началото на финансовата криза и където маржът се е удвоил за една година, като по този начин влошава още повече положението на новите кредити.

Ето защо ние настояваме за спешното прекъсване на тези неолиберални и монетарни политики, прекратяване на Пакта за стабилност и растеж, данъчните убежища и привидната независимост на Европейската централна банка. Ето защо настояваме за съществено увеличаване на бюджета на Европейския съюз на базата на справедливо разпределение на доход и богатство, така че да е налице истинска политика на икономическа и социална кохезия и да отблъснем мерките от типа „всеки да се спасява, както може“, мерки, чрез които богатите стават още по-богати, а бедните – още по-бедни, както е видно от нарастващите неравенства и различия в икономиките от еврозоната.

Ето защо настояваме за подкрепа на производството, на микро-, малките и средни предприятия, за насърчаване на качествени обществени услуги, облекчаване на кредити и подобряване на покупателната способност на домакинствата, и не само на най-ощетените, но и на средната класа, за създаване на повече работни места и намаляване на бедността и нищетата на милиони хора в нашите страни.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн ONESTA

Заместник-председател

Nigel Farage, от името на групата IND/DEM. – (EN) Г-н Председател, радвайте се на десетия рожден ден на еврото, защото силно се съмнявам, че ще се празнува двадесети такъв. Това, на което станахме свидетели

днес, много прилича на старото съветско време. Спомняте ли си, когато петилетните планове се обявяваха за успешни още преди да са започнали, засипваха ни с данни за рекордни реколти и умопомрачителни производствени резултати? Точно както в онези времена, днес група неизбрани, застаряващи бюрократи ни облъчваха с приказки за това какъв голям успех е постигнат. Всичко това е една илюзия.

Мнението, че Европейската централна банка (ЕЦБ) е свършила чудесна работа, е изключително странно. Именно през миналия юли ЕЦБ повиши лихвените проценти, точно в момента, в който пазарите се сринаха и лихвите в останалата част от света бяха намалени. Това не ме изненадва, естествено, тъй като въпросът с еврото всъщност показва, че една политическа класа се опитва да наложи волята си над народите на Европа. Спомнете си, че само две държави – Дания и Швеция – имаха референдум за еврото, и те и двете казаха „не“ – думичката, която вие се опитвате да избягвате и го правите винаги, когато можете.

Досега еврозоната не е била подлагана на изпитание, но това предстои. Испания има икономически проблеми. Италия, както казаха преди време немските икономисти, не трябваше да се присъединява към еврото, но върху положението в Гърция следва да съсредоточим вниманието си. Хиляди младежи демонстрират, искат от правителството си да направи нещо, искат да намали лихвите, искат да проведе девалвация. Но гръцкото правителство е притиснато от усмирителната риза на еврото. То не може да направи нищо. Евентуални бъдещи избори в Гърция няма да променят нищо. Когато на хората им се отнеме способността да определят собственото си бъдеще чрез гласуване, тогава, опасявам се, насилието остава единствената алтернатива.

Това, което постигате с еврото, е да хванете хората в икономически капан. Вие хванахте хората в един затвор и ще трябва огромен кураж, за да се измъкнат от него. Ще е необходимо лидерство или икономическият провал може да е неизбежен. Можете да освирквате, можете да се подигравате, но не забравяйте: Великобритания успя да осъществи девалвация, да намали лихвите, защото е извън еврозоната. Ние успяхме да направим това, което трябваше да направим. Присмивайте се, ако искате, но забелязахте ли, че на пазарите на облигации тази сутрин гръцките се търгуваха с 233 базови пункта над германските? Убеден съм, че повечето от вас тук дори не знаят какво означава това, а тези, които разбират, ще направят всичко възможно да го игнорират. Ако искате, заровете главите си в пясъка. Можете да игнорирате пазарите, ако искате, но те няма да ви игнорират.

Roger Helmer (NI). – (EN) Г-н Председател, през последните 200 години са били направени поне няколко опита да се създаде единна валута или механизми на фиксирани обменни курсове. Всички те се провалиха, всички навредиха на участниците, така е и с еврото. Отдавна предсказаният от скептиците дисбаланс започна да оказва влияние. Италия е тотално неконкурентоспособна. Опитът на Испания напомня бик на корида: горд и силен в началото, но кървящ до смърт в пясъка накрая. Доскорошните размирици в Гърция са очевидно свързани с безработицата в резултат на надцененото евро. Спредовете по облигациите между Гърция и Германия достигнаха безпрецедентни нива – над 200 базови пункта.

Пазарите спекулират с провала на еврото. Ние във Великобритания можем да благодарим на Бога, че запазахме нашата валута и не сме се качили на влака на еврозоната, който постепенно се доближава до катастрофата. Честит рожден ден на еврото!

Председател. – Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Richard Corbett (PSE), в писмена форма. – (EN) Десетата годишнина от гласуването на предложението, представено на Парламента, от името на Съвета на министрите, от Gordon Brown (тогава председател на Съвета), да се фиксират обменните курсове на съответното ниво и да се създаде еврото, е възможност да се честват десет години успех, стабилност и сила на една от двете водещи валути в света.

Настоящата икономическа криза щеше да включва финансов смут на валутните пазари, ако все още имахме песета, лира, драхма и т.н. като отделни валути, колебаещи се силно една спрямо друга. Еврото беше като стабилна скала за своите членове, както бе демонстрирано от коренно различното развитие на ситуацията в Исландия и в Ирландия.

Годишнината също така е възможност да се разисква дали дългосрочното икономическо бъдеще на Великобритания е свързано с членство в еврозоната. Разбира се, в близък план Великобритания може да се справи извън еврозоната, но по-нататък ни очаква сигурен неуспех: компаниите ни са поставени в неравностойно положение на европейския пазар във връзка с разходите при конвертиране и обезпечаване, срещу които конкурентите им не са изправени; чуждите инвеститори на европейския пазар ще предпочетат да бъдат в главната валутна зона, а не в по-малката.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Тържественото заседание на Европейския парламент, отбелязващо 10-та годишнина на Икономическия и паричен съюз (ИПС) по време на сериозна криза в капиталистическата система, се нарежда до многобройните резолюции и доклади на Европейския парламент по същата тема и е още един опит да се подслади горчивия хап на политиката на ЕС, насочена срещу обикновените трудещи се – политика, която от падането на социализма продължи към Договора от Маастрихт и извърши цялостна атака срещу трудовите права и свободи.

Икономическият и паричен съюз, създаването на Европейската централна банка (ЕЦБ) и въвеждането на еврото са необходими брънки от веригата на капиталистическото реструктуриране и са насърчавани от капитала, за да се защити той от исканията на работниците и да запази рентабилността си, като засили експлоатацията на работническата класа, на обикновените хора.

Доводите за стабилност на цените, за намаляване на инфлацията и защита на икономиките от рискове и кризи доказаха, че са остарели. ИПС защитава печалбите на монополистите и улеснява приватизацията и сливанията.

През последните десет години работниците видяха как доходите им намаляват, взаимоотношенията им с бизнеса се влошават, застрахователните им права се изпаряват, а здравното обслужване и образованието понижават качеството си и биват приватизирани.

Работниците отхвърлят европейската липса на алтернатива и поддръжниците на тази политика, а също Лисабонската стратегия и Договора от Лисабон, и се борят срещу икономическия и паричен съюз, както и срещу самия Европейски съюз за икономика, основана на силата на трудовия народ и зачитаща неговите интереси.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), в писмена форма. – (PL) Бих искал да се включа в разискването за еврото, като насоча вниманието ви към три негативни аспекти, свързани с него.

Първо, от момента, в който беше въведено еврото, тоест от 2002 до 2007 г. включително, трите държави-членки, които бяха извън еврозоната (Великобритания, Швеция и Дания) се развиха по-бързо от страните, които са в нея. Брутният национален продукт в тези страни е нараснал почти два пъти по-бързо в сравнение със средното ниво за еврозоната, а нивото на безработицата е било по-ниско.

Второ, битката с последиците от настоящата финансова и икономическа криза е доста по-ефективна в тези страни, отколкото в еврозоната. Централните банки на Великобритания, Швеция и Дания много бързо и значително намалиха лихвените проценти, като гарантираха ликвидност на търговските банки. Също така изглежда, че фискалната политика, водена от тези държави, ще се окаже по-ефективна от водената в еврозоната.

Трето, новите държави-членки, които се подготвят да влязат в еврозоната, две години преди влизането си трябва да отговарят на много парични и фискални критерии. Някои от тези критерии си противоречат взаимно, например необходимостта да присъстват в системата на валутно-курсския механизъм (ВКМ) II – и следователно необходимостта да се поддържа колебанието в обменния курс на националната валута в диапазон от $\pm 15\%$ спрямо еврото – и в същото време да се поддържа ниско ниво на инфлация. Да се неутрализира натискът за обезценяване на националната валута означава нужда от интервенция от страна на централните банки, което означава да се пуснат по-големи количества от националната валута в обръщение, което пък очевидно увеличава инфлационния натиск. Тъй като Комисията иска да окуражи новите държави-членки, следва да се обмисли елиминирането на това очевидно несъответствие.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Г-н Председател, госпожи и господа, европейският икономически и паричен съюз започна на 1 януари 1999 г. и 11 държави-членки на ЕС приеха единната валута. Еврото навърши 10 години на 1 януари 2009 г. По същото време Словакия стана 16-та държава, която използва еврото.

В своята реч пред Парламента г-н Juncker определи еврото като основен фактор за стабилност. Това е факт, който държавите, които останаха извън еврозоната, осъзнаха с болезнена яснота.

Въпреки че десетата годишнина на еврото е засенчена от притесненията за възможно задълбочаване на рецесията, аз вярвам в способността на еврозоната да излезе от кризата. Макар че това ще изисква значителни усилия от страна на Съюза. Според последните предвиждания ефектът от одобрения пакет от мерки за стимулиране на икономиката ще бъде значително по-малък от 1,5 % от брутният вътрешен продукт, планиран за зоната. Съгласно настоящите оценки той ще бъде около 0,6 %. Затова е нужно допълнително стимулиране.

Еврото беше безспорен успех, но нямаше да бъде, ако не бяха положени пропължителни усилия. Сега е нужно по-активно участие на Европа в надзора над финансовите пазари. Трябва да запазим основните принципи и критерии на икономическия и паричен съюз

Zita Pleštinská (PPE-DE), *в писмена форма.* – (SK) На 1 януари 2009 г. еврото стана официална валута на Словакия. От тази дата двойният кръст върху трите възвишения от словашкия флаг се появи и върху монетите от едно и две евро и беше пуснат в обращение в еврозоната.

Това бе исторически момент за Словакия и за нас, словаците, е от особена гордост фактът, че сме първата държава от бившия Съветски блок, приела еврото в годината, когато еврозоната отбелязва своята десета годишнина, което носи символично значение.

Оценявам факта, че сегашното словашко правителство изпълни ангажимента, поет от гн Mikuláš Dzurinda, чийто кабинет през есента на 2004 г. прие план за замяна на кроната с европейската валута и определи началото на 2009 г. като целева дата.

Също така ми се струва подходящо тук, в Европейският парламент (ЕП), да благодарим на словашкия народ, защото именно народът, като главен изпълнител в трудните, но необходими реформи по времето на Dzurinda, със своето постоянство помогна на Словакия да стане една от успешните европейски страни.

От 1 януари 2009 г. еврото всеки ден ще осъществява връзката между народа на Словакия с Европейския съюз.

Да се сбогуваме с кроната и да приветстваме с добре дошло еврото.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Въвеждането на единната европейска валута преди 10 години беляза завършека на един процес, чиито последици далеч надхвърлят икономическия сектор. Финализирането на Икономическия и паричен процес в ЕС показва решимостта на държавите-членки да опазят икономическото и политическото единство на ЕС.

Следователно успехът на еврото е успех в процеса на изграждане на единна цялост, чиято цел е да насърчава европейските ценности на международно равнище и да утвърди Европейският съюз като основен участник в деловите и финансовите отношения в световната икономика.

Вярвам, че предимствата от приемането на еврото, като макроикономическа стабилност, значително намаление на колебанията на цените, насърчаване на откриването на работни места и подкрепата за растеж на производителността, опрени на устойчивата съпротива на външни удари, оправдават всички усилия, направени от новите държави-членки, и по-специално Румъния, възможно най-скоро да покрият критериите за сближаване и да се присъединят към еврозоната.

Richard Seeber (PPE-DE), *в писмена форма.* – (DE) Откакто на 1 януари 1999 г. беше въведено еврото, единната валута в много отношения доказва, че е важен фактор в стабилността на икономиката на ЕС. На първо място, единната валута е движеща сила за обмена на европейско равнище: премахването на обменните курсове в страните от еврозоната е важна и видима придобивка за гражданите и насърчава мобилността в рамките на ЕС.

В допълнение към очевидните ползи еврото се явява и опора във финансовата криза. Само една основна валута, използвана от много държави-членки и национални икономики, е в състояние да омекоти драматичните последици от икономическия колапс. Паричен съюз означава, че лостовете на макроикономическата политика могат да бъдат приложени на международно ниво и така да се даде активен отпор на финансовата криза.

И накрая, еврото е също и символ на европейската интеграция и дългия път, който европейските народи извървяха заедно. Паричният съюз е следващата логична стъпка след икономическия и би трябвало да положи основите на засилена европейска интеграция.

Iuliu Winkler (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Преди почти година, когато отбелязахме десетата годишнина от създаването на Европейската централна банка (ЕЦБ) и Икономическия и паричен съюз (ИПС), ние подчертахме следния факт: „За десетте години, откакто съществува, резултатите, постигнати от ИПС, са неоспорим успех“.

Мисля, че тази оценка е много точна, тъй като силно вярвам във важността на солидарността, която държавите-членки трябва да показват в съвместните си действия, за да се борят с последиците от финансовата криза и да намалят неблагоприятното въздействие на глобалната икономическа криза. Сега Европа се намира в най-нестабилното си от икономическа гледна точка състояние от края на Втората световна война. В тази

обстановка отбелязването на десетата годишнина от въвеждането на еврото трябва отново да насочи вниманието ни към основните европейски интеграционни проекти.

Въвеждането на единна европейска валута и създаването на ИПС бяха съвместни решения, взети чрез съгласуване и солидарност, основани на европейските ценности. Това е отношението, от което имаме нужда тази година, за да разработим и успешно да приложим мерки за борба с финансовата криза. Конкургентоспособността на Европа трябва да се поддържа в еврозоната и да се стимулира в държавите-членки, които се подготвят за присъединяване към нея. Освен това различните интереси на членовете на ИПС трябва да се поставят на второ място спрямо общите икономически интереси на ЕС.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа ROURE

Заместник-председател

Председател. - Следващата точка е времето за гласуване.

(За информация относно резултата от гласуването: вж. протокола)

6. Време за гласуване

6.1. Сътрудничество в областта на безопасността на гражданското въздухоплаване (A6-0468/2008, Paolo Costa) (гласуване)

6.2. Обща система за търговия с яйчен албумин и млечен албумин (кодифицирана версия) (A6-0510/2008, Diana Wallis) (гласуване)

6.3. Обща система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави-членки, както и при прехвърлянето на седалище (кодифицирана версия) (A6-0511/2008, Diana Wallis) (гласуване)

6.4. Езиков режим, приложим към обжалването на решения на Съда на публичната служба на Европейския съюз (A6-0508/2008, Costas Votopoulos) (гласуване)

6.5. Търговски и икономически отношения със Западните Балкани (A6-0489/2008, Bastiaan Belder) (гласуване)

6.6. Общата селскостопанска политика и осигуряване на прехраната в световен мащаб (A60505/2008, Mairead McGuinness) (гласуване)

6.7. Развитие на гражданския диалог в рамките на Договора от Лисабон (A6-0475/2008, Genowefa Grabowska) (гласуване)

Christopher Beazley (PPE-DE). - *(EN)* Гжо Председател, в момента изглежда по-скоро провеждаме поименно гласуване, което е малко досадно за хора като мен, чиито машини не работят. Затова може ли да записвам гласувал с „да“ за всичко и да повикам техник?

6.8. Транспониране, прилагане и изпълнение на Директиви 2005/29/ЕО и 2006/114/ЕО (A60514/2008, Barbara Weiler) (гласуване)

6.9. Общата политика в областта на рибарството (ОПОР) и екосистемният подход към управлението на риболова (A6-0485/2008, Pedro Guerreiro) (гласуване)

6.10. Рамка за действие на Общността за постигане на устойчиво използване на пестицидите (A6-0443/2008, Christa Klauß) (гласуване)

6.11. Пускане на пазара на продукти за растителна защита (A6-0444/2008, Hiltrud Breyer) (гласуване)

6.12. Предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (преработка) (A6-0497/2008, Wolf Klinz) (гласуване)

6.13. Публичните финанси в ИПС – 2007-2008 (A6-0507/2008, Donata Gottardi) (гласуване)

*

* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-жо Председател, имам следната молба. Когато тук се провежда тържествено заседание, по средата на зоната за сядане винаги има камера. На операторите не винаги им е лесно да работят там; това представлява проблем и за нас, членовете на Парламента, когато искаме да работим. Не ли е възможно да променим разположението на местата, ако искаме камерите да са тук? И ако не, ще трябва да се измисли по-добро техническо решение.

Председател. - Ще се обърнем към компетентните органи.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, опитам се да привлека вниманието на един от разпоредителите по време на процедурата на гласуване, за да дам разяснения за гласуването, но тъй като вие го проведохте толкова добре и го приключихме толкова бързо, разпоредителят не успя да дойде при мен. Държа в ръката си лист с искане за обяснение на вот по докладите на г-жа McGuinness и г-жа Breyer. Ще ви бъда благодарен, ако ми разрешите да направя това.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, аз също бих искала да направя същата забележка. И моето искане е на път към вас.

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: **Bastiaan Belder (A6-0489/2008)**

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Г-жо Председател, госпожи и господа, за мен е огромно удоволствие да говоря в тази велика парламентарна зала, пълна с представители на всичките 27 държави-членки. Рядко имам удоволствието да бъда чул от толкова много парламентарни членове.

На мен се пада отговорността да обясня по този повод моя вот в полза на доклада на г-н Belder относно търговските и икономическите връзки със Западните Балкани. Напълно подкрепям усилията на Европейския съюз да улесни възможно най-много присъединяването на тези балкански държави. Смятам, че е важно отпусканата икономическа помощ да бъде по-голяма от тази, която се отпуска в момента, и че е нужно да задълбочим връзките между балканските държави и Европа, за да се развие туризмът и по този начин всички граждани на Балканите, и млади, и стари, да имат възможност да живеят по-добре, отколкото досега.

- Доклад: **Mairead McGuinness (A6-0505/2008)**

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-жо Председател, първо, бих искала просто да отбележа факта, че по време на доклада на г-жа McGuinness натиснах грешен бутон. Всъщност аз напълно подкрепям доклада на г-жа McGuinness относно осигуряването на прехраната – но после ще обсъдя това със служителите.

По-специално, напълно съм съгласна с идеята, че трябва да адаптираме Общата селскостопанска политика (ОСП) така, че да преодолеем проблемите в осигуряването на прехраната, като се отчете и фактът, че за да правят планове за бъдещето, селскостопанските производители се нуждаят от стабилна политическа среда. Не може да имаме пълна сигурност, но със сигурност трябва да имаме стабилност.

Освен това подкрепям тезата, че само пазарът не може да осигури сигурност на доходите за производителите, както и призовава за обстойна оценка на въздействието, по-специално, например, за последиците за осигуряването на прехраната. Ако разгледаме конкретни предложения на ЕС, например относно растителната защита, става ясно, че тук отново е необходима обстойна оценка на въздействието, и при изготвянето на такава оценка осигуряването на прехраната трябва да се вземе предвид

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, бих искала да благодаря на колегите, че утвърдиха този доклад, както и на гжа Magian Harkin за нейните думи на подкрепа.

Той ясно представя гледната точка на този Парламент относно селскостопанската политика не само на европейско, но и на глобално равнище. По-конкретно – и това е важно – докладът призовава отново да насочим усилията си към селскостопанската политика в развиващия се свят за осигуряване на съдействие, така че тези, които могат да произведат храна, да я произведат на място. Вярвам, че сумата от 1 милиард EUR, която Европейският съюз ще осигури за тази цел, е стъпка в правилната посока.

Очевидно е, че подкрепям своя собствен доклад. Вярвам, че той полага основите за бъдещето, като изразява вижданията на този Парламент за селското стопанство. И макар разискването за осигуряване на прехраната да слезе от политическия дневен ред, проблемът с 30 000 деца, умиращи от глад всеки ден, си остава актуален.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, благодаря, че ми дадохте възможност да обясня защо се въздържах относно доклада на гжа McGuinness. Той е насочен към един много важен аспект на Европейския съюз и това е безспорната необходимост да осигурим хранителни доставки на хора, които умират от глад, или на тези, които нямат подходящи хранителни запаси. Никой не може да е против това и със сигурност аз също не съм против. По мое мнение, обаче, проблемът при този доклад е, че той разглежда и се отнася до общата селскостопанската политика, без да взема под внимание факта, че тази политика се нуждае от спешно реформиране сега и за в бъдеще.

Освен това докладът не обслужва добре интересите на народите на Европа, не обслужва добре интересите и на фермерите във Великобритания. Докато подобна тежест не бъде свалена от европейските данъкоплатци, трудности винаги ще има. Да, целите на доклада са правилни, но се опасявам, че основният му пропуск е, че не разглежда главния проблем.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Аз напълно подкрепям повечето от предложенията и изказванията, съдържащи се в доклада на гжа McGuinness, който беше приет преди минута. Резки колебания в цените на храните ще се наблюдават на световния пазар все по-често, а това ще доведе до негативни последици.

Повишаването на цените се усеща главно от семействата с ниски доходи, които изразходват значителна част от бюджета си за храна. Точно това са хората, които заслужават помощ: най-нуждаещите се както в развиващите се страни, така и в Европейския съюз. Съгласен съм, че общата селскостопанска политика следва да бъде адаптирана към новите условия, за да решава по-добре проблемите на осигуряването на прехраната, и затова трябва да се противопоставим както на премахването на инструментите за управление на пазарите, така и на намаляването на нивото на разходите на ЕС за селското стопанство от гледна точка на бъдещата финансова перспектива.

Добра идея е да се създаде международна структура, която да наблюдава цените на селскостопанските продукти и на факторите на тяхното производство под егидата на Организацията по прехрана и земеделие, за да следи тези данни в световен мащаб и да бъде в състояние да реагира бързо на колебанията. Мисля, че следва да се обмисли и създаването на световна система за съхраняване на хранителни запаси.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, благодаря за възможността да обясня защо и аз гласувах „въздържал се“ по този доклад.

Мисля, че повечето присъстващи в този Парламент, независимо в коя част на политическия спектър се намират, ще се съгласят, че осигуряването на прехраната е нещо много важно. Проблемът е, че не можем да постигнем съгласие по въпроса какво означава осигуряване на прехраната. За много от нас това означава осигуряването на достатъчно храна за хората по света, независимо къде се намират те. За други това е извинение за протекционизма им. За тях осигуряването на прехраната означава само храна, произведена в ЕС за европейците. „Местна продукция“ е фраза, която често чувам да се използва тук. Чувам как някои хора използват осигуряването на прехраната като извинение, за да не допуснат внос от останалата част от света, като по този начин осъждат несправедливо висококачествения износ от много от по-бедните страни по света, и обричат много повече фермери в същите тези страни на бедност.

Да се каже, че една обща селскостопанска политика трябва да е крайгълният камък в осигуряването на прехраната, е смайващо твърдение, което трябва да се отхвърли.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, съгласен съм с коментарите, направени от прекрасния ми колега г-н Syed Kamall по този въпрос. Въздържах се, защото решението на нашата партия беше да се въздържим по този доклад, но всички знаят, че осигуряването на прехраната е много важна тема за всички нас, и затова, между впрочем, съм поразен от начина, по който се разисква тук този въпрос.

В този доклад, за който, вярвам, всички гласувахме, се споменава проблемът, който щяхме да си създадем, гласувайки в подкрепа на директивата за продукти за растителна защита. Ние токущо подринахме европейската продоволствена сигурност. Около три минути, след като гласувахме този доклад, ние на практика гарантирахме невъзможността нашите фермери да отглеждат достатъчно храна за нашия континент в бъдеще. Намирам това за странно. Жалко, че никой друг изглежда не е чел някои от докладите, които минават оттук.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, един от най-големите проблеми и един от ключовите фактори във връзка с осигуряването на прехраната в световен мащаб е да се осигури достатъчно и за продължително време производство на селскостопанска продукция и, разбира се, да се гарантира осигуряването на прехраната в така наречените развити страни, както е тук в ЕС, така че да можем да изнасяме нашата свръхпродукция, без да се съревноноваваме самите ние на световния пазар за храни и по този начин да увеличаваме цената им в региони без подходящ климат, почва, ноу-хау и инвестиции за производството на собствена храна.

Трябва да се отнасяме с особено внимание към нашите политически мерки, за да сме сигурни, че отговаряме на нуждата от устойчива хранителна продукция не само от екологична гледна точка, но и от гледна точка на целия свят.

Peter Vaco (NI). - (SK) Гласувах за доклада относно общата селскостопанска политика и осигуряването на прехраната в световен мащаб, защото се занимава с въпроси, които аз неизменно повдигам в Европейския парламент заради първостепенната им важност.

Първият въпрос включва намалението на производствените цени, което ще доведе до по-голяма конкурентоспособност в световен мащаб. Вторият въпрос е снижаване на неустойчивостта на хранителните пазари, по-специално чрез увеличаване на запасите. Третият въпрос се отнася до преодоляване на спада в обществената значимост на земеделието чрез увеличаване на публичната информираност за неговата уникална и незаменима роля. Четвъртият въпрос засяга прекратяване на действието на случаен принцип на общата селскостопанска политика (ОСП) чрез прилагането на системна организация на политиката с фокус върху дългосрочните цели. Петият и последен въпрос засяга спирането на селскостопанския упадък в новите държави-членки, причинен от дискриминационните принципи на ОСП, които, от друга страна, значително подпомагат използването на пропиления селскостопански потенциал в тези страни, новите държави-членки.

- Доклад: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, това е същината на целия Европейски съюз. Ние тук одобряваме повече пари, за да се опитаме да убедим обществеността да гласува за ужасния Договор от Лисабон. Обществеността, на която в Ирландия беше даден шанс, даде ясно да се разбере, че не го желае, и ако на народа на Великобритания бе дадена тази възможност – а трябваше да му я дадат, защото такава бе обещанието, дадено от Правителство на лейбъристите при последните избори – този Договор щеше да бъде отхвърлен със значително мнозинство

Това послание трябва да бъде чуто ясно от Европейския съюз, наистина трябва: хората не искат този договор. Хората не желаят повече контрол от страна на Брюксел и Страсбург. Хората искат техните собствени правителства и собствените им законодателни власти да вземат решенията, които ги засягат. Докато това послание не бъде чуто, ще продължаваме да наливаме все повече пари на данъкоплатците в това да принуждаваме хората да гласуват, преструвайки се, че всъщност ги убеждаваме да променят мнението си. А те няма да го променят.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-жо Председател, на първо място бих искала да кажа, че това е един прекрасен доклад. Винаги говорим за обвързаността на ЕС с гражданите му и е факт, че проектите на ЕС не могат да се осъществят без участието на гражданите на ЕС.

Има два вида демокрация: представителна – каквато имаме в този Парламент, и на участието – такава, в която участват заинтересованите страни, за която става дума в този доклад. Въпреки това е важно да разберем, че гражданският диалог е двустранен. Процесът е двупосочен. Следователно тревогите и идеите, изказани от

гражданите, трябва да бъдат взети предвид от Институциите на ЕС. Мисля, че имаме чудесен пример в това отношение както с единия милион подписи в подкрепа на общ закон за уврежданията, така и с документа, който разискваме сега в този Парламент.

Не съм съгласна с последния изказал се, защото вярвам, че ако приемем Договора от Лисабон, това ще ни даде възможност за по-значимо обвързване между гражданите и ЕС. Нашата роля в тази зала е да гарантираме, че ако приемем Договора от Лисабон, той ще действа ефективно.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо Председател, много заключения могат да се направят от заглавието на този доклад: „Перспективи за развитие на гражданския диалог в рамките на Договора от Лисабон“. Но това няма значение, защото, както изглежда, е необходимо периодично да напомняме на този Парламент, че Договорът от Лисабон не е в сила. Той беше три пъти отхвърлян в различна форма – от 55 % от френските гласоподаватели, от 62 % от холандските гласоподаватели и от 54 % от ирландските гласоподаватели.

Подобре да насочим вниманието си към тази част от заглавието, която напомня на Оруеловото Министерство на любовта: „Перспективи за развитие на гражданския диалог“. Сега обикновените гласоподаватели, несведущи в присъщия на Европейския съюз стил, може да не схванат, както схвашае ние в този Парламент, какво означават тези думи, а то е се създаде нов бюджет за пропаганда с цел да се опитаме да убедим хората да променят мнението си.

Трябва да кажа, че не всяко евро от трезорите на Европейската централна банка ще послужи да убедим хората в една лоша по същество идея.

Диалогът като понятие включва две страни. ЕС трябва да е в състояние да получава, както и да предава. А това означава да се подложи Договорът на референдум. *Pactio Olisipiensis censenda est!* [Договорът да се подложи на гласуване!]

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, благодаря, че ми дадохте възможността да обясня начина, по който гласувах за този доклад.

Когато прочетох заглавието на доклада, „Граждански диалог в рамките на Договора от Лисабон“, това ми напомни за една фраза на Махатма Ганди. Когато е бил попитан за западната цивилизация, той казал, че „това би било добра идея“. Затова, когато прочетох заглавието „Граждански диалог в рамките на Договора от Лисабон“, си помислих, че „това би било добра идея, нали?“ В случай че има граждански диалог. И в случай че той е двустранен. Един от предишните изказали се подчерта, че диалогът до голяма степен е двустранен процес, но ако се вгледаме в някои от организациите на гражданското общество, финансирани с цел да насърчават приемането на Договора от Лисабон, ще видим само организации, които са изцяло посветени на това да насърчават приемането на този недемократичен Договор. Колко от организациите, които са против Договора, ще бъдат финансирани или ще им се разреши да получават подкрепа? Такъв двустранен диалог липсва и именно затова гражданите на ЕС, когато им се даде шанс и ги попитат за Договора от Лисабон, ще решат да го отхвърлят.

- Доклад: **Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)**

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, благодаря на всички присъстващи в залата за търпението. Исках да говоря по този въпрос, но искам да кажа толкова много неща и съм толкова развълнуван от всички гласувания, които се проведоха в залата днес. Да, общата политика в областта на рибарството; да, нека поговорим за устойчивото развитие – но тези две неща поначало си противоречат. Ако искате да разгледаме устойчивата политика областта на рибарството, трябва да разгледаме правата на собственост и решенията, основани на пазара. Вижте държавите, където на рибарите са дадени права, които могат да се търгуват и да се предават от поколение на поколение. Това е начинът да сме сигурни, че ще имаме устойчиви рибни запаси, а не някакви си изкуствени комунистически методи, при които има централно планиране на рибарството. Точно по тази причина се наблюдава изчерпване на рибните ресурси, от което всички ние ще страдаме в крайна сметка.

Председател. – Заседанието се прекратява. Ще се върнем към обясненията на вот след тържественото заседание.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING*Председател***8. Тържествено заседание – Латвия**

Председател. – Г-н Президент на Република Латвия, почитаеми г-н Valdis Zatlers, за всички нас е огромно удоволствие да ви приветстваме с добре дошли днес при първото ви посещение в Европейския парламент. Бих искал да започна, като ви благодаря като на президент на страната, която все още е относително нова държава-членка на Европейския съюз, за това, че приехте поканата на Европейския парламент да се срещнете с нас днес, деня, в който честваме 10-ата годишнина на нашата обща валута – еврото. Днес е една премиера във всеки един смисъл на думата, тъй като това бе първият път, в който европейският химн беше изпълнен в чест на гост на пленарно заседание, тук, в Европейския парламент.

(Ръкопляскания)

Позволете ми да използвам възможността да спомена още веднъж днес историческото значение на разширяването на Европейския съюз през 2004 г. Отне ни около 60 години, за да върнем вашата страна в свободна и демократична Европа и да обединим нашия континент.

Днес живеем в мир, свобода и демокрация. Нашите граждани се радват на перспективи, за които нашите предци само са мечтали. Ние трябва и би следвало да сме доволни от това.

Вярно е, че днес Европейският съюз се изправя пред нови и сериозни предизвикателства. Дори народът на Латвия го усеща много ясно, например в резултат на финансовата криза, която засегна силно и вашата страна, г-н Президент. Кризата с газа между Русия и Украйна също поражда у гражданите на Латвия основателна причина за притеснение.

Именно по време на криза разбираме стойността на членството в един Европейски съюз, основан на принципа на солидарност между народите му. Именно по време на криза усещаме нуждата от общност и сътрудничество между държавите ни и Европейските институции.

Заедно сме силни, заедно можем да защитим интересите и ценностите си по-добре по света. Именно затова Европейският парламент се надява, че Договорът от Лисабон, който дава на Европейския съюз по-добра възможност да действа за преодоляване на тези сериозни предизвикателства, скоро ще влезе в сила.

В това отношение изборите за Европейски парламент, които се очаква да се състоят през юни тази година, са изключително важни, защото искаме заедно да напреднем по пътя към успеха на Европейския проект за мир и обединение в един демократичен Европейски съюз с Европейски парламент с правомощия за съвместно вземане на решения в почти всяка област.

Искрено се надявам, че гражданите на Латвия – и тези на всички други държави-членки на Европейския съюз – ще разберат, че техният вот е много важен, защото им дава европейски правомощия за съвместно вземане на решения, и в този смисъл ще участват масово в предстоящите избори за Европейски парламент.

Г-н Президент, за мен е огромно удоволствие да ви покана сега да се обърнете към Европейския парламент. Позволете ми да ви приветствам още веднъж с добре дошли в Европейския парламент.

(Ръкопляскания)

Valdis Zatlers, Президент на Латвия. – (LV) Гн Председател, госпожи и господа, благодаря на Председателя за любезните встъпителни думи и поканата му да говоря пред избраните представители на народите на Европа. За мене е чест да получа тази възможност. Голямо удоволствие е за мене да се обърна към Европейския парламент на родния си език, особено откакто вече пет години латвийският език е един от официалните езици в Европейския съюз. Обръщам се към вас във време, когато мандатът на първите членове на Европейския парламент, които бяха избрани от Латвия, наближава своя край. Благодаря ви, че изпълнихте своите задължения отлично.

Скъпи приятели, тази година – 2009, е важна за Латвия. Минаха пет години, откакто Латвия се присъедини към Европейския съюз и НАТО. Членството в тези международни организации стана стратегическа цел за Латвия след възстановяването на независимостта ѝ през 1991 година. Латвия ясно изрази желанието си да участва в европейските и трансатлантическите икономически структури и структурите за сигурност. Разширяването на семейството на европейските демократични нации през първите десет години на 21-ви век

представлява една от най-динамичните промени в Европа от основаването на Европейския съюз. Това са забележителни промени. Към европейските структури се присъединиха нации, които дълго време бяха насилно изолирани от тях, макар че ценностите, които стоят в основата на Европейския съюз, са исторически свързани с тези нации.

На 18 ноември миналата година Латвия чества 90-ата годишнина от официалното си провъзгласяване. Тази годишнина беше от голямо значение за народа ни. Тя още веднъж потвърди нашето непоколебимо желание да живеем като независима, свободна и демократична нация. В акта от 1918 година, провъзгласяващ Република Латвия, пише: „Всички граждани, без оглед на техния етнически произход, се призовават да дадат своята помощ, защото в Латвия ще бъдат гарантирани всички човешки права. Това ще бъде демократична и справедлива държава, в която няма да има място за потисничество и несправедливост...“. Много се гордея с тези думи. Тридесет години преди приемането на Всеобщата декларация за правата на човека Република Латвия заявява своята вяност към нейните основни ценности и принципи.

Латвия винаги е чувствала, че принадлежи на Европа и нейните ценности, дори когато тя и други централно- и източноевропейски народи дълго бяха обвързани с държава, където много ценности бяха разглеждани през особена идеологическа призма. Сред народите от Източния блок цареше мир, но това беше мир като в двора на затвор. Той бе постигнат чрез присъствието на танкове, репресии и заплахи. Миналата година, госпожи и господа, както вие, така и цяла Европа, си припомнихте за безчовечността на тоталитарната идеология с филма на Edvīns Šņoge „Една съветска история“. Ние имаме обща история, но съдбите ни са различни. Трябва да се вгледате в миналото, за да се разберете един друг и заедно да погледнете към бъдещето. Именно затова искам да благодаря на Европейския парламент за декларацията, приета на 22 септември миналата година, с която 23 август беше обявен за Европейски ден на възпоменание на жертвите на сталинизма и нацизма. Тази декларация припомня на хората в Европа за трагичните събития в историята на Латвия и на цяла Европа.

Днес искам да обърнем поглед към по-новата история. Тази година отбелязваме пет години, откакто Латвия стана член на Европейския съюз и НАТО. Какво беше това време за Латвия? Какво спечели нашия народ? Какви бяха постиженията на народа ни и какви предизвикателства все още стоят пред нас? На първо място, стремежът да станем част от Европа окуражи укрепването на демокрацията в нашето общество и допринесе за развитието на демократичните институции. С приемането ни в Европейския съюз Латвия показва своята решимост за собственото си бъдеще, решимостта си да постави своето бъдеще на основата на Европейската идентичност и нашите общи ценности: свободата и демокрацията, отговорността, принципите на правовата държава и човешките права, равенството, толерантността и просперитета. Второ, членството в Европейския съюз подобри инвестиционния климат в Латвия. „Европейските пари“, както често наричаме структурните фондове на Европейския съюз, допринесоха значително за развитието на икономиката на Латвия. Трето, можем да се радваме на привилегиите, дадени ни от свободното придвижване на хора. Свободното пътуване в Шенгенската зона стана нещо съвсем обичайно и подразбиращо се; да учим, работим и придобиваме опит в други държави-членки на Европейския съюз, стана нещо съвсем естествено. Четвърто, свободното движение на стоки и услуги откри нови възможности за бизнеса. Всеки предприемач и потребител може да оперира в свободното пространство без граници и митнически задължения. За нас, в една страна с малък вътрешен пазар, това е изключително важно. Пето, и най-важно от всичко, латвийският глас се чува в Европа, а европейските гласове се чуват по света. Можем да се гордеем с факта, че разполагаме с такъв уникален механизъм на сътрудничество. Той позволява на всички нас заедно да търсим активни решения за глобалните предизвикателства, за климатичните и демографски промени, за укрепване на енергийната сигурност, за проблемите с миграцията, а в случая с финансовата криза – в световен мащаб. Сега Латвия има на разположение нови политически и икономически инструменти, но следва да отбележим, че отговорността на нашата нация за общото бъдеще на Европа и пред всички народи в Европа също е нараснала значително.

Когато обърнем поглед назад към постигнатото от нас, трябва да бъдем и критични и да признаем и грешките, които допуснахме. След приемането в Европейския съюз латвийското правителство изпадна в чувството за „добре свършена работа“; то постигна целта си. Не осъзнахме, че сме едва в началото, а не в края на процеса. Европейският съюз предлага страхотни възможности, но всеки народ и всяко общество трябва сами да се възползват от тях. Ние в Латвия не успяхме да се възползваме от всички възможности; невинаги прилагаме мъдро политиката на сближаване и невинаги използвахме финансовите възможности, които ни бяха предложени. Нашите държавни институции трябваше да се научат как да живеят в Европейския съюз. Ние не бяхме достатъчно решени да приемем еврото; това е една от най-големите грешки, които допуснахме в процеса на интегриране към еврото, нещо, което е съвсем очевидно днес, в условията на финансова криза.

Дори и най-силните евроскептици трябва да признаят, че членството на Латвия в Европейския съюз като цяло е положително. Има ли някой в Латвия, който да иска да се върне в една Европа с митнически бариери между държавите? Не! Има ли някой, който да желае да чака на опашка на границата, за да влезе в съседна държава?

Не! Има ли някой, който да иска да се върне в един свят, където има ограничения върху свободното движение на работниците, върху тяхното образование и трупането на опит? Разбира се, че не! Дори и евроскептиците скоро свикват с хубавите неща и се превръщат просто в скептици.

Госпожи и господа, влошаването на ситуацията във финансовата система и икономиката през последните месеци необратимо промени ролята и значението на националните правителства в рамките на икономическите процеси. Досега финансовите пазари бяха в състояние да се развиват много свободно. Убеждаваха ни, че законите на пазара сами по себе си ще бъдат достатъчно ефективни в насърчаването на икономическото развитие. Вярвахме, че пазарът сам ще постави нещата на местата им. Именно това се случва. Пазарът се регулира сам. Това, което можем да научим от тази финансова криза, все пак е, че нашите финансови системи и икономики страдат от този пазар и, което е по-важно, хората страдат от тази криза. Ходът на събитията в края на миналата година ни показва, че е особено важно националните правителства да играят по-активна роля в икономическия процес. Предишният подход, този на спане на волана на икономическото управление, беше безотговорен. За нещастие се събудихме твърде късно. Достатъчно късно, за да успеем все пак да забележим препятствието на пътя пред нас – финансовото благо – но вече без да имаме възможността да го избегнем.

При това положение е нужен комплексен подход на национално, европейско и глобално равнище. На глобално равнище е необходимо да се предприемат координирани действия, за да започне отново икономически растеж. Това ще е възможно само чрез създаването на нова архитектура и механизми за финансовата система. Ще бъде жизнено важно да се наблюдава стриктно системата, без обаче да се ограничава инициативата или пазарните процеси. Най-трудното предизвикателство ще бъде да се намери точно този баланс. На европейско равнище имаме значително предимство, защото можем да приложим координирани мерки, да предприемем единни действия и да постигнем устойчиво решение. Приветстваме Европейския план за икономическо възстановяване на Комисията. Това е важна стъпка за излизане от блатото, в което се намираме на този етап.

Ще посветя още малко време на решенията на национално равнище. Глобалната финансова криза удари също и Латвия. Има една философска школа, която предполага, че понастоящем Латвия преживява една от най-драматичните спасителни операции на която и да е финансова система в съвременната европейска история. Понастоящем Латвия работи върху мерки, с които да стимулира икономиката, за да стабилизира бързо и ефективно финансовото и икономическото положение. Това е трудна задача, но ние ще успеем да преодолеем кризата само като видим един ясен път за излизане от нея и като не бъркаме краткосрочните решения с дългосрочна перспектива за икономическо развитие.

В края на миналата година шест политически партии, представени в латвийския парламент, както от правителството, така и от опозицията, се споразумяха за обща позиция за подкрепа на плана за икономическо стабилизиране, изготвен от латвийското правителство. Това споразумение предвижда да се отдели специално внимание на проследяването на това как се използва заемът, отпуснат на Латвия. Планът определя средносрочните приоритети за икономиката на Латвия: подкрепа за износа, насърчаване на свободната и честна конкуренция, значително намаление на дефицита по текущата сметка в платежния баланс и въвеждане на еврото през 2012 г. Приемането в еврозоната стана част от най-важните стратегически цели на нашата държава. За Латвия е важно да не остане сама в това положение. Помагат ни да преодолеем тези трудни времена не само международните финансови организации, но също и институциите на Европейския съюз и държавите от Европа. Латвия е благодарна за този израз на солидарност.

Госпожи и господа, всеки етап на разширяването не само доведе в Европейския съюз нови държави-членки, но и въведе нови акценти в неговия дневен ред, включително и неговата външна политика. Приемането на Латвия в Европейския съюз съвпадна по време с изготвянето на целите, принципите и механизмите на прилагане на Европейската политика за добросъседски отношения. Оттогава има значително увеличение във външнополитическата дейност на Европейския съюз спрямо източните съседи. Това се случи благодарение на ангажирането и опита на новите държави-членки. Латвия винаги е виждала съседските си отношения в по-широк аспект. Латвия ще продължи да играе активна роля в определянето и прилагането на тази политика в бъдеще.

Тази политика не е само въпрос на отношения на Европейския съюз с определени държави, т.е. с тези, с които дели обща сухоземна или морска граница. В контекста на тази политика трябва вземем под внимание мястото и ролята на Европейския съюз в света. Заедно с други държави единомишленички Латвия активно насърчава по-тясна ангажираност на Европейския съюз в източния му съседен регион. Създаде се нова политическа инициатива, „Източно партньорство”, чиято мисия е да претвори общата добросъседска политика на Европа и да я адаптира към специфичните характеристики на този регион, като по този начин направи процеса още по-активен, по-смел и по-амбициозен. Латвия с удоволствие отбелязва предложенията на Европейската комисия в това отношение. В своята практическа работа Източното партньорство трябва да заздравя

политическите и икономически отношения между Европейския съюз и държавите в този регион, както и взаимното сътрудничество между тях. При развиването на Източното партньорство трябва да се отдели внимание на принципа на разграничаване, индивидуалната оценка и отношението към всеки един от партньорите. Всяка от тези държави следва своя път на развитие. Има такива държави, които искат да се видят в Европейския съюз, а има такива, които са избрали други цели пред себе си. Нашата политика ще успее само ако сме в състояние да работим заедно с всички държави в региона, да помагаме с разбиране, когато е необходимо. Освен това получих положителни сигнали за разширяване и задълбочаване на сътрудничеството при моето посещение в централноазиатските страни миналия октомври, когато посетих Казахстан, Узбекистан и Туркменистан. Латвия ще продължава да бъде активен поддръжник на европейската политика на добросъседство и да играе активна роля в нейното прилагане. Всяка европейска нация има свой собствен исторически опит и свои собствени възможности да работи върху нашия общ проект в полза на Европейския съюз. Специфичният принос на Латвия към източното разширяване е взаимното доверие, демонстрирано от двустранните ни отношения, чиито корени водят до един споделен период в историята, и ценния опит в резултат на това доверие. Дълг на Латвия е да използва тези специфични обстоятелства, които може да изчезнат през следващите 10 години. След няколко десетилетия, за хората от Изтока Латвия ще бъде само една от държавите-членки на Европейския съюз, а не врата към Европа. Използвайки тези предимства, Латвия ще поддържа активен политически диалог, за да насърчи по-добро разбиране на Европейския съюз и неговите ценности в съседните държави и така да изясни целите на Европейската политика за добросъседство и Източно партньорство. Ползата ни е взаимна и имаме възможността да чуем как съседни държави възприемат бъдещите си отношения с Европейския съюз. Убеден съм, че интересите на Европа ще бъдат най-добре обслужени от едно по-ранно откриване на Източното партньорство по време на председателството на Чешката република.

Госпожи и господа, въпросът относно енергийната сигурност съвсем наскоро стана актуален по време на първите дни на чешкото председателство. Финансовата и икономическа криза е циклична по свой собствен начин. Въпросите, свързани с енергийната сигурност и устойчивите енергийни ресурси, обаче са винаги в политическия дневен ред на Европа и на света. И стават все по-спешни. Енергийната сигурност има видимо външно измерение. Това означава, че въпросът не може да се разглежда отделно от ситуацията в света. Скорешните събития в Украйна и конфликтът в Грузия са доказателство за това. Дори съвсем доскоро държавите-членки на Европейския съюз гледаха на енергията като на проблем, който се разглежда на национално, а не на европейско равнище. Събитията от последната година в енергийния сектор, прекъсването на доставките на енергия, намаляването на енергийните ресурси и колебанията на цените помогнаха да създадем общо разбиране за нуждата от обща енергийна политика на държавите-членки на Европейския съюз. В пресечната точка на енергията и политиката нашата основна задача е да осигурим редовни, достатъчни, икономични, устойчиви и съобразени с околната среда доставки на енергия.

Трябва да признаете, че в това отношение успехите на Европейския съюз са непостоянни. По някои въпроси, пример за които е развитието на екологично чиста енергийна икономика, приехме амбициозни цели на европейско равнище, които сега трябва да започнем да постигаме. По други въпроси – разнообразяването на енергийните източници на европейско равнище и създаването на единен енергиен пазар – сме в самото начало на нашето пътуване. Събитията от последните няколко дни, включващи спирането на доставките на газ от Русия, отвори очите ни за необходимостта възможно най-бързо да се намери решение на проблема на паневропейско равнище. Всички ние носим отговорността за прилагането на общото разбиране за създаване на наистина единен и разнообразен европейски енергиен пазар. Не трябва да позволяваме решимостта ни да се стопи с пролетния сняг. Проблемът с енергийната сигурност може да бъде успешно решен единствено с помощта на активен диалог с транзитните страни и страните доставчици на енергийни източници. Европейският съюз разполага с инструментите за чуждестранна политика, нужни да реши този проблем. Нашата отговорност е да ги използваме.

Друга насока, в която трябва да положим сериозни усилия, е интегрирането на балтийския енергиен пазар със скандинавския и централноевропейския енергиен пазар. Интегрирането в Балтийския регион е разпокъсано. Търговията и транспортът в региона се развиват бързо. Енергийният пазар обаче е в застой. Тук Европейската комисия свърши достойна за внимание работа. Нейната инициатива да подобри енергийната сигурност и солидарността включва също разработването на план за взаимно свързване за балтийския енергиен пазар. Това ще позволи постепенна интеграция на балтийските държави в европейския единен енергиен пазар. Високо уважавам участието на Швеция в стратегическите дискусии за региона на Балтийско море. Скоро Швеция ще има възможност да ги приложи на практика по време на своето председателство през втората половина на тази година. Убеден съм, че силните региони от Средиземноморието до Балтийско море ще изградят един силен Европейски съюз.

Госпожи и господа, първоначалната цел на Европейския съюз – сигурността и благосъстоянието на хората в Европа – не се е променила. Това, което се е променило, е околната среда, в която трябва да постигнем тази

цел. Връзките в световната икономика са много по-тесни сега, отколкото са били преди половин век. В същото време на световната сцена се появиха нови силни участници. Можем да се надяваме само на едно последователно, далновидно и, най-важното, задружно действие от страна на Европейския съюз, за да не се превърнем в губещи в тази световна борба за надмощие. Само заедно можем да изпълним обещанията за сигурност и благосъстояние на нашите граждани. Само така можем да постигнем целта, за която народите на нашите страни са гласували, в подкрепа на участието ни в Европейския съюз.

Европейският парламент вече показва, че има широка визия за бъдещето на Европейския съюз. Това е най-вече вярно за единния и балансиран подход към политиката на разширяване на Съюза. Динамичният растеж на Европа ѝ даде възможността да се конкурира на световно равнище. Този растеж е потенциал на Европа, който тя трябва да оползотвори така, че дори и след няколко десетилетия Съюзът да бъде равноправен икономически партньор на бързоразвиващите се икономики на Азия и Латинска Америка. Именно вие, демократично избраните представители на народите в Европа, най-остро чувствате отговорността за този процес. Също така е невъзможно да надценим значението на Европейския парламент за приближаването на европейския проект още по-близо до нашия народ и за разширяването на демократичната му легитимност. В бъдеще ролята на Европейския парламент ще стане дори по-важна.

Важно е да се обединим в многообразието и разнообразието. Важно е да продължим да работим за подобряването на Европейския съюз. Това е задача, върху която всички европейци трябва да работят заедно. Това е нашата обща отговорност към Европа. Особено важно е да предотвратим разпокъсването на Европейския съюз. Държавите-членки трябва да търсят решения и да избягват разработването на многоскоростен подход към европейския проект. Споразумението за подкрепа на Договора от Лисабон, изпратено до Съвета миналия месец, беше приветствано. Договорът от Лисабон е правното предварително условие за бъдещото напълно ефективно функциониране на Европейския съюз. Само чрез прилагането на практика на принципите на Договора от Лисабон ще бъдем в състояние напълно да осъществим положителния потенциал, който нова, обединена Европа предлага. Доколко ефективно на практика ще работи Договорът от Лисабон, зависи от политическата воля на държавите-членки и институциите и тяхната способност да се обединяват за постигане на целите на Европа.

Госпожи и господа, до 2004 г. целта на Латвия беше членство в Европейския съюз. След това преобразувахме целите на Латвия в контекста на целите на Европа. Повече не можем да се разглеждаме и възприемаме отделно от Европа. Можем да определим и постигнем целите на Латвия само ако те съвпадат с общата представа на Европа за бъдещето. От друга страна, целите на Европа са постижими, ако отговорят на представата на всяка държава-членка. Европейският съюз беше изграден и трябва да бъде заздравен на основата на общи ценности. А общите ценности могат да станат ясни само чрез обществена дискусия. Само с единомислие можем да стигнем до съгласие за тези от тях, които ще прибавим към онези ценности, на които Европейският съюз беше основан. Това е задача за всички политици и по-специално за лидерите на Европа, които трябва да определят европейските ценности и да започнат дискусия за тях.

Нека погледнем в бъдещето. Как виждаме Европейския съюз и Латвия в дългосрочен план? Да кажем през 2015 г.? В света след икономическата криза ще се открият няколко мощни икономически центъра. Един от тях ще бъде Европейският съюз. Европа ще има волята и способността да бъде единна, защото само съюзът ще ни предостави възможността да изпълним задачите си. Освен това Европейският съюз ще бъде все още отворен към всички онези европейци, които приемат неговите ценности. Това единство ще бъде ключът към нарастващото значение на ролята на Европа в света. Европейският съюз ще се е разширил, но няма да е изгубил способността си за ефективно действие. Европейският съюз ще е в състояние да се грижи сам за сигурността си и да осигурява стабилност на своите съседи. Образованието и културата ще са мостът, свързващ различния опит на държавите-членки в Европейския съюз, и това ще помогне на Европа да се спечели отново водещата роля в света в областта на науката и културата. Тогава вече няма да има стари и нови, малки и големи европейски държави. В Европа държавите ще бъдат преценявани по техните постижения, а не по географски и геополитически критерии. Европа ще е обединена и това единство ще бъде осигурено от силни региони, които, защитавайки собствените си интереси, ще работят в тясно сътрудничество заедно с други, като така ще създадат мрежа на благосъстояние и развитие в цяла Европа. Всяка нация ще допринесе за това развитие съгласно собствените си възможности и специфични познания.

Каква ще бъде ролята на Латвия в Европейския съюз през 2015 г.? Това ще е време, в което Латвия ще е излязла от кризата. Столицата на Латвия, Рига, ще е един от процъфтяващите центрове на балтийския икономически регион. Икономиката на Латвия ще е по-балансирана, по-конкурентоспособна и променена в структурно отношение. През 2015 г., за първи път в историята на независимата държава, на Латвия ще ѝ бъде поверено да решава проблеми от европейско и глобално естество като на държава-членка, председателстваща Европейския съюз. Нашият принос към Европа ще бъдат нашите специални връзки с народите от Източното партньорство.

Латвия и нашият регион ще са мостът на Изток, така както средиземноморските държави ще съединят двата бряга на това море. Нашата представа за отворена Европа и нашият опит в интегрирането ще бъдат импулсът за отвореността на Европа.

Госпожи и господа, 2015 г. не е далеч; от нея ни делят само шест години. Преди век латвийският поет Rainis написа: „Това, което се променя, устоява“. Днес тези думи звучат не по-малко мъдро. Убеден съм, че Европа ще се промени в материален аспект. Тя ще израсне още по-мощна със своята икономика, благополучие и взаимно сътрудничество. Тя ще консолидира ценностната си система. Европейците ще са горди, че живеят в Европа и все пак принадлежат към собствената си нация. Единство в многообразието, развитие, запазване на ценностите и отговорност на всеки гражданин към неговата нация и към европейското семейство като цяло, това е бъдещето на Европа.

Госпожи и господа, развитието и просперитетът на Европа са мерилото за нашия успех. Така ще бъде оценявана нашата работа. Тя е наша отговорност. Призовавам ви като членове на Европейския парламент да насърчите разбирането от европейците на нашите общи цели и как те ще се отразят на живота на всеки европейец в собствения му дом. Подкрепата на европейските граждани на идеята за Европа е най-силната гаранция за бъдещето на Европа. Благодаря ви, госпожи и господа, за вашата работа по време на тази сесия. Пожелавам ви успех в бъдещата ви работа и на следващите избори за Европейски парламент.

Председател. – Г-н Президент, искам да ви благодаря от името на Европейския парламент за вашето обръщение, за европейския ви кураж и за европейската ви решителност. За нас беше удоволствие да чуем, че цените Европейския парламент, и с право.

Все още помня ясно как по време на преговорите за присъединяване през втората половина на 1990 година Латвия, Литва и Словакия първоначално бяха изключени. Именно Европейският парламент призова правителствата да включат Латвия, Литва и Словакия в преговорите. В резултат на това Латвия, Литва и Словакия получиха възможността да станат членове на Европейския парламент на 1 май 2004 г.

Вие засегнахте въпроса за енергията и аз ще ви отговоря съвсем накратко. Имаме изключително отговорен Комисар, ваш сънародник, Andris Piebalgs, който се справи блестящо миналата седмица и по време на спора за газа с Русия и Украйна, но по-специално с Русия. Искам да благодаря на Andris Piebalgs за работата му в присъствието на неговия Президент.

(Ръкопляскания)

Г-н Президент, заключителната ми бележка е следната: вие говорихте за това как се учите и как Латвия се учи. Това определено е истина. Дори и тези, които принадлежат към Европейската общност, към Европейския съюз, от самото начало се учат от вас и от вашия исторически опит. Ако сме подготвени да се изслушваме един друг и да се учим един от друг за всички нас ще е най-добре. На основата на общите ни ценности ние сме силни, демократични и свободни. Благодаря ви, президент Zatlars, беше удоволствие да ви приветстваме с добре дошли. Благодаря.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа ROURE

Заместник-председател

9. Обяснение на вот (продължение)

- Доклад: Christa Klauß (A6-0443/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-жо Председател, приветствам компромиса, който ще принуди правителствата на държавите от ЕС да изготвят график и да изготвят план за действие, за да ограничат рисковете от употребата на пестициди. Гражданите на ЕС със сигурност ще приветстват ограниченията за пръскане със самолет, както и буферните зони за защита на питейната вода и водните организми. Аз гласувах в полза на директивата, защото тя съвпада с възгледите ми относно здравната защита.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, гласувах в полза на този компромис, защото има смисъл да имаме устойчиво използване на пестициди. Мисля, че истинският проблем е, че в различните държави-членки има различни правила: някои държави много стриктно прилагат изискването за обучение и образование на оператори и следователно имат добро устойчиво използване на пестициди, но не във всички

държави е така. Мисля, че благодарение на този законодателен документ в Европейския съюз ще имаме по-високи стандарти. Това е добре както за тези, които работят с препаратите за пръскане, така и за тези, които влизат в контакт с тях.

Мисля, че тук става дума за много разумно предложение, така че с радост го подкрепих и поздравявам докладчика.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Гжо Председател, и аз гласувах „за“ на този вот. Без съмнение се нуждаем от регулаторна система за пестицидите. Това не подлежи на оспорване. Докладът на гжа Klauß разширява обхвата на контрола и свежда употребата на пестициди до необходимия минимум.

Интересен е фактът, че докато се водеше силно разгорещено разискване по доклада на гн Breuer за опасностите и рисковете чувствах, че въпросът за опасностите и рисковете е много по-приложим по отношение на действителното използване, което е нещо различно от пускането на пазара, или, с други думи, настоящият доклад. Много от широко разпространените продукти могат да бъдат опасни, ако инструкциите за боравене и употреба се пренебрегват. Пускането на пазара на тези продукти само по себе си не е опасно за потребителя, за околната среда или за ползвателя на същите. Пестицидите са вредни само ако този, който работи с тях, не знае какво прави, и ако използваното оборудване е дефектно, ако се пренебрегне водната среда или ако те се съхраняват неправилно и не са част от план за интегрирано управление на вредители. Концепцията за намаляване на количественото използване се нуждае от внимателно управление, защото в резултат може да се стигне до по-рядко пръскане с по-висока концентрация на пестициди.

В края на краищата, както всеки фермер знае, тези вещества трябва да бъдат използвани възможно най-малко.

- Доклад: Hiltrud Breuer (A6-0444/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гжо Председател, отново бих искала да отговоря по вчерашното пленарно разискване. Подкрепих новия регламент, защото по мое мнение той представлява средство за търсене на нови и по-сигурни възможности за защита на растенията. Смятам, че взаимното признаване на одобрените пестициди по географски зони е положително постижение за нашия Парламент. Подготвянето на списък със забранени субстанции също е крачка напред – той включва карциногени, генотоксични субстанции и също субстанции с невротоксичен и имунотоксичен ефект – и е научно обоснован. Както Комисарят каза вчера, изглежда докладът се отнася до сравнително малък процент от субстанциите, които все още се използват в наши дни. Искам да спомена също така, че трябва стриктно да приложим тези изисквания към внасяните стоки. Г-н Комисар, исках да кажа и няколко думи за другите доклади, но не ми беше дадена възможност. Тези доклади вече бяха използвани с цел обяснение или са били вече разисквани тук, така че вярвам, че ще бъдат приети в писмената си форма.

Diana Wallis (ALDE). - (EN) Гжо Председател, искам да ви призная нещо. От дете мразя един зеленчук: грах. Но, за мое нещастие, представлявам най-голямата територия, в която се отглежда грах, в Обединеното кралство, което ми създава голям проблем по отношение на доклада на гжа Breuer. Съгласна съм с целите на този доклад. Съгласна съм с целите на законодателството да насърчава наличието на здравословна околна среда, да съдейства на всеки от нас да е здрав, но това представлява потенциална заплаха за огромна част от селскостопанската индустрия в моя район.

След дълъг размисъл се въздържах при гласуването, но искам недвусмислено да изясня, че смятам, че нашата законодателна процедура в това отношение беше неиздържана. Накрая имаше толкова много информация – противоречива и друга – че аз, а мисля и много други, щяхме с радост да приветстваме възможността за трето четене или компромис, за да сме сигурни, че сме защитили всички интереси.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Гжо Председател, аз също стигнах изключително трудно до решение. Усетих, че докладът като цяло е много добре балансиран и конструктивен и със сигурност цели да осигури високо ниво на защита на здравето на човека, здравето на животните и на околната среда.

При все това се опасявам, че ситуацията, в която вземаме решения за одобряване на специфично вещество, се основава на това дали субстанцията е опасна или не, а не вземаме предвид вероятността за излагане на въздействието на тази субстанция. Смятам, че се нуждаем от научнообосновани оценки на въздействието.

Едно от опасенията ми е, че когато говорим на гражданите за ЕС, един от въпросите, които те непрекъснато поставят, е, че понякога законодателството на ЕС не е съгласувано. Макар да вярвам в гъвкавостта на този доклад, смятам, че можеше да има и още повече гъвкавост, но най-важното от което имахме нужда бяха още научни доказателства в подкрепа на изложеното. Да, съществува принципът на предохраниелните мерки и

ние трябва да го спазваме, но решенията също така трябва да се основават на доказателства и бих се радвала на малко повече доказателства по този въпрос.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-жо Председател, ефикасното и ефективно използване на пестициди е необходимост. Докато защитата на околната среда и опазването на публичното здраве вървят ръка за ръка, вярвам, че трябва да балансираме нуждите на потребителите и на производителите. Въпреки че приветствам целите на доклада на г-жа Вреугер да се намалят бюрократичните тежести, не мога да подкрепя това.

Срешнах се с редица експерти и фермери, и с представители на Националния съюз на земеделските производители (NFU) в моя избирателен район в West Midlands, и всички те имат дълбоки резерви относно последствията, които този доклад ще има върху зърнените реколти. Споделям техните опасения. Най-голямото ми притеснение е, че няма подходяща оценка на въздействието от Комисията и няма ясни индикации какво ще означава този доклад за селското стопанство.

Във време, когато цените на храните по света се покачват, не смятам, че сега трябва да реагираме импулсивно и да въведем мерки, които могат да имат обратен ефект върху производството на храна. Именно затова моята делегация внесе изменение за задълбочена оценка на въздействието, която отдавна трябваше да бъде направена.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, подобно на други колеги искам да кажа, че това беше едно от най-трудните досиета. Както г-жа Diana Wallis е притеснена за граха, можете да си представите, че в Ирландия картофите са постоянно в менюто ни и на дневен ред. Като цяло все пак вярвам, че това, което гласувахме, е по-доброто предложение и пакет, отколкото първоначалното, което бе предложено – и поздравявам тези, които работиха по него.

Позволете ми да кажа няколко неща и ще приключа с ключовия момент. Мисля, че в момента сме в ситуация, в която фермерите трябва да въздействат на агрохимическата промишленост да произвежда по-безопасни алтернативи, така че да могат да продължат да произвеждат храни, и мисля, че това въздействие трябва да се упражнява със същата енергия, с каквато се е упражнявало и досега.

Що се отнася до вноса на храна, Комисията трябва да разгледа реалните опасения на фермерите и производителите в ЕС, че ще им бъде забранено да използват някои вещества, но трети страни ще продължат да ги използват. Нуждаем се от обяснение на това, за да бъдат фермерите на наша страна.

Ashley Mote (NI). - (EN) Г-жо Председател, аз гласувах „против“ само защото предложението беше всъщност присвоено от Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и от членовете на Комисията. Докладчиците вчера се хвалеха относно стандартизацията, а това тук уж е съюз на разнообразието. Ако има една област, където са нужни разум, преценка и разнообразие, може би е точно тази.

Това бе всъщност селскостопански въпрос, но датският комисар по селското стопанство не можеше да бъде открит никъде и това е срамно. Причината, разбира се, бе заради конфликт на интереси, тъй като датчаните не обработват своята питейна вода след добиването ѝ от земята.

Фермерите в моята част на света се чувстват напълно изоставени и искрено обидени от факта, че тук се допуска мисълта, че те не знаят какво правят и че трябва да им се казва какво точно да правят. На практика, към онези във Великобритания, които ненавиждат намесата на Европейския съюз, добавихте още една група.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, по този доклад бяха направени доста преувеличени твърдения и бяха изразени страхове от много страни. Трудно е да се разграничат фактите от измислиците и да се стигне до решение как да се гласува.

Като признавам опасенията на производителите на ягоди, картофи и зърно в Ирландия, които говориха с мен за това, аз подкрепих компромиса. Чувствам, че направените подобрения си струваха нашата подкрепа, и въпреки това все още имам известни опасения. Подкрепих това гласуване, защото смятам, че най-лошото последствие от всичко би било да предадем този доклад за съгласуване. Петгодишната дерогация, която може да бъде подновена при необходимост от съществени проекти за защита на растенията, е важна предпазна мрежа и също мотивира агрохимическата индустрия да изследва и произвежда алтернативи.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, смятам, че когато се разглежда Европейският проект, в основата на такова разглеждане лежи известна диалектика. Говорим за демокрация, а пренебрегваме демократичната воля, изразена в референдумите във Франция, Нидерландия и Ирландия. Говорим за осигуряване на храната, а всъщност гласуваме за доклад, който има потенциала да подрине производството на храни в Европейския съюз. Говорим, че трябва да помогнем на гражданите и фермерите в по-бедните страни,

а всъщност сега, в резултат на това гласуване, ще призовем за забрана на вноса от фермери, използващи пестициди, които в момента са забранени в Европейския съюз.

Имам една молба към моите колеги в Парламента и в Комисията: Моля, нека за бъдеще да мислим и за неочакваните последици от нашето законодателство. Съгласен съм с г-жа Wallis относно законодателния процес и че следва да има трето четене. Съгласен съм, че прекалено избързахме, и мисля, че всички ще се съгласят, че не бяха направени достатъчно научнообосновани оценки на въздействието. Нека направим така, че това повече да не се случва.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - (EN) Гжо Председател, опитам се да подорня компромиса, като гласувах срещу тези части от доклада. Ще обясня защо, като прочета на глас едно писмо до мен от гн James Mowbray, който е фермер близо до Skegness в моята област.

Той пише: „Повече от 40 години се занимавам с използването на продукти за защита на зърнените култури. Винаги съм използвал продуктите много внимателно, с мисъл за другите човешки същества, както и към дивата природа. Не съм нанесъл никаква явна вреда на здравето си или на доброто състояние на околната среда. Затова намирам за притеснително, че възможното оттегляне на много продукти, включително триазоловите фунгициди, се основава на други, а не толкова на научни аргументи, а това на практика ще направи моя бизнес не толкова жизнеспособен и ще намали наличието на домашно произведената храна“.

Получих тези коментари от него и от буквално стотици други хора, от Empire World Trade, със седалище в Spalding в Lincolnshire, от John Manby от Parker Farms в Leicester, от John Clark, който се намира в Nottinghamshire, от Jonathan Reading и още стотици имена. Именно затова аз гласувах да не се вземе предвид този компромис.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Гжо Председател, сега, когато това гласуване приключи и бяха представени аргументите, искам да се върна на нещо, което бе засегнато накратко при разискването тук и в комисията. Става дума за явното недоверие към фермерите и за предположението на мнозина, че фермерите, в известен смисъл, са врагове на нашето здраве и на околната среда. Моят опит показва, че истината е точно обратната. Фермерите в Ирландия са и са били стопани, които в продължение на стотици години са защитавали и предпазвали околната среда, запазвайки я пълна с живот, чиста и продуктивна. Фермерите също така са основата на нашето здраве. Те произвеждат хубавата храна, която е в основата на нашето здраве. Настоявам да подновим вярата си в нашите фермери, които правят всичко възможно да ни хранят при много трудни условия, климатични промени, вредители и, разбира се, при политиката на ЕС.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Paolo Costa (A6-0468/2008)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Току що гласувахме споразумението за безопасността на гражданското въздухоплаване. Въпреки че пътуването по въздух е едно от най-сигурните средства за пътуване, все пак никога не могат да се вземат мерки, които да са твърде сигурни.

Свързана с настоящата дискусия е дискусията за сигурността. След ужасните терористични атаки над двете кули близнаци бяха предприети безброй мерки за сигурност. Както и при въпроса за безопасността, никога не можем да сме твърде обезопасени. В действителност тероризмът удря именно тогава, когато се чувстваме в пълна безопасност.

Разбира се, трябва да се намери баланс между свободата и правата на гражданите и мерките за безопасност; въпреки това, когато се налага да се прави избор, се избира по-важното, нетърпящото отлагане. Например споделянето на списъците с пътници породи силна съпротива поради защитата на личните данни. Но, от друга страна, такива мерки за сигурност ще дадат възможност за задълбочен анализ, което е невъзможно да се прави по границите.

Живеем в нова епоха. Невинни граждани биват целенасочено превръщани в мишена, а граждани на някои държави биват предварително набеязани. В такава обстановка със сигурност можем да очакваме тези страни да направят всичко възможно, за да защитят интересите на своите граждани.

Dragoş Florin David (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в полза на този доклад, защото авиационната индустрия в Румъния ще се облагодетелства пряко. Договореното споразумение отразява цялостно структурата на едно традиционно споразумение за авиационна безопасност; то се основава на взаимно доверие в нашите системи и на сравнение на регулаторните различия. Това включва задължения и методи за сътрудничество между органите за износ и внос. При все това средствата за постигане на тази цел,

главно сътрудничеството и взаимното приемане на констатациите по сертифицирането в областта на летателната годност и техническото обслужване, са посочени в приложенията към споразумението, за разлика от традиционните споразумения, където тези мерки обикновено са установени в отделни необвързващи споразумения на равнище граждански въздухоплавателни власти. Приложенията широко отразяват съдържанието на Правилата за изпълнение на Общността за летателната годност (Регламент № 1702/2003 на Комисията) и поддръжката (Регламент № 2042/2003 на Комисията), които могат да бъдат променени от страните посредством решение на Борда за двустранен надзор.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Споразуменията в областта на въздухоплаването между Европейската общност и Съединените щати (САЩ) произлизат от и се основават на либерализация на въздушния транспорт.

Тези споразумения, установени на равнище ЕС (или по-скоро, от Европейската общност – единствената структура, съществуваща в закона – и единния пазар на Общността, който те възнамеряват да либерализират напълно), се правят с цел да обезсилят което и да е от двустранните споразумения, установени между различните държави-членки и САЩ.

Както в други резолюции, по-рано приети от Европейския парламент, искаме да подчертаем, че очевидно сме първите, които желаем да се гарантира високо ниво на безопасността на гражданското въздухоплаване и да въведем мерки чрез „свеждане до минимум на икономическото бреме върху въздухоплавателната промишленост и операторите, причинено от прекомерен регулаторен надзор“. Все пак трябва да запазим два важни аспекта: (1) целта и приетата основа за тези процеси не трябва да е създаването и улесняването на условията за увеличаване на либерализацията на въздухоплаването посредством хармонизация на стандартите; (2) тези процеси не трябва да насърчават хармонизацията посредством занижаване на стандартите и правилата за безопасност по-специално там, където при съчетаването на безопасност, намаляване на тежестта и либерализация вземат надмощие ползата и концентрацията.

Мислим, че въздушният транспорт трябва да бъде защитен като обществена услуга, предлагана от обществени компании във всяка страна, които гарантират качество и сигурност на услугите, предоставяни на гражданите.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) По принцип съм съгласен с доклада на гн Paolo Costa относно гражданското въздухоплаване.

За ЕС и САЩ е важно да приемат едно общо направление с помощта на това споразумение. Все пак е жизненоважно в това презокеанско партньорство да сме партньори в действителност, а не само на хартия. Трябва да се намерят критерии, към които да се придържат и двете страни.

За случаите на незачитане от страна на ЕС или САЩ е абсолютно необходимо да се предвиди отменяем вариант на споразумение.

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах в полза на доклада за предложение за решение на Съвета относно сключването на Споразумение между Европейската общност и Съединените американски щати относно сътрудничеството в областта на регламентиране на безопасността на гражданското въздухоплаване (A60468/2008). Съгласен съм с предложението на докладчика за сключването на това споразумение.

Мисля, че целите на това споразумение, главно улесняването на търговията със стоки и услуги, обхванати от споразумението, ограничаване във възможно най-голяма степен на дублирането на оценки, изпитания и контролни мерки на съществените регулаторни различия, както и използването на системата за сертифициране на всяка от страните за проверка на съответствието с изискванията на другата страна, са обосновани цели.

Надявам се, че надеждността на взаимното доверие в системите на другата страна ще благоприятства прилагането на това споразумение.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Като докладчик на Европейския парламент за законодателния доклад относно разширяването на правомощията на Европейската агенция за авиационна безопасност (EASA) приветствам договореното споразумение със САЩ относно улесняване на взаимното приемане на сертификатите за безопасност на гражданското въздухоплаване.

Това споразумение бележи важна стъпка в разширяването на трансатлантическото сътрудничество, което е приоритетна цел на Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. То установява подходящи условия за насърчаване на търговията със стоки и услуги в сектора на гражданското въздухоплаване между Европейския съюз и САЩ, което без съмнение облагодетелства Европа. Споразумението

предлага засилени гаранции по отношение на безопасността и увеличаването на съвместимостта на продуктите, компонентите и въздухоплавателните средства с увеличените изисквания за защита на околната среда. При тези условия можем да се надяваме, че принципите на единното европейско небе ще бъдат разширени за бъдеще, за да се приложат към трансатлантическото сътрудничество, и че това сътрудничество ще бъде разширено в областта на научните изследвания, както и прилагането на нови технологии в тази област, на основата на сътрудничеството между SESAR и NextGen.

Вярвам, че това споразумение ще улесни в дългосрочен план взаимно полезното разширяване на рамките на сътрудничеството между EASA и FAA, от което авиокомпаниите, авиационната индустрия и още повече пътниците ще се възползват директно.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Бъдещето на външната транспортна политика изисква добри отношения между Европейската общност и Съединените щати. В резултат на това една от основните точки на това споразумение за сътрудничество в областта на регламентиране на безопасността на гражданското въздухоплаване е взаимното доверие в системите на двете страни и сравняването на регулаторните различия. Целта на това споразумение е да улесни търговията със стоки и услуги в сектора на въздухоплаването чрез ограничаване, доколкото е възможно, на дублирането на оценки, изпитания и контролни мерки на съществените регулаторни различия между двете страни. Затова ние вярваме, че се създава рамка, която ще функционира гладко ежедневно и която ще позволи техническите въпроси, възникващи във връзка с нейното прилагане, да бъдат решени чрез система за продължаващо сътрудничество и провеждане на консултации. Това споразумение е друга основна стъпка във външното измерение на европейската транспортна политика и именно затова гласувах в полза на този доклад.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, искам да заявя, че гласувах в полза на доклада на г-н Costa за сключването на Споразумение между Европейската общност и Съединените американски щати относно сътрудничеството в областта на регламентиране на безопасността на гражданското въздухоплаване, както е установено в предложението за решение на Съвета.

Съгласен съм с докладчика, който смята, че Парламентът трябва сам да се произнесе в полза на сключването на споразумението, защото очевидно ще ускори търговията със стоки и услуги между страните в сектора на летателната годност и поддръжката, да се избегне излишното дублиране на оценките и проверките относно съвместимостта с изискванията за безопасност, които досега бяха повтаряни дори и да бяха подобни едни на други. Вярвам, че споразумението следва да се прилага временно в началото, така че да можем да установим всички практически спънки и трудности, свързани с прилагането, и да ги отстраним, преди да пристъпим към окончателното одобрение.

- Доклад: **Diana Wallis (A6-0511/2008)**

Dragoş Florin David (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в полза на този доклад за по-добро законово регулиране на дружествата в ЕС.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в полза на доклада относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави-членки, тъй като тези трансакции водят до основни промени в законодателния статус на търговските дружества. Европейският съюз трябва също да предприеме нужните мерки, за да осигури единно, хармонизирано, но ефективно регулиране.

Подкрепям го също така, защото съм адвокат, и ще продължа да подкрепям в Европейския парламент всяко усилие в посока на хармонизирането и кодифицирането на европейско равнище на данъчните, икономическите и гражданските регламенти и наказателните разпоредби.

- Доклад: **Costas Votopoulos (A6-0508/2008)**

Dragoş Florin David (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в полза на този доклад, тъй като в Процедурния правилник на Първоинстанционния съд липсва клауза относно изискването за използването на определен език при производството по обжалване (срещу решенията на Съда на публичната служба). Всъщност няма еквивалент на член 110 от Процедурния правилник на Съда на Европейските общности.

- Доклад: **Bastiaan Belder (A6-0489/2008)**

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма.* – (PL) Гжо Председател, след последния въоръжен конфликт на Балканите европейските държави направиха силно различаващи се изказвания по въпроса. Въпреки това, с

активното си ангажиране в съществуващата ситуацията, ЕС потвърди, че Балканите са важен регион за нас и са неделима част от Европа. Затова сме задължени да подкрепим тези страни в техните усилия да постигнат стабилност и пълна демокрация. Подкрепих доклада на гн Belder защото той подчертава нуждата да се помогне на балканските страни, като същевременно се отнасяме с тях като с индивидуални, независими партньори.

Освен това е хубаво, че докладът подчертава нуждата да се установи обща енергийна политика. Диверсификацията на източниците е наложителна и това ще е от полза не само за ЕС, но и за цяла Европа.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Докладът на гн Belder разглежда настоящата ситуация в търговските и икономическите отношения на Европейския съюз в този все по-стабилен регион, където много страни са кандидати за членство в ЕС. Ролята на ЕС като основен партньор за региона в поддържането на търговските и икономическите отношения, същевременно настоявайки за стабилен, траен мир в региона, е много важна.

Силата на ЕС като икономически партньор, но също и като модел за силно гражданско общество, управление и динамични институции, следва да бъде използвана за ускоряване на развитието на региона. Един троен и диференциран подход, отчитащ относителните разлики между държавите в региона, както и споразуменията за присъединяване и по-нататъшна подкрепа, осигурява ясен начин за решаване на проблемите с изостаналостта и подкрепа на интензивното регионално и международно икономическо сътрудничество.

Като начин за утвърждаване на траен мир и насърчаване на идеалите, които всички ние споделяме, аз подкрепям доклада на гн Belder.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Зная, че докладът на гн Belder се занимава само с икономическите и търговските отношения със Западните Балкани и с очевидната нужда Европейският съюз да помогне за тяхното възстановяване в икономическата, законодателната, политическата и социалната сфера.

Учуден съм, все пак, че въпреки твърдението, че тази помощ, както и процесите по присъединяване, трябва да бъдат диференцирани и адаптирани към всяка държава, докладът всъщност не взема предвид специфичната ситуация във всяка страна. Сърбия, например, въобще не се споменава.

Преди всичко този Парламент, бързаш да осъди нарушаването на правата на човека по света или да изисква клаузи за правата на човека в международните споразумения, направи брилянтен ход, като гласува за доклад относно Балканите, без да спомене поне веднъж драматичното и неприемливо положение на сръбското население в Косово, което се превърна в парий в историческите земи на своите предци. В същото време той се поздравява за стотиците милиони евро, дадени на властите, които провокират, организират или толерират това положение.

Vural Öger (PSE), в писмена форма. – (DE) Укрепването на икономическите отношения със Западните Балкани е от огромно значение както за ЕС, така и за Западните Балкани. Затова приветствам факта, че Европейският парламент работи интензивно по въпроса и че днес приехме доклада на г-н Belder. С оглед на факта, че бъдещето на държавите в Западните Балкани е в рамките на ЕС, тяхното икономическо и политическо сближаване с ЕС е много важно. С цел да се свържат тези държави с ЕС в дългосрочен план, трябва да бъде поощрявано развитието на техните пазарни икономики и регионално сътрудничество.

Именно затова конструктивните и позитивни сигнали от Европейския парламент също са важни. В интерес на ЕС е да поддържа създаването на политическа стабилност, правна сигурност и оттам на добри рамкови условия в тези страни чрез чуждестранни инвестиции. Докладът на г-н Belder подчертава факта, че равнището на икономическите отношения зависи от напредъка във всяка отделна страна. Освен това ЕС трябва да си постави за цел да разнообрази националните икономики на страните от Западните Балкани. Всички тези важни аспекти са отразени в доклада. Убеден съм, че едно положително развитие на икономическите връзки между ЕС и Западните Балкани ще е от полза за всички държави на Европейския континент, и с нетърпение очаквам осъществяването на практика на нашите предложения.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувах в полза на доклада на гн Belder относно търговските и икономическите връзки със Западните Балкани.

Съгласен съм с колегата, който смята, че Европейският съюз ще изиграе важна роля в процеса на икономическото и политическо съживяване на страните в областта на Западните Балкани с оглед на тяхното членство в Европейския съюз, първоначално с оглед на стабилизирането на политическото положение и след това в икономическо и търговско отношение.

Въпреки това бих искал да подчертая нуждата Съюзът да проведе задълбочен анализ на ситуацията по отношение на спазването на човешките права и демократичните принципи във всяка страна. Имам предвид по-специално Хърватия и многобройните италиански преселници, които очевидно продължават да са дискриминирани в тази държава въпреки официалната кандидатура на Хърватия за приемане в ЕС. Този аспект по мое мнение е в противоречие със ситуацията в Сърбия, една страна, на която бе даден статут на потенциален кандидат и към която Европейският съюз следва да бъде поотворен отколкото досега.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за този доклад относно търговските и икономическите отношения със Западните Балкани (A6-0489/2008), тъй като предложението за резолюция на Европейския парламент включва също становището на Комисията по външните работи и това на Комисията по регионално развитие, на която съм член.

Икономическият растеж и развитието в региона на Западните Балкани ще осигури условия за конструктивни партньорства с източните държави-членки на ЕС, които напоследък включват също и Румъния.

В същото време свързването на икономическите и търговските политики на държавите от Западните Балкани с политиката на Европейския съюз ще подкрепи стабилизацията и споразуменията за присъединяване между ЕС и тези държави.

Гласувах в полза на този доклад, защото икономическата стабилност може също да доведе до политическа стабилност в региона, който през годините е бил изключително неспокоен.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) ЕС следва да използва всички налични средства, за да мотивира региона на Западните Балкани и да го убеди да проведе съществени реформи. Разширяването на регионалното икономическо сътрудничество изглежда е особено значително в този контекст, както е и перспективата за членство за държавите от региона. Обширни и стабилни икономически връзки между определени държави биха довели до специфична икономическа интеграция, която определено ще помогне да се ограничи заплахата от конфликт в бъдеще. Една реалистична перспектива за членство също може да го предотврати. Балканите вече направиха огромен напредък по пътя към сближаването си с ЕС, но перспективата за присъединяване със сигурност ще окуражи тези държави да продължат в усилията си за интеграция в Общността.

Бих искал да подчертая все пак, че заедно с инструментите за икономическа подкрепа, инициативите, които целят да интегрират балканското общество в ЕС, са еднакво важни. Затова въвеждането на промените, които следва да бъдат колкото е възможно по-амбициозни и които ще направят движението на хората по-лесно, е много важно, както и голямата подкрепа за младите хора в региона. Само ако хората на Балканите почувстват, че имат равни права с другите граждани на Европа, ще бъдем в състояние да кажем, че сме постигнали успех.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Напълно съм съгласен с това, което гн Belder трябваше да каже, и с неговите препоръки как да се подобрят търговските и икономическите връзки със Западните Балкани. ЕС има ключова роля във възстановяването на този регион. Споразуменията за стабилизиране и асоцииране, търговските преференции и техническата и финансова подкрепа са трите стълба, на основата на които ЕС се надява да донесе стабилност в региона. Вярно е, че равнището на развитие и приемане на достиженията на правото на Общността не е същото във всички държави в този регион, и по този начин, в разрез с това да има единна стратегия, е необходимо да се избере специфичен подход, който трябва да бъде съобразен с въпросните нужди. Албания не е Черна гора, Босна и Херцеговина не е Косово.

Прогресът на преговорите по присъединяване (или тяхното откриване в случай на потенциални държави кандидатки) с държавите от Западните Балкани очевидно следва да зависи от спазването на критериите от Копенхаген и от безусловното спазване на принципите на демокрацията и човешките права. Нека бъдем ясни обаче, че всички тези държави имат бъдеще в ЕС и че тяхното членство ще гарантира, че тези ужасни конфликти, които олицетворяват този регион от векове, са вече в миналото.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Европейският съюз изигра изключително важна роля в процеса на икономическо и политическо възстановяване на държавите от бивша Югославия. Все пак той пое огромна отговорност по отношение на целите Балкани. Във връзка с това ЕС понастоящем е изправен пред трудната задача да се възстанови целият регион.

ЕС стана главен търговски партньор на всички страни от Западните Балкани. Трите най-важни стълба на това сътрудничество са: споразуменията за стабилизация, търговските преференции и техническата и финансовата подкрепа. Процесът на стабилизиране следва преди всичко да бъде насочен към повишаване на жизнения стандарт и осигуряване на постоянно икономическо развитие в балканските държави. Предприемайки тези

действия обаче, ЕС трябва да има предвид членството на някои от държавите в ЕС и на статута на другите като потенциални кандидати за членство.

Трудно е да не се съглася с докладчика, че главно условие за развитие на обсъжданите държави за членство е Световната търговска организация (Хърватия, Албания и бивша Югославия вече са членове). За да се състои цялостна интеграция със световната търговска система, е важно Босна и Херцеговина, Сърбия и Черна гора също да се присъединят към СТО.

Оценявайки вече постигнатия напредък в модернизацията на региона, трябва да се цели цялостна интеграция на Западните Балкани с икономическата система на ЕС.

- Доклад: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Докладът относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната разглежда важни проблеми, като последиците от увеличаващите се цени на храните в бедните и богатите страни и важноста да се гарантира на всички достъп до храна.

Ние, шведските социалдемократи, решихме да гласуваме против доклада, защото той съдържа проблематични формулировки във връзка със селскостопанската политика. Освен това ние бихме искали да видим намаление в частта на бюджета на ЕС за селскостопанската политика, задържането и развитието на „кръстосаното спазване“ и адаптирането на системата към пазара. Докладът не е в съответствие с тези възгледи и затова гласуваме против него.

Liam Aylward (UEN), в писмена форма. – (EN) Осигуряването на устойчиви доставки на храни е едно от най-големите предизвикателства, пред които се изправяме. Това предизвикателство ще продължава да се засилва, тъй като населението на света се увеличава. Настоящият темп на нарастване на населението е около 70 милиона годишно. Това означава да се доставя храна за 70 и повече милиона души всяка година. Как ще се справим с това, след като вече имаме над 850 милиона недохранени хора по света?

Докато осигуряването на устойчиви доставки на храни е едно от най-големите предизвикателства, ЕС е един от най-успешните проекти в наше време, донасяйки мир, стабилност и просперитет в региона. ЕС е най-големият доставчик на официална помощ за развитие (ОДА) и е образец на международно сътрудничество, и може да предостави този опит на желаещите да го използват по света.

ЕС не може да си позволи да следва политики, които са ограничени по обхват. Когато международните съдби се преплитат, има все повече прекриване между политическите области. Този доклад е потвърждение и признаване на това, че високите стандарти на ЕС и богатството на селскостопанския опит могат да имат по-голяма стойност в подхода към глобалното осигуряване на прехраната, включително чрез осигуряването на финансиране за торове и високодобивни семена, както и обучение и практическа подкрепа за фермерите и производителите на храни.

Niels Busk и Anne E. Jensen (ALDE), в писмена форма. – (DA) Гжа Anne E. Jensen и гн Niels Busk гласуваха в полза на доклада на гжа McGuinness, изготвен по собствена инициатива, относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната, като по-голямата част от доклада е отлична и за него може да се гласува само със „за“ или „против“. Въпреки това не можем да подкрепим параграфи 63 и 64, които изразяват съмнения относно свободната търговия със селскостопански продукти. Ние сме строги поддръжници на свободната търговия и вярваме, че е съвсем правилно да работим за създаването на ситуация, в която търговията със селскостопански продукти е основана на принципите на свободния пазар.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (PSE), в писмена форма. – (DA) Датските членове на Групата на социалистите в Европейския парламент гласува срещу доклада по собствена инициатива относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната, тъй като докладът се противопоставя на либерализирането на селскостопанската политика и критикува разпоредбите на ЕС относно забраната на пестицидите. Вярваме, че е необходимо да се балансира достъпът до глобални доставки на храни, но че това няма да бъде подпомогнато нито с поддръжане, нито с разширяване на селскостопанската помощ на ЕС.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Глобалният проблем с недостига на храна се увеличава, вместо да намалява, и се отразява на всички обикновени хора, не само в по-слабо развитите държави, но също и в по-развитите.

Главната причина за тази ситуация е, че основният критерий за производството на селскостопанска продукция и храни е по-скоро печалбата, отколкото глобалните изисквания към храните.

Търговията с храни на международните борси доведе до спираловидни повишавания на цените и оттам до спираловидни печалби за мултинационалните компании за храни, до видимо намаление на селскостопанското производство и на световните хранителни резерви, както и до увеличение на броя на недохранените хора.

В опит да разгледа тази неприемлива ситуация, която осъжда милиони хора на недохранване и глад, докладът се ограничава до списъци с искания, които се неутрализират от настояването да се спазва същата политика: подкрепа за общата селскостопанска политика, преразглеждането ѝ и т.нар. „здравен преглед“, завършването на преговорите със Световната търговска организация, отделянето на помощта от производството и продължавашото производство на биогорива под претекст за опазване на околната среда и за използване на земята, която може да бъде използвана за производството на храни.

Той едва засяга принципите на суверенитета и безопасността на храните и правото на самоосигуряване с храна.

Парламентаристите от Гръцката комунистическа партия гласуваха срещу доклада, защото въпреки констатациите и „желанията“, той подкрепя антинародната, промонополистка политика, която осъжда все повече и повече хора на недохранване и глад.

Lena Ek (ALDE), в писмена форма. – (SV) Важно е да се борим и да облекчаваме глада. В това отношение приветствам съдържанието на доклада по собствена инициатива на гжа McGuinness относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната.

Независимо от това аз реших да се въздържа, защото докладът беше силно протекционистки на места. Субсидирането и регулирането на нашето селско стопанство не насърчава нашата цел за отворен, зелен, сигурен и предприемчив ЕС. Един посвободен световен пазар на селскостопански продукти ще направи нещата по-лесни за хората в бедните страни, за да развият своето селско стопанство. Виждаме това днес по-специално в големи части на Африка.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Съгласни сме с някои аспекти, подчертани в доклада, по-специално:

- факта, че смяната на политиката доведе до загуба на потенциални пазарни възможности за производителите на ЕС и до увеличено разчитане на храни, внесени от страни извън Европейския съюз, произведени при съвсем различни производствени стандарти, като това поставя селскостопанските продукти на ЕС в неизгодна позиция;

- опасението, че драматични увеличения в разходите за селскостопанска продукция могат да доведат до по-малка употреба и намалена продукция, която ще изостри кризата с храните в Европа и света;

- нуждата от политически инструменти, целящи да предотвратят такива широки и разрушителни ценови колебания;

- опасението от увеличаваща се концентрация на пазара на храни в сектора на търговията с хранителни стоки на дребно, която ще доведе до развитие на монополи, и нуждата от алтернативни решения в преговорите с търговците на дребно в полза на малките фермери.

Все пак има аспекти, с които не можем да се съгласим:

- увеличената ориентация на общата селскостопанска политика към пазара и обезценяването на суверенитета на храните, като акцентът се поставя само върху осигуряването на прехраната, като се забравя, че то е трудно без суверенитет на храните.

Затова се въздържа.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Докладът на гжа McGuinness подхваща въпрос, който аз смятам за стратегически: осигуряването на прехраната и значимостта на силно и конкурентоспособно европейско селско стопанство в един глобализиран свят.

Вследствие на последната криза в цените на храните осигуряването на прехраната трябва да бъде приоритет на ЕС. Въпреки факта, че друга криза поради недостиг на храни не може да се предвиди в краткосрочен план, вероятно е такава да се случи в бъдеще, ако вземем предвид негативните ефекти на климатичните промени върху селскостопанското производство и постоянно увеличаващото се търсене.

Като вземем предвид, че развиващите се страни вероятно няма да са в състояние да произвеждат храни в достатъчни количества, за да осигурят своите увеличаващи се населения, индустриализираните държави ще продължават да имат сериозна задача в производството и износа на храни.

Общата селскостопанска политика следователно трябва отново да стане европейски приоритет и да създаде основата за европейска политика за осигуряване на прехраната, като се има предвид, че във време на финансова и икономическа криза това е по-важно от всякога.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders и Jan Mulder (ALDE), в писмена форма. – (NL) Делегацията на нидерландската Народна партия за свобода и демокрация (VVD) гласува в полза на доклада на гжа McGuinness относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната въпреки факта, че не одобрява част от съдържанието на този доклад. Делегацията на VVD би желала в доклада да се посочва ясно, че бариерите пред търговията в развиващия се свят трябва да бъдат постепенно премахнати на реципрочна основа. Успоредно с това щяхме да харесаме доклада, ако в него се говореше в полза на специална, по-бърза процедура за разрешаване на цисгенни продукти. Те все още попадат в рамките на същата процедура като обикновени биотехнологични продукти въпреки факта, че използват генетични материали от същите видове.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Докладът на гжа McGuinness се занимава с проблеми от огромно глобално значение. За две години цените на храните се увеличиха с над 80 % и зърнените запаси паднаха до опасно ниски нива. Натискът върху глобалните хранителни запаси също идва от относително нови източници, като преминаването към увеличена употреба на биогорива. Приветствам главната идея в този доклад и съответно гласувах в негова полза.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), в писмена форма. – (FI) Гжо Председател, гласувах в полза на приемането на доклада на гжа McGuinness, но бих искала да привлека вниманието по-специално към следните проблеми.

За първи път от 1970 г. насам ние се изправяме пред остра световна хранителна криза. Тази криза всъщност започна преди глобалната икономическа криза, във време, в което световните цени на царевичата и пшеницата се покачиха стремително за кратко време. Кризата за храна може да е променила своето име на икономическа криза, но първата, за съжаление, не си е отишла. Ужасно е да се мисли, че още преди появата на проблемите, свързани с настоящата хранителна криза, около един милиард хора по света страдат от хроничен глад и недохранване.

Осигуряването на прехраната – достъп до достатъчни като количество доставки на безопасни и пълноценни храни – сега трябва да стане ключов политически приоритет както тук, така и на други места. Не можем да се примиряваме със ситуация, при която, докато по света гладът се увеличава и цените на храните вървят нагоре, ние в Европа драстично намаляваме селскостопанското производство, и то поради най-странната причина. Във Финландия, както в другите държави-членки, хората трябва да имат правото да се занимават с доходоносно селско стопанство както сега, така и в бъдеще.

Хранителната индустрия има огромно въздействие върху безработицата, тъй като тя осигурява работа за повече от четири милиона души в Европа. Цялата хранителна верига във Финландия се очаква да наеме на работа приблизително 300 000 души, което е около 13 % от заетата работна ръка. Има безспорна нужда да се защитят работните места на тези хора в тези времена на хранителна и икономическа криза.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Интересно е да отбележим, че Комисията по земеделие и развитие на селските райони не е избрала да включи в своя доклад един ключов проблем, предложен от Комисията по развитие, който гласи: „Европейският парламент отправя искане към Съвета и Комисията, в тесни консултации със страните от АКТЬ, да се даде приоритет на въпроса за въздействието върху страните от АКТЬ на субсидиите на ЕС относно износа на селскостопански продукти на ЕС и да се предприемат специфични, устойчиви ответни действия, насочени към избягване на дъмпинга, в съответствие с ангажиментите, направени в тази област“.

Все пак в доклада се твърди, че ЕС е разгледал потенциално деформиращи търговията елементи от селскостопанската политика на ЕС, които могат да въздействат негативно на фермерите в развиващия се свят. В доклада се изразява недоволство, че държавите, които не са от ЕС, произвеждат храна при много различни производствени стандарти, като по този начин излагат селскостопанските продукти на ЕС на неравни условия на конкуренция.

Тези две твърдения в доклада са най-малкото спорни и не са нещо, с което всички политически сили в ЕС ще се съгласят. Ако случаят е такъв, не може ли и предложението на Комисията по развитие да бъде включено в текста на доклада?

Докладът е също против намаленията в плащанията на помощи в областта на селското стопанство и се противопоставя на каквато и да било реформа в общата селскостопанска политика. Освен това в него се предлага политика на осведомяване на гражданите относно общата селскостопанска политика, което аз считам за политическа пропаганда за система, която е много противоречива, по-специално в моята страна.

Затова гласувах срещу доклада.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Неотдавнашният изключителен скок на цените на храните пороци дискусия относно политиката за селското стопанство, осигуряването на прехраната и развитието. За съжаление проблемът за международната търговия често не присъства в подобни разисквания, което води до търсене на решения, които пренебрегват евентуалния положителен потенциал на увеличеното световно потребление.

Макар че първоначално тази инфлация на цените на храните поставя заплаха от глад за държавите и населенията без ресурси и изисква увеличаване на хуманитарната помощ, това впоследствие стимулира глобалното увеличение на капацитета на производство на храни и ръста в глобалната търговия. Това е възможност за селскостопанските производители по света, от която трябва изцяло да се възползваме.

Що се отнася до Европа и общата селскостопанска политика, адаптирането ни към този нов световен контекст – с потенциал за по-бавен растеж от очаквания – не трябва да се случва с цената на протекционизъм или нови бариери пред търговията или изкривяването на пазара. Средносрочната и дългосрочната рентабилност на европейското селско стопанство и селско развитие следва да бъдат критериите, използвани в общата селскостопанска политика и нейната реформа.

Zuzana Roithová (PPE-DE), в писмена форма. – (CS) Този доклад изглежда повече като защита на сегашната обща селскостопанска политика, отколкото като цялостен преглед на продоволственото осигуряване в гладуващите страни. Въпреки това аз го подкрепих, защото той обръща внимание колко е важно да се улесни достъпът до кредити за селскостопанските производители в развиващите се страни, така че те да могат да модернизират селскостопанското производство и да повишат добива и качеството на храните. Съжалявам, че докладът обръща малко внимание на риска земята в най-бедните страни да бъде изкупена за отглеждане и износ на възможно най-евтините храни към останалата част от света – за сметка на икономическото развитие и нуждите на местното население в страните, страдащи от хроничен недостиг на храна.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (NI) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на гжа McGuinness относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната.

Споделям опасенията, изразени от колегата, и обръщам внимание на нуждата, по-неотложна от всякога, да се предприемат подходящи мерки, за да се гарантира достъпът на всички граждани до здравословна, питателна храна, независимо дали те живеят в границите на Европейския съюз или другаде по света. Бих искал да подчертая, че нашите усилия трябва да се разглеждат в средно- и дългосрочна перспектива, а не само в краткосрочен план.

Няма да е достатъчно да се отдели значително финансиране за бедните и развиващите се страни, освен ако това не бъде подкрепено от сериозния ангажимент на индустриалните страни да парират спекулацията с цените на основните хранителни продукти, която наблюдаваме напоследък, и да представят международни споразумения, които вземат под внимание силно разнородната обстановка в страните-членки на Световната търговска организация. В противен случай преговорите, които вече са прекъснати, ще продължат да имат минимални изгледи за успех.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Въпросът за общата селскостопанска политика и световната продоволствена сигурност е важен. Трябва да се уверим, че изпълняваме своята роля в Европейския съюз, за да може да се гарантира преодоляването на глада по света. Срамно е, че има хора на този свят, застрашени от гладна смърт поради нашата липса на политическа координация.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Целта на общата селскостопанска политика е не само да се увеличи производителността в селското стопанство и да се осигури рационалното развитие на селскостопанската продукция чрез оптимално използване на производствените фактори, особено работната

сила, но също да се осигури на населението в селските райони подходящ жизнен стандарт, да се гарантира продоволствена сигурност и разумни цени за потребителите.

Понастоящем осигуряването на достатъчно количество безопасни и питателни храни е ключов политически приоритет в Европейския съюз и в света.

Обезпокоително е, че цените на храните са по-високи, отколкото в предишните години, а световните хранителни запаси са паднали на критично ниско ниво. Съществува опасност развитите страни, принудени от световната финансова криза, да не изпълнят своите задължения по отношение на помощта за развиващите се страни.

Необходими са средносрочни и дългосрочни мерки, за да се гарантира световното производство на храни и да се подпомогнат хората, които са най-сериозно засегнати от гледна точка на задоволяването на основните хранителни нужди.

Най-голямото предизвикателство сега е да се развие политика за селското стопанство и храните, която ще посрещне нуждите на все по-многочисленото световно население, което, според оценките, до 2050 г. ще се увеличи с 40 %, докато очакванията са нуждите от храни в световен мащаб да се удвоят за същия период.

Разработването на политика, която ще осигури на селскостопанските производители приличен доход от храните, които произвеждат, е ключов политически въпрос. Това е от основно значение от гледна точка на осигуряването на прехраната. Ако пазарът не може да го осигури, би трябвало да стане чрез подходяща политика.

Glenis Willmott (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Делегацията на социалистите ще гласува в полза на доклада относно общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната, въпреки силните резерви, които имаме към становището по общата селскостопанска политика.

Ние не сме съгласни с водещата роля, която се отдава на ОСП за продоволствената сигурност, нито с критиките относно реформата на ОСП, в която се наблюдава изместване от количество към качество на продукцията; изводът е, че това подкопава продоволствената сигурност. Нашата позиция е, че трябва да модернизираме селскостопанската си политика, а не да се връщаме към политика, основана на производството, която насърчава свръхпроизводството и деформирането на пазара, влияейки по този начин на способността на други страни да произвеждат и продават селскостопански продукти.

Ние обаче наистина смятаме, че докладът повдига множество важни аспекти на въпроса за световната продоволствена сигурност, като например значението на осигуряването на прехраната като ключов политически приоритет за Европейския съюз, призовавайки за по-голямо сътрудничество на глобално ниво, изисквайки настоятелно повече инвестиции в развиващите се страни, за да се насърчи техният производствен капацитет, и настоявайки селското стопанство да бъде поставено в центъра на програмата за развитие на ЕС. Всички тези аспекти са еднакво важни и изискват от нас да погледнем отвъд конкретната рамка и да видим основанията за една в по-голяма степен интервенционна и протекционистична обща селскостопанска политика, така че ние подкрепяме доклада.

- Доклад: **Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm и Åsa Westlund (PSE), *в писмена форма*. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, гласувахме в подкрепа на доклада на г-жа Grabowska относно перспективите за развитие на гражданския диалог по Договора от Лисабон. Активизирането на диалога с гражданското общество е важно за създаването на един Европейски съюз, който изслушва и представя гледните точки на своите граждани. Ние също така се съгласяваме с подчертания в доклада въпрос за откритост на работата на Съвета, за да се даде възможност за установяване на ефективен диалог с гражданското общество.

Бихме искали обаче да изясним, че смятаме за грешка на църквите и религиозните общности да се даде специален статут сред организациите на гражданското общество. Църквите и религиозните общности би трябвало да вземат участие в диалога с институциите на Съюза по същия начин, както и другите организации.

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Гжо Председател, всяка инициатива, която цели да сближи гражданите с институциите, които действат от тяхно име, трябва да бъде подкрепена. Обаче трябва да се направи необходимото, за да се уверим, че предложената инициатива не е по инерция преработена в друга институция. Аз подкрепих доклада, защото всяка стъпка, предприета, за да сближи гражданите с органите, които вземат решения за тях, е стъпка към една по-добра и по-прозрачна демокрация. Но аз искам да подчертая, че както при всеки диалог, така и при този, засягащ Договора от Лисабон, мнението на всяка страна трябва да бъде взето под внимание.

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Този доклад засяга Договора от Лисабон, който – нека ви напомня – не е в сила. Следователно е много самонадеяно, да не кажа арогантно, да се позоваваме на Договора от Лисабон, сякаш той вече е реален факт.

В случай че сте забравили: Договорът от Лисабон беше отхвърлен от демократичната воля на народа на Ирландия. Те задържаха проекта, защото искаха по-различна Европа. Гласувайки по този начин, хората в Ирландия изразиха мнението на гражданите и на останалите държави-членки, включително моята, които бяха отхвърлили референдум чрез своите правителства.

Оказва се натиск Ирландия да проведе повторно гласуване, но ирландският народ вероятно няма да се съгласи охотно да бъде третиран с такова неуважение.

В бъдеще би трябвало да избягваме да се компрометираме чрез обсъждане на хипотетични сценарии като Договора от Лисабон. Това просто показва арогантно незачитане на демократичното мнение от Европейския съюз.

Гласувах против този доклад.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Може би живея на друга планета, но си спомням, че нидерландският и френският народ отхвърлиха Европейската конституция на демократичен референдум през 2005 г. Онази Конституция е мъртва и погребана, поне ако се наричаме демократи. Омразният Договор от Лисабон, който е просто променен вариант на Конституцията, има същата съдба – той беше отхвърлен от ирландския народ с демократичен референдум.

Европа обаче отказва да приеме мнението на хората и иска да вкара Конституцията „през задната врата“, преструвайки се, че всичко е цветя и рози и говорейки за така наречения „граждански диалог с гражданите в рамките на Договора от Лисабон“ с явен цинизъм.

Очаква се това да е „граждански диалог“, „утвърждаване на култура на консултации и диалог“, при това докладчикът, в своя цинизъм, цитира още веднъж член 10 от Договора за ЕС: „Всеки гражданин има право да участва в демократичния живот на Съюза“. Това може да стане истина, но Европа изобщо не взема под внимание демократичния глас на хората.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Този доклад от Genowefa Grabowska представя по-добри механизми за участие и средства за граждански диалог в рамките на Европейския съюз. Той се отнася до празнината в комуникацията между членовете на Съюза, във връзката с институциите, които ги обслужват. Той признава нуждата да се разшири гражданският диалог, за да се поддържа реална ангажираност с целите на европейския проект.

Неотдавнашното отхвърляне на Договора от Лисабон в Ирландия беше отчасти поради разминаването между представата за Съюза и реалността в него. Въпросът за общата липса на информация е ключов за постигане на истински демократично сътрудничество. Изискването за взаимен диалог и мнения, изразяващи нуждата от зачитане и уважение, е основно за това предложение.

В доклада г-жа Grabowska подчертава и прозрачността, и представителността като съществени компоненти на активния граждански диалог и истинската демокрация на участието. Един по-открит и достъпен Съвет, по-ясно и по-цялостно междуинституционално сътрудничество, по-ефективно използване на новите медии като средство за връзка с гражданите и предоставяне на помощ на организациите на гражданското общество ще подпомогнат обединяването на Европа. По тези причини аз подкрепям доклада на г-жа Grabowska.

Bairbre de Brún и Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Ние подкрепяме всички усилия да се дадат права на гражданите, структурите и организациите на гражданското общество относно политическите процеси на вземане на решения, включително Европейския съюз.

Обаче наистина не смятаме, че Договорът от Лисабон предоставя някакво реално предимство в този аспект. Освен това сме на мнение, че за да бъде ефективна предложената „гражданска инициатива“, Комисията трябва да поеме правно обвързващо задължение да изготви Бяла книга, като изложи отговор на предложението или правната основа в Договора, за да не се предприемат действия.

Ida Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Това е поредният доклад, който застава срещу мнозинството в Европейския Парламент и усилията му да се опита да „продаде“ проекта за Договора от Лисабон на всяка цена – задача, която не се оказва лесна, ако се съди по резултатите от предишните референдуми. От

тези многократни усилия има поне една полза: те ясно показват колко трудно, дори болезнено трудно е за защитниците на Договора да намерят аргументи, за да съдействат за одобряването му.

Няма такава пропаганда – а фактически това представлява докладът – която да маскира антидемократичния характер на настояването от страна на лидерите на ЕС да се организира насилствено друг референдум в Ирландия, за да се наложи предлаганият Договор. Ние не споделяме ограничените схващания на онези, които смятат, че развиването на „граждански диалог“ или „гражданска инициатива“ е достатъчно, за да се противодейства на същността на предложението, което, като цяло, пречи на гражданите от всяка държава-членка да определят своето общо бъдеще и което настоява за мерки, водещи до несигурни работни места, увеличено работно време, по-лесни съкращения и приватизация на обществени услуги.

Не съществува пропаганда, която може да прикрие неолибералното, федералистко и милитаристично съдържание на този проект за Договор. Ето защо ние гласувахме против.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Докладът на г-жа Grabrowska препоръчва постоянен диалог между всички европейски институции и „представители“ на гражданското общество, за да се определят политиките и да се състави законодателство на ниво ЕС, с други думи, официална, принудителна организация на „демократията на участието“ на нивото на Съюза.

Проблемът е, че „демократията на участието“ е просто параван за онези, които отхвърлят истинската демокрация: тя позволява диалога да бъде ограничен до най-активните организации, които рядко са най-представителните, и изглежда проверява предварително гледните точки на гражданите, за да може след това по-ефективно да откаже да ги вземе предвид.

Ако Европа от Брюксел желае да чуе гражданите, нека вземе под внимание френското и нидерландското „не“ на Европейската конституция и да се откаже от Договора от Лисабон, който е едно явно копие на Конституцията. Ако проучванията на общественото мнение трябва да бъдат взети под внимание, както би искал докладчикът, спрете преговорите за членство с Турция, защото мнозинството от европейските граждани им се противопоставят. Ако е правилно да се зачита принципът, че решенията трябва да бъдат вземани възможно най-близо до гражданите, нека Европа спре да ни управлява постоянно. Тогава приказките за демокрация биха били по-правдоподобни.

Anna Hedh (PSE), *в писмена форма.* – (SV) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Grabowska относно перспективите за развитие на граждански диалог по Договора от Лисабон. Смятам, че е важно да се установи по-добър диалог с гражданското общество, за да се създаде Европейски съюз, който изслушва и представя гледните точки на своите граждани. Съгласна съм и с акцентирания в доклада въпрос работата в Съвета да бъде по-открита, за да се позволи на гражданското общество да участва в диалога по-ефективно. Считаю обаче, че включването на Договора от Лисабон не беше необходимо, тъй като той вече не е уместен след отрицателния вот на ирландския референдум.

Грешка е също и на църквите и религиозните общности да се дава специален статут сред организациите на гражданското общество. Църквите и религиозните общности трябва да вземат участие в диалога с институциите на Съюза по същия начин както всички други организации.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Аз се съгласявам с доклада относно перспективите за развитие на граждански диалог по Договора от Лисабон.

Смятам, че гражданският диалог е много важен, чрез него гражданите на Европейския съюз могат да получат представа за сферите на дейност на избраните от тях представители.

Бих искал да подчертая коментара, че диалогът между Европейския съюз и гражданите на Съюза би трябвало да е двустранен, защото не е достатъчно да информираме своите страни за осъществяването на дадени проекти; трябва също да изслушваме отделните хора и да приемаме тяхното мнение насериозно.

Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма.* – (SV) Договорът от Лисабон не беше приет. Той беше отхвърлен от гласоподавателите в Ирландия на референдум и следователно трябва да бъде считан за изчерпан. Същественото е, че същият този проектодоговор вече бе отхвърлен на референдуми във Франция и Нидерландия.

Обаче федералисткото мнозинство в Европейския парламент няма желание да слуша; вместо това настоява Съюзът да се управлява до още по-голяма степен на наднационално ниво, въпреки факта, че неговите граждани са показали скептицизма си на множество референдуми и че, ако имат шанс, те биха показали този скептицизъм и в повече страни.

Начинът на работа, демонстриран от федералисткото мнозинство в Европейския парламент, показва какъв вид граждански диалог искат те. Те са склонни да чуят само онази част от гражданското общество, която се вписва във федералисткия модел.

Извън законодателната процедура, докладът, който е пред нас, не е особено впечатляващ. В точка 9 от доклада се казва, че всички институции на ЕС следва да поддържат актуални регистри на всички релевантни неправителствени организации. Това означава ненужно увеличаване на бюрокрацията, което не води до никъде. Освен това в точка 11 от доклада се споменава за насърчаване на „активна европейска позиция“ сред гражданите на ЕС. Как би трябвало да дефинираме тази позиция?

Най-лошият аспект от доклада обаче се съдържа в точка 22, където се призовава на европейските сдружения и европейските организации на гражданското общество да се даде обща правна основа на ниво ЕС. Това предложение е още една стъпка към установяване на режима на ЕС.

Ето защо аз гласувам против този доклад.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Може да звучи наистина хубаво да се говори за публичен дебат относно Договора от Лисабон на всички езици. Въпреки всички маневри за прикриване, хората разбраха много добре, че договор, който в 95 % запазва отхвърлената Конституция на Европейския съюз, не представлява нищо принципно ново, дори и ако Европейският съюз се опитва да го представи като такава.

Интересно е също така – при положение че ние искаме да проведем този диалог на всички езици – че дори не сме в състояние да се уверим дали действащият председател на Съвета поддържа подробен уебсайт на най-широко използваните езици в Съюза, а именно английски, френски и немски. Освен това би трябвало да се отнасяме с изключително неуважение към своите граждани, за да им хвалим новите граждански инициативи, представени в Конституцията като стъпка към повече демокрация, при положение че се налага да се повтарят референдуми, докато се получи искания от Европейския съюз резултат. Тъй като тази инициатива може да е само поредната кампания в подкрепа на Конституцията на Европейския съюз, за която вече са похарчени достатъчно средства, гласувах против доклада Grabowska.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като гражданското общество играе важна роля в Европа, в европейския интеграционен процес, като представя мненията и исканията на гражданите на ЕС пред европейските институции.

За да може Европейският съюз да постигне своите цели, той се нуждае от по-широк публичен дебат, по-ефективен граждански диалог и по-силно политическо съзнание, като всичко това е отбелязано в доклада.

Докладът подчертава също значението на експертните познания, които гражданското общество може да предостави на институциите, и подчертава важността и значението на информационните функции и функциите по популяризиране на гражданския диалог.

Надявам се, че сегашните инициативи на ЕС, които подкрепят по-активното включване на гражданското общество в европейския интеграционен процес, ще продължат и в бъдеще. Имам предвид инициативи като „Европа по сателит“, „Гражданска агора“ и други граждански форуми на разнообразни теми.

Надявам се, че този доклад ще окуражи Съвета на Европейския съюз да улесни и опрости достъпа до своите разисквания, тъй като това е задължително условие за установяване на истински диалог с гражданското общество.

Zuzana Roithová (PPE-DE), в писмена форма. – (CS) Уважаеми госпожи и господа, приветствам факта, че докладът привлича внимание върху нуждата от социален диалог в момент, когато европейските страни преживяват криза в демокрацията. Хората или не разбират, или не се интересуват от теми, които не са свързани с техните ежедневни грижи. Ниският процент гласували на европейските избори е логична последица от факта, че европейските граждани не знаят какъв положителен принос може да им даде европейското законодателство и не вярват, че техния глас може да повлияе. Малко известно е, че Договорът от Лисабон подкрепя демокрацията на участието. Съгласна съм с г-жа Grabowska, че държавите-членки трябва да предоставят по-съществена подкрепа за неправителствените организации. Обаче е необходимо да се уверим, че те са представителни и прозрачни. Подкрепих доклада, също защото той включва искане към Комисията да публикува списъци на неправителствените организации, които са представили предложения по време на законодателните консултации. Това със сигурност ще намали анонимността на целия процес и ще допринесе за по-голяма представителност на неправителствените организации. Поддържам и мнението, че предизборната кампания за Европейски парламент предоставя великолепна възможност отговорните членове на ЕП да обяснят

какви решения приемаме в Страсбург, как гражданското общество участва в нашата работа и как то ще може да участва по-нататък по отношение на Договора от Лисабон.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Договорът от Лисабон приема диалога с гражданите като основна необходимост. Това обвързва всички политики и дейности на Европейския съюз.

Успехът на диалога зависи от представителността и следователно от силната ангажираност на ключовите участници. Националните, регионалните и местните органи трябва да използват метода на диалог, така че гражданите да видят демокрацията на участието в действие.

Трябва да се признае, че Европейският съюз има много какво да предприеме в областта на комуникацията, и по-специално в областта на диалога с гражданите наистина.

Гражданите на Европейския съюз трябва да бъдат сигурни, че няма да се вземат никакви решения на европейско ниво без тяхното участие и че чрез гласуване на избори те ще имат реално влияние върху тези решения.

Аз напълно подкрепям искането на докладчика да се насърчат инициативите в областта на гражданския диалог.

Charles Tannock (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Твърде рано е да се говори какво би станало, след като Договорът от Лисабон влезе в сила. Съдбата на Договора още е неясна, възможен е втори отрицателен вот на ирландците на следващ референдум по-късно тази година.

Докато положението остава такова, не трябва да действаме, като че ли Договорът от Лисабон е вече в сила. Ако постъпваме по този начин, ще бъдем обвинени в арогантност и незачитане на демократичния процес, който трябва да доведе до резултат по един или друг начин.

Освен това не съм съгласен европейските фондове да бъдат изразходвани за популяризиране на Договора от Лисабон чрез граждански диалог или други средства. Имаме свободни медии и активни демокрации в държавите-членки, така че можем да проведем този дебат самостоятелно, без Комисията да се опитва да повлияе на нещата. Всъщност изглежда, че в моята страна, Обединеното кралство, опитите на Комисията да „рекламира“ по-нататъшната интеграция на ЕС имат обратен ефект.

Аз, както и останалите британски консерватори, искам да видя Европейския съюз да се развива по по-различен начин – да прави по-малко, но да го прави по-добре.

Ето защо гласувах против този доклад.

Frank Vanhecke (NI), в писмена форма. – (NL) Докладът Grabowska е още един пример за скандалния начин, по който Парламентът използва принципите, които претендира, че защитава. „Граждански диалог в рамките на Договора от Лисабон“! Много забавно! Договорът от Лисабон, който е преработената Европейска конституция, беше изхвърлен в коша за боклук на референдуми в Нидерландия и Франция, а след това и в Ирландия. Други държави дори не смеят да организират референдум.

Ако ще има диалог с гражданите на Европа, тогава той трябва да започне, като се зачита демокрацията. Ако резултатът от даден референдум не се вписва в еврократичната схема, това не означава непременно, че на гласоподавателите им липсват мозъчни клетки. Точно обратното. Във всеки случай аз гласувам категорично против този доклад. *Nec spe, nec meti*, т.е. „нито с надежда, нито със страх“.

Anna Záborská (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Европейските органи трябва да бъдат отворени за диалог и сътрудничество с гражданите и с организациите на гражданското общество. Всеки може да допринесе за общото благо.

Обаче специфичните групи по интереси, лобитата, които не представляват общественото благо, не трябва да бъдат допускани да се намесват в законодателния процес, като имитират диалог с гражданското общество. Достъпът трябва да бъде справедлив.

Настоявам, че диалогът трябва да бъде преди всичко с организациите, които изразяват гласа на най-бедните хора и домакинства. Борбата срещу крайната бедност и социалното неравенство няма да има траен успех без постоянен диалог със семействата и отделните хора, които постоянно живеят в условия на крайна бедност. Този диалог е труден, но и необходим. Европейските, националните, регионалните и местните органи не могат да изберат лесния път, когато създаваме приобщаващо общество и Европа за всички. По отношение на най-добрата практика, трябва да оценим работата на Европейския икономически и социален комитет и международното движение „Четвърти свят“ (ADD Quart Monde), които от 1989 г. организират европейските

народни университети „Четвърти свят“, даващи възможност за структурен диалог между представителите на споменатите органи и хората, живеещи в крайна бедност.

- Доклад: Barbara Weiler (A6-0514/2008)

Gerard Batten (IND/DEM), в писмена форма. – Аз се въздържам при това гласуване, защото въпреки че аз и британската Партия на независимостта напълно подкрепяме равенството между мъжете и жените, Обединеното кралство вече има законодателство за равенството, което може да бъде променено или подобро, когато това се изисква, от нашия собствен, демократично избран и отговорен Парламент. Европейският съюз е антидемократичен и не е законен защитник на ничии права.

Sylwester Chruszcz (UEN), в писмена форма. – (PL) Аз одобрявам доклада Weiler и изразявам подкрепа за мерките, насочени към транспонирането на директивата относно нелоялните търговски практики на вътрешния пазар. Идеята за създаването на черен списък на нелоялните търговски практики, така че да обхваща не само договорите между търговци и потребители, но и тези между самите търговци, е похвална. Подкрепям също механизмите за мониторинг и прилагане на правните регулации в областта на защитата на потребителите по отношение на нелоялните практики, и подкрепям инициативата да се създаде обществено достъпна база данни за националните мерки, приети при транспонирането на Директивата за нелоялните търговски практики. От гледна точка на полския и европейския потребител инициативата е полезна.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Ние отхвърляме доклада Weiler относно защитата на потребителите и компаниите срещу нелоялните практики и заблуждаващата реклама, тъй като имаме сериозни забележки към него.

Първо, европейското законодателство по тези въпроси е представено като директива, с други думи държавите-членки са относително свободни по отношение на средствата, които използват, за да постигнат зададените цели. Желанието на докладчика да се унифицира същността и формата на националното законодателство ще си остане такова, освен ако няма неприемлив конфликт с Европейския съюз в правните и административните системи на държавите-членки, без никаква реална полза за потребителите.

Второ, главното практическо преимущество, което Европейският съюз внася в тези области, е помощта за решаването на трансграничните спорове. Този въпрос не е бил правилно решен нито в приложимите понастоящем текстове, нито в изискваните такива.

Главната цел на това законодателство не трябва да бъде да съществува *per se*, а да защитава потребителите и дружествата.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Директивата относно нелоялните търговски практики и Директивата относно заблуждаващата и сравнителната реклама имат огромно значение от гледна точка на това потребителите да имат по-голяма сигурност и да се гарантира правна сигурност за предприятията на вътрешния пазар. Това има особено значение във връзка с трансграничните сделки, които стават все по-обичайни на европейския пазар. Националните органи за защита на потребителите все още срещат трудности при предприемането на подходящи действия в целевата страна в случай на такива сделки.

Правилното транспониране, изпълнение и прилагане на тези директиви е съществено за постигането на целите, определени в тях. За нещастие, голям брой от държавите-членки все още не са изпълнили това задължение, което не спомага за създаването на подходящи връзки между стопанските субекти и потребителите.

През 2007 г. Европейската комисия използва за първи път „EU Sweep“ като инструмент за проверка и налагане на изпълнението на законодателството в защита на потребителите по отношение на интернет сайтовете на авиокомпаниите. Нередности са установени в 43,6 % от прегледаните интернет сайтове, което само потвърждава необходимостта от по-задълбочен мониторинг във връзка с прилагането на съществуващите разпоредби.

Аз приветствам инициативата на Комисията относно създаването на обществено достъпна база данни за националните мерки, приети при транспонирането на тези директиви.

Ian Hughton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Европейският съюз е отбелязал значителен напредък по отношение на правата на потребителите. Разочаровашо е, че някои държави-членки все още не са транспонирани Директивата относно нелоялните търговски практики; Парламентът днес изпрати ясно съобщение, че въпросните държави-членки трябва в кратък срок да направят това.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Ние приехме европейската директива относно защитата на потребителите от нелоялни търговски практики и относно заблуждаващата реклама през 2005 г. Обаче ние

все още отказваме да защитим потребителите от интернет реклами, непоискани търговски съобщения, фирмите „пощенски кутии“ или „подставени лица“.

Ако някоя от тези фирми бъде уличена, тя бива наказвана със смешно ниски глоби, което няма каквото и да е задържаш ефект. Тук глобите трябва да бъдат драстично увеличени, особено за повторни нарушения. Важно е потребителите, които са измамени, да могат да предявят иск за обезщетение, в противен случай ние просто ги оставяме на произвола на съдбата. Планираните промени ще подобрят положението за потребителите, ето защо гласувах в подкрепа на доклада.

Zuzana Roithová (PPE-DE), в писмена форма. – (CS) Приветствам разискването по доклада относно транспонирането, изпълнението и прилагането на Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и на Директива 2006/114/ЕО относно заблуждаващата и сравнителната реклама. Доколкото тези директиви представляват основата на защитата на потребителите в ЕС, те трябва да бъдат последователно прилагани в държавите-членки, особено при пазаруване по интернет. Вътрешният пазар не трябва да бъде фрагментиран, а за стопанските субекти и потребителите трябва да има еднакви правила и защита, независимо в коя държава-членка купуват или продават. Трябва да привлече вашето внимание върху факта, че някои държави-членки, включително Чешката република, закъсняват с транспонирането на директивите в националното си законодателство. Най-важното сега е дали националните надзорни органи действително ще наложат практическото прилагане на тези правила по отношение на нелоялните предприятия. Продажбите след Коледа предоставят отлична възможност за проверка. Необходимо е европейските институции да подкрепят по-задълбочено сътрудничество между националните съвети за радио и телевизия, които трябва да наблюдават спазването на директивите в средствата за масово осведомяване, като в наш интерес е мониторингът да бъде провеждан последователно в рамките на целия Европейски съюз.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувам в подкрепа на доклада на г-жа Weiler относно транспонирането, изпълнението и прилагането на Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и на Директива 2006/114/ЕО относно заблуждаващата и сравнителната реклама.

Аз съм твърдо убеден, че правилното прилагане на директивата ще даде възможност на хората да се запознаят напълно с правата си. Разширяването на правата на потребителите чрез Директивата за нелоялните търговски практики трябва да бъде подкрепено от мерките, които се изискват, за да се улесни упражняването на тези права.

Съгласен съм с твърдението на докладчика, че правилното транспониране, изпълнение и прилагане на директивите относно нелоялните търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и относно заблуждаващата и сравнителната реклама са от съществено значение за постигането на целите, изложени в директивите, особено в светлината на различните методи и системи за въвеждане и прилагане, използвани в държавите-членки, сложността на някои правни концепции, съдържащи се в директивите, количеството и обстоятелствения характер на националните стандарти, регулиращи нелоялните търговски практики и заблуждаващата реклама, а също и широкия обхват на приложение на директивата. И накрая, аз високо оценявам инициативата на моя уважаван колега, целта на която е правното регулиране в една област, която е от първостепенно значение за Общността.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз определено подкрепям доклада на Barbara Weiler относно транспонирането, изпълнението и прилагането на Директивата относно нелоялни търговски практики на вътрешния пазар и на Директивата относно заблуждаващата и сравнителната реклама.

Въпросът за заблуждаващата и сравнителната реклама в договорите между търговци е регулиран чрез въвеждане на отделна, консолидирана директива. Въпросът за нелоялните търговски практики от страна на търговци към потребители е регулиран от Директива 2005/29/ЕО.

Директивите бяха изготвени, за да дадат на потребителите повече сигурност (тяхната защита се увеличава благодарение на съставянето на „черен списък“ на търговските практики, които трябва да бъдат забранени, и благодарение на по-доброто хармонизиране на защитата на потребителите срещу нелоялни практики) и за да предоставят на стопанските субекти по-голяма правна сигурност.

По-висока степен на защита би могла да се постигне, ако условията на директивата са придружени от правни мерки, позволяващи ефективно прилагане. Следователно държавите-членки трябва да наблюдават своите правни системи и да увеличат прозрачността на процеса на транспониране.

Представените промени трябва да бъдат подкрепени от ясни процедури за въвеждане и ефективни мерки за компенсация, които да дадат на потребителите правото да предявяват искове за повреди, за загуби, възникнали във връзка с нечестни търговски практики, като механизмите за мониторинг на защитата на потребителите във връзка с интернет сайтовете на авиокомпаниите, които са използвани за първи път през 2007 г. На ниво държава-членка могат да се обсъдят информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността на потребителите за техните права.

- Доклад: **Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, гласувахме против доклада относно екосистемния подход към управлението на риболова. Ние смятаме, че докладът не изяснява, че политиката в областта на рибарството трябва да бъде водена въз основа на критерии за екологосъобразност и стабилност като отправна точка. Освен това докладът акцентира твърде много върху необходимите реформи в политиката в областта на рибарството и защитава интересите на едрата рибна промишленост.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Ако обобщим накратко, този доклад по собствена инициатива на Европейския парламент цели да обедини изискванията на Общността относно опазването на морската околна среда с Общата политика в областта на рибарството (ОПОР), която включва, като една от своите оперативни цели, постепенното прилагане на екосистемен подход в управлението на риболова.

Съществените аспекти на този доклад, които искам да подчертая, са твърдението, че сегашната система за общ допустим улов и квоти не обслужва целите на реформираната ОПОР, доказвайки, че е неадекватна и за рибния сектор в Общността, и за съхранението на запасите.

Бързо трябва да бъдат създадени алтернативни системи на управление и на този фон смятам, че ЕС трябва да бъде по-бърз в обсъждането на алтернативни подходи, като се има предвид, че някои от тях, като например управление, основано върху права за извършване на риболов, представляват крайъгълен камък в страни като Съединените американски щати, Нова Зеландия, Норвегия и Исландия, всички със сериозни традиции и голям потенциал в рибния сектор.

Преформулирането на плана за възстановяване на запасите от треска и омари е друг съществен аспект, който трябва да бъде обмислен.

Гласувах в подкрепа на този доклад

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Въпреки че не съм съгласен с цялостното съдържание на приетата резолюция, тя наистина съдържа поредица от важни цели и принципи, които трябва да доминират в политиката в областта на рибарството.

Ще бъде особено важно да се препотвърдят и защитят тези цели и принципи, както последователно прави Португалската комунистическа партия (РСП). Много от тях не бяха застъпени в Общата политика в областта на рибарството (ОПОР) (макар някои да са включени в нея), когато Европейската комисия обяви следващото през април представяне на Зелена книга за бъдещето на общата политика в областта на рибарството, посочвайки възможна реформа на тази политика до 2012 г.

Предвид целите и намеренията, изложени от Европейската комисия и от други институции на ЕС за бъдещето на рибната промишленост, този сектор в Португалия – намиращ се в дълбока криза, причините за която лежат в обременителната политика, следвана десетилетия наред на национално и общностно ниво – трябва да бъде предупреден и да се мобилизира срещу новите и дори по-обременителни мерки. Ако се приемат и приложат, те биха довели до разрушаване на голяма част от този стратегически сектор, с негативни последици за Португалия.

Такава политика не е предрешен въпрос.

Съществуват алтернативни политики за рибната промишленост в Португалия.

Има политики, които ОПОР предлага и защитава на национално ниво и в Европейския Парламент.

Ian Hudghton (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада на гн Guerreiro. Докладът правилно отбелязва, че политиката в областта на рибарството на ЕС следва да подпомага модернизацията и устойчивото развитие на риболовната промишленост, като защитава нейната социално-икономическа жизнестойкост и устойчивостта на ресурсите и гарантира запасите от риба за населението

и суверенитета и сигурността на храните, запазването на работни места и подобрени условия на живот за рибарите. Това се противопоставя на постигнатото от ОПОР през последните три десетилетия и съответно аз подкрепям възвръщането на управлението на риболова.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на г-н Guerreiro относно ОПОР (общата политика в областта на рибарството) и екосистемния подход към управлението на риболова. От съществено значение е да не се бъркат политиката за моретата и океаните и политиката в областта на рибарството: напълно съм съгласен с оценката на докладчика.

Политиката в областта на рибарството трябва да бъде основана на принципа, че съществува вътрешна зависимост между доброто развитие на риболовната общност и устойчивостта на екосистемите – те са неразделно свързани – по-специално чрез признаването на специфичния характер и значение на дребномашабния крайбрежен риболов и на традиционния риболов.

Аз също съм съгласен с твърдението на уважаемия колега, че първата и основна задача на управлението на рибарството, като дейност, която използва самовъзстановяващ се ресурс, е (пряко или косвено) да контролира общото риболовно усилие по начин, който да гарантира максималния устойчив улов. Ако приемем този подход, ще направим още една стъпка към постигането на целите, определени от Европейския съюз.

- Доклад: **Christa Kläß (A6-0443/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) И в този случай крайният компромисен текст взема предвид някои от критиките, които бяха отправени към първоначалното предложение, по-специално по отношение на показателите и целите, мерките и графичите за намаляване на рисковете и опасностите, свързани с пестицидите и зависимостта от използването на пестицидите. По наше мнение по-разумно е да не определяме количествено тези цели от самото начало, за да не създаваме допълнителни пречки пред дребното селско стопанство.

Приветстваме и факта, че освобождаването от задължителна инспекция на оборудването и принадлежностите, застъпено в първоначалното предложение на Комисията, е запазено и че задължителната инспекция на всичко, включително оборудване и принадлежности, използвани в малки семейни стопанства, е отменена.

Считаме, че това разграничаване – практически и принципно – между семейните стопанства и интензивното селско стопанство трябва да присъства във всички решения. Между другото, не трябва да забравяме, че не бяха семейните стопанства и неинтензивното производство това, което доведе до BSE (спонгиформна енцефалопатия по говедата), диоксините, нитрофураните и други подобни беди...

Ето защо ние гласувахме в полза на компромисния текст.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Съгласен съм с докладчика и я поздравявам за окончателния доклад.

Влизането в сила на тази директива ще бъде особено важно от гледна точка на засилването на натиска за спешно изменение на политиката за намаляване на рисковете от пестициди, която в ЕС се характеризира с известна липса на информация и инспекция на практики и продукти. За да се предпази човешкото здраве и околната среда, от особена важност е да се подпомогне промяната на подхода към пестицидите, използвани в селското стопанство.

Разглежданият документ е фундаментален, защото определя правилата за информиране и обучение на хората, които използват пестициди, и изисква инспекция на оборудването. Документът забранява също и въздушното пръскане (позволено в случаи на абсолютна необходимост и когато не съществуват алтернативи). Друг положителен аспект е възможността всяка държава-членка да определи защитени зони и рискови зони.

Robert Goebbels (PSE), в писмена форма. – (FR) Въздържам се от гласуване по „пакета за пестицидите“ като протест срещу този антидемократичен метод за предлагане на компромиси на Европейския Парламент, договаряни при неформален тристранен диалог между Съвета, Комисията и представители на Европейския парламент, които са базирани изцяло на компромиси, постигнати в една парламентарна комисия. Всъщност, като се пропусне нормалното демократично разискване на първо четене, не само се отнема правото на всеки член да прави изменения, но и това води до създаването на европейско законодателство, което е съставено при незачитане на каквато и да е демократична прозрачност.

Освен това законодателството, което накрая се приема, е по ред показатели претрупано, бюрократично и дава обратен резултат.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Гжо Председател, смятам, че приетите доклади за пестицидите и продуктите за растителна защита са най-доброто, което можем да постигнем, както и че са реалистични и полезни, поради което аз ги подкрепих.

Въпреки че в последния момент на пленарното заседание някои от членовете на ЕП внесоха за обсъждане изменения, които според тях ще гарантират, че законодателството ще се основава на по-солидни научни факти, като в същото време се дава възможност за дерогация за отделни държави-членки, за мнозинството бе ясно, че ще бъде безочливо да се пренебрегне резултатът от преговорите между Парламента и Съвета, дори ако измененията бяха добре мотивирани.

Докладът относно пускането на пазара на продукти за растителна защита бе това, което провокира разгорещена дискуссия. Различните национални интереси и подходи, както и липсата на консенсус в Съвета бяха отразени в настроенятия в Парламента. Разискването в групата ни също бе разгорещено. Въпреки това обратната информация от заинтересованите страни в сектора показва, че законодателството е последователно и ще даде възможност за реализирането на поставените им общи за ЕС цели за подобряване и предпазване както на околната среда, така и на общественото здраве.

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Проучвания на въздействието, извършени от френски технически институти и центрове, показват, че проектът за преразглеждане на европейската Директива за пестицидите може да доведе до изчезването на редица продукти от пазара.

Важно е този проект да даде на селскостопанските производители в Съюза средствата за предпазване на културите им. Без това добивът на реколта ще спадне значително и може да се отрази чувствително върху животновъдството.

Във Франция и в Европа като цяло могат да бъдат унищожени цели селскостопански сектори, да бъде застрашена самата роля на селското стопанство да осигурява здравословни и разнообразни хранителни продукти за прехраната на нашите граждани.

Без да се поставя под съмнение необходимостта да се защитят потребителите, новата регулация следва да не застрашава иновациите или разнообразието на групите химикали. Следователно тя трябва да включи в себе си алтернативни решения от самото начало.

Това е единственото решение, за да се избегне миграцията на голямо количество селскостопанска продукция, и заедно с това свързаните с нея работни места и ресурси.

Изправени пред тези жизненоважни предизвикателства за селскостопанските производители, в ролята им на производители на зеленчуци, плодове и зърнени храни, трябва да останем бдителни пред лицето на настоящите реформи и мерките, предприети за прилагането им на национално ниво.

Astrid Lulling (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) Гласувах в полза и на двата компромиса, достигнати при преговорите в трудния тристранен диалог между Парламента, Съвета и Комисията.

Пестицидите са неизбежни в модерното селско стопанство. Те гарантират оптималното използване на обработваемата земя в Европа, като така осигуряват висок стандарт на хранителната продукция.

Искам, разбира се, да изкажа удовлетворението си от факта, че моята резолюция, приета през ноември, е била взета предвид, тъй като трябва да се обърне особено внимание при одобряването на пестициди, които са токсични за пчелите, за да се гарантира, че за пестициди, които доказано вредят на пчелите, не се дава одобрение.

Целта е ефикасност, което означава: колкото е нужно и колкото може по-малко. Линейно намаляване на броя на продуктите би било безумие. Селскостопанските производители имат нужда от достатъчен брой различни продукти, дори само с цел предотвратяване на създаването на резистентност в резултат на натрупване.

Естествено, продължавам да имам опасения относно реалните ефекти на регулирането върху селското стопанство, лозарството и градинарството по отношение на снабдяването им с пестициди и цените им, и все още сме в неведение относно ефекта върху засегнатите индустриални сектори. В случая една последваща оценка е крайно необходима.

Радвам се, че Люксембург вече се намира в една и съща зона с Белгия и Германия, в която селскостопанските производители и лозарите могат да използват едни и същи продукти от двете страни на границата. Проблемът с Франция трябва да се реши чрез разбирателство.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувах в полза на доклада, представен от г-жа Klauß за рамковата директива за устойчиво ползване на пестицидите. Напълно съм съгласен с приемането на директивата на Европейския парламент и на Съвета.

Целта на директивата е да се намали влиянието на пестицидите върху човешкото здраве и околната среда: следователно едно количествено намаление на използването на пестициди следва да бъде една от практическите цели, която да бъде постигната чрез специфично поставяне на цели и реализиране на национални планове за действие. Нужен е също и по-строг контрол, за да се предпази изцяло общественото здраве. Смятам също, че етикетите, поставяни на подобни продукти, трябва да са ясни и разбираеми за всички, така че последствията, свързани с използването на всеки отделен елемент, да са известни.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Вчера по време на разискването споменах, че считам настоящия компромис за почтен и че групата на Зелените/Европейския свободен алианс в Европейския парламент ще го подкрепи. Искам да подчертая обаче, че за да постигнем споразумение с лобито на селскостопанските производители и пестицидната индустрия, трябваше да направим някои отстъпки. Още съжалявам, че се отказахме от 50%-ната цел.

В резултат на това всичко зависи от стремежите на отделните държави-членки. Напълно възможно е те да не бъдат особено амбициозни, което може да доведе до прекомерни резерви. В допълнение резултатът, постигнат във връзка с установяването на буферни зони, граничещи с територии по протежение на течащи води, беше смекчен. Сега това също е оставено на избора на държавите-членки. Една европейска минимална дистанция би била за предпочитане от гледна точка на околната среда и общественото здраве. Положителната страна е, че всички площи, използвани от обществеността и посещавани често от уязвими групи от населението (паркове, спортни площадки и площадки за отдих, училищни площадки и подобни) ще бъдат по-добре защитени. На този аспект вече бе обърнато внимание във Фландрия и сега предстои да бъде разгледан от всички правителства в Европа.

- Доклад: **Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)**

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Това законодателство е типично за Европейския парламент – класически случай на използване на прекомерни мерки. Ефектът му върху селскостопанските производители и градинарския сектор в североизточна Англия – района, който аз представлявам – ще бъде значителен.

Без съмнение секторът ще свие работните си места и дори изцяло ще спре да търгува. Без съмнение нашите и без това притиснати фермери ще бъдат изправени пред още по-големи бюрократични затруднения. Без съмнение селскостопанските добиви ще спаднат. Следователно фактът, че тази седмица разискваме и световната продоволствена сигурност, допълва иронията. Пестицидите са изключително важни за отглеждането на храни и вече са обект на строг режим за сигурност.

Никой не оспорва важността на опазването на околната среда, но това законодателство е небалансирано. То поставя прекалено много граници и страда от липса на гъвкавост. Комисията не е успяла да извърши достатъчно цялостно и актуално проучване на въздействието.

Поради тези причини аз гласувах против това предложение.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE-DE), в писмена форма. – (SV) Днес гласувахме в полза на доклада на г-жа Breyer относно пускането на пазара на продуктите за растителна защита. Регламентът, който има за цел да подобри както безопасността на храните, така и влиянието на продуктите за растителна защита върху околната среда, е обоснован и важен.

От първото четене на регламента в Европейския парламент анализите показват, че има риск регламентът да бъде изключително широкообхванат и да му липсва гъвкавост, както и че той може да направи култивацията в търговски мащаб на обикновени култури (моркови и лук, например) невъзможна в Швеция. Положението не се подобрява от факта, че оценките на въздействието на правилата се различават по отношение на важни заключения, например между тези на Шведския инспекторат по химическите вещества и британския му еквивалент, Дирекцията за безопасност на пестицидите. Със съжаление отбелязваме факта, че на това второ четене в Парламента нямаше възможност да се гласува за съответното разяснение, но в същото време бихме посочили, че приетият текст съдържа подобрения в сравнение с този от първото четене в Парламента.

Бихме се радвали, ако споразумението между Европейския парламент и Съвета бъде взето под внимание, което би направило регламента по-ясен, така че опасното използване да бъде по-ясно забранено, докато растителната

защита, която е необходима, отговорна и безопасна – и която сега е изправена пред риска да бъде забранена – да запази сегашния си статус.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Компромисът, който накрая бе постигнат в Европейския парламент, представлява отстъпление от максималистките предложения, които бяха направени, за елиминацията на активни вещества, в частност от негативните последици, които тези предложения биха имали по отношение на инсектицидите и пестицидите. Това важи с особена сила за страни като Португалия, която е сериозно засегната от някои насекоми вредители по овощните и зеленчуковите култури, картофените и маслинените насаждения, както и от някои заболявания като нематод по боровата дървесина и гъба по кестените, и където, не на последно място, поради липсата на ефективна растителна защита тези вредители и заболявания причиняват сериозни поражения, особено на семейните стопанства.

Въпреки че имаме редица съмнения относно определени специфични аспекти на компромисния текст, като например за нехимичните методи за контрол или превенция и за управлението на културите и вредителите, смятаме за правилно да приложим принципа на взаимното признаване на разрешения на продукти за растителна защита и създаването на зони, обхващащи региони със съпоставими почвени и климатични характеристики.

Въпреки това настояваме за нуждата от изследвания, които да дадат реална картина на последиците от тези мерки върху производството и, на свой ред, върху доходите на селскостопанските производители, така че тези разходи да бъдат споделени от цялото общество, при условие че говорим за изисквания за околната среда и безопасността на храните.

Glyn Ford (PSE), в писмена форма. – (EN) Гласувах против измененията на доклада Breuer. Във Великобритания се наблюдава едно ненужно нагнетяване на тревожност относно разбирането в този доклад, че идва краят на конвенционалното селско стопанство – такова, каквото го познаваме. Това не е позицията, приета от селскостопанските производители в други държави-членки.

Въпреки това реалното въздействие е неясно поради липсата на задоволителна оценка на въздействието от решението в настоящата му форма. Следователно аз подкрепям идеята за дерогация след 2015 година, когато настоящите разрешения изтичат, в случай че някоя държава-членка има сериозни опасения относно наличието на пестицид със сериозен ефект върху добивите от реколтата.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Този документ ще помогне за хармонизацията на законодателството в областта на пестицидите.

Съгласен съм с приетия доклад, преди всичко защото прилагането на принципа за взаимно признаване на разрешения за продукти за растителна защита ще сложи край на дисбаланса в конкуренцията, който съществува между различните държави-членки (с различен мащаб на пазара), и по-специално ще намали опасенията за околната среда и безопасността на храните. Създаването на три зони, обхващащи региони със съпоставими почвени и климатични характеристики, е много положителен ход. Иначе би съществувал риск от групиране на напълно различни ситуации.

Според мен проблемът с веществата, нарушаващи функциите на ендокринната система, има много добра основа: предложеният текст се базира на научно становище. Проблемът с веществата, нарушаващи функциите на ендокринната система, е че, също както карциногените или мутагените, те нямат токсикологични параметри, но предизвикват редица ефекти, вариращи от лек хормонален дисбаланс до генетични деформации и/или рак.

Важно е да регулираме използването на вещества, които имат доказано вреден ефект върху човешкото здраве.

Регламентът има тройна правна основа (селско стопанство, вътрешен пазар и обществено здраве), което, по мое мнение, е особено положителен факт.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) През последните години Съюзът непрестанно увеличава допустимите норми и следователно едно намаляване беше нужно още преди време. Фактът, че пестициди, които са силно вредни за здравето, могат да бъдат най-сетне забранени, е стъпка напред, въпреки че все още има малко изследвания в тази област. Кумулативното ползване на пестициди, което може да се използва за заобикаляне на определените допустимите норми, все пак дава основание за опасения. Все още знаем прекалено малко за възможните взаимодействия и правните спецификации в случая са закъснели.

Степента, до която документацията и проследимостта са реално ефективни, подлежи на съмнение. Скандалите с месо през последните години показват ясно колко лесно се извършва измама с етикети. Не на последно място налице е и проблем във връзка с факта, че макар да можем да наложим спецификации за пестициди на нашите производители и селски стопани, внасяме продукти от страни с по-свободни изисквания. Случаят с китайските

игралки трябва да ни служи за урок. Планираните регламенти са стъпка в правилната посока, поради което аз гласувах за тях, но е нужно много повече.

Bill Newton Dunn (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах против заключенията и препоръките на тристранния диалог между Съвета, Комисията и Парламента, защото:

- това законодателство трябваше да се приеме много прибързано, тъй като и Парламентът, и Комисията приключват мандата си идното лято, а това не е основателна причина да се приемат закони толкова прибързано;

- не е налице оценка на въздействието на предложенията;

- препоръките не се основават на научни заключения, а на емоции – на страхове, свързани с причините за тревожното изчезване на медоносните пчели по целия свят, и страхове, свързани с човешкото здраве;

- селскостопанските производители в Lincolnshire и East Midlands, които представлявам, единодушно поискаха да се противопоставя на предложенията и тъй като на практика това са хората, които се грижат за нашата прехрана, мнението им трябва да бъде уважавано.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, гласувах в полза на доклада, представен от г-жа Breuer, относно пускането на пазара на продуктите за растителна защита. Съгласен съм с целите му, които са да се осигури високо ниво на защита на човешкото здраве и околната среда.

Европейският съюз винаги е отдавал особено значение на въпросите, свързани с околната среда, и този регламент е още една стратегия, разработена за постигане на споменатата цел. Аз съм убеден и че е редно да се погрижим експериментите върху животни да бъдат сведени до минимум и да бъдат извършвани само в случай на абсолютна необходимост, да се насърчава ползването на алтернативни методи, така че животните да не страдат ненужно.

Brian Simpson (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Реших да гласувам против този доклад по две причини.

На първо място, ние трябва да осигурим на селскостопанските производители инструментите, които са им нужни, за да вършат работата си, а това предложение ще ограничи силно възможностите им, особено на тези, които работят в по-влажни климатични условия и трябва да използват пестициди, за да предпазват реколтата и поминъка си. Не ми е известно да има фермер, който да иска да използва пестициди, но те са изключително важна част от продоволственото осигуряване на населението ни на една достъпна цена.

На второ място, не е била извършена оценка на въздействието за това законодателство, което считам за възмутително поради сериозните последици, които то може да има за селскостопанския сектор.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Вчера по време на разискването споменах, че смятам настоящият компромис за почтен и че Групата на Зелените/Европейския свободен алианс в Европейския парламент ще я подкрепи. Искам да подчертая обаче, че за да се постигне споразумение между лобито на селскостопанските производители и пестицидната индустрия, се наложи да бъдат направени някои отстъпки. Както и да погледнете на въпроса, постигнатото по отношение на ограничителните критерии представлява един по-слаб резултат в сравнение с позицията на ЕП на първо четене.

Възможностите за дерогация бяха създадени експресно за 12 вещества. Имахме и резерви спрямо зоналния подход. Идеята за три зони в толкова значителна по размери площ ни се струва проблемна, защото условията на околната среда в която и да е от тези три зони може да варира в широки граници. Положителната страна обаче е, че правната основа се съставя от селското стопанство, вътрешния пазар и общественото здраве, като на грижата за общественото здраве се дава първостепенна важност в съответните съображения и в член 1. По същия начин ограничаващите критерии за вещества, които водят до нежелани реакции при пчелите, са едно добро допълнение. Изискването за замяна на опасни продукти с безопасни алтернативи в по-кратък срок също бе прието. Въпреки че резултатът би могъл да бъде по-добър, гласувахме за един приемлив компромис.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Бях разочарована да видя общата позиция изменена. Бих предпочела общата позиция, тъй като тя би осигурила по-добър баланс между обществено здраве и производство на храни.

Glenis Willmott (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Продължителната липса на цялостна оценка на въздействието означава, че EPLP не може да подкрепи компромисния пакет, договорен между Съвета и докладчика на Европейския парламент, тъй като няма яснота за влиянието му върху производството на храни.

Членовете на EPLP наистина желаят да имаме по-добри и по-безопасни пестициди, но носим и отговорност – както към производителите, така и към потребителите; трябва да бъдем сигурни какъв ще бъде евентуалният ефект от настоящите предложения върху селскостопанската продукция и цените на храните.

Въпреки че договорката определено няма да има катастрофалния ефект, предсказан от определени кръгове, нивото на несигурност е достатъчно голямо да попречи на EPLP да подкрепи компромисния пакет.

- Доклади: **Christa Kläß (A6-0443/2008), Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)**

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain и Eoin Ryan (UEN), в писмена форма. – (EN) Днес се въздържахме от гласуване по законодателството относно растителна защита.

Това е особено трудно гласуване. Ние участвахме във всички етапи на интензивните преговори по този противоречив пакет до момента.

Акцентът на това законодателство явно е поставен върху здравето и връзката между химическите вещества и рака. Селскостопанските производители са най-силно повлияни поради наличието на пряк контакт. Въпреки че този пакет се стреми да ограничи разпространението на карциногени, държавите-членки могат да пускат вещества на пазара, когато съществува сериозна заплаха за фитосанитарната защита. Предложението има за цел да предпази пчелите и да облекчи бюрокрацията около разрешенията за веществата. С едно постепенно изтегляне на вещества до 2016 г. ще подтикнем промишлеността да произведе биологично изпитани и ефикасни продукти.

Не можем да гласуваме в полза на това законодателство. Въпреки многократните искания за по-скорошна оценка на въздействието, от Комисията не дойде такава. Не можем да прокараме законодателство в абстрактна форма! Ще бъдат забранени продукти на базата на опасност, а не на научен риск, който е базиран на ползване и излагане. Освен това определението „вещество, нарушаващо функциите на ендокринната система“ не е уточнено на научно ниво и ние сме поставили за обсъждане изменения за изчакване на становището на експертите на Комисията по въпроса.

Michel Teychenné (PSE), в писмена форма. – (FR) С този текст, ограничаващ производството и продажбата на пестициди, и придружаващия текст, излагаш рамката за използването им, Европа най-сетне постигна образцови стандарти за пестициди. Докладът на Hiltrud Breyer е в правилна насока. Макар че позволява на пазара да бъдат пуснати продукти с нискорисков профил, той забранява 22 вещества, считани за особено вредни.

Ако се надяваме в крайна сметка да постигнем рационално селско стопанство по целия свят, трябва да приветстваме тази крачка напред от страна на Европейския съюз. Европейското селско стопанство, което използва изобилие от продукти за растителна защита, няма да бъде отслабено. Въпреки това, с тези текстове ЕС ще има най-строгото законодателство в битката срещу токсичните пестициди.

- Доклад: **Wolf Klinz (A6-0497/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Законодателния режим за паневропейски инвестиционни фондове, предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), стана обект на сериозно преразглеждане. Те са формирани от колективни инвестиционни схеми, които, получили разрешително в дадена държава-членка, могат да използват този „паспорт“ в целия Съюз без нужда от допълнително разглеждане. В тези времена на обща финансова несигурност регулацията на финансовите сделки трябва да бъде прилагана справедливо и последователно, за да се засили доверието в този сектор.

Докладът на Wolf Klinz предлага въвеждането на „паспорти“ за управляващите дружества, които са включени в ПКИПЦК фондовете. Това предложение позволява трансгранично управление на фондове без сегашното изискване за функциониране на всички ПКИПЦК, които управлява дружеството. Изключително важно е да съществуват достатъчен брой управители на фондове, за да се контролират правилно паспортите на управляващите дружества.

Гн Klinz представи един компромисен документ, който мога да подкрепя.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) ПКИПЦК (предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа) са хармонизирани инвестиционни фондове, които инвестират съгласно определени инвестиционни политики. Рамковата директива за ПКИПЦК, за която се отнася докладът Klinz, установява прозрачност на разходите — и нещо, което е особено важно във време на икономическа и финансова криза

в ЕС — една висока степен на защита на инвеститорите. Директивата полага основните изисквания за организацията, управлението и надзора на инвестиционните фондове.

Вярно е, че в сравнение с пазара в САЩ европейските инвестиционни фондове са малки по размер и следствие от това са високите разходи за инвеститорите. Следователно съществува нужда да се преразгледа ПКИПЦК пакета, да се адаптира към нуждите на инвеститорите и да се осигури конкурентоспособността на европейския сектор на инвестиционните фондове.

Предложените от докладчика промени са, преди всичко, въвеждането на нови разпоредби относно сливанията на фондове (така че те да бъдат третираны като местни сливания по данъчно неутрален начин), въвеждането на документ, който осигурява основната информация за инвеститорите (заместване на опростените проспекти), и опростяването на съществуващата процедура за уведомяване чрез използване на директен подход регулатор-към-регулатор за обмяна на информация.

- Доклад: **Donata Gottardi (A6-0507/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Ние подкрепяме доклада, тъй като смятаме, че устойчивите публични финанси са особено важни. Въпреки това имаме възражения срещу формулировката на параграф 8, който гласи, че трябва да се въведе постепенно и рязко намаляване на данъчното бреме върху средните и ниски заплати и пенсиите – чрез данъчно приспадане, преразглеждане на ставките и компенсиране на невнесени данъци. Смятаме, че това са въпроси, които трябва да бъдат решени на ниво ЕС, но държавите-членки трябва да решат тези проблеми сами.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Докладът относно публичните финанси в Икономическия и паричен съюз (ИПС) приема насочените против трудовите хора решения на Съвета и Комисията, които целят да увеличат конкурентоспособността на монополите, за да се гарантира печалбата на капитала и да се стовари тежестта на дълбоката криза на капитализма върху раменете на работниците.

Системата, работеща срещу интересите на обикновения човек, която изгражда ЕС съвместно с Пакта за стабилност и Лисабонската стратегия за държавите-членки – особено тези в ИПС – с цел налагане на финансова политика, става все по-силна.

Европейският парламент, също както Комисията, се опитва да удържи центробежните тенденции и логиката „всеки сам за себе си“, като призовава за още по-голямо внимание върху развитието на вътрешния пазар, хармонизиране на данъците и засилване на конкуренцията и пазарните правила.

Критиките по повод факта, че огромните суми, отделени за справяне с кризата, не достигат до малките и средни предприятия, да не говорим за работниците, са заблуждаващи. Остарелите и неуспешни модели на държавна намеса с цел прикриване на слабостите на пазара са форма на самозалъгване и опит да се дезориентират работниците чрез търсене на социален прием на една прогнила система.

Единственото решение е работниците да се борят за парламентарно представяне на исканията им и социална икономика, за да се справят с капиталистическото варварство.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Всъщност е доста интересно, че докладът признава, че анализът на обществената финансова ситуация през 2007 г. и първите месеци на 2008 г. „ясно показва изменение в икономическата тенденция и застрашителната перспектива за забавяне на икономиката и растежа, съпътствани от поддържането на понижен индекс на инфлация и нарастващи неравенства на доходите“.

Въпреки това, за справяне с кризата той поставя фундаментално еднакви препоръки – като тези, довели до настоящата ситуация – вместо да се възползва от възможността да предложи промени в неолибералните и монетарни политики, които допринесоха за настоящата сериозна социална ситуация на засилващо се неравенство, безработица, несигурна и ниско платена работа, и бедност.

Следователно той набляга на стабилността на цените и Пакта за стабилност и растеж, въпреки че го прави с известна гъвкавост, и на Лисабонската стратегия, която, както знаем, се използва като претекст за приватизация и премахване на отговорността за социалните функции на държавата. Този подход включва и идеята за минималната държава и по-голямата ефективност на частния сектор с цел да се наложи приемането на така нареченото „ограничение на възнагражденията“, което всъщност води до загуба на покупателната способност на заплатите.

Ето защо ние гласувахме против.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Това, което разбирам от доклада на г-жа Gottardi, е, че той не е извлякъл поука от световната криза.

Г-жа Gottardi класифицира като „пазарен срив“ и „липса на надзор“ това, което всъщност представлява провала на една система, която ни бе налагана в течение на години: системата на дерегулиране, фантазията за световен свободен пазар, абсурдната „финансиализация“ на икономиката, където пазарът определя правилата и се предполага, че се саморегулира. Двусмислените, козметични изменения, приети от Г20 или в Брюксел, няма да променят фундаментално ситуацията. Трябва да поставим под въпрос икономическите догми, които все още властват. Кризата показва, че пълната свобода на движение на стоки, услуги, капитал и хора води не до просперитет, а до катастрофа. Тя показва също и че националната държава е подходящото и ефективно ниво за вземане на решения, за действие и реакция, дори ако гн Sarkozy смята, че трябва да бъде придружаван навсякъде от г-н Barroso, за да накара хората да повярват, че Европейският съюз е от полза в тази ситуация.

В този контекст, за съжаление, добронамерените препоръки на докладчика относно управлението на публичните финанси и призивът ѝ за придържане към Пакта за стабилност и растеж не са особено полезни.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Ние приветстваме някои от положителните елементи на този доклад, по-специално признаването на нуждата от разпределяне на данъчната тежест по по-справедлив начин, важността на публичните разходи и доброто икономическо управление. Въпреки това се въздържах при гласуването поради това, че докладът се придържа към погрешната Лисабонска стратегия, наблюдава върху конкурентоспособността, съчетаването на гъвкавост и сигурност, и поради ялната заплаха за пенсионните схеми, общественото здраве и дългосрочните грижи под маската на „структурна реформа“.

10. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,00 ч., бе възобновено в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Отличителни знаци за сигурност и биометрични данни в паспортите и документите за пътуване (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A6-0500/2008) на г-н Coelho – от името на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки (COM(2007)0619 – С6-0359/2007 – 2007/0216(COD)).

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Гн Председател, гн Barrot, госпожи и господа, предложението, което разискваме днес, има за цел да измени регламентите, приети през 2004 г., свързани със защитата на паспортите и документите за пътуване на гражданите на ЕС срещу фалшифициране, и в същото време въвежда елементи за биометрична идентификация. За разлика от процедурата през 2004 г., сега сме на еднакво мнение. Искам да благодаря на френското председателство и на гн Barrot, член на ЕК, за приноса им по този въпрос за постигане на съгласие на първо четене. Бих искал да благодаря и за труда на докладчиците в сянка, които оказаха неопценимо съдействие за получаването на този резултат.

Това решение бе важно, ако имаме предвид, че регламентът влезе в сила през 2004 г. и към м. юни тази година най-късно всички държави-членки трябва да започнат да събират пръстови отпечатащи на децата от раждането им. Въпреки това, според съществуващите проучвания в резултат на пилотни проекти, проведени в няколко държави-членки, много трудно е да се вземат или да се разчита на качеството на пръстови отпечатащи на деца под бгодишна възраст. Вярно е, че националното законодателство може да създаде дерогации от това задължение. Въпреки всичко това би означавало, че до възрастовата граница, която засяга това освобождаване, могат да се издават само временни паспорти. Би било прекомерно затруднение за родителите, ако се налага да получават паспорт за всяко дете винаги, когато искат да пътуват извън Шенгенската зона.

Поради това успяхме да постигнем споразумение, определящо период от четири години, през който възрастовата граница ще бъде фиксирана на 12 години, с клауза за освобождаване, която да позволява на държавите, които вече са приели законодателство, фиксиращо по-ниска граница за прилагането, при условие че границата не е по-ниска от шест години. Очакваше се също и клауза за преразглеждане, предвид резултатите от проучването, което изискаше Комисията да проведе, относно надеждността на пръстовите отпечатъци от деца, уточняваща, че възрастовата граница ще бъде установена окончателно и хармонизирана за всички държави-членки в рамките на четири години.

Беше въведена втора дерогация, свързана с лицата, които по определени причини не могат да дадат пръстови отпечатъци. Препоръката на Международната организация за гражданска авиация за „едно лице – един паспорт“ също бе приета. Както се казва в становището на Европейския надзорен орган по защита на данните, това предоставя допълнителна защита при борбата с трафика на деца.

С цел защита на децата постигнахме и международно споразумение, сключено между трите институции, за разработване на обща позиция относно приемането на необходимите правила за защита на децата от отвлечане и трафик. Съответните инициативи следва да бъдат представени от Комисията в рамката на съответната област от гражданското право.

Трябва да признаем, че се борим с проблема със занижената компетентност на Съюза по този въпрос: издаването на паспорти е национален прерогатив и Европейският съюз може да се намесва само по отношение на затвърждаването на биометричните данни в паспортите и документите за пътуване с цел увеличаване на сигурността на тези документи в рамката на граничния контрол.

Трябва да посоча, че сме установили правила, които гарантират прилагането на компетенциите на Общността, определящи кои видове данни ще бъдат включени – пръстови отпечатъци и снимки – както и границите, които ще бъдат установени за тях. Те могат да бъдат използвани единствено за целите, определени в регламента – граничен контрол – и за удостоверяване на автентичността на документа и самоличността на притежателя му.

Постигнахме и съгласие относно две проучвания: едното за така наречените „документи за легитимация“, гарантираше, че документите, въз основа на които се издават паспорти, са също толкова надеждни, колкото и самите паспорти, които искаме да защитим, и второто проучване – за съответствието на информацията при граничния контрол, за да се анализира процентът на грешки. В резултат от тези проучвания и предвид четиригодишната клауза за преразглеждане, в даден момент необходимите промени трябва да бъдат въведени чрез процедура на съвместно вземане на решение, без да забравяме, че е важно да се консултираме с Европейския надзорен орган по защита на данните – правило, което за жалост не беше взето под внимание при съставянето на настоящото предложение.

Jacques Barrot, *Заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н Председател, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на председателя на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Искам също да изкажа горещи благодарности към докладчика, Carlos Coelho, за забележителния му доклад, както и за отличното сътрудничество с Комисията по един чувствителен въпрос.

Предложението на Комисията е да се въведат хармонизирани изключения от изискването за събиране на пръстови отпечатъци, така че всички европейски граждани да бъдат третирани еднакво. В допълнение Комисията иска защита на децата от трафик, като се направи международно приетия принцип „едно лице – един паспорт“ правно обвързващ.

Приветствам усилията на Европейския парламент за постигане на съгласие по настоящото предложение на първо четене за включването на пръстови отпечатъци в паспорти, издадени от държави-членки, най-късно до 28 юни 2009 г. Ако не бе постигнато съгласие, всички, включително новородените, щяха да бъдат задължени да предоставят пръстови отпечатъци при всяко пътуване в чужбина с паспорт. Затова бих желал да изразя задоволството на Комисията от постигнатото компромисно предложение. Сега Комисията ще се заеме с доклада, изискан от Европейския парламент, с максимална ефикасност. Не смятам, че е нужно да продължавам. С интерес ще изслушам допълненията на членовете на ЕП и отново благодаря на докладчика, Carlos Coelho, който е свършил отлична работа.

Urszula Gacek, *от името на групата PPE-DE*. – (EN) Г-н Председател, за мен е удоволствие да подкрепя предложенията, представени днес.

Смятам, че е налице спешна нужда за създаване на общ набор от стандарти за проверка на биометрични данни. На колегите може и да не им е известно, че понастоящем съществуват сериозни несъответствия между отделните

страни, например относно това колко стриктна е проверката на паспортните снимки. Редица страни изискват гражданите, кандидатстващи за паспорт, не само да представят своите документи и снимки, но и да присъстват лично, за да могат служителите от службата, издаваща паспорта, да видят дали притежателят и лицето от снимката са едно и също лице.

Въпреки това в някои страни – особено в Обединеното кралство – подаването на документи за кандидатстване по пощата е прието като стандартен метод, а автентичността на снимката се потвърждава само от специално определено лице, което познава кандидата от поне две години. Списъкът с лица, които имат правото да извършват това в Обединеното кралство, е особено интересно четиво. Такова потвърждаване може да се извърши от оптика или зъболекар на кандидатстващия, но и от професионален фотограф или служител на противопожарните служби – с цялото ми уважение към хората, упражняващи тези професии.

Интересно е също, че в Съединените щати съществуват сравнително либерални правила за проверка. Проверката на снимки за паспорти на лица, кандидатстващи за първи път, може да се извърши в така наречените „подходящи за целта места“. Всъщност това означава местния пощенски клон и неговия персонал. Изглежда невероятно страна с толкова сериозно отношение към сигурността, чиито граждани имат право на безвизов режим на пътуване в Европа, да прилага подобна система за проверка.

За да се гарантира сигурността на паспортите, трябва да внесем много по-надеждни биометрични данни, а именно пръстови отпечатъци. Нужно е също и да се уверим, че агенцията, отговорна за събирането и проверката им, отговаря на същите стандарти не само в рамките на ЕС, но и в останалите страни, чиито граждани пътуват безвизово до Европа – така ще има сигурност, че те отговарят на същите строги изисквания, както и нашите граждани тук, в Европа.

Martine Roure, *от името на групата PSE.* – (FR) Г-н Председател, при приемането на регламента относно отличителните знаци за сигурност и включването на биометрични данни в европейските паспорти през 2004 г. държавите-членки не очакваха изключения от задължението за даване на пръстови отпечатъци. Опитът към настоящия момент показва, че съществуващата технология все още не гарантира, че пръстовите отпечатъци на деца под 12годишна възраст са достатъчно достоверни, за да бъдат използвани като отличителен знак за сигурност в паспортите. Затова приветствам компромиса с държавите-членки за поставяне на 12 години като възрастова граница за събиране на биометрични данни, който включва клауза за преразглеждане след три години. Що се отнася до нас, ние приехме дерогацията за онези държави-членки, които вече са приели законодателство за деца над шестгодишна възраст.

Използването на този вид данни ще бъде приемливо само ако наистина предлага защита за децата ни. Засега това не е така. Въпреки това оставаме отворени за всички положителни промени в технологиите в тази сфера. Приоритетът ни е да осигурим безопасността на децата, които пътуват сами, за да спрем отвличанията и трафика на деца. Включването на тези данни в паспортите дава едно фалшиво чувство на сигурност, тъй като не спира преминаването на границата на деца без родителско съгласие. Компромисът, постигнат с държавите-членки, ще позволи на Комисията да представи доклад за изискванията към непълнолетните, пътуващи сами през външни граници. Докладът ще позволи предлагането на инициативи, които да гарантират европейски подход към правилата, защитаващи непълнолетните при пресичане на външните граници на държави-членки.

Накрая, биометричните данни в паспортите трябва да бъдат използвани само за проверка на автентичността на документа, а използването на чувствителна информация от типа на биометрични подробни данни е приемливо само ако е съчетано със стриктни правила за защита на данните.

Gérard Deprez, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н Председател, госпожи и господа, първо искам да поздравя нашия докладчик, г-н Carlos Coelho, както и бившето френско председателство, за това, че постигнаха споразумение на първо четене. За тази цел бе необходима воля, както и умението да се постигне нужното съгласие. Поздравявам нашия докладчик, г-н Coelho, за изложението на мотивите, което призовавам моите колеги да прочетат и което мога да определя като един малък шедевър на политическата мисъл и интелигентност.

Един добър анализ на текста, който стои пред нас, ще покаже принцип, който по своята същност е и революционен в този доклад. Този революционен принцип няма нищо общо с биометричните данни. По отношение на тях бе взето решение през 2004 г. Принципът е следният: „едно лице – един паспорт“. Това повдига въпроса за децата и възрастта, на която могат да им бъдат снемани пръстови отпечатъци. Нека не крием факта, че постигането на споразумение по този въпрос се оказва изключително трудна задача. Някои – като г-н Coelho – от самото начало предложиха това да става на възможно най-ранна възраст с цел да се предостави по-голяма закрила за децата. Изисква се обаче надеждност на биометричните данни, което засега

не може да бъде сигурно. В крайна сметка бе постигнато следното споразумение: задължително е снемането на пръстови отпечатъци на децата над 12годишна възраст. Държавите, в които това се извършва по-рано, могат да продължат да го прилагат още четири години, но в никакъв случай възрастовата граница не трябва да пада под шест години. В следващите години Комисията ще изготви доклад, съдържащ оценка на функционирането на системата и, ако се налага – това е посочено в текста – включването на изменения. В този смисъл трябва да се надяваме на побърз напредък в технологично отношение, тъй като най-доброто за закрилата на детето би било възможно най-скорошното въвеждане на сигурни, сравними биометрични данни. Имайки предвид това, можем да отбележим нашето общо съгласие по този текст, във връзка с който още веднъж приветствам докладчика, Комисията – за първоначалното предложение, и Съвета – за умението да постигне споразумение.

Roberta Angelilli, *от името на групата UEN.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, бих искала да започна с поздравления към докладчика за отлично свършената работа. Като докладчик по стратегията на ЕС за правата на детето следва да подчертая определени важни точки в доклада на гн Coelho, въпреки че някои от колегите вече направиха това.

Първо, приветствам принципа за осигуряване на общ подход относно правилата за защита на децата, пресичащи външните граници на държавите-членки.

Второ, принципът „едно лице – един паспорт“ е важен, защото осигурява пряка връзка между биометричните данни и притежателя на документа. Това премахва всички настоящи процедури, които позволяват децата да бъдат вписвани в паспортите на родителите им. Тази практика е помалко надеждна и затруднява в много по-голяма степен проверката на самоличността на детето. Освен това улеснява отвлечането на деца, замесени в спорове за родителски права, както и търговията и експлоатацията на деца.

Трето, текстът предвижда също така Комисията да представи доклад, който да опише надеждността и техническите възможности при използването на пръстови отпечатъци, необходими за установяване самоличността на децата под 12годишна възраст. От изключителна важност е да се работи за усъвършенстването на системата, както и за осигуряването на нейната надеждност, особено по отношение на закрилата на децата.

В заключение ще кажа, че според мен ще бъде от голяма полза да се определят най-подходящите, изпробвани и сигурни технически методи за записването и съответно категоричното удостоверяване на самоличността и възрастта на всяко дете възможно най-рано, по възможност още след раждането.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE.* – Гн Председател, първо, бих искала да благодаря на г-н Coelho за отличната му работа. Въпреки че всички ние имаме различни политически виждания, той направи всичко възможно, за да се постигне споразумение.

Групата на Зелените/Европейският свободен алианс твърдо се противопоставя на масовото въвеждане на биометрична система, докато не се докаже несъмнената необходимост от това. Смятаме, че тази система оказва решаващо влияние върху сигурността на личните данни и основните права. Гласувахме против системата за биометрични данни по отношение на визите. Освен това сме против използването на биометрични данни в европейските паспорти. Настоящото предложение според нас представлява начин за установяване на ограничения при снемане на отпечатъци за документи за пътуване. Затова се радваме, че между Комисията и Съвета е постигнато споразумение; възрастовата граница от 12 години е установена за държавите-членки, в които не се практикува снемането на пръстови отпечатъци на деца, а възрастовата граница от шест години се установява за останалите държави-членки.

Бих искала да подчертая още веднъж, че подкрепата ни по отношение на възрастовите граници не означава, че заставаме зад самата практика на взимане на пръстови отпечатъци. Твърдо вярваме, че биометричните данни в паспортите могат да се използват само за установяване на автентичността на документа или самоличността на притежателя на документа. Използването на подобни данни за други цели, от правоприлагащите органи например, не е нито законно, нито съответстващо. Не можем да се съгласим, че всеки притежател на европейски паспорт е заподозряно лице, чиито отпечатъци следва да бъдат снети. Това е нашата позиция, но бих искала още веднъж да подчертая, че приветстваме гн Coelho, а също Комисията и Съвета с постигнатото споразумение.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Гн Председател, не приемам снемането на пръстови отпечатъци на малки деца, още повече на новородени. Децата трябва да бъдат освободени от задължението да предоставят биометрични отпечатъци за паспорт. Затова по този въпрос следва да се направи изключение за децата. Все още няма яснота и сигурност относно използването на биометрични отпечатъци при децата под 12годишна възраст. Главната причина е въпросът колко дълго пръстовите отпечатъци на

подрастващите деца са всъщност надеждни. Ако просто използваме тези данни, има вероятност да получим обратното на това, което се опитваме да постигнем – а именно по-малка, а не по-голяма сигурност. По тази причина е прекомерно да се събират и използват данни, чиято надеждност не може да бъде гарантирана напълно.

Споразумението, което бе одобрено от Съвета, отразява подобни опасения и благодарение на настояването на Парламента, както и на отличната работа на докладчика, то се основава на 12-годишна възрастова граница за преходен период от четири години, по време на който ще бъде проведено широкомащабно проучване с оглед да се провери надеждността на биометричните данни на децата. За съжаление, споразумението освобождава държавите членки, чието законодателство вече позволява снемането на отпечатъци на деца под 12 години. Затова е дори още по-належащо да постановим европейският регламент относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване да не бъде използван при никакви обстоятелства като повод за изграждане на бази данни на национално равнище, съдържащи тази информация, по времето, в което постигнатото споразумение е в сила.

Gerard Batten, *от илето на групата IND/DEM*. – (EN) Гн Председател, радвам се да заявя, че Обединеното кралство не е обвързано с настоящия регламент поради това, че не е част от Шенгенската зона. Все пак британското правителство заяви, че ще върви в крак с регламента, за да се гарантира, че документите му няма да се приемат за второкласни. Това означава, че правителството смята предложенията за първокласни и следователно ще бъде обвързано със същността на регламента.

Но, както настоящият доклад показва, повдигат се всевъзможни въпроси по отношение на автентичността на биометричните данни и тяхната проверка. Какви документи се използват за първоначалното удостоверяване на самоличността на лицето и как може да се потвърди тяхната автентичност? След издаването на паспорта ползата от него остава под въпрос, освен ако данните, които съдържа, не могат да бъдат послужат за проверка на самоличността на притежателя в някоя национална или централизирана база данни.

Докладът предвижда носителите, съхраняващи такава информация, да бъдат с повишена сигурност, но нашият опит във Великобритания сочи, че не съществуват носители с повишена сигурност, които да съхраняват такава информация. През последните няколко години лична и твърде деликатна информация, отнасяща се буквално до милиони хора, бе изгубена или разкрита от правителствените бази данни. Всеки в Обединеното кралство знае, че личната информация не е сигурна в ръцете на правителството.

В доклада не се говори за надеждността на самите биометрични данни. Всъщност при опита на британската паспортна служба през 2004 г. събирането на биометрични данни показва неуспех в процентно съотношение 1 към 3 при лицево разпознаване, 1 към 5 за пръстови отпечатъци и 1 към 20 при ирисово сканиране. Биометричното удостоверяване на самоличността е примамлива идея, но не е никакъв застрахован срещу неуспех механизъм, както всички ние може би си представяме. Ето защо групата IND/DEM ще гласува против този доклад.

Philip Claeys (NI). – (NL) Гн Председател, според мен докладчикът е съвсем прав да насочи вниманието към редица въпроси, които възникват поради факта, че процесът на събиране, обработване и сравняване на данните в биометричните паспорти се развива относително отскоро. Следователно ще бъде разумно цялата процедура да се преразгледа, както бе предложено, след три години.

Освен това от първостепенно значение е да въведем хармонизиране по отношение на работата с биометрични данни, защото в една верига и най-малкото звено е от значение. На теория с премахването на вътрешните граници в Европейския съюз трябваше да настъпи подобрене в надзора на външните граници, но в действителност е очевидно, че в системата продължава да има твърде очебийни уязвими места. Международните престъпни мрежи, трафикът на наркотици и хора и незаконните емигранти се възползват от тези слаби места. Ако искаме посполучлива система за надзор на границите, във всички случаи е крайно време биометричните данни да съставляват ефективна част от тази система.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Гн Председател, аз също бих искала да благодаря на докладчика, моя колега гн Coelho, за неговия принос. Той вече успя да постигне споразумение със Съвета и Комисията на първо четене и аз силно подкрепям това споразумение, включително принципа „едно лице – един паспорт“. Все пак, бих искала да се занимаем с този въпрос малко по-задълбочено.

Въпросният принцип следва да предостави по-добра защита срещу такива престъпления като отвлечането и трафика на деца, защото всяко дете трябва да получи своя паспорт, съдържащ безконтактен чип, който съхранява биометричните му данни. Разбира се, това ще бъде съпроводено с някои разходи. Със сигурност това ще стане в държавите членки, в които досега децата са били вписвани в паспортите на родителите. В

Нидерландия цената на един паспорт започва от 48 EUR, а цената за вписването на дете в паспорта на родителя е 8,50 EUR. Така за семействата с три деца цената за получаване на паспортите ще се удвои от 120 EUR в настоящия момент до повече от 240 EUR. Разбира се, всеки родител с радост би дал сумата, ако това допринесе за сигурността на детето му. Но не е ли факт, че ако е възможно да се похити дете, възможно е също и задържането на паспорта му? Щом изменението на регламента влезе в сила, вече няма да бъде възможно вписването на децата в паспортите на родителите им. Все пак, не е ли вписването на детето в паспорта на неговия родител в някои случаи в интерес на самото дете като показател за това кой от двамата родители има право на попечителство? Как тогава ще бъде възможно да се провеждат ефективни проверки относно родителските права?

В рамките на следващите три години Европейската комисия ще трябва да преразгледа необходимостта от допълнителен регламент, например правила на Общността, които се отнасят до децата, пресичащи външни граници. В настоящия момент държавите-членки са все още разединени по този въпрос. Призовавам Комисията да използва повторното разглеждане, за да проучи дали и как въвеждането на един паспорт за всяко лице ще допринесе за намаляването на броя на похитените деца. И дали настоящото споразумение ще доведе до желанния резултат или просто ще породи странични проблеми, изискващи резолюция?

Обръщам се към уважаемия член на ЕК – сигурността на нашите деца изисква постоянно внимание. Днес предприемаме особена стъпка. Отнася ли се до интереса на децата, можете със сигурност да разчитате на подкрепата на групата PPE-DE.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Гн Председател, фактът, че позицията на Парламента днес надделя над опитите на Съвета да въведе биометрични данни за децата до шестгодишна възраст, е победа на основния принцип, че личните данни могат да се събират само при условие, че се докаже необходимостта, пропорционалността и, разбира се, ползата от това – принцип, който, боя се, Съветът и Комисията често пренебрегваха в техните законодателни инициативи в последните години.

По отношение на детските паспорти и пръстови отпечатащи – очевидно децата се нуждаят от собствени паспорти с биометрични идентификатори с цел да се предотврати детската порнография, отвличането и трафика на деца.

В същото време обаче, очевидно незаконно е да се събират такива идентификатори, ако това не е належащо. Що се отнася до пръстовите отпечатащи, нашите изследвания показват, че при децата до 6-годишна възраст от тях няма почти никаква полза. Отпечатащите им се променят толкова бързо, че паспортите и разпознаването им чрез тях стават безполезни.

Във връзка с това днес Парламентът постигна баланс. Изисква се сериозно проучване от страна на Комисията, за да се определи кога всъщност използването на пръстовите отпечатащи на деца е в тяхна закрила, и да позволи събирането им само на възраст, на която сме сигурни, че това е така.

Накрая, що се отнася до биометричните идентификатори в паспортите, казахме „да“ на целта да се разпознава притежателят на паспорта, „да“ на удостоверяването на самоличността на притежателя, „да“ на установяването на автентичността на паспорта, но „не“ на създаването на електронни бази данни за милиони почтени граждани.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Въвеждането на паспорти, съдържащи биометрични идентификатори на притежателя, е в отговор на исканията за противодействие срещу тероризма, фалшифицирането на документи и незаконната имиграция. Затова осигуряването на високо равнище на доверие в процеса на събиране на биометричните данни и създаването на единни основни стандарти на събиране на данните по начин, който гарантира тяхната сигурност и достоверност, е от първостепенна важност.

Подкрепям предложението на докладчика да бъде извършен анализ на различията между държавите-членки в областта на документите, които да се представи като основание за издаването на паспорт. Обикновено сигурността на този вид документи е пониска от равнището на сигурност при издаване на биометрични паспорти. Във връзка с това съществува риск те да бъдат полесно подправяни и фалшифицирани.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Гн Председател, хармонизирането на стандартите за сигурност при въвеждането на биометрични идентификатори следва да улесни удостоверяването на автентичността на документите при тяхната проверка. Освен това тази мярка подпомага битката срещу подправянето на документи. Тези фактори са на свой ред предпоставка за поефективна борба с престъпността, тероризма и незаконната имиграция.

По отношение на липсата на подходящи тестове относно употребата на новите технологии, държавите-членки следва да въведат собствени изисквания в областта на защитата на гражданските права. Необходимо е да се

въведе възрастова граница, след която децата да получават паспорти. Освен това случаите, в които на родителя и децата се издава един паспорт без биометрични данни, трябва да се преустановят. Подобни ситуации могат да улеснят трафика на деца, тъй като така се затруднява проверката на самоличността на детето. С цел да се изключи необходимостта от подобни процедури, всяко лице следва да притежава собствен паспорт.

Накрая бих искал да подчертая, че с оглед гарантирането на сигурността на притежателите на паспорти и други документи за самоличност трябва да се въведе високо равнище на конфиденциалност в процеса на събиране на биометричните данни.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Гн Председател, факт е, че изменението на регламента, по който разискваме, може би ще създаде условия за напредък в някои държавичленки, в които биометрични идентификатори се взимат дори от деца. Освен това временно ще спести тези процедури за лицата под 12-годишна възраст, които в настоящия момент в някои страни не са задължени да пътуват с личен паспорт.

Трябва да вземем под внимание изключенията, предложени за одобрение по основателни причини, като се има предвид, че независимо от възрастовата граница за взимане на биометрични идентификатори, в даден момент може всички ние без изключение да се окажем вписани в електронни досиета.

Подобни регламенти по своята същност поддържат и впоследствие институционализират поддържането на масиви от данни за гражданите – при това говорим за огромен брой граждани, които не са криминално проявени – и дават правото нашите лични чувствителни данни да бъдат обработвани.

Затова е наш дълг да напомним на гражданите, които след няколко месеца ще помолим да подновят гласа си в подкрепа на принципите и политиката на Европейския съюз, че не заставаме зад подобни мерки.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Гн Председател, на теория събирането на биометрични данни е със сигурност един от начините да се предотврати фалшифицирането на паспортите и документите за пътуване. Преди всичко новата технология ще ни помогне в борбата с организираната престъпност и потока от незаконни имигранти.

Обаче всички държавичленки трябва да разберат във връзка с това, че агенцията FRONTEX се нуждае от осъвременяване по отношение на материалните и човешки ресурси, за да може да изпълнява задачата си действително ефективно. Ако не съществуват вътрешни граници, следва да се засили контролът на външните граници. Щом хакери се хвалят по интернет колко лесно се подправят отпечатъци по официални германски регистрационни документи и посочват, че ако личните карти се сведат до размерите на кредитните, снимките дигитално се смаляват до размер, който затруднява още повече биометричното разпознаване, поставянето под съмнение на тази технология идва съвсем логично.

Едно е сигурно: ако се използват биометрични данни, защитата им трябва да е гарантирана за нас, обикновените граждани.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, първо бих искала да благодаря на моя колега, гн Coelho, за отличната му работа. Искам да изкажа мнение по една единствена точка от доклада.

Неотдавнашният опит показва, че трафикът на хора, и поспециално трафикът на деца достига застрашителни размери както в Европейския съюз, така и извън него. Затова смятам, че възможността непълнолетните да могат да пресичат в бъдеще външните граници на ЕС със собствен паспорт представлява една важна стъпка напред. Що се отнася до трафика на деца, това може от една страна да предложи поголяма сигурност, но от друга, трябва да се признае фактът, че дете, което притежава собствен паспорт, може да пътува с когото и да е.

Със съжаление отбелязвам, че в общото предложение не се спомена, че паспортите на подрастващите трябва да съдържат както личните им данни, така и тези на лицето или лицата, които имат родителска отговорност към тях. Вярно е, че първият член от предложението гласи, че Комисията трябва да предостави доклад относно изискванията за децата, пътуващи самостоятелно или с придружител, които пресичат външните граници на държавите-членки, и при необходимост предлага подходящи инициативи относно закрилата на децата, пресичащи външните граници на държавите-членки.

Това предлага бъдещи възможности, следователно отправям искане към Комисията и всички организации, обвързани с този проблем, като ОССЕ, ОИСР, УНИЦЕФ, ВКБООН, Международната организация за миграция и, не на последно място, Европол, съвместно да преценят хода на развитие на този въпрос и да предприемат необходимите мерки за осигуряване на поефективна защита на децата. Опитът показва, че броят на децата, станали жертва на трафик, постоянно нараства.

Armando França (PSE). – (PT) Гн Председател, гн Barrot, госпожи и господа, поздравявам гн Coelho, гн Roure и останалите членове за тяхната работа. През декември 2004 г. Съветът прие Регламент относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки. Сега се налага да предприемем нови стъпки в борбата с отвличането и трафика на деца.

Според принципа „едно лице – един паспорт“ използването на паспорти при децата може да бъде основно средство за спечелването на тази трудна и значима битка. В моята страна, Португалия, снемането на пръстови отпечатъци на деца над шестгодишна възраст е вече утвърдена практика, поради което може би нямам възражения към нея. Като поддръжник на европейската кауза вярвам, че хармонизирането по този въпрос е от голямо значение. Успокоен съм от факта, че държавите-членки като Португалия, които отдавна са постановили минимална възрастова граница от шест години за снемане на пръстови отпечатъци, няма да се налага да променят националното си законодателство.

Трябва да изтъкна, че сигурността на паспортите, която сега се подобрява, не приключва със самото издаване на паспорт. Паспортът отговаря на повишени изисквания за сигурност, като започнем с предоставянето на необходимите документи за издаване на паспорт, съответното вземане на биометрични данни, и стигнем до проверката на самоличността и сравняването на данните при граничния контрол. Този доклад представлява една стъпка напред в утвърждаването на правата на личността и гарантирането на сигурността.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Подкрепям доклада на гн Coelho, който за пореден път е свършил отлична работа. Съгласен съм с изложените предложения, включително това, отнасящо се до принципа „едно лице – един паспорт“.

Все пак, бих искал да чуя мнението на Комисията или може би на моя колега, гн Coelho, по въпроса за това какво да предприемем, когато децата пътуват сами, без родителите си, тъй като няма единна политика по отношение на вида документи, които трябва да носят със себе си. Предложението на докладчика е имената на лицата, носещи родителска отговорност, да бъдат поместени в паспорта на детето. Обаче понякога децата пътуват, придружавани от други членове на семейството, и дори всъщност могат да живеят при тях и т.н. Накратко, в това отношение трябва да проявим разумна гъвкавост.

От друга страна, обезпокоен съм, че никой не постави под съмнение доколко е практически осъществимо шестгодишни деца да пътуват без придружител. Може това да е възможно със самолет (да не говорим тук за възможните травми, които едно шестгодишно дете би могло да претърпи, пътувайки със самолет), тъй като детето бива придружавано до самолета и посрещано от някой от родителите му или друго лице. Но какви мерки се отнасят до случаите, когато децата пътуват с влак, автомобил или друг вид обществен транспорт? Как може това да се контролира? Ако има родители, достатъчно безотговорни, за да пратят децата си на такива пътувания, смятам, че трябва да вземем посериозно отношение по въпроса и да заявим, че не се позволява децата да пътуват сами на такава ранна възраст. Това може да прозвучи малко сурово, но предвид това, което вече се каза тук относно безценния живот на децата ни и по отношение на отвличанията и т.н., трябва да се произнесем посмело по този въпрос.

Бих искал също така да попитам Комисията как стоят нещата със съвместното изявление на Съвета и Европейския парламент относно сигурността на оригиналните документи, необходими за издаването на виза. Обезпокоен съм, ако е вярно, че системата в дадена държава-членка може да позволява злоупотреби при издаването на виза. Ще задам един последен въпрос на Комисията или може би на гн Coelho: какво се предприема в случаите, когато дадено лице пристига на границата, но паспортните му данни не отговарят на тези в официалната база данни? Мисля, че трябва да включим разпоредби, които да са в полза на детето или на пътуващия изобщо.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, всяка година хиляди деца стават жертва на трафик, а още повече биват отвличани. Неотдавнашно проучване показва, че именно непридружаваните подрастващи стават жертва на подобни престъпления. Затова приветстваме факта, че Европейската комисия, в измененията на предишния регламент, сега отдава дължимото внимание на децата. Нашето изискване паспортите на децата също да съдържат биометрични данни след определена възраст не се дължи на масова истерия, което наистина не споделям, а на факта, че искаме да дадем на децата си поголяма закрила. Но такава закрила може да бъде осигурена, ако всяко дете има свой собствен паспорт, съдържащ биометричните му данни, както и имената на неговите родители или настойници.

Както при всяко събиране на данни, от първостепенна важност за моята група е да се гарантира възможно най-висока сигурност при събирането, съхраняването и обработката на биометричните данни на всички граждани. Освен това трябва по всяко време да можем да следим кой и до какви данни има достъп. Регламентите на Съвета и решенията, които влияят върху този аспект, обезпечават механизми с много високо равнище на

защита и контрол, за да се предотврати злоупотреба с данните. Искам да кажа, че имам високо доверие в националните органи в моята страна, за разлика от редица частни дружества, някои от които са способни да прехвърлят незашитени данни на трети лица чрез скандални вратички в системата за сигурност и получават съответното възнаграждение за това. Именно по тази причина е толкова важно националните органи да инвестират в изграденото доверие към тях и да работят пряко с органите, работещи в областта на защита на данните. Противно на случващото се тук, това включва Европейската комисия да акцентира върху правните си задължения да консултира служителите от Европейския надзорен орган по защита на данните.

(PT) Бих искал да поздравя моя колега, Carlos Coelho, за отличната работа, която извърши за Парламента. Благодаря много.

Душана Здравкова (PPE-DE). – Благодаря, г-н Председател, уважаеми колеги, уважаеми г-н Комисар, искам да поздравя докладчика, г-н Соелхо, за постигнатия в доклада баланс между осигуряването на по-висока сигурност на международните документи за пътуване и опазването на личните данни и неприкосновеността на личността на гражданите на Европейския съюз. Предлаганото подобряване на редица от техническите изисквания ще допринесе за противодействие на трансграничната престъпност, незаконната имиграция и трафик на хора. За гранични страни като България, изложени на засилен натиск от емиграционните потоци и активността на международната организирана престъпност, успешното и скорошно въвеждане на новите стандарти ще бъде от ключово значение при опазване външните граници на съюза.

В моята страна, за съжаление, имаме няколко тежки случаи на изчезнали деца, за които и досега няма никаква информация. Затова считам, че докладът дава добри насоки за бъдещото развитие на стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите на най-младите европейци. Въвеждането на принципа „едно лице - един паспорт“ ще им осигури още по-висока сигурност на пътуванията извън територията на Европейския съюз. Предложението за въвеждане на допълнителна информация в паспортите на децата до 18-годишна възраст ще ограничи възможностите за незаконния им трафик. Разбира се, държавите-членки при приложението на Директивата в националните си законодателства трябва да имат предвид възможните икономически последици за многодетните семейства. Това беше споменато и от някой от говорилите преди това колеги. Свободата на придвижване на тези семейства не трябва да бъде ограничавана вследствие на задължението им да плащат висока цена за задгранични паспорти за децата си.

Накрая, във връзка със свободното движение на хора в рамките на Европейския съюз, мисля, че могат да бъдат премахнати възрастовите граници за получаване на лична карта, като по този начин да се насърчи и подсили свободното пътуване и на най-младите граждани на Съюза.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Гн Председател, бих искала да започна, поздравявайки докладчика, и да изтъкна, че подкрепям този доклад. Смятам, че той е не само важен, но и добре изготвен. Ще започна с това, което вече бе казано тук, че паспортът е документ, който се издава от държавите-членки съобразно националното законодателство на съответната страна. Вярно е, че нашите паспорти са различни, освен кориците, но е важно да се постигне баланс в мерките за сигурност по отношение на паспортите, така че да може да се удостовери самоличността на гражданина на Европейския съюз или друго лице при влизането му в Европейския съюз, и в същото време да се противодейства на престъпността – която в голямата си част включва паспортите – като незаконната имиграция, тероризма, трафика на деца и подправянето на документи. Смятам, че такъв баланс е постигнат в доклада. Няма показатели, които да сочат, че ограниченията, които са включени в доклада, ще повлияят или ограничат по някакъв начин държавите-членки по отношение на паспортите.

Искам да обърна внимание на принципа „едно лице – един паспорт“, който напълно подкрепям. По отношение на децата този принцип е добър, но не бих искала да се превърне във финансова бариера за родителите, които искат децата им да притежават паспорт, но чиито финансови средства са ограничени. Освен това искам да подчертая един послаб момент в доклада, въпреки че докладчикът обърна внимание на това, а именно на факта, че модерните технологии, които все още не са внедрени, се нуждаят от допълнителна преценка. Добре е, че за период от три години това ще бъде възможно. Освен това призовавам ролята на Европейския надзорен орган по защита на данните да бъде взета под внимание. Тази европейска институция трябва да бъде включена поактивно в цялата процедура и именно към това призовавам.

Robert Evans (PSE). - (EN) Гн Председател, аз също искам да поздравя гн Соелхо. Този доклад е от голямо значение за бъдещето на Европа и за нейните 500 милиона граждани – за тяхната безопасност и сигурност, както и като антитерористична мярка. Ако технологията е налице, както подчерта гжа Здравкова, трябва да я използваме.

По отношение на децата гжа Angelilli, гн Lambrinidis и други заявиха, че тази стъпка може да се окаже спасителния ход в битката с трафика на деца.

Все пак ключовият момент е действително в новия параграф 3, който гласи, че целта на биометричните данни в паспортите и документите за пътуване се състои не само в установяване на автентичността на документа, но също и на самоличността на притежателя с помощта на налични в момента, сравними отличителни знаци. Днес повечето държави разчитат почти изцяло на снимките, но малко са тези – предполагам, това се отнася и до Вас, гн Председател, и до гн Vagroso – които изглеждат така, както на снимката си; много от нас всъщност и не биха искали това да е така. И така, смятам, че ако съществуват нови способности за установяване на самоличността, трябва да се подготвим да ги използваме.

Колкото до гжа Gasek и гн Batten и тяхното антибританско отношение и бягство от отговорност – тъй като сега не са тук, за да чуят някакъв отговор – бих казал, че системата в Обединеното кралство не се различава от много други в Европейския съюз. Правят се проверки и сравнения, сигурно могат да се правят и по-добре. Ако новата технология на XXI век е на разположение, тогава трябва да сме готови да я използваме и, както г-жа Grabowska каза преди малко, трябва да се подготвим да я усъвършенстваме постоянно, за да се възползваме по найдобрия начин от достиженията на техниката на територията на Европейския съюз.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Защитата на децата от трафик и отвлечане изисква въвеждането на детски паспорти.

Принципът „едно лице – един паспорт“ означава, че на всяко дете, което пътува извън Шенгенската зона, ще бъде издаден паспорт. Новият метод на установяване на самоличността ще улесни граничния контрол. Средствата за защита на децата от отвлечане ще включват европейска линия за помощ за съобщаване за изчезнали, отвлечени или сексуално малтретирани деца, паспорти, съдържащи биометрични данни и паневропейската система за предупреждение при отвлечане на деца, която предстои да бъде въведена.

Необходимо е да вземем под внимание осигуряването на високо равнище на поверителност в процеса на събиране и обработка на биометричните данни. Подкрепям виждането на докладчика, че е необходимо да се извърши проучване относно възможните недостатъци на системите за установяване на самоличността чрез пръстови отпечатъци в държавите-членки на Европейския съюз. Впоследствие трябва да се разгледа въвеждането на единна европейска система за сравняване на пръстовите отпечатъци.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Бих искал да поздравя гн Coelho за неговия доклад.

Приветствам тази инициатива, която бележи истински напредък, след Европейския съвет в Солун, по отношение на въвеждането на връзка между документите за пътуване и техните притежатели и приемането на принципа „едно лице – един паспорт“.

Бих искал да подчертая три важни страни на този въпрос.

Първо, трябва да приспособим принципите и изключенията, заложили в този доклад, към резултатите и проблемите, възникващи в практиката. Това означава, че вниманието трябва да бъде насочено към преразглеждане след срок от три години, поставен в настоящия доклад, когато държавите-членки, както и Комисията, следва да дадат препоръки спрямо теоретичните принципи и практическите проблеми.

Второ, съществува сериозен проблем по отношение на сигурността на запазената информация и защитата на самоличността на притежателя.

Накрая, бих искал да наблегна на необходимостта да се създадат общи правила за управление на необходимите процедури за издаване на паспорти и документи за пътуване, тъй като това е от решаваща важност както за подсибяване на неприкосновеността на базата данни, така и за предотвратяване на фалшифицирането на тези документи.

Martine Roure (PSE). – (FR) Гн Председател, само искам да Ви благодаря, гн Coelho, и да Ви кажа, че е огромно удоволствие да се работи с Вас – винаги сте показвали отлични способности, умеете да изслушвате и анализирате, и именно благодарение на Вас постигнахме този резултат.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Румъния въведе биометричните паспорти на 1 януари 2009 г. Този вид паспорти съдържат 50 елемента за сигурност и включват за пръв път в Европейския съюз способ за идентифициране както на лицето на притежателя, така и на неговите пръстови отпечатъци.

Във връзка с това Румъния предприе важна стъпка в присъединяването към Шенгенската зона, насрочено за 2011 г. Въвеждането на биометрични паспорти премахва последното условие за присъединяването на Румъния

към програмата на САЩ за безвизов режим. В резултат на това отказът да се премахне изискването за виза за румънски граждани, желаещи да посетят САЩ, отгук нататък ще се основава единствено на субективни причини и се налявам САЩ да се отнесат с необходимото внимание към това.

Бих искал да поздравя докладчика още веднъж за значителните подобрения в регламента и поточно относно създаването на единна европейска система за проверка на съвместимостта между биометричните елементи и данните, съхранявани в безконтактния чип.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Хармонизирането на стандартите за сигурност на биометричните паспорти на европейско равнище е продължение на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген. Регламентът гарантира общото задължение да се вземат отпечатъци, които ще се съхраняват на безконтактен чип в паспорта.

Подкрепям изключенията, отнасящи се до децата под 12годишна възраст, и настоявам за преразглеждане и хармонизиране на специфичното национално законодателство.

Смятам, че данните в биометричните паспорти трябва да се обработват в съответствие със законодателството на Общността, осигурявайки защитата и неприкосновеността на личните данни. Комисията и държавите-членки трябва да вземат необходимите мерки, за да гарантират сигурността при обработката на биометричните данни както при гранична проверка, така и при съхраняването и поддръжката на съответните бази данни, в случай че националното законодателство съдържа такива разпоредби.

Бих искала обаче да наблегна на факта, че ограничаването на валидността на биометричните паспорти за лица, при които даването на пръстови отпечатъци е физически невъзможно, временно или постоянно, до 12 месеца или помалко, ще затрудни значително живота на тези хора. Затова ще помоля Комисията да преразгледа съответния текст.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Гн Председател, един гражданин, който спазва законите, няма да се тревожи за доказването на своята самоличност или тази на децата му. Затова приветствам употребата на паспорти и други документи за пътуване, съдържащи биометрични данни.

Искам да повдигна един въпрос за понататъшно разглеждане. Факт е, че биометричните характеристики не се запазват в същия вид от детството до зрелостта с изключение на една: ДНК информацията. Тя остава непроменена от зачеването до смъртта и дори след това. Днес е възможно да се установи самоличността на дадено лице дори години след смъртта му само чрез малка проба от останките. Съвременната технология за ДНК информация е бърза, евтина и изследването може да се извърши само върху няколко клетки, получени от слюнка или върху капка кръв, взета например от пъпната връв.

Във връзка с това предлагам в бъдеще да разгледаме използването на ДНК информацията като единствения способ за биометрично установяване на личността за всички европейски граждани, като се гарантира еднакъв подход за всяко лице.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, отправям своите благодарности към гн Carlos Coelho за неговия доклад. Всички ние бихме били разочаровани, ако докладът беше на друго равнище, тъй като вече сме свикнали на стандарта, наложен от него. Впечатлен съм от факта, че Carlos Coelho ясно подчерта от самото начало, че неговият доклад засяга сигурността на децата. Това е постижимо чрез издаването на сигурни паспорти и взимането на отпечатъци с оглед гарантиране на възможността да се провери дали лицето, което пресича границата, действително е лицето, посочено в паспорта.

Това следователно е цел, която може да бъде използвана за постигане на сигурността на децата. Дискусията дали да се вземат пръстови отпечатъци от шест- или от дванайсетгодишна възраст е технически въпрос. Не смятам, че взимането на пръстови отпечатъци след шестгодишна възраст е проблем, тъй като става дума за децата и тяхната сигурност. За мен се подразбира, че законите за защита на данните трябва да се съблюдают. Това дори не трябва да е предмет на обсъждане. Това е конституционно задължение на всяка държава. Ако постигнем положение, в което паспортите ни са сигурни и законите за защита на данните се зачитат, то тогава Европейският съюз ще е направил решителна крачка напред в интерес на децата и против отвличането и трафика на деца.

Jacques Barrot, *Заместник-председател на Комисията.* – (FR) Гн Председател, мисля, че всички отдадохме дължимото на работата на гн Coelho и неговите качества, и бих искал да се присъединя към похвалните думи за гжа Roure.

Искам да кажа, в подкрепа на Gérard Deprez, че трябва да насочим усилията си към все понадеждни, сравними биометрични данни, които ще ни позволят да се възползваме от най-добрите технологии с оглед сигурността на свободното пространство, в което живеем. Именно затова бе насрочено това заседание. Във връзка с това приветствам факта, че Парламентът също се ангажира със създаването на поголяма сигурност при удостоверяване на самоличността на децата, което е необходимо за тяхната безопасност.

Имаше въпроси към мен дали вече имаме доказателства, че тези процедури са ефективни. Бих казал, че само в процеса на употреба ще имаме възможността да проверим правилно ефективността, но, *a priori*, всичко подсказва, че поголямата сигурност ще настъпи с подобро установяване на самоличността на децата, пътуващи сами. Във всеки случай не можем да не отдадем нужното внимание на тази важна цел. Ще дам отговор на някои от въпросите на Парламента.

Първо, искам да кажа, че в своите предложения Комисията винаги е наблягала на защитата на данните. Европейският надзорен орган по защита на данните бе консултиран по основното предложение и отправи забележки, които бяха взети предвид от Комисията. Бих заявил също така, що се отнася до идентификаторите, че нашите стандарти са хармонизирани със стандартите на Международната организация за гражданска авиация (ICAO), което, както бе споменато, ще улесни диалога със САЩ.

Освен това бих ви припомнил, че относно паспортите на децата съществува явен финансов проблем за семействата, но това е въпрос, който се регулира във всяка държавачленка; също така бих подчертал, че при пътувания в рамките на Шенгенската зона личната карта е достатъчна. Паспортът се изисква само за пътувания извън Европейския съюз.

Накрая, искам да потвърдя, че Комисията ще предприеме сравнително проучване на съществуващите правила в държавите членки спрямо непълнолетните, пътуващи сами. В подходящ момент ще предложим на Съвета да вземе необходимите мерки за поефективна защита на децата и предотвратяване на трафика на деца. Съвсем очевидно е, че това проучване с право е изисквано от Парламента и аз, разбира се, се заемам с това моите служители да го осъществят по найдобрия начин и във възможно найкратки срокове.

Това е всичко, което имам да кажа, освен да изразя още веднъж благодарността си към Парламента за това, че отново даде своя конструктивен принос към европейското законодателство.

Carlos Coelho, докладчик. – (PT) Гн Председател, това, което излиза на преден план след проведеното разискване, е загрижеността сред повечето от нас относно ефективната борба срещу трафика на хора и, в частност, трафика на деца. Това е найголямата полза от мярката, която е предмет на нашето одобрение, и съм радостен от това, че в почти всички изказвания бе засегнат този въпрос.

Бих искал още веднъж да благодаря на всички докладчици в сянка за тяхното сътрудничество, и това не е само формално. Държа да кажа, че гжа Rougе изигра решаваща роля за постигане на споразумението, за което гн Barrot и френското председателство също имаха голям принос. Специално искам да изкажа благодарност на гн Barrot за готовността на Комисията да подкрепи на институционално равнище битката с трафика на деца, както и за нейното сътрудничество в трите проучвания, които изискахме: за надеждността на пръстовите отпечатъци на децата, за документите за самоличност и за процента на грешките, които са едни от основните проблеми във връзка с въвеждането на тези правила.

Накрая, уважаеми гн Председател, гн Brejs повдигна един въпрос: той попита дали можем да потвърдим гарантирането на сигурността при издаването на паспорти. За да бъде напълно честен, трябва да кажа, че положението е различно в отделните страни. В някои държави системата е по-строга и това е още една причина проучването относно документите за самоличност да е така важно. Знам, че Европа няма юрисдикция над тази област – издаването на паспорти е национална привилегия – и именно затова бях изключително доволен, когато гн Barrot се съгласи Европейската комисия да сътрудничи в това проучване. Притежаването на надеждни и сигурни паспорти, чиято неприкосновеност може да бъде саботирана по време на издаването им, се лишава от смисъл. Не става дума за налагане на мерки на държавите членки, а за споделяне на найдобрите практики, така че да можем да осигурим европейски паспорт, който да гарантира сигурност при преминаване на външните ни граници. Много благодаря на всички вас за сътрудничеството.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои утре, сряда, от 12,00 ч.

Писмени декларации (член 142)

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма.* – (ЕТ) Гн Председател, госпожи и господа, приемането на този регламент представлява важна стъпка към гарантиране на сигурността на документите за пътуване на европейските граждани. В резултат на това до 29 юни 2009 г. в Европейския съюз трябва да има надеждна връзка между паспорта и притежателя му, което ще спомогне да се предотврати фалшифициране на паспортите.

Специално приветствам въвеждането на принципа „едно лице – един паспорт“, който прави възможно повишаването на сигурността при пътуване, особено за децата, и също така възпрепятства лицата, замесени в търговията със и отвлечането на деца. Похвално е, че това изискване ще бъде наложено на всички държави-членки. В Естония е в сила от 2000 г.

Като допълнителна мярка за сигурност, на граничните служби в държавите-членки се полага отговорната роля да проявяват повишено внимание към непълнолетните, придружени или не, като непълнолетните трябва да бъдат подложени на същите проверки като възрастните при пресичане на външните граници на Европейския съюз.

Сигурността на документите за пътуване определено не се ограничава с паспортите – всеки етап в процеса е еднакво важен. Следователно няма смисъл да се засилва сигурността на паспортите, без да се отдели необходимото внимание на останалите звена във веригата.

Вярвам, че за да се повиши сигурността на документите за пътуване, Европейската комисия трябва да разгледа приемането на общи правила за Европейския съюз, за да се уеднаквят настоящите различия в 27те държави-членки по отношение на закрилата на децата, пресичащи външните граници на Европейския съюз.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Терористичните заплахи наложиха въвеждането на допълнителни мерки за сигурност, включващи биометрични идентификатори с цел повишаване на защитата на гражданите, пътуващи в рамките на Европейския съюз. Найважният момент в регламента е противодействието на трафика на деца чрез въвеждането на принципа „едно лице – един паспорт“ и въвеждането на дерогации по отношение на снемането на пръстови отпечатъци на деца под 12годишна възраст. Все пак, законодателството в някои от държавите-членки позволява взимането на отпечатъци на лица под 12 години, но това ще бъде възможно само за преходен период от четири години. Ще има, все пак, задължителна възрастова граница от шест години. Някои пилотни проучвания, проведени в редица държави-членки, посочват, че пръстовите отпечатъци, снети от деца под шестгодишна възраст, не са с необходимото качество и освен това се изменят по време на растежа на децата. Установяването на възрастова граница намалява риска от допускане на грешки при установяване на самоличността при взимане на пръстови отпечатъци. Освен това възпрепятства трафика на деца. След събитията от 11 септември 2001 г. необходимостта да се защитават пътниците нарасна още повече. Обаче повишаването на нивото на сигурност и защита трябва да бъде съпътствано от гарантиране на правата и неприкосновеността на пътниците съгласно Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

13. Публичен достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (А6-0459/2008) на гн Сарпато – от името на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията (прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001).

Marco Sarpato, докладчик. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, настоящият доклад засяга състоянието на публичния достъп до документи на Европейския съюз и също така е възможност да отправя някои предложения. В краткото време, с което разполагаме, искам да повдигна три важни въпроса.

Първият се отнася до Съвета. Законодателните органи на Европейския съюз, както всяко законодателно събрание, трябва да са задължени да провеждат своите заседания, обсъждания и гласувания публично. Бих искал специално да подчертая това, тъй като измененията бяха внесени за обсъждане от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи за разделно гласуване по определени параграфи. Надявам се разделните гласувания да не ошетят целостта на доклада. Например в параграф 3 от доклада се иска да бъдат предприети действия вследствие спечеленото дело от бившия европейски депутат Maurizio Turco, когато Съдът на европейските общности се произнесе в полза на публичния достъп до правните становища, които са част от законодателната дейност на Европейските институции, включително относно самоличността на членовете на делегациите на държавите-членки в Съвета. Имаме право да знаем кой гласува в Съвета и как. Затова се надявам, че никой няма да гласува против параграф 3 или параграф 9, в който се иска информация относно това, което се случва в КОРЕПЕР, Комитета на постоянните представители, да

се предоставят заседателните документи и да не се засекретяват всички документи, отнасящи се до международната политика, под формата на дипломатически. Това е изключително важен въпрос.

Другият въпрос, който повдигаме, засяга Парламента, нашия Парламент, тъй като ние трябва да сме първите, чиято дейност да бъде обществено достояние. Ние, Италианските радикали, наричаме това „публичен регистър на избраните представители“, с други думи, регистър, в който можем да открием всичко за дейността на членовете на Европейския парламент – кой присъства, кой отсъства, кой как гласува и, разбира се, заплатата, която получава всеки. И така, внимавайте – казвам това, защото беше вписано искане за разделно гласуване по параграф 5. Би било грешка да смятаме, че ако запазим част от тази информация поверителна – обръщам се към г-жа Cederschiöld, защото знам, че това за нея е чувствителен въпрос – то тогава действително ще бъдем изложени на демагогски нападки от страна на членовете на Парламента. Знаем, че някои колеги са снимали други членове на Парламента, действайки като шпиони. Начинът да се справим с това не се състои във взимането на предпазни мерки, а в пълния публичен достъп до нашата работа. Така възпираме хората, които искат да надничат през ключалките, отваряйки вратите си за излъчване на работата на парламентарните комисии, заседанията и всички процедури в този Парламент по интернет.

Третият въпрос, който искам да засегна, се отнася до формата на документите, тъй като групата PPE-DE изиска също така разделно гласуване по параграф 7, отнасящ се до тази тема. В този параграф поставяме искането документите да бъдат създавани посредством използването на текстообработващ софтуер с отворен код, казано на технологичен език, както и ефективно многоезичие и технологии, които дават възможност на лица с увреждания да получат достъп до информация и документи. Надявам се, че никой в тази зала не е против използването на многоезичен отворен код на базата на технологии, които улесняват хората с увреждания, защото това е съществен въпрос за част от гражданите на Европейския съюз.

Знаем, че Комисията предложи реформа на нашия правилник и ще се занимаем с това в доклада Cashman, но тази резолюция е нашата първа възможност да изложим някои отправни точки към Парламента. Надявам се, че усилията, положени за разглеждането на всички въпроси, повдигнати в настоящия доклад, няма да се окажат напразни.

Margot Wallström, *Заместникпредседател на Комисията.* – (EN) Г-н Председател, бих искала да започна със своите благодарности за така добре написания и интересен доклад – поздравления за докладчика. Това е една важна и близка до сърцата ни тема, особено в периода на преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1049/2001, а също предвид промените, които Договорът от Лисабон – ако влезе в сила – ще внесе по отношение на тези важни въпроси.

Този доклад е по същество относно прилагането на Регламент 1049/2001 и затова позволете ми за начало да ви припомня един от положителните аспекти в приложението на Регламента. Както показват количествените данни и както потвърждава докладът на Парламента, институциите на Европейския съюз са предоставили достъп до по-голям брой документи, като същевременно е регистрирано намаляване на броя и процента откази.

Ангажирали сме се да продължим да повишаваме степента на прозрачност и откритост. Съвсем естествено е, че някои от препоръките в доклада превишават значително приложението на Регламент 1049/2001 през 2006 г., а други не са пряко свързани с дейността на Комисията, както току-що ни бе казано.

Докладът третира редица въпроси, засягащи откритостта и комуникацията с гражданите, и аз специално приветствам това като ценна информация, представляваща изходен материал за общ размисъл върху прозрачността, комуникацията и информацията.

Нека само накратко се спра върху някои от препоръките и принципите, стоящи в основата им, тъй като те заслужават подобаващо внимание.

Относно случая „Turco“ мога да ви уверя, че Комисията изцяло взема под внимание това решение. Както вече бе казано, то засяга главно необходимостта от по-голяма откритост в действията на Съвета в качеството му на законодателен орган, но е приложимо още и по отношение на Комисията и всички институции. От своя страна Комисията гарантира, че всяко заявление за достъп се преценява внимателно на базата на всеки отделен случай спрямо параметрите, зададени от Съда на Европейските общности.

На второ място, предложението да се установят общи правила за административните процедури изисква по-сериозно обмисляне, тъй като голяма част от тези процедури са много специфични по своето естество, а в някои от случаите и уникални за всяка институция. Това означава, че ще ни е необходимо малко повече време, за да видим как би могло да се постигне това.

Препоръката да се обединят Регламент 1049/2001 и Регламент (ЕИО, Евратом) № 354/83 относно отварянето на историческите архиви е твърде трудно приложима по една определена причина: член 255 от Договора за ЕО и Регламент 1049/2001 не са приложими за всички институции и структури. Това също би могло да се промени, ако и когато Договорът от Лисабон влезе в сила, защото чрез него правото на достъп до документи ще се разпростре върху всички институции и структури. Ето защо не е толкова лесно само да се обединят двата регламента – поради различния им обхват на действие.

Относно критичната забележка на омбудсмана, засягаща публичните регистри на Комисията, бих искала да ви уверя, че приемаме тази забележка много сериозно. Както знаете, ние имаме публичен документален регистър, който работи още от юни 2002 г., а оттогава Комисията е въвела още и специален регистър, посветен на процедурите на комитология, както и регистър на експертните групи. Непрекъснато правим всичко по силите си за модернизиране на нашите вътрешни информационно-технологични системи.

Това, за съжаление, няма да се случи изведнъж, а изисква постоянна работа. Ние винаги вземаме под внимание необходимостта от разширяване на обхвата на публичния регистър, а се надявам, че сте запознати и с личния ми ангажимент към този въпрос. Признаваме, че е нужно още да разширим обхвата на нашите публични регистри и потвърждаваме ангажимента си да разгърнем тези регистри в услуга на повишената прозрачност.

Във фокуса на резолюцията вие поставяте въпросите за управлението на документи, единния портал и проекта „Trans-Jai“. Комисията застава зад идеята да се отвори единен портал с цел да се улесни достъпът на гражданите до законодателните документи. Мисля, че това ще наложи въвеждането на обща методология, а трябва да разгледаме и всички практически последици от това, отразяващи се върху идентифицирането на документи и препратките. Бихме искали да видим един портал, в който да има пълен достъп до публични документи за всяка институция, така че имаме готовност да работим с вас по този въпрос.

Относно проекта „Trans-Jai“, ще се върна на казаното от мен в един отговор през октомври: очаква се проектът да бъде отворен за широката общественост най-късно през 2010 г.

Позволете ми също и един коментар по въпроса за обмяна на информация между институциите. Разбирам какво имате предвид и какво целите, но бих искала да ви напомня, че между нашите институции вече има установен механизъм за обмен на поверителна информация, съхранявана от Комисията, и това е регламентирано в приложение към рамковото споразумение. Не трябва да забравяме също и че въпросът за обмен на информация между институциите няма отношение към публичния достъп, затова считаме, че трябва да бъде разглеждан отделно, както и досега.

Този доклад, както и разискването, представляват също така ценен и полезен материал за бъдеща дискусия в по-широк план. Благодарна съм за усилията на Парламента да поддържа темата за прозрачност и откритост на предна линия в дневния ред на Европейския съюз. Ще се върнем отново към много от тези въпроси в най-близко бъдеще, например следващата седмица по време на съвместната среща между Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и чешкия парламент, на която ще имам удоволствието да присъствам, а само след няколко седмици ще се занимаваме и с важния въпрос за преразглеждането на Регламент 1049/2001.

Мисля, че обсъждането не бива да спира дотук. Трябва да бъдем отворени за прозрачността, а освен това и да помислим какво можем да направим в аванс отвъд пределите на официалното законодателство, като например усъвършенстване на регистрите, улесняване на ползването и достъпа, активно разпространение и по-бързо публикуване на документи. Лично аз миналата година създадох пряк достъп по интернет до регистъра на собствената си кореспонденция. Сигурна съм, че всички вие имате подобни идеи и примери за това какво може да се направи, стига само да се съсредоточим върху този въпрос. Така че нека пристъпим към действие.

Luis Herrero-Tejedor, от името на групата PPE-DE. – (ES) Гн Председател, гн Сарпато, Вашият доклад е изпълнен с добри намерения, а най-яркото доказателство за това е, че Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи не счете за необходимо да бъдат добавени никакви изменения.

Вие сам внесохте 18 изменения към собствения си доклад. Именно тези изменения придадоха на доклада нотка на радикална острота – казано най-общо – и специално у мен предизвикаха много дълбоки съмнения.

Бих разделил измененията, предложени от Вас, на четири отделни групи – изменения, които сам предлагате на себе си, бих подчертал това – в един доклад, първоначално получил подкрепата на всички групи. Първо, част от измененията са неизпълними; дават някои предложения, които са неосъществими. Например, г-н Сарпато, някои от Вашите предложения засега нямат никакво правно основание: докато Договорът от Лисабон не влезе в сила, ще бъде невъзможно да бъдат съгласувани правилата на различните институции. Комисар Wallström току-що каза нещо подобно. Вие още призовавате тази 2009 година да бъде обявена за

година на прозрачността в Европа, но вече е твърде късно за това, няма достатъчно време. Ето защо някои от предложенията Ви са неосъществими.

Второ, част от тези предложения не са за препоръчване. Например Вие призовавате за прозрачност по време на заседанията на политическите групи. Това няма да се получи. Необходима е поверителност, тъй като поверителността е предимство в политиката. Ако желая да изразя несъгласие с моята партия и да поддържам своята опозиция, бих искал да го направя, без то да стане обществено достояние – и това не е липса на прозрачност. Необходима е прозрачност в обществените структури, но не и вътре в самите партии, поверителността на чиито разисквания трябва да бъде гарантирана. Ето защо не мога да се съглася с Вас по този въпрос.

Част от останалите Ви твърдения, гн Саррато, са неточни. Например Вие заявявате, че 90 % от законодателната дейност се извършва посредством комитология. Това е силно преувеличено, гн Саррато. При това комитологията има свои собствени ясни стандарти за прозрачност. Ако въведем още механизми, още бюрокрация и още контрол, ще тръгнем срещу онова, което искаме да постигнем, а именно: прозрачност, която е пряко свързана с липсата на усложнения.

И накрая – преди Председателят да ми направи знак, защото времето ми почти привърши – част от Вашите предложения са ненужни. Например разбирам, че е чудесно и наистина привлича общественото внимание да се говори за прозрачност в действията на парламентарните членове, за възможността да се следи дали присъстват на пленарните заседания. Това вече може да се види, гн Саррато. Може да се види също дали присъстват на комисиите – за всяка от тях се съставя протокол, до който имат достъп всички граждани. Надбавките, декларирани от членовете на Европейския парламент, също са публично достояние. Казано с други думи, за гражданите е напълно възможно да получат достъп до тази информация.

Затова разбирам, че от позицията на общественото мнение е прекрасно и изглежда правилно да се защитава прозрачността, ала е необходимо да осъзнаете, че прозрачност означава да се уверим, че нещата се виждат такива, каквито са; но ако допринасяме за изкривяване на възприятията за нещата, гн Саррато, то ние не допринасяме за прозрачността. Благодаря Ви за търпението, гн Председател.

Michael Cashman, *от името на групата PSE.* – (EN) Гн Председател, Марко, благодаря ви за чудесния доклад, но за съжаление ще трябва да се съглася с някои други депутати в Парламента, че сте излезли извън правомощията си – и аз знам защо.

В предходното изказване се спомена за неосъществими неща. Но ако не искаме невъзможното, как изобщо ще постигнем напредък?

Но вие, разбира се, сте излезли извън своите правомощия. Няма да предаваме на живо заседанията на политическите групи. Това, че някои членове на Европейския парламент, чрез своите уебсайтове или посредством информационната служба на Парламента, демонстрират какво правят и къде ходят, не означава непременно, че са ефективни и добри в работата си.

Регламентът третира достъпа до всички съхранявани документи, получени или създадени от трите институции при действия в законодателното си качество. Точно към това трябва да се върнем. Трябва да дефинираме какво е „законодателно качество“. Трябва да видим как е проработил Регламентът до този момент и да го усъвършенстваме. Ето какво искам да направя заедно с останалите участници, и се радвам да приветствам с добре дошла тук шведския министър, Cecilia Malmström, която първоначално работеше върху това. Всички ние искаме да придвижим напред целия този въпрос с достъпа.

Защо? Защото виждаме как много хора осъзнават, че се случват неща, особено в Съвета, както вие пояснихте, в които са намесени техните министри, министрите на техните държави, но се държат в тайна техните разисквания и гласувания. Когато премахнем този елемент на секретност и разкрием как всъщност гласуват министрите на държавите-членки, тогава тези министри ще бъдат държани отговорни в техните страни, а гражданите на тези страни изведнъж ще се почувстват свързани с всичко, което е европейско.

Така че, Марко, за съжаление вие сте излезли извън правомощията си, особено с тази ваша мечта. Ако не бяхте обявили, че сте италиански радикал, никога нямаше да го разбере от този доклад. Колкото до факта, че очаквате политическите партии да излъчват вътрешните си разисквания – това няма да стане. Наистина, както бе споменато в предното изказване, всичко, което постигате, е по-скоро да експонирате разделение, отколкото да утвърждавате факта, че всички сме тук, защото вярваме в една Европа, която дава отчет на своите граждани. Ето защо би било трудно да се състави списък на гласуванията. Същето ми е с вас, но ще трябва да последвам разума си.

Alexander Alvaro, *от името на групата ALDE.* – (DE) Гн Председател, Комисар, утре ще гласуваме доклада, подготвен от колегата гн Carrato, относно публичния достъп до документи. Гн Cashman – един много добър и в повечето случаи невероятно експедитивен колега – вече изтъкна, че най-важното е да се предостави публичен достъп до документи, за които тук се водят разисквания и се вземат решения.

Някои биха обвинили гн Carrato (както вече сториха гн Herrero-Tejedor и гн Cashman), че излиза извън сферата на компетенциите си. Това несъмнено е въпрос на интерпретация, а специално в този случай – и не съмнем оправдано. Разбира се, че тук можем да разискваме дали по принцип следва да предават на живо заседанията на групите. Въпросът тогава е дали имаме правото, например, да проведем такова заседание при закрити врата по настояване на мнозинството от членовете на групата, тъй като има наистина чувствителни теми – това ни е познато от собствените ни заседания – които имаме необходимост да изясним първо помежду си, преди да сме в състояние да ги направим обществено достояние. „Мръсните ризи“, както се казва, не трябва да се изваждат на показ, поне такава е моето мнение.

Бих добавил и следното: този пример показва, че политическите партии – а не политическите групи, поне в този случай – винаги са заинтересовани да има публичност, когато това ги устройва. В противен случай партийните конференции нямаше да се отразяват толкова широко по медиите. Интересно е как никоой не се оплаква, че има вероятност конференциите на някои политически партии – където понякога става доста разгорещено – да бъдат излъчвани.

Затова според мен може да се каже, че гн Carrato е свършил добра работа, макар че – както вече сме свикнали – предложенията за изменение идват от други групи. Всъщност в някои от случаите те са толкова добри, че би трябвало да се вземат под внимание.

В сравнение с другите две институции, за Парламента все още може да се каже, че е първенец по отношение на прозрачността. Ето защо не бих я направил свой най-голям приоритет, понеже както по отношение на достъпа до документи, така и на прозрачността на своите заседания и дейности на членовете на Европейския парламент, ние сме по-отворени от който и да е национален парламент. Това не означава, че няма необходимост от усъвършенстване, в това число и на други институции, особено на Съвета, който, за съжаление, не е представен тук. Гн Cashman току-що каза, че имаме необходимост да знаем кой какво решение е взел и как го е взел, с цел установяването на отговорност за политическите действия.

Дори още по-важно е обаче да предоставим достъп до документи, например създадени в рамката на процедурата на комитология. Типичен пример за това е Регламентът относно внасянето на течности в ръчния багаж на борда на въздухоплавателни средства, приложението към който не беше достъпно нито за гражданите, нито за парламентаристите. Изискването за прозрачност не е въведено в повечето държави-членки на Европейския съюз, и то без основателна причина. Нека дадем на хората шанс да разберат политическите действия, нека имаме възможност да установим отчетност – и тогава навярно ще можем да отворим врата за нови решения на изборите.

Много ви благодарям за допълнителното време, гн Председател. Успех, Марсо. Ще бъда с вас на гласуването утре. Вярвам, че ще стигнем до задоволително решение по този въпрос.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата UEN.* – (PL) Гн Председател, ако Европейският съюз е повече за гражданите, отколкото за бюрократите, тогава е очевидно, че трябва да има повече прозрачност в него, както и в дейностите на структурите му. Само по този начин Европейският съюз може да си възвърне доверието на гражданите, което така нехайно загуби. Това доверие бе накърнено, например, от опитите да се наложи Конституционния договор и неуспеха на националните референдуми. Ето защо е правилно да настояваме всички разисквания на Съвета – понеже те решават съдбата на Европа – да бъдат достъпни за гражданите на държавите-членки на Европейския съюз. И все пак, това не се отнася за разискванията на политическите групи.

За Парламента, Съвета и Европейската комисия е важно и да приемат единни принципи за предоставяне на достъп до документи, за да не останат те самотни звезди на небосклона на информацията и информационните технологии. Мисля, че този доклад е важна стъпка към прозрачността. И все пак твърдо вярвам, че по отношение на определени въпроси докладът може би отива твърде далеч. Още другарят Ленин е казал, че понякога е нужно да направим две крачки напред, за да може после да отстъпим една крачка назад. Може би докладчикът точно това има предвид.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL.* – (SV) Гн Председател, докладът, изнесен от гн Carrato, сочи наличието на сериозни пропуски по отношение на достъпа до документи в Европейския съюз. Подкрепям предложението на докладчика да се направят подобрения във връзка с годишния доклад. Подкрепям също

така измененията, предложени за обсъждане от докладчика. Нещо повече, очаквам на предстоящото гласуване на доклада на гн Cashman, засягащ Регламента за публичен достъп, Парламентът да гласува в полза на един реален принцип за публичен достъп.

Що се отнася до годишния доклад, бих искала специално да изтъкна факта, че е напълно неприемливо да не бъде гарантиран публичният достъп по отношение на делегираното законодателство, което включва 90 % от правно обвързващите съдебни решения, които се вземат всяка година от институциите на Европейския съюз. Участието на членовете на Парламента в неговата работа, както и цялостното им финансово състояние по отношение на парламентарната им длъжност, също трябва да са напълно прозрачни. Подкрепям предложението за единен публичен регистър.

В заключение бих искала да кажа, че по-широкият публичен достъп не е популистко изискване, а демократично.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн MAURO

Заместник-председател

Nils Lundgren, *от името на групата IND/DEM.* – (SV) Гн Председател, прозрачността в демокрацията е въпрос на чест. В демократичните държави гражданите избират управляващите органи. Тези органи назначават свои служители, които да изпълняват демократичните решения. Затова би било абсурдно за тези избрани чрез гласуване представители и назначени служители да бъдат упълномощени да крият информация от своя електорат. Фактът, че въпреки всичко това се случва, има две обяснения. Първото е нашето наследство от обществото преди идването на демокрацията, когато хората бяха подчинени на управници, които не са избирани чрез гласуване. На „поданиците“ не се разрешаваше да се месят в делата на управника. Второто е, че националната сигурност, зачитането на неприкосновеността на гражданите, фирмените тайни, влиянието на пазара и други подобни съображения биха могли да наложат изключения в прозрачността.

Първото обяснение е напълно неадекватно в нашата съвременност. Органите не трябва, в качеството си на органи, да прикриват информация от народа. Второто обяснение обаче е добре обосновано и подразбира трудния път към постигане на равновесие. Тези основателни искания за намиране на точния баланс, за съжаление, често се използват от органите, за да си запазят те правото на секретност.

Европейският съюз не може да се похвали с голяма традиция в прозрачността. В детството и ранната си младост той беше почти напълно засекретен, чак до вътрешния телефонен указател на Комисията. Европейският съюз започна като империя на китайските мандарини – а и все още е такъв, – но бяха предприети важни стъпки: Етичният кодекс от 1993 г., приемането на исканията на Асоциацията на шведските журналисти през 1998 г., както и Регламентът през 2001 г.

С известна гордост отбелязвам, че моята страна, Швеция, има най-дългата в историята традиция на установената със закон прозрачност. Точно затова шведската държава се намеси в случая „Tigro“ и застави Съда на Европейските общности миналото лято да отхвърли решението на Съвета и на Първоинстанционния съд. Това бе още една стъпка към надрастване на споменатата империя, ала пътят към установяване на демократична прозрачност в Европейския съюз е дълъг. Има голяма вътрешна съпротива, която трябва да потушим. Затова докладът на гн Саррато би трябвало да получи пълната подкрепа на Парламента, което ще бъде още една стъпка напред по този дълъг път.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, искам само за няколко секунди да кажа, че съм съгласен с голяма част от доклада на гн Саррато. Би било учудващо, ако беше друго, защото ми се струва, че съм единственият италиански член на Европейския парламент, опитал се да направи публично достойно списъка на присъствалите, както и броя на въпросите, повдигнати тук, в нашия Парламент, от страна на италианската делегация. Записвах това година след година в малкия бележник, където отчитам своите парламентарни дейности.

Бих бил още по-щастлив, ако например италианската преса, която твърде често ни сочи с пръст, публикуваше информация, която може и да не е толкова сензационна, но все пак би послужила като нагледен пример за това какви дейности извършва тук един италиански член на Европейския парламент. Колко по-добре би било, ако пресата можеше да съдейства, като изтъкне как нашите действия, ако биват правилно извършвани, са независими от политическата принадлежност, заради която сме били избрани, в смисъл че се стремим да бъдем в услуга на цялата система.

Приветствам инициативата на гн Саррато. Ще гласувам почти за всичко, съдържащо се в неговото предложение.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Европейският съюз се опира върху принципа на прозрачността, упоменат в член 1 и член 6 от Договора за Европейския съюз, както и в член 41 от Хартата за основните права на Европейския съюз.

От самото начало Европа се е застъпвала процесът на вземане на решения да бъде колкото е възможно по-прозрачен и близък до гражданите. Самото естество на Европейския парламент е такова, че той първи популяризира публичния достъп до процеса на вземане на решения, понеже различните мнения за законодателната и за останалите дейности съдействат за повишаване на доверието на гражданите на Европа към европейските институции.

Към този момент публичният достъп до европейските институции е сравнително добър. И все пак явно е необходимо европейското законодателство от 2001 г., регулиращо това право на достъп, да бъде осъвременено.

През 2006 г. Парламентът поиска от Комисията да внесе предложения за изменения на регламента, давайки няколко препоръки:

- до всички подготвителни документи за нормативните актове да има пряк публичен достъп;
- да се въведе само една точка за достъп по отношение на подготвителните документи.

Комисията взе под внимание тези препоръки, които бяха включени в новото предложение за регламент през 2008 г.

При процеса на вземане на решение партиите, участващи в този процес, се сблъскват с различни мнения, понякога противоречиви. Преговорите водят до най-приемливото решение за всички заинтересовани страни. Европейските граждани трябва да са информирани за процеса, довел до приетите решения, защото тези решения имат пряко отражение върху техния живот.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Госпожи и господа, демокрацията се основава на прозрачност и откритост. Това е особено важно сега, когато наблизават изборите за Европейски парламент през юни.

Опростяването на интернет пространството би помогнало да се повиши активността на гласуващите в изборите за Европейски парламент. Ако предоставим на гражданите ясна и разбираема информация за дейностите на представителите и работата на Европейския парламент като цяло, ще можем да накараме и млади, и стари да се интересуват от нашата работа. Електронният парламент е една инициатива, която горещо приветствам.

Цялата информация за работата на всеки представител би следвало да е достъпна за гражданите на базата на критерии за търсене. Съгласна съм с докладчика, че всеки човек трябва да има достъп не само до работата в пленарната зала, но и до всичко, което се върши в комисиите и делегациите. Гражданите трябва да имат възможност за пълен поглед върху нашите дейности.

Подкрепям също така идеята за създаване на единен регистър на информацията и документите. Важно е гражданите да могат да проследяват всички процедури, които ги интересуват, както и да имат достъп до всички документи от една точка. Създаването на единен портал ще отнеме време, но ние трябва да се движим в това направление. Това е пътят ни сега и за в бъдеще. Подкрепям доклада на гн Carrato.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Гн Председател, искам да поздравя колегата гн Carrato за неговия доклад. Много важно е, че го обсъждаме тук, в Парламента.

Говорейки за отчетност и прозрачност, трябва да започнем от себе си, което включва и всички институции на Европейския съюз. Съгласна съм с повечето неща в доклада. Имам едно-две възражения. Например когато предоставяме информация, да кажем, за дейностите на членовете, трябва да гарантираме, че тази информация е всеобхватна. В противен случай ще стигнем дотам, че накрая ще сме запознати с цената на всяко нещо, без да познаваме истинската му стойност. С това искам да кажа, че обхватът на нашата работа е наистина доста голям. Тя не се свежда само до участие в комисии и присъствие на пленарни заседания. Всяка подобна информация за дейностите на депутатите ще трябва да включва всички техни дейности. В противен случай е възможно да се пропусне някое много ценно дело, останало в сянка, защото не е съсредоточено в Парламента.

Бих искала да кажа по повод коментарите на колегата гн Romagnoli, че добрата работа, свършена от него, не е успяла да стигне до медиите; че за новина се приемат само случаите, когато човек не върши своята работа.

Накрая бих искала да кажа следното: сърцевината на въпроса е в това, че трябва да има прозрачност, когато действат в законодателното си качество. Съгласна съм с Michael Cashman, че всички граждани би трябвало да знаят как гласуват техните министри в Съвета. Това е от решаващо значение. В противен случай всеки път,

когато нещо се обърка у дома, ще ставаме играчка в ръцете на онези, които постоянно повтарят „обвинете Брюксел“.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Гн Председател, моят опит е навярно много близък до преживяното от милиони европейци. Гжо Wallström, през 1999 г. влязох в Европейския парламент с огромен ентузиазъм, не по-малък от ентузиазма, който продължавате да показвате. После направих същото като много други граждани. Поисках да знам едно нещо, и то бе следното: как се вземат решенията? Къде отиват парите? Кой ги получава? Все повече и повече избиратели идват при мен с думите: „С този Европейски съюз съвсем се объркахме“. И аз преживях същото нещо. За съжаление после човек осъзнава, че зад всички тези мерки се таи съзнателното намерение да се прикрие безотговорността, все още съществуваща в нашите институции, в това число и под формата на неясно възложен мандат. Мога само да ви окуража да се придържате към собствените си убеждения и да отидете още по-далеч дори от настоящата позиция в доклада на гн Carrato, за да се направи достъпна тази основна информация. Това би било значително постижение. Казвам го след 10 години усилия в това направление.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Гн Председател, гжо Wallström, госпожи и господа, принципът за прозрачност е фундаментален принцип на Европейския съюз. Той утвърждава демократичния характер на нашите институции и улеснява участието на гражданите в процеса на вземане на решения, като по този начин гарантира по-голяма легитимност на публичните органи, правейки ги по-ефективни и отговорни пред гражданите. Поддържам принципа, според който всички демократични институции имат задължението да гарантират, че техните дейности, документи и решения ще станат публично достояние. Достъпът до документи е основен елемент в лоялното сътрудничество, което е необходимо в отношенията между европейските институции.

По време на проучването на дейността на ЦРУ в Европа аз отправих енергична критика към Съвета, че накърнява това лоялно сътрудничество, налагайки ограничения – пълни и частични – върху достъпа до документи от съществена необходимост. Ето защо и аз приветствах решението на Съда на Европейските общности във връзка със случая „Turco“, при който се стигна до заключението, че по правило съществува задължение за оповестяване на становищата на правната служба на Съвета, свързани със законодателния процес; тези становища биха могли да бъдат решаващи за разбирането на посоката, в която е тръгнал процесът на вземане на решение.

Съгласен съм, че преразглеждането на регламента от 2001 г. би следвало да продължи с цел не само да се осигури попълване на пропуските, открити в него до този момент, но също и да се узаконят последните съдебни практики, по-специално решението по случая „Turco“. Въпреки всичко определено трябва да зачитаме правната основа, с която разполагаме. Някои от предложенията на докладчика надхвърлят доста допустимото съгласно правната основа, както вече бе споменато от гн Herrero и гн Cashman.

Съществуват, например, правила, насочени към националните парламенти, които нямат никаква правна основа. В решението по случая „Turco“, самият Съд на Европейските общности признава, че в приложението на Регламента трябва да се зачита балансът между риска от публикуване и обществените интереси, на които би послужил евентуалният свободен достъп до този документ. Има случаи, в които, по мое мнение, гн Carrato дава предложения, излагащи на риск този баланс.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Бих искал да изгъкна факта, че докато в началото гн Carrato се радваше на широка подкрепа на своята инициатива, тези 18 изменения, въведени по-късно, доведоха до загуба на първоначалната поддръжка.

Въпреки това аз подкрепям факта, че публичният достъп до документи, съхранявани от Парламента, Съвета и Комисията, е жизненоважен за скъсяване на дистанцията между Европейския съюз и неговите граждани. Искам преди всичко да подчертая необходимостта от публикуване на главните документи, създадени в хода на процедурата на комитология.

На второ място, смятам, че би било добра идея на уебсайта на Европейския парламент, в личния профил с подробна информация за дейностите на всеки депутат, да се публикуват и измененията, внесени от всеки един в съответната парламентарна комисия. Гражданите имат необходимост да виждат ясно какви изменения са внесени от всеки член на Европейския парламент в хода на европейския процес на вземане на решение, освен докладите, резолюциите и пленарните разисквания.

На трето място, когато Европейският съвет действа като втора законодателна институция, работеща в сътрудничество с Парламента, Съветът би следвало да публикува разискванията си, също както Парламентът публикува своите. Съветът трябва да демонстрира прозрачност, като започне отгук нататък да публикува своите разисквания, преди Договорът от Лисабон да го задължи за това.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Гн Председател, правата на човека включват и правото на информация по отношение на дейностите на представителите, избрани от обществото, които изпълняват важни обществени функции. Това е особено вярно в случая с институциите на Европейския съюз, включително и Съвета, достъпът до чиито документи е по-труден. Информационните програми, които са на разположение в интернет, би трябвало да са удобни за потребителите и по един улеснен начин да насочват заинтересованите лица към търсените документи. Въпреки това, макар че мнозина в наши дни имат достъп до интернет, все пак това не са всички хора. Имаме необходимост от публикации, предоставяни в библиотеките, както и от резюмета, по-достъпни за хората, изпитващи затруднения с четенето на дълги текстове. И все пак, трябва да обмислим дали би следвало да се публикуват пълните протоколи от дискусиите на политическите групи.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Гн Председател, прозрачността в Европейския съюз наистина е претърпяла драматична промяна – сигурна съм, че Комисарят категорично ще се съгласи с това – особено след появата на Регламент (ЕО) № 1049/2001 и уебсайтовете.

Бих искала още да подчертая, че според мен през последните години Комисията и Комисарят са дали своя изключително добър и конструктивен принос към този въпрос. От самото начало това не бе лесна задача, но мисля, че сътрудничеството през последните години беше много конструктивно – нещо, за което би трябвало да получите признание. Всички постоянно се оплакват от Комисията, но аз не намирам това за напълно оправдано.

Естествено, не може законодателството, засягащо правосъдието и вътрешните работи, да не е прозрачно по отношение на обосновката. Гн Alvaro е напълно прав в това отношение. Това, разбира се, е недопустимо. И все пак, да стигнем дотам, например, че служителите или членовете на Европейския парламент всеки ден да предават доклад за извършеното през деня, е твърде неблагоприятно. Накрая ще прекарат половината от деня в писане на доклади за извършената дейност.

В заключение бих искала да кажа, че ние подкрепяме доклада на гн Carrato, при условие че доведе до ясен и точен в законово отношение законодателен акт, без непременно да е бюрократичен по своя характер.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Гн Председател, имайки предвид, че демократичните системи, основани на принципа на правовата държава, трябва да бъдат задължени да публикуват разпоредби, правно обвързващи техните граждани, то следва да гарантираме прозрачността и откритостта на дейностите на техните институции. В действителност събранията и разискванията на демократичните законодателни органи, както и техните гласувания, би трябвало да са прозрачни там, където това е възможно, а проектозаконите трябва да са публично достъпни. За съжаление, Съветът често действа по начин, затрудняващ свързването на даден документ с дадена процедура, което прави невъзможен достъпа на гражданите до тези документи.

Както ни е известно, интернет играе изключително важна роля за осигуряването на достъпа на гражданите до документи на Европейския съюз. Затова имаме необходимост от единен портал на ЕС, улесняващ достъпа до документи, процедури и институции. Трябва да дефинираме общи правила за изпълняване на административните процедури, за подреждането на документи в таблици, класификации и регистри, както и за разпространението на документи. Парламентът трябва да даде пример на останалите институции.

Avril Doyle (PPE-DE). - Гн Председател, много внимателно изслушах казаното от докладчика. Тук са включени две категории достъп: до информация за законодателната работа на Европейския съюз и до документи в сферите извън законодателството. По отношение на първата категория, аз подкрепям така наречената активна прозрачност до степента, в която свободата на информация се превръща в стандарт, а практиката на закрити заседания и вътрешни документи на равнището на Съвета е наистина много рядка. Мисля, че би трябвало да сме наясно как гласуват нашите министри, за да можем да търсим отговорност от тях и да се противопоставим на тази нагласа да се обвинява за всичко Брюксел, каквато се наблюдава в националните ни парламенти. Бих искала още да има лесен достъп до присъствените списъци на депутатите от Европейския парламент и тяхното гласуване по време на парламентарната работа на всички равнища.

Ние сме избрани от гражданите, за да свършим определена работа, и сме длъжни да им даваме отчет. От друга страна, предложението заседанията на всички политически групи и партии да бъдат изложени пред зоркия поглед на обществото, е чиста безсмислица, направо „покушение“ над дневния ред. Не се страхувам от прозрачността. Работата ни тук като политици е благородна и трябва да отстояваме достойнството на своята професия.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, абсолютно съм убеден, че в доклада си гн Carrato е внимавал да не засегне с нещо обществените служители, загрижени за личното си пространство и за нуждата от запазване на поверителност в определени ситуации. Това със сигурност е много важна причина

да бъде одобрен този доклад, но бих искал също така да отхвърля опасенията на някои от нас, че така се накърнява правото ни на свободни действия и личен живот.

Нека да видим какво се случва, ако си разменим ролите и общественият служител поиска да разбере какво правят гражданите. Нямаме право на никакви тайни: в някои от държавите-членки се подслушват дори личните телефонни разговори между съпрузи, родители и деца и т.н. Не трябва да изпитваме абсолютен никакъв страх от това, че гражданите знаят точно как се правят законите и как идват решенията в Комисията и в Съвета. Това важи също и за законодателните решения, вземани от нашия Парламент. Аз приветствам тази инициатива.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Яснотата и прозрачността трябва да формират основата на дейностите на институциите на Европейския съюз. Само ако постигнем подобавашо ниво на прозрачност, тогава нашите дейности ще станат по-понятни за гражданите, а следователно и по-близки до тях. Кризата на институциите, с която се сблъсква Европейският съюз, ни показва всички последици от приемането на неправилен подход към този въпрос. Според мен точно това пренебрежително отношение към гражданите на Европейския съюз в крайна сметка доведе до тоталния провал на реформите в институциите и неуспешния опит да се ратифицира Договорът от Лисабон във Франция, Нидерландия и Ирландия.

Ето защо трябва да стигнем до правилните изводи, осъзнавайки факта, че социалното приемане на дейностите на Европейския съюз следва да бъде наш основен приоритет. За да постигнем това приемане, трябва гражданите да са наясно какво правим, как действаме и, най-накрая – какви решения вземаме. Нуждаем се от ясен, единен и разбираем източник на информация за дейностите на всички институции на Европейския съюз. Мястото на Европейския парламент със сигурност е в челните редици на тази промяна, тъй като това е институцията, най-близка до гражданите на Европейския съюз. Нека не забравяме, че Европейският съюз е създаден именно за тези граждани.

Margot Wallström, Заместник-председател на Комисията. – Гн Председател, благодаря ви за това разискване и за дискусиата. Мисля, че е трудно да се направи някакво обобщение, но ако трябва аз да обобщя, бих повторила казаното от някои от вас, че този въпрос е основен елемент във всяка демократична държава.

Аз самата предпочитам да разглеждам въпроса от гледната точка на гражданите: правото на гражданите да знаят какво става, да имат достъп до информация и документи, след което да са в състояние да направят информиран избор. Годината ще е изключително решаваща за всички нас, защото на 7 юни гражданите на Европа ще гласуват на изборите. Така че, естествено, е абсолютно необходимо те да имат достъп до информация.

Все още носим бремето на историческите различия в културата и възгледите за това какво следва да бъде направено публично достояние и какво не. Струва ми се, че в определени случаи все още се борим с това. Произхождам от страна, в която имаме много стара традиция по отношение на принципа на откритост и достъпност до документи, докато в други държави-членки е точно обратното. Там приоритетът е бил засекретяването, а публично достояние ставали единствено нещата, за които се решавало, че не трябва да се пазят в тайна. Мисля, че това все още съществува и е нещо, с което трябва да се захванем и да се справим. Мисля, че докладът показва още и всички външни и вътрешни връзки между тези въпроси, затова е нужно да погледнем на него от позицията на политиката.

И пак ще повторя: красотата на Договора от Лисабон е в това, че на практика той ще разпростре по-широко правото на информация и достъп до документи, а се надявам и да съдейства за прекратяване на играта с прехвърлянето на вината, тъй като ще ни даде и възможност да следим какво се случва в Съвета. Гн Cashman и някои други споменаха това и аз мисля, че то е много важно за всички нас.

Надявам се, знаете, че можете да разчитате на мен да продължавам ден след ден усилията Комисията да усъвършенства достъпа до документи. Можем да видим какво правим в комисиите; можем да подобрим работата си върху регистрите и по още редица въпроси, повдигнати от гн Carrato, в помощ на нашата дейност. Мисля, че би трябвало да продължите с натиска си върху Комисията, но вие показахте още, че това засяга и Парламента. Можете също и да усъвършенствате и дадете своя принос към тази откритост и прозрачност. Това, разбира се, е част от укрепването на демокрацията в Европа. Ще имаме възможност да свършим нещо по този въпрос по време на подготовката за избори за Европейски парламент. Това ще бъде една от решаващите проверки за всички нас.

Благодаря ви много за това разискване. Ще се върнем отново към него съвсем скоро, при разискването на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

Marco Cappato, докладчик. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, поднасям най-сърдечните си благодарности към Комисаря. Не споменах това по-рано, но докладът признава, че е настъпило подобрене в ефективния достъп, в положителните отговори на заявленията за достъп до документи. Това, което се опитвах да подчертая, е необходимостта от смяна на парадигмите, както бихте го нарекли, при което информацията вече да се проектира като публична още в мига на своето създаване.

Гжо Cederschiöld, аз не искам да се увеличи бумашината заради необходимостта да се разкрива и публикува всичко, а настоявам тази система, която вече е създадена, да гарантира не само нашия достъп до документи винаги, когато го поискаме, а още в момента на създаването на тази информация, като същевременно, естествено, зачитаме поверителността на политическите групи и техните заседания. Тези думи са адресирани също до г-жа Doyle и до гн Негрего, който напусна разискването.

Тук става дума за по-широк и по-лесен достъп до информация; разбира се, това не означава, че групите вече няма да могат да провеждат закрити заседания. Аз не говоря за някакво абсолютно политическо задължение, прилагано на всяко заседание, а за гаранцията, че инфраструктурата е налице тогава, когато поискаме. Не ми се струва правдоподобно твърдението на гн Негрего, че информацията за присъствията, гласуванията и така нататък, се съхранява и предоставя в пълната си и изчерпателна форма. Това не е така. На разположение са само протоколите на отделните комисии, а цялата информация може да се събере на едно място само след щателно проучване на всички последователни заседания.

Самият аз съм непосредствен потърпевш от това положение на нещата. Един италиански вестник публикува огромно заглавие, че съм отсъствал повече от всеки друг, а аз просто влязох в Парламента по средата на мандата. Техните изчисления са базирани на няколкото месеца след моето включване, а после сравнени с присъствията през предходните три години. Този пример сочи, че ние самите трябва да направим информацията достъпна, за да дадем възможност за максимална прозрачност с цел предпазване от манипулации и злоупотреба с тази информация.

Напълно осъзнавам, че по същество работата на един член на Европейския парламент не се свежда само до присъствия и отсъствия, но не мога да разбера защо е необходимо тъкмо ние отчасти да прикриваме тази информация, отваряйки вратата за най-лошите и най-обвързани с демагогия видове манипулация. Ето защо се надявам, че в този аспект, както и по отношение на достъпа до данни от страна на хората с увреждания – нямам никаква представа защо групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи поиска отделно гласуване за това – наистина се надявам да нямаме никакви изненади в последния момент, защото мисля, че това е от съществено значение за всички. Гн Председател, благодаря ви за разбирането.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 14 януари 2009 г., от 12,00 ч.

Писмени декларации (член 142)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) По отношение на последния въпрос, това не се отнася за всички членове на ЕК. За съжаление, понастоящем не сме в състояние да публикуваме данни, свързани с други финансови средства. Обаче съществува едно общо погрешно схващане по отношение на нашите доходи.

Първо, към днешна дата всички членове на Европейския парламент получават същата заплата като членовете на съответните национални парламенти. Това означава, че за поддържането и управлението на офиса ни в Брюксел малтийската делегация в Европейския парламент получава същите средства като на членовете на парламента в Малта за същата работа там.

Навярно би било добра идея членовете на Парламента и на Комисията да бъдат задължени да попълват годишни одитирани финансови отчети за всички получени доходи. Тези отчети би трябвало да са публично достояние. Мисля, че може би това предложение е търсеният баланс между двата важни въпроса – за защитата на данните и за прозрачността.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), в писмена форма. – (FI) Гн Председател, съгласна съм с много от въпросите, повдигнати в този доклад, по който ще гласуваме в четвъртък. За в бъдеще Съветът трябва да гарантира, че всичките му разисквания, документи и информация ще бъдат отворени за обществен контрол.

Подкрепям още и предложението от доклада, според което в уебсайта на Парламента би трябвало да има повече информация за дейностите и присъствието на неговите членове.

14. Координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки в областта на отбраната и сигурността (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A60415/2008) на гн Lambsdorff – от името на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки в областта на отбраната и сигурността (COM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD)).

Alexander Graf Lambsdorff, докладчик. – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, понастоящем в цял свят има 13 мисии на Европейския съюз, чрез които съдействаме за въдворяването на мира и сигурността. Девет от тези мисии вече са приключили. В много от тези операции въоръжените сили на нашите държави-членки, в това число често и полицейски служители, се натъкват на тежки външни условия. Същевременно на всички ни е известно, че съществуват още много други проблемни точки и че нуждата от европейска намеса в международната политика е по-вероятно да нарасне, отколкото да намалее. За съжаление, знаем още и че ние, европейците, често не сме в състояние да изпълним собствените си мисии така, както е редно, с оптималното оборудване и по един оперативен съвместим начин, позволяващ стратегическо прегрупиране на силите. Трябва да постигнем това, защото го дължим на нашите войници и полицаи, включени в операции навсякъде по света. Имаме обаче още много път да извървим, докато стигнем целта.

Една от причините за това е разпокъсаният ни пазар за отбранителна техника. Нашите 27 държави-членки си позволяват лукса да участват в 89 различни, понякога дублиращи се, научноизследователски програми. САЩ имат само 29. Сътрудничеството между държавите-членки по отношение на разработката на продукти е твърде слабо. Така наречените традиционни доставчици се предпочитат пред нетрадиционните, но по-добри доставчици. Именно това искаме да променим.

Всяка година на европейския пазар за отбранителна техника се придобиват стоки и услуги на стойност около 91 млрд. EUR. От тях само 13 % се предлагат за продажба на територията на Европа. Най-окаяно, бих казал, е положението в Германия, намираща се на опашката само с 2 %. Крайният резултат е, че вътрешният пазар за продукти, свързани с отбраната, просто не работи. Редица важни нововъведения в тази високотехнологична индустрия не могат да бъдат оползотворени, нашите въоръжени сили не получават най-доброто оборудване и така се пропиляват парите на данъкоплатците. В резултат на това високотехнологичните продукти, свързани с отбраната, стават все по-скъпи, докато бюджетът за отбраната остава един и същ или дори се свива. При това положение е очевидно за какво иде реч. Тук не става дума за по-големи разходи за въоръжаване, а за по-разумно изразходване на наличните пари. Именно това трябва да направим. Дължим го на нашите данъкоплатци.

По тази причина в доклад от 2005 г. Парламентът призова Комисията да представи директива за този сектор. Комисията го направи, съвместно с Парламента и Съвета. За всички нас, а също и за мен в качеството ми на докладчик, бе важно, че в речта си относно приоритетите на френското президентство президентът Sarkozy специално спомена европейския пазар за отбранителна техника. С това стана ясно, че Парламентът, Съветът и Комисията ще работят по този въпрос съвместно, с обединени усилия. Постигнатото споразумение на първо четене е резултат от тази единна политическа воля. Утре ние – надявам се, заедно – ще положим основите на нова европейска законова рамка, която ще гарантира истинско отваряне на пазара, по-голяма прозрачност и конкуренция по отношение на поръчките.

Освен това трябва да разгледаме тази директива в нейния контекст. През декември успешно приехме директивата относно трансферите на продукти, свързани с отбраната вътре в Общността. Директивата, стояща днес пред нас, е вторият важен градивен компонент в европейския законодателен пакет по въпросите на отбранителната техника. Въпреки че двете директиви на теория функционират независимо, на практика те са взаимно свързани. Ето още една причина да е толкова важно работата ни върху законодателния пакет по въпросите на отбранителната техника да приключи утре. Ясно е, че това няма да доведе на мига до революция на пазара, но е важна стъпка в правилната посока, която може да отведе европейската политика за отбрана и сигурност значително по-напред.

Бих искал да поднеса искрените си благодарности на своите колеги, докладчиците в сянка Charlotte Cederschiöld, Barbara Weiler и Gisela Kallenbach, за тяхното неизменно безпристрастно, понякога критично, но винаги конструктивно сътрудничество. Бих искал още да благодаря на Съвета и на Комисията. Всички участници показаха чудесно съчетание на политическа воля, професионализъм и готовност за постигане на компромисно решение.

Всички сме длъжни пред европейските граждани да създадем заедно конструктивна политика за Европа. Надявам се, че утре, с приемането на този законодателен пакет, ще изпълним това наше задължение в своята сфера на компетенции. Малко неочаквано това разискване се състоя в Страсбург, а не в Брюксел, както бе планирано. Благодаря ви.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Г-н Председател, нека преди всичко помоля за извинение за слабия си глас, тъй като имам много сериозна настинка.

Предстои ви гласуване за предложението за директива относно възлагането на поръчки за техника в областта на отбраната и сигурността, която Комисията внесе за обсъждане през декември 2007 г. като част от така наречения „законодателен пакет по въпросите на отбранителната техника“. Това предложение е важна стъпка към полагане на основите на единен европейски пазар на отбранителната техника, който сам по себе си е важен принос към политиката на Европейския съюз по отношение на отбраната и сигурността. С други думи, тази директива е извънредно важен в политически аспект инструмент, който ще помогне да се укрепи отбранителният потенциал на Европа, да се направят публичните разходи по-ефективни и да се повиши сигурността на нашите граждани.

Процесът на преговори относно предложението бе подпомогнат от тясното сътрудничество между Парламента, Съвета и Комисията. Ето защо бих искал сърдечно да благодаря на докладчика, г-н Lambsdorff, за неговата усиlena и продуктивна работа за постигане на споразумение със Съвета още на първо четене. Бих искал да благодаря и на докладчиците в сянка за тяхното конструктивно сътрудничество. Искам да поздравя още френското председателство, както и председателството на Словения, за начина, по който така успешно ускори преговорите в Съвета. И накрая, но не на последно място, бих искал да благодаря на чешкото председателство за всеотдайността, с която доведе докрай това дело.

Комисията приветства радушно текста, който сега обсъждаме. Новата директива идеално отговаря на въпросите, засягащи възлагането на поръчки в областта на отбраната и сигурността. Тя ще даде на възлагащите органи онази гъвкавост, от която се нуждаят, за да стигнат до споразумения за договори, често засягащи доста сложни и деликатни ситуации. Ще им даде още и възможността да изискват специални предпазни клаузи за защита на класифицираната информация и гарантиране на сигурността на снабдяването. Всичко това превръща директивата в инструмент, който държавите-членки могат да употребят в по-голямата част от възлаганите поръчки в областта на отбраната, без да излагат на риск интересите на сигурността си.

Новата директива ще има приложение още и в поръчките от чувствителен характер в областта на гражданската сигурност. Този подход е в съгласие с днешната стратегическа ситуация, в която световните заплахи и новите технологии са размили границата между военна и гражданска, вътрешна и външна сигурност. Възлагането на публични поръчки не може да игнорира тези разработки: например в случаите, когато оборудването на полицейските служители има характеристики, сходни с тези на отбранителната техника, е съвсем логично да бъдат приложени същите правила за възлагане на поръчки.

Всичко това има своите големи предимства: новата директива ще даде възможност на държавите-членки да ограничи случаите на дерогация в съответствие с член 296 от Договора за ЕО. Отгук следва, че принципите на вътрешния пазар най-сетне ще се приложат във важни области на европейските пазари на техника за отбрана и сигурност. Безпристрастните и прозрачни правила за възлагане на поръчки ще бъдат приложими в целия Европейски съюз и ще позволят на дружествата да предлагат стоките си по-лесно на територията на други държави-членки. Европейската промишленост ще получи доста по-обширен „вътрешен“ пазар с по-дълги производствени цикли и икономии от мащаб. Това на свой ред ще намали разходите и ще доведе до по-ниски цени.

Накрая ще постигнем по-голяма откритост на пазарите в полза на всички: промишлените отрасли ще станат по-конкурентоспособни, въоръжените сили ще имат по-добро съотношение цена-качество, а данъкоплатците ще спечелят от по-голямата ефективност в публичните разходи. Всичко това е и плод на вашата работа и вашия принос. Позволете ми още веднъж да ви благодаря и поздравя за това.

Charlotte Cederschiöld, от името на групата PPE-DE. – (SV) Г-н Председател, европейски пазар на продукти, свързани с отбраната, не се създава за един ден, но докладчикът изгради отношения на доверие и сътрудничество, които ни помогнаха заедно със Съвета и особено с Комисията да направим първа, много важна крачка. Сега свързаните с отбраната продукти ще бъдат категорично обхванати от основните правила на вътрешния пазар, което ще помогне да се намалят цените. Ръка за ръка с един по-отворен пазар вървят повишената европейска конкурентоспособност и производството на по-ефективно оборудване.

Френското правителство също заслужава похвала за конструктивната си роля, но разбира се, най-значителен е приносът на докладчика, гн Lambsdorff. Бих искала да благодаря също и на отбранителната промишленост за ценния ѝ принос, който позволи по-голяма гъвкавост. Тук са запазени много елементи от Директивата относно обществените поръчки от 2004 г. Едновременно с това са взети предвид интересите на националната сигурност и специалните условия за събиране и защита на информацията, например. Прилагането на член 296 е запазено съгласно настоящото законодателство, но злоупотребата с него е предотвратена. Това би било приветствано и от отрасъла, който, естествено, ще продължи да има възможността да влияе върху изпълнението на директивата, както и върху разработването на нови практики.

Ние в Парламента сме доволни, че Съветът направи компромис по отношение на праговете и прозрачността, за да спомена само някои примери за множеството успехи на Европейския парламент, Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, и на докладчика. Аз лично съм доволна, че се оказа възможно да разрешим най-спорните въпроси по отношение на съществуващото право на ЕО. Ако Парламентът – както се надявам и вярвам – широко подкрепи този доклад, ще е направена важна и логична крачка напред.

Моите искрени благодарности са за всички мои колеги и другите участници, които помогнаха да превърнем това в конструктивен и вълнуващ процес.

Barbara Weiler, *от името на групата PSE*. – (DE) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, в края на миналата година имаше някои забележителни заглавия от рода на „светът се превъоръжава“, „търговията с оръжия процъфтява“, „отрасълът за отбранително оборудване – скъп поради липса на конкуренция“ и случаи на корупция в Германия, както и в други страни от Европейския съюз. Ние, социалдемократите, съвсем категорично се противопоставяме на такава надпревара във въоръжаването, увеличаването на въоръжеността, също и на така наречената „свобода на търговията“, когато става дума за корупция. По този въпрос сме в съгласие с колегите си от нашите страни.

Целите на този законодателен пакет, с обсъжданите днес тук директиви относно трансфера и доставките, са да гарантира, че въпросът не е само в конкурентоспособността, но също и в това да се прекрати прахосването на пари на данъкоплатците за производство на отбранително оборудване и да се предотврати корупцията. Сами по себе си това са достатъчно основателни причини за социалдемократите да приемат резултата.

Ще има европейска правна рамка за сключване на договори за стоки и услуги в областта на отбраната и сигурността, ще има повече сътрудничество между държавите-членки, с други думи няма да има ненужно препокриване и измами на държавите-членки от страна на оръжейните компании, ще има повече конкуренция като цяло и по-малко изключения по член 296.

За нас, членовете – от всички групи, мисля – беше важно да въведем Директивата относно наказателните мерки, с други думи директивата, подготвена от г-н Fruteau. За Съвета това въобще не беше толкова добре очертано. За нас беше важно да има санкции в случай на корупция, достигащи дори до прекратяване на договорите. Мисля, че това е нещо ново за отрасъла, който досега беше глезен.

Въпреки това за нас беше важно също и резултатите да са жизнени за всички 27 държави-членки. Дори само шест или седем държави-членки да имат собствено производство и малко по-малко на брой да участват в търговията, важно е зад себе си да имаме 27 държави. Успяхме в това. Не съм сигурна дали всичко ще проработи така, както си го представяме и заради това включихме желанието на Парламента да продължи да упражнява известен контрол. Искаме да бъдем информирани не просто автоматично от Комисията, а да бъдем информирани за резултатите и за транспонирането на този пакет от директиви.

В бъдеще, когато ще имаме още по-силен европейски вътрешен пазар и ще спечелим властите в Европа, както разбира се, г-н Sarkozy е планирал, Европейският парламент като изборна институция в Европа трябва да бъде включен в истински контрол, какъвто имаме в националните парламенти, но все още нямаме в Европейския парламент. Това обаче е задача на бъдещето. В Германия, например, се „опарихме“ с производството на отбранително оборудване и увеличени цени. Ние имаме проекта „Eurofighter“ – изключително скъп, ако не най-скъпият – и аз съм сигурна, че всяка държава-членка има подобен опит.

И накрая, няма да изказвам благодарности. Сътрудничеството беше доста конструктивно и резултатите са значителни, а това е най-важното. Въпреки това бих искала съвсем открито да кажа, че парламентарната процедура беше непоносима. Постигането на компромиси със Съвета и Комисията на първо четене просто не трябваше да бъде работа на тази зала. Ето защо в бъдеще тази процедура трябва да бъде само абсолютно изключение. Фактически тя не беше необходима за този законодателен пакет. Трябва да се хванем на работа и веднага след гласуването да се разделим с този тип процедура за непарламентарна работа.

Cristian Silviu Buşoi, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н Председател, искам да започна с поздравления към моя колега, г-н Lambsdorff, за отличния доклад. Зная, че той се посвети на тази много важна работа. Считам, че е от жизнено значение да създадем общ оръжеен пазар и да установим неговата правна рамка, за да продължим да развиваме европейската политика за сигурност и отбрана.

Приветствам също като значително постижение, че принципите на Договора, по-специално прозрачност, отсъствие на дискриминация и откритост, ще бъдат приложени по отношение на пазара на отбраната и сигурността, и както вече се каза, това ще доведе до подобрена ефективност на разходите за отбрана.

Предложението на Комисията, както и докладът на г-н Lambsdorff успяха да създадат набор от правила по отношение на договорите за доставки в сферата на сигурността и отбраната, които позволяват правилното функциониране на общия оръжеен пазар.

Искам да се позова на поне две съществени подобрения както за доставчиците, така и за възложителите, които имат за цел да защитят сигурността на ЕС и неговите държави-членки. Бих споменал тук разпоредбите относно сигурността на доставките, а именно информацията за участниците в търговете и техните подизпълнители, предоставяна на възложителите, и ангажиментите, които участниците в търговете трябва да поемат, за да гарантират сигурността на доставките. От друга страна, участниците в търговете също са защитени чрез въвеждането на процедурата за обжалване, която гарантира, че процесът на избор е справедлив и недискриминационен.

Предложението увеличава прозрачността на работната процедура, но държавите-членки не бива да го посрещат с неохота, тъй като интересите им в областта на сигурността са защитени, особено чрез запазването на дерогацията на разкриването на информация, когато сигурността е изложена на риск.

В заключение бих искал да подчертая факта, че за нас е много важно да имаме общ европейски пазар за отбрана. Едновременно с обсъждането на този въпрос – общия европейски пазар за отбрана – или може би ако обсъждаме по-чувствителни въпроси, като компенсациите в бъдеще, би трябвало сериозно да разгледаме стратегическите интереси и конкретната ситуация във всяка една държава-членка.

Mieczysław Edmund Janowski, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н Председател, Комисар, г-н Lambsdorff е свършил чудесна работа. Поздравления! Изразходването на обществени средства винаги е предизвиквало силни вълнения. Това е особено вярно в случая с доставките за армията или силите на отбраната. Отнася се за огромни суми и трябва да изберем производители и доставчици на услуги, които предоставят най-доброто обслужване, а не най-евтиното решение. Нуждаем се от високо качество на разумна цена.

Трябва също да вземем предвид доколко старателно ще бъде свършена работата, качеството на използваните материали, както и специфични въпроси като поверителност, дори секретност, особено по отношение на критични въпроси. Тези въпроси са свързани също и с проблемите за компенсациите и осигуряването на възвращаемост на инвестициите. Мисля, че ще трябва да се върнем на тази тема. Уверен съм, че позицията, представена в предложението за директива, е правилна. По мое мнение предложените решения ще увеличат ефективността на европейската система за обществени поръчки в сферата на отбраната. Те заслужават да ги приемем.

Gisela Kallenbach, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н Председател, бих желала да благодаря на докладчика за конструктивното сътрудничество, защото въпреки всички справедливи критики към процедурата на първо четене, това сътрудничество фактически беше предпоставката гласът на Парламента ясно да се чуе по време на тристранния диалог.

Днес ние обсъждаме решение за компромис по отношение на обект на търговия, предишният пазар на който беше ограничен само до няколко държави-членки. За мен беше наистина интересно да видя основни защитници на вътрешния пазар и конкуренцията изведнъж да изваждат на преден план всички пречки, за да могат да продължат да използват механизмите на изолиране и вземане на решения на национално ниво. Те не успяха и това е добре.

Каква беше причината? Тя е, че повече конкуренция в търговията с отбранително оборудване, надявам се, ще доведе до премахване на диктата над цените, до възможността да се намалят обществените средства, предназначени за тази цел, и те да се използват по-ефективно. Същото се отнася и за ограничаването на корупцията. Дължим това на нашите граждани. Ясно е също, че сега ще се прилагат недвусмислени тръжни условия, което ще доведе до по-голяма прозрачност при сключването на договорите и най-накрая ще даде истинска възможност на малките и средни предприятия да навлязат на пазара. Още повече, че всички предпологаеми вратички за избягване на конкурентната процедура също са ограничени и всички предвидими

отклонения трябва предварително да бъдат съгласувани с Комисията. Бартерните сделки, които наистина и досега бяха забранени от закона, но независимо от това бяха обичайна практика, не се легализират с тази директива. На последно, но не и по значение място, сега за първи път могат да се приложат мерки за правна защита.

Надявах се, че ще европеизираме директивата още повече, ще намалим праговете и така ще постигнем по-голяма прозрачност, но това е голяма стъпка в правилната посока и аз с нетърпение очаквам транспонирането ѝ.

Tobias Pflüger, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Председател, настоящата директива е част от отбранителния пакет, чийто контекст е, цитирам: „стратегия за по-силна и по-конкурентоспособна европейска отбранителна промишленост”. Ръководният принцип, както в много други случаи, е свободният пазар на продукти, свързани с отбраната – с други думи на оръжията, а оръжията са за убиване и за водене на война. Целта на директивата е да подобри ефективността и конкурентоспособността на оръжейната промишленост в ЕС. Г-н Swoboda се изказа ясно в предходното разискване. Той каза, че са ни необходими по-добри изходни условия за европейската оръжейна промишленост по отношение на конкуренцията, в частност тази от Съединените американски щати.

През 2005 г. за първи път държавите-членки на ЕС съвместно станаха най-големият износител на оръжие в света. Седемдесет процента от този износ се осъществява от четирите големи държави - Франция, Германия, Обединеното кралство и Италия. Главните страни вносителки са от Близкия изток. Нашата загриженост не би трябвало да е за по-ефективна оръжейна промишленост, а по-скоро за разоръжаването, а за разлика от ефективността на оръжейната промишленост, за него няма директива. Съвсем ясно е за какво е всичко това.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, госпожи и господа, бих искал да изразя искрените си благодарности към докладчика от Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, но също и към подкомисията по сигурност и отбрана, и нейния председател и докладчик по становището за доклада на г-н Lambsdorff – моя колега Karl von Wogau.

Ние не говорим за износа на оръжие за страни извън европейския вътрешен пазар, а само по въпроса как продажбите и търговията с оръжие в рамките на европейския вътрешен пазар, т.е. в 27те държави-членки, може да стане по-ефикасна по отношение на разходите и по-ефективна. Горещо приветствам факта, че Парламентът зае обща позиция по този въпрос, защото в резултат от това гражданите в крайна сметка ще реализират значителни спестявания на пазар от около 70 млрд. EUR годишно и това ще е начин да получат един вид мирни дивиденди.

Тази работа – с известно разочарование констатирам, че днес тук присъстват толкова малко представители на Съвета – и това решение заслужават горещи поздравления в светлината на изключително трудната дискусия между държавите-членки в миналото. Въпреки че съм съгласен с мнението, изразено от социалдемократите, за трудностите, които срещнахме в тристранния диалог, трябва да кажа, че един ден това ще бъде ключово събитие в европейската политика за отбрана. Аз съм дори още по-разочарован, че толкова малко колеги желаят да присъстват на вземането на това решение.

Тази сутрин празнувахме 10 години евро. Надявам се, че след няколко години ще погледнем назад и към днешния ден, защото това е жалон в европейското сътрудничество между държавите-членки в областта на отбраната, външната политика и сигурността, защото в бъдеще по принцип каквито и изисквания да поставим в собствените си държави-членки, същите автоматично ще се прилагат във всички други държави-членки. Това включва голям кредит на доверие, който държавите-членки сега са готови да дадат. Затова съм особено признателен.

Бих желал, обаче, да благодаря и на Комисията, която работи по тази директива с много енергия, която преодолява опозицията от държавите-членки и, която се опита конструктивно да помогне на Парламента да намери път през дебрите на законодателството за обществените поръчки. Положителните моменти вече бяха споменати, включително предстоящите подобрения на законодателството за обществените поръчки, и не бих искал да ги повтарям.

С втората част на пакета за създаване на този истински европейски вътрешен пазар за продукти, свързани с отбраната, ние наистина извървахме още една важна част от пътя. Това засилва и автономната способност на Европейския съюз да реагира при международни кризи – работа, на която г-н von Wogau се посвети в подкомисията по сигурност и отбрана. Фактът, че е възможна, както наскоро беше описана, самостоятелна операция на Европейския съюз в Африка под командването на ирландски генерал с полски заместник и войски с участници от 15 различни държави-членки, показва колко далече е стигнал Европейският съюз в изграждането на Европа на отбраната. Трябва да продължим по този път. Много благодаря.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Гн Председател, първо бих искал да благодаря на докладчика, г-н Lambsdorff, и на докладчиците в сянка, особено на г-жа Weiler.

Госпожи и господа, считам за важно, че се движим в посока към интеграция на националните пазари на отбраната и дори към стратегическа координация на тяхното производство. Трябва да вървим напред, с всички необходими специфики и предпазни мерки, към прилагането на основните правила на вътрешния пазар по отношение на отбранителните индустрии, като увеличаваме на прозрачността в организираните конкурсни процедури и сключваните договори, страни по които са държавите-членки на Европейския съюз. Въпреки това, същевременно ние трябва да подпомагаме създаването на условия, които ще направят европейското оборудване и продукти по-конкурентни на световните пазари.

Струва ми се важно, гн McCreevy, че тази директива ще може да гарантира подобрения в правната рамка за публичните договори в сферата на отбраната и сигурността. Тя трябва да подпомогне по-нататъшното изграждане на вътрешния пазар, очевидно, при зачитане на правата и интересите на държавите-членки, особено в сферата на сигурността, имам предвид конкретно тези, които произвеждат оръжия, муниции и оборудване за отбрана и сигурност, както например моята страна.

Бих изтъкнал също, г-н Председател, разпоредбите, които позволяват по-лесен достъп до този пазар за малки и средни предприятия, конкретно чрез подобряването на правилата за подизпълнителите. Подчертавам също перспективата за по-голям и дълбок ефект върху индустриалното производство от създаването на истински европейски пазар в отбранителния отрасъл. Това може да допринесе за разширяването на научноизследователската и развойна дейност не само в отрасъла, но и в този дял от европейската промишленост, който подхранва тяхното развитие.

В заключение, мисля, че би могло да се спомене очевидната връзка между отбранителната промишленост и външната политика на Съюза. Въпреки това, в отговор на скорошно изказване, бих искал да цитирам класическа римска сентенция: „ако искаш мир, готви се за война“. В Европейския съюз, който е пацифистка почти суперсила, наричаме това „отбранителна промишленост“, а не „военна промишленост“, защото искаме мир, а не война. Именно заради това се нуждаем от отбранителна индустрия.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Гн Председател, Съединените американски щати изразходват около 500 млрд. USD за отбрана. Европейският съюз изразходва малко повече от 200 млрд. за същата цел. Въпреки това въпросът е дали, от друга страна, военните възможности на държавите-членки на Европейския съюз наистина съответстват на инвестицията, какъвто е случаят със Съединените щати. Когато бях министър на отбраната, се срещнах с представители на отрасъла и им казах, че аз съм министър, отговорен за националната, а не за отрасловата отбрана. Мисля, че директиви като тази, която обсъждаме днес и за която бих искал да изкажа моята благодарност и признателност на г-н Lambsdorff, ще доведат до това огромните суми, които харчим за отбрана, да се използват по значително по-смислен и разумен начин, и военните възможности на Европейския съюз да отразяват нивото на разходите за отбрана.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, бих искала още веднъж да изтъкна, че говорим за пакет: резолюцията от декември и това разискване днес. Има смисъл само когато се разглеждат заедно – директивата относно трансферите на продукти, свързани с отбраната вътре в Общността, и сега директивата относно възлагането на обществени поръчки.

Аз подготвих становището на Комисията по външни работи. Имахме основна политическа цел, а именно с хармонизацията на европейската оръжейна промишленост и либерализацията в ЕС да се въведат по-строги средства за контрол по отношение на износа извън ЕС. Ако ще споменаваме негативните пунктове, следва да споменем и добрите. На последната си среща в края на миналата година Съветът под френско председателство прие Кодекса за поведение като правно обвързващ документ. Това е нещо добро, за което Парламентът винаги е призовавал.

Ето защо бих искала отново да изтъкна, че тази хармонизация, която ние считаме за правилна – и не само хармонизацията, а също и разработването на механизъм за санкции, който да се използва в случай на нарушение на директивата – сега също е под контрола на националните държави-членки. Ние ще следим този процес, и не само хармонизацията, с голям интерес.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Гн Председател, бих искал да изкажа подкрепа за линията, подета от г-н Schwab преди няколко минути. Бих казал, че приемането на тази директива днес е важно решение и ние го дължим на забележителните усилия на нашия докладчик, гн Lambsdorff, нашия докладчик в сянка, Charlotte Cederschiöld, на които благодаря, и естествено – на френското председателство, което в края на миналата година положи големи усилия да постигне компромис.

На практика това, което правим днес, е завършване на един цикъл, наистина забележително бърз – няколко месеца, който включва директивата относно вътрешния пазар на продукти, свързани с отбраната, приета през декември, Кодекса за поведение при износ, който същевременно стана и закон, и накрая тази директива, която съгласува член 296 от Договора с общите правила за публичните договори. Фактически целият този пакет, така да се каже, ни ангажира с това, което ще нарека преминаване на отбранителната икономика към общностен режим. Може да изглежда, че това не съответства на желанието за суверенитет или дори на основните параметри на отбранителните политики. В действителност това е израз на желание за интеграция на суверенни държави.

Същото се наблюдава и в сферата на правосъдието. По време на цялото френско председателство и от португалското и словенското председателства насам е постигнат огромен напредък в още една сфера, в която националните суверени искаха да блокират всяко споразумение или сътрудничество.

В действителност, госпожи и господа, аз съм уверен, че като приемаме такъв текст, ние помагаме да се сложи край на идеологическите разисквания по естеството и формата на европейския проект. Той е територия и мощ, и все повече ще бъде признан в сферите на отбраната и външната политика.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, като британски консерватори ние по принцип сме категорични привърженици на отворените пазари, но както някои оратори потвърдиха, основната идея на този доклад е повече да укрепи интеграцията в европейската политика за сигурност и отбрана и в ЕС, отколкото да донесе реални икономически ползи. Той определено няма нищо общо с укрепването на отбранителните способности.

Разбирам, че би могло да има някакви маргинални ползи от по-лесния достъп на Обединеното кралство до пазарите на някои други европейски страни по отношение на доставките, свързани с отбраната. Но има далеч по-голямо предимство за другите, които получават достъп до пазара на Обединеното кралство, който има най-големите разходи за отбрана и, между другото, Обединеното кралство вече има най-отворения пазар в Европа за доставки, свързани с отбраната.

Особено тревожно е, че според предложените правила дадено правителство или фирма, които са направили огромни инвестиции в научноизследователска и развойна дейност в някои отбранителни сфери, може вече да не са в състояние да възвърнат тези инвестиции във фазата на разработка и производство. Очаква се договорите за разработки да бъдат отворени за европейска конкуренция, като оставят националните правителства без средства да защитят интелектуалната си собственост и възможностите за работа или износ. Това ще бъде спирачка за научноизследователската и развойна дейност.

Има и други поводи за загриженост, но трябва да кажа, че този доклад в действителност не е необходим на отбраната, промишлеността или въобще от икономическа гледна точка.

Ioan Mircea Paşcu (PSE). - (EN) Гн Председател, директивата относно обществените поръчки в отбраната е важна крачка както към европейския пазар на отбранителна техника, така и към европейската политика на сигурност и отбрана. Признавам, че е трудно да се съгласуват принципите на свободния пазар с неизбежната предпазливост в отбранителните сделки и общите правила за възлагане на договори по обществени поръчки с индивидуалните практики по отношение на договорите за отбрана.

Този много сложен набор от регламенти, разбира се, трябва да бъде изпитан на практика, защото опитът да съчетаем противоположни елементи като прозрачност и секретност, и общност и индивидуалност ще изисква постоянен мониторинг и решимост да се наказва всеки отделен опит за облагодетелстване на един пред друг в непрестанните усилия да се запази точен баланс между всичките четири.

Тогава доброто функциониране ще бъде и функция, и отражение на решимостта на органите на ЕС да бъдат рефер на този зараждащ се пазар и на откровената воля на шампионите на националната отбрана, и държавите-членки зад тях, да зачитат и да играят играта съгласно тези нови правила.

Една дума за компенсациите. За страни като моята – Румъния – компенсациите поне засега са важен механизъм за гарантиране на оцеляването на нашата национална промишленост.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) В момента европейското единство и сигурност отново са поставени на изпитание от финансовата и от икономическата криза, а също и от енергийната криза. Това още веднъж показва, че само единството и солидарността ни дават възможност успешно да се справяме с големите проблеми в съвременния свят.

Въвеждането на общи, прозрачни правила за управление на обществените поръчки на пазара на продукти, свързани със сигурността и отбраната, е важна стъпка в заздравяването на европейската политика за сигурност.

То е също и механизъм, специфичен за пазарната икономика, който дава възможност на европейската промишленост успешно да се конкурира с големи световни играчи, особено със Съединените американски щати.

Необходимо е възможно най-скоро да се създаде здрава схема в Общността за справяне с информационната сигурност и в същото време да се създаде адекватна система за контрол на износа за трети страни на продукти и оборудване, свързани с отбраната и сигурността. Ратифицирането и влизането в сила на Договора от Лисабон ще позволи да се установи постоянно, добре структурирано сътрудничество в областта на политиката за сигурност, което е от основно значение за бъдещето на ЕС.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) От 90-те години на миналия век насам е ясно, че фрагментарността на европейските пазари на отбраната има негативен икономически отзвук. През последните 20 години разходите за отбрана бяха орязани, което доведе до по-нисък оборот и нива на заетост, както и до намаляване на инвестициите в изследвания и нови военни технологии.

Днес дори големите държави-членки имат трудности да финансират нови системи за отбрана. Трябва да се създаде европейска отбранителна технологична и индустриална база, за да се развият фундаменталните отбранителни способности на държавите-членки. Тази стъпка е жизнено важна, за да посрещнем глобалните предизвикателства в областта на отбраната.

Важно е също да имаме хармонизирана европейска законодателна рамка, която би позволила на държавите-членки да изпълнят условията на Общността, без да застрашават собствените си интереси в областта на отбраната. Не трябва да забравяме важен елемент, а именно въвеждането на процедура за контрол. Тя би трябвало да има за цел да гарантира ефективната правна защита на участниците в търга, да подхранва прозрачността и да предотвратява дискриминацията по време на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Гн Председател, аз също искам да поздравя докладчика, г-н Lambsdorff, и докладчика в сянка за важната работа, която свършиха.

Главната характеристика на европейския пазар е неговата разпокъсаност на национално ниво. Износът на продукти, свързани с отбраната и сигурността, е предмет на национални лицензионни системи, които се различават по отношение на процедурите, обхвата и сроковете.

Това ново законодателство насърчава прозрачността и поставя основите за създаване на един отворен европейски пазар на отбранително оборудване, което е и основен фактор за укрепване на европейската политика за сигурност и отбрана.

Важно е също, че има основни разпоредби, регулиращи сигурността на доставките и информацията. Цитирането на член 296 от Договора за създаване на ЕО също е изяснено, но сега е ограничено до действителни дерогации, както е предвидено в Договора и както се изисква от Европейския съд.

В заключение бих искал да изтъкна, че е важно да има гъвкави правила, активизиращи ролята на малките и средни предприятия, защото в някои държави-членки те формират сектор, в който са заети хиляди хора.

Николай Младенов (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, аз също бих искал да поздравя гн Lambsdorff за отличната работа, която свърши, и разбира се, на докладчиците в сянка – по-конкретно гжа Cederschiöld, но позволете ми също да подчертая казаното от г-н Toubon: фантастичната работа на френското председателство за постигане на съгласие по тази директива.

Надявам се, че когато след няколко години се върнем към това, ще осъзнаем, че не е трябвало да се страхуваме да говорим за европейски пазар на отбранителното оборудване заради общия европейски пазар. В интерес на общата отбрана е в Европа да има повече конкуренция.

Позволете ми да изтъкна една част от тази директива, която е от голямо значение за много държави-членки. По-конкретно, това е текстът относно договорите с подизпълнители. Много съм щастлив, че съгласието, постигнато със Съвета и Комисията по текста за договорите с подизпълнителите до голяма степен отразява това, за което настоява Парламентът, преди всичко за повече прозрачност в условията за сключване на договори с подизпълнители; второ, да няма дискриминация на национална основа при изготвянето на договори с подизпълнители, и накрая – националните власти да имат възможността да позволяват на изпълнителите да сключват договори с подизпълнители в размер до 30 % от стойността на техните договори.

Това е в интерес на развитието на отрасъла в цяла Европа, което ще постигнем заедно.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Гн Председател, бих желал да благодаря на всички участници в разискването. Ясно е, че настоящият текст е компромисен и като такъв не може да вземе предвид всички направени предложения и да ги подобри. В същото време обаче, Парламентът има много причини да бъде удовлетворен.

Първо, именно Парламентът в своята резолюция от 17 ноември 2005 г. поиска от Комисията в Зелена книга по отношение възлагането на обществените поръчки в областта на отбраната да подготви тази директива. Ето защо тя е до голяма степен предложение на Парламента.

Второ – и дори по-важно, настоящият текст спечели много от вашия принос в процеса. Бяха включени огромен брой изменения от доклада на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, по-конкретно по отношение на обхвата, разпоредбите за наказателни мерки и прозрачността.

Комисията може да приеме всички тези изменения и поради това подкрепя текста. Убедени сме, че тази директива ще промени ситуацията и ще допринесе за истински европейски пазар за отбрана. Да си кажем направо – само преди пет години за повечето хора идеята за изграждане на този пазар с инструментите на Общността беше чиста фантастика, но днес тя е на път да стане действителност. Не трябва да пропускаме тази възможност.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа ROURE

Затестник-председател

Alexander Graf Lambsdorff, докладчик. – (DE) Гжо Председател, ще приканя уважаемия гн van Orden да вземе предвид факта, че тук има подкрепата единствено на крайно левия германски екстремизъм. На гн Pflüger от левицата бих казал, че един поглед към закона ще улесни разбирането му. Въобще не става дума за износ, а само за европейския вътрешен пазар.

Иначе, казаното от г-жа Weiler е вярно. Тя каза, че тези продукти са скъпи поради липсата на конкуренция. Да, когато няма конкуренция, те са скъпи. Надявам се, че ще въведем повече конкуренция на европейския вътрешен пазар. Със сигурност това няма да направи обсъжданите продукти евтини, но цените им вероятно ще бъдат по-разумни. Това е голяма възможност – възможност за индустрията да открие нови пазари и възможност за средните предприятия също да проникнат на тези пазари. Освен това – и то е доста важно – това е възможност за прозрачността и за гражданското общество, което ще може по-добре да следи структурата на този пазар и случващото се на него, както и за много неправителствени организации.

Искам изрично да благодаря на г-н Младенов и гн Touboon за споменаването на необикновения труд, вложен в този проект. По същество това е проект по втория стълб, т.е. за укрепването на европейската политика за сигурност и отбрана, който използва инструмент на първия стълб, а именно директивата относно вътрешния пазар. Той никога нямаше да успее без великолепната работа на френското председателство, което поема ролята на медиатор между държавите-членки – една изключително трудна задача.

Трябва да разширим тези възможности. Това ще бъде шанс за политическа Европа. Ще бъде шанс за Общата външна политика и политика на сигурност, и шанс за Европа на ценностите и мира. Това е шанс, от който трябва да се възползваме.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Гжо Председател, бих искал да отправя искане съгласно член 145 от Правилника. След като към личността ми са отправени забележки, мога да направя кратко лично изявление.

Ако погледнете за какво става дума, сравнително бързо ще стане ясно кои са екстремистите тук. Става дума за пазарен екстремизъм, който е очевиден в тази сфера. Казах, че по-ефективна отбранителна промишленост в границите на Европейския съюз естествено ще се отрази върху износа. Никой не може да отрече, че нещата стоят така. Друго предположение би показало тотално втвърдяване на Европейския съюз.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени декларации (член 142)

Bogdan Golik (PSE), в писмена форма. – (PL) Бих искал да подчертая значението на предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки в областта на отбраната и сигурността, която аз горещо подкрепям.

Директивата открива пътя към поставянето на обществените поръчки в областта на сигурността и отбраната на основата на прозрачни критерии, липса на дискриминация на участниците в търговете от други държави-членки на ЕС, като същевременно гарантира сигурността на тези страни. Ето защо е толкова важно да можем да приложим клаузата в Договора за създаване на ЕО, която предвижда, че съответните разпоредби могат да бъдат пренебрегнати, ако тази стъпка е необходима, за да се защитят основните интереси на държавите-членки на ЕС.

Съвместно производство, съвместни доставки, обществени поръчки – особено по отношение на технологично най-развитото и следователно по-скъпо оборудване – ще дадат на европейската политика за сигурност и отбрана по-добър шанс за успех. Предложението за директива, което аз подкрепям, е положителна крачка към отварянето на пазарите на държавите-членки на ЕС и ограничаването на съперничеството в сектора между страните, които биха могли да се възползват от споделени и финансово ефективни решения.

В същото време бих искал да изразя резервите си относно степенуването на стандартите, проучени в процеса на изготвянето на техническите спецификации за закупуването на отбранително оборудване. Министрите на отбраната трябва да поемат отговорността за установяване на приоритети при прилагането.

Още повече, забелязах пълното отсъствие в това предложение на позовавания на Кодекса на най-добрите практики във веригата за доставки на Европейската агенция по отбраната, който се прилага от доставчиците. Ето защо не е ясно дали този критерий трябва да продължи да бъде прилаган при избора на доставчици.

Душана Здравкова (PPE-DE), в писмена форма. – Моето убеждение е, че отбраната и сигурността са от първостепенно значение за всяка от държавите-членки, но преди всичко това са области в интерес на всички граждани в Европейския съюз, както и на европейската отбранителна индустрия.

Разбира се, възможността за дерогация на настоящата директива ще продължи да съществува и затова от изключително значение е да се настоява държавите-членки да подобряват законодателства си за обществени поръчки в сферата на националната сигурност. Те би следвало да ползват възможността по чл. 296 от Договора за Европейския съюз само при условие, че са осигурили аналогично нивото на прозрачност, отчетност, резултатност и ефикасност, включително адекватен механизъм за разрешаване на възникнали спорове.

Искам да заявя, че една директива, колкото и да е обхватна и конкретна, не може да замени необходимостта от ясна визия за отбранителната индустрия и по-общо индустрията по сигурността в ЕС. Липсата на визия и стратегия не може да се компенсира с правила и изключения, които ще карат държавите да “хитруват” в защита на частни интереси - на едро или дребно, в зависимост от обема на отбранителната им индустрия. Ето защо е наложително създаването на стратегия в тази област, което ще бъде в интерес за утвърждаване на европейските принципи.

15. Време за въпроси (въпроси към Комисията)

Председател. - Следващата точка е въпроси към Комисията (B6-0001/2009).

Ще разгледаме серия от въпроси към Комисията.

Първа част

Председател. – Въпрос № 30 от **Colm Burke** (H-0992/08)

Относно: Десет години евро

В светлината на неотдаващите чествания за отбелязване на десетата годишнина от приемането на еврото, може ли Комисията да коментира основните изводи, направени по отношение на координацията на фискалната политика в еврозоната, особено в светлината на скорошната финансова и икономическа криза?

Joaquín Almunia, член на Комисията. – (EN) Въпреки че като цяло опитът с бюджетната координация е положителен, могат да бъдат отбелязани някои изводи. Равносметката от първите 10 години подкрепя примера за засилване на ефикасността на бюджетния надзор при благоприятна икономическа конюнктура. Той показва също и необходимостта да се разгледат по-широк кръг въпроси, които могат да засегнат макроикономическата стабилност на държава-членка и цялостното функциониране на икономическия и паричен съюз.

Координацията на фискалните политики трябва да насочва по-добре поведението по отношение на националните бюджети през целия икономически цикъл, т.е. както при добра, така и при лоша икономическа конюнктура. Трябва да се отдели повече внимание на мониторинга на развитието на публичния дълг, а

средносрочните бюджетни цели следва да се засилят, за да се посрещнат заложените пасиви. Всичко това изисква по-задълбочен бюджетен надзор.

Но надзорът трябва да се разшири, като вземе предвид развитието в държавите-членки, които могат да засегнат бюджетната устойчивост, като нарастването на външнотърговските дефицити, устойчивите различия в нивата на инфлация, продължаващите различия по отношение на разходите за единица труд или тенденциите за небалансиран растеж.

Надзорът трябва да се основава на съществуващите инструменти. Ключовите инструменти за надзор над фискалните политики са ясно установени в Договора и най-вече в Пакта за стабилност и растеж.

Приетият европейски план за икономическо възстановяване от Комисията на 26 ноември миналата година също разчиства нова основа за управление и бюджетна координация.

Това подчертава ролята на Комисията като катализатор на спешните краткосрочни политики за икономическа стабилизация. Въз основа на нашата собствена икономическа оценка Комисията бързо създаде съвсем пълноценен количествен отговор на икономическия спад. Бързата реакция на Комисията е отговор на ясните рискове от по-сложните от всякога национални икономически политики при тези обстоятелства.

Планът за възстановяване признава свойственото делене на задачите, залегнали в рамката на икономическата политика на ЕС. Тъй като държавите-членки са отговорни за бюджетната политика, Комисията поставя глобална цел за допълнителни фискални стимули, като взема предвид необходимата сума за начален старт на икономиката на ЕС като цяло.

Държавите-членки са свободни да планират размера и състава на съответните фискални стимули. Това поставя предизвикателства по отношение на координацията и надзора върху прилагането на националните мерки. Комисията и Съветът ЕКОФИН съвместно ще извършват мониторинга на изпълнението на националните мерки в съответствие с принципите, определени в плана за възстановяване.

В бъдеще целесъобразното въвеждане на рамката на фискалния надзор ще формира очаквания за бъдещи фискални развития. Заедно с укрепването на националните бюджетни рамки и правила, и извършването на реформи за овладяване нарастването на разходите, свързани с възрастта, то ще гарантира възстановяването на устойчиви позиции.

Така то съдържа обратния ефект на очаквания за нарастване на дефицита и дълга по рискови премии, и на личното потребление и инвестициите.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Комисар, високо ценя вашия отговор. С оглед на факта, че имаме обща парична политика, но и съпътстващи проблеми, виждате ли по-голяма роля на Еврогрупата, при зачитане на данъчните политики в отделните държави? Мислите ли, че въвеждането или приемането на Договора от Лисабон биха засегнали по някакъв начин тази зона по отношение на данъчното облагане? Мисля, че важното е да работим заедно. Какви нови начини предвиждате за създаване на стимули в икономиките на страните от ЕС?

Joaquín Almunia, член на Комисията. - (EN) Каква е ролята на Еврогрупата? Както знаете, Еврогрупата е и след влизането в сила на Договора от Лисабон ще продължи да бъде неформален орган. Следователно Еврогрупата не може да взема официални решения, дори когато те се отнасят само до членовете на еврозоната, участници в съвета Екофин.

Но през последните три или четири години, откакто започна председателството на Jean-Claude Juncker, по-точно от януари 2005 г., Еврогрупата подобри съдържанието на дневния ред на дискусиите. Членовете на Еврогрупата, заедно с Комисията и ЕЦБ, обсъждат по-задълбочения бюджетен надзор и по-широкия икономически надзор, които споменах в уводните си бележки. Еврогрупата често обсъжда други въпроси относно външната роля на еврото и външните измерения на еврото.

Данъчните въпроси, както много добре знаете, са много деликатна тема. Съгласно настоящия Договор, но също и съгласно Договора от Лисабон в бъдеще, данъчните въпроси изискват единодушие на ниво ЕС и аз не предвиждам никакви промени в близко бъдеще по отношение на рамката за вземане на решения.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Комисар, интересува ме следният въпрос. През последните 10 години Еврогрупата имаше огромен успех и, особено по време на последната криза, други страни изразиха интерес да се присъединят към групата. Планира ли вече Комисията кои страни евентуално биха могли да станат членове в бъдеще? Има ли други страни, заинтересовани от присъединяването към еврозоната, защото вече се доказва, че такова членство си струва?

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Първо бих искал да задам следния въпрос: ако има толкова голям успех през последните 10 години, защо Италия и Гърция – да вземем тези два примера – имат лихви по 10-годишните съкровишни облигации с няколко процента по-високи, отколкото в Германия?

Второ, защо 10-годишният лихвен процент в Швеция е с 0,4 процентни пункта по-нисък от този в Германия, а във Финландия – 0,6 процентни пункта по-висок, когато и двете са добре управлявани страни?

Joaquín Almunia, член на Комисията. – (EN) Както знаете, Словакия се присъедини към еврозоната на 1 януари тази година, така че сега 16 от 27 държави-членки на ЕС участват пълноправно в европейския икономически и паричен съюз и споделят обща валута. Коя ще бъде следващата страна? Отговорът на този въпрос не зависи от Комисията. Зависи от това кандидатите, които желаят да се присъединят към еврозоната, да подадат заявления. Понастоящем знаем кои държави-членки на ЕС биха искали да се присъединят към еврозоната възможно най-скоро, но за съжаление не отговарят на критериите, поставени в Договора – балтийските държави, Унгария и други – и знаем, че има две държави-членки, а именно Обединеното кралство и Дания, които получиха право на изключение, така че те могат да бъдат изключени от отговорността на всички държави-членки да подготвят себе си и своите икономики за присъединяване към еврозоната в бъдеще.

Аз наистина не зная коя ще бъде първата страна, която ще се присъедини към еврозоната след Словакия. Би могла да бъде евентуално една от страните с право на изключение. Възможно е в близките месеци Дания, например, да реши да не се възползва повече от това право и да кандидатства за присъединяване към еврозоната. На практика Дания отговаря на всички критерии за присъединяване към еврозоната съгласно Договора, но решението зависи от датските органи, датския парламент и може би от граждански референдум.

Днес сутринта тук отбелязахме десетата годишнина на еврото. Сигурен съм, че в следващите 10 години всички – или почти всички – държави-членки на ЕС ще се присъединят към еврозоната, защото в тези времена на криза, през този труден икономически период предимствата на членството в еврозоната много се увеличили. Тези, които още не са се присъединили към еврозоната, осъзнават, че предимствата са много по-големи и много по-важни от отговорностите, или пък от трудностите, с които е свързано членството в еврозоната.

Относно вашите забележки – на ваше място не бих привел аргументи срещу еврозоната по отношение на лихвените проценти. Попитайте Дания какво се случи с техните лихвени проценти през настоящия период на криза. Дания не е член на еврозоната, чиято валута е свързана с еврото и чиято централна банка стриктно спазва решенията на Европейската централна банка. Пазарите не възнаграждават тези, които не са в еврозоната. Те изискват от тях по-високи рискови премии.

Председател. – Въпрос № 31 от **Paulo Casaca** (H-1016/08)

Относно: Свив на цените на млечните продукти на пазара на ЕС

Съгласно работен документ на Комисията от 21 ноември 2008 г. относно мониторинг на ценовите тенденции, приложен към съобщението относно нарастващите цени на хранителните стоки в Европа (стр. 9), между октомври 2007 г. и октомври 2008 г. цените на маслото на пазара на ЕС са паднали с 30 %, докато тези на млякото на прах са намалели с 40 %. Така се оказва, че и двете цени постоянно се снижават към нивата за интервенция.

Смята ли Комисията, че съдържанието на нейното предложение за увеличаване на млечните квоти, изготвено преди една година и одобрено от Парламента и Съвета, трябва да остане непроменено при наличието на тези пазарни тенденции?

Смята ли Комисията, че съществуващите лимити за интервенция според сегашните условия по отношение на млякото на прах и маслото биха били достатъчни да предотвратят катастрофални последствия за доходите на селскостопанските производители в региони като Азорските острови, където тази дейност е изцяло зависима от пазара на споменатите млечни продукти?

Mariann Fischer Boel, член на Комисията. – (EN) Ще започна с описание на ситуацията от преди няколко години. Всички помним, че млечният сектор беше много стабилен, с много малки колебания на цените, но през последните няколко години положението се промени драматично. Първо през 2007 г., ясно си спомням, че през август и септември имаше огромно увеличение на цените на млечните продукти, а след това, през миналата година, преживяхме същото и дори по-голямо намаление на цените, така че днес цените са много близо до равнището за интервенция, а в някои части на Европа дори под него.

Мога да уверя присъстващите, че съм изключително загрижена за неблагоприятните тенденции на европейския пазар на млечни продукти. Имаме готови мерки за подпомагане, които могат да се активират, за да подпомогнат млечния сектор, и вече предприехме действия.

За разлика от нормалната ситуация, когато схемата за частно съхранение на масло обичайно започва да работи от 1-ви март, ние решихме да задействаме схемата от 1-ви януари, което означава, че се допуска продукцията, произведена през декември, също да влезе в схемата. Интервенционно изкупуване или възстановявания при износ са налични мерки за ефективно подпомагане на млечния сектор и млечния пазар.

Що се отнася до системата на интервенция, стартираща през март – следователно покриваша и производството от февруари – маслото и обезмасленото мляко на прах могат да се изкупуват до края на август. Първоначално за определени количества по фиксирани цени, а след това чрез тръжна система, ако ситуацията го изисква.

Бих искала да ви припомня също положението през 2007 г. Мисля, че всички помним непосредствената и бърза реакция, на която бяхме свидетели, от страна на Европейския парламент, Съвета, държавите-членки, които ми оказаха огромен натиск да увеличим незабавно – на мига – квотите, за да се облекчи ситуацията с потребителските цени.

Бих искала също много ясно да кажа, за да премахна съществуващите недоразумения, че увеличението на млечните квоти е причината за много ниските цени на млякото и млечните продукти днес. Истината е, че въпреки увеличението на квотата с 2 % след април тази година производството на мляко фактически спадна. Това, което виждаме сега, се дължи на факта, че увеличението на квотите е възможност за държавите-членки или за фермерите да произвеждат, но в никакъв случай не е тяхно задължение. Това ясно показва, че производителите на мляко и млечни продукти реагират на пазарните сигнали.

Сравнително малките промени, които видяхме в квотната система, следователно не могат по никакъв начин да обяснят непостоянството на пазара, което е налице. По-слабото търсене от потребителите вероятно е реакция на високите цени, които имаме през последната година, тъй като тогава потребителите се опитаха или искаха да се отдръпнат от висококачествените скъпи млечни продукти. Освен това влияе и настоящият икономически климат. По същата причина е важно да не се самозаблуждаваме и да мислим, че чрез микро управление на млечния пазар ще решим проблемите на целия сектор. Заключение то трябва да бъде, че квотната система не можа да донесе пазарна стабилност на пазара.

Относно положението в Азорските острови, португалското правителство използва всяка възможност да иска увеличена млечна квота за островите заради факта, че Азорските острови изглежда са изключително конкурентоспособни и производството им расте. Аз съм до голяма степен сигурна, че по-големите квоти и дори максимумът на квотната система ще бъдат от полза за млечния сектор на Азорските острови. Мисля, че ще бъде така въпреки факта, че тези красиви острови са доста отдалечени и млякото трябва да се пренася между деветте острова.

В заключение мога да ви уверя, че отговорно ще управлявам инструментите на нашата политика по отношение на млякото и млечните продукти с цел да осигурим ефективна защитна мрежа за млечния сектор.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Благодаря на уважаемия член на ЕК за разясненията. Съжалявам, че не мога да споделя вашия оптимизъм по отношение на това как увеличението на разрешените производствени нива ще повлияе благоприятно върху производството на Азорите.

Мога да ви уверя, че тези ефекти – според едно списание от тази седмица вече има повече от 60 % спад на цената на млякото на прах на световния пазар от август 2007 г. – оказват силно въздействие върху доходите на селскостопанските производители в автономния регион на Азорските острови и определено в още някои части от Европа. Мерките, които, надявам се, ще имат някакво въздействие, засега нямат ефект. Ето защо, Комисар, аз ви помолих да посветите цялото си внимание на тази ситуация.

Mariann Fischer Boel, член на Комисията. – (EN) Знаете, че винаги много се радвам да участвам в диалог и обсъждане за значението на селскостопанския сектор с вас, също и относно Азорските острови.

Днес се намираме в ситуация на крайно труден пазар. Отнася се не само за Азорските острови, такава е общото положение в Европа. Ние трябва да осъзнаем, че цените намаляват до нива, които до преди само шест месеца никога не сме си представяли. Мога само да ви уверя – и мисля, че вярвате в способността ми да намирам правилните решения в правилния момент – че това ще е начинът, по който ще управляваме системата при тези обстоятелства.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Честита нова година, Комисар, въпреки че новините за млекопроизводството не са добри.

Мога ли конкретно да ви попитам, Комисар – защото намекнахте за някои фактори, които доведоха до падането на цените – при положение че не стана ясно защо цените се повишиха така драматично, има ли подробен анализ защо те се понижиха така драматично? Уверена ли сте, че реформите на проверката на състоянието – т.н. „здравен преглед“ – са достатъчни с оглед на цялата тази несигурност? Последно, достатъчна ли е защитна мрежа, ако отслабим доверието на производителите и производството на мляко намалее, както се случва сега?

Mariann Fischer Boel, член на Комисията. – (EN) Първо, мисля, че има най-различни причини за ситуацията с много ниските цени на млякото.

Вероятно най-значителната причина е фактът, че руският пазар е от огромно значение за Европейския съюз, а съвсем наскоро бяхме свидетели на огромна девалвация в икономическия сектор в Русия, което означава, че цените за руския потребител драстично се повишиха. Наистина не зная точните цифри, но девалвацията е поне 50 %. Като последица от това възможността да продаваме нашите продукти в Русия драстично намалее. Налице са, както казах, и последиците от високите цени, които видяхме през 2007 г., когато хората малко се отдръпнаха от млечните продукти заради високите цени и очевидно не са се върнали. И освен това влияние оказва и настоящата обща икономическа несигурност.

Гжа McGuinness попита дали мислим, че проверката на състоянието е достатъчно добра. Истината е, че „здравният преглед“ няма да стартира преди 1 януари 2010 г. с всички налични инструменти за подпомагане на различните сектори. По време на дискусиите видяхме, че сме изправени пред нови предизвикателства и запазихме предвидените пари за тези нови предизвикателства. Но те не са в сила през 2009 г. Ето защо предложихме на Европейския парламент, Съвета и съвета Екофин да изразходваме част от т.нар. неизползвани средства – 5 млрд. EUR общо от селското стопанство, а за политиката за развитие на селските райони те са конкретно 1,5 млрд. EUR – сега, през 2009 г. Следователно в ръцете на Парламента и Съвета е да преценят дали е възможно да изразходваме част от тези средства.

Ако си спомняте списъка с новите предизвикателства, секторът за производство на мляко беше споменат сред тях. Затова се надявам, че Парламентът ще прояви разбиране и ще насочи част от тези средства към усвояване, не изключително, но включително и за предизвикателствата пред сектора за производство на мляко.

Председател. – Въпрос № 32 от **Johan Van Hecke** (H-1018/08)

Относно: Микрокредити

През май 2008 г. Комисар Mariann Fischer Boel предложи пренасочване на средства на ЕС, които преди това са били използвани за субсидиране на износа, подпомагане на цените и складиране на излишъци, към микрокредитиране, за да се даде възможност на селскостопанските производители в развиващите се страни да закупят семена и торове. Микрокредитите безспорно са голяма помощ в борбата с бедността и инструмент за постигане на целите на хилядолетието. През април 2008 г. в писмена декларация Парламентът призова за осигуряване на повече ресурси за проекти за микрокредитиране.

Какви практически действия предприе Комисията досега, за да проследи изпълнението на предложението?

Jim Allister (NI). - (EN) Практиката не е ли да имаме два уточняващи въпроса след вносителя на въпроса и не показва ли още от началото на въпроса към Комисаря, че имам да задам уточняващ въпрос?

Защо не беше обявено?

Председател. - Г-н Allister, изобщо не разбрах, че имате въпрос. Ако знаех, разбира се, че щях да ви дам думата.

Jim Allister (NI). - (EN) С цялото ми уважение, вашите сътрудници показаха, че искането ми е отбелязано. Така че ако сътрудниците ви са знаели, това важи и за вас.

Защо не бяхте информирана?

Председател. - Съжалявам, според моите сътрудници никой не ви е видял.

Louis Michel, член на Комисията. – (FR) Гжо Председател, госпожи и господа, дискусиата между Парламента и Съвета за приемането на регламент относно определяне на европейски ответни мерки във връзка със скока на цените на храните доведе до решението средствата, налични по бюджетен ред 2, да не се използват за

финансирането на тези мерки, обратно на това, което Комисията предложи. Въпреки това Регламентът на Европейския парламент и на Съвета, приет на 16 декември 2008 г., наистина предвиди бюджет от 1 млрд. EUR по бюджетен ред 4 за периода 2008—2010 г. Той ще се използва за финансиране на мерките за подпомагане на селското стопанство и продоволственото осигуряване в развиващите се страни, засегнати най-силно от кризата с храните. Микрокредитирането е широко застъпено в тези мерки, както и в някои други, които целят да укрепят селскостопанското производство. Парламентът ще има право да се запознае с програмата за работата, финансирана чрез тези мерки, съгласно процедурата по комитология. Мога да ви кажа, че първоначално, през февруари, ще бъде представен пакет от приблизително 300 млн. EUR, предназначени за 24 до 25 страни, докато общият план за използване на цялата система от мерки във всеки случай ще бъде представен от Комисията и приет до 1 май 2009 г.

Комисията е за развитието на микрокредитирането и микрофинансовите институции по-общо. Освен кредити, последните предлагат широк спектър от финансови услуги, включително спестявания, застрахователни продукти, парични преводи и системи за плащане. Комисията има ангажимент да помага на лицата в най-неравностойно положение и на тези с ниски доходи да получат достъп до тези финансови услуги. Тя счита, че най-голямата бариера за разработването на финансови системи за лицата в най-неравностойно положение не е липсата на финансиране, а по-скоро липсата на институционален и технически капацитет. Ето защо Комисията съсредоточава усилията си главно към укрепване на институционалната мощ на микрофинансовите оператори. Освен това, когато достъпът до капитал се окаже значително ограничение за микрофинансовите институции, например когато микрофинансова институция иска да развие услугите си в селски райони, Комисията може да финансира капиталовите нужди на такива институции чрез специализирани финансови институции като Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), като използва кредити, за да предостави заеми или да увеличи капитала. В някои случаи, когато се създават нови микрофинансови институции, Комисията може също да реши да осигури финансиране за стартиращите чрез специализирани неправителствени организации. Още повече, на базата на тези сравнителни предимства ЕИБ управлява микрофинансовите операции в общата рамка на механизмите, финансирани от бюджета на ЕС, а именно Механизма за евро-средиземноморски инвестиции и партньорство, когато се отнася за средиземноморския район, или Европейския фонд за развитие, който е инвестиционен механизъм за африканските, карибските и тихоокеанските държави.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Гн Председател, всички тук приветствахме решението да се определят 1 млрд. EUR за най-бедните фермери в страните, които са най-лошо ударени от кризата с храните, но лично аз съжалявам, че предложението на Комисията да изразходва неизползвани селскостопански фондове за тази цел не доведе до нищо в резултат на натиска от някои държави-членки и на една част от Парламента.

Както каза Комисарят, Комисията отдава голямо значение на микрокредитите като ефективни инструменти за борба с бедността, но напоследък бяха отправени някои въпроси и критики, по-конкретно по отношение на достъпността. Хората казват, че това е градски инструмент, до който селските райони нямат достъп.

Моят въпрос към Комисията е: извършвана ли е цялостна оценка на този инструмент?

Louis Michel. – (FR) Ние, разбира се – както казах – работим по подготовката на механизмите, които би трябвало да ни позволят незабавно да усвоим финансовите ресурси, заделени за тази цел.

От моя гледна точка нито естеството на средствата, нито техният произход представляват проблем по отношение на капацитета. Ясно е, че дори в случая със селските проекти изобщо няма да има проблем. Ето защо мога да ви уверя, че по този въпрос не би трябвало да има трудности и във всеки случай – във връзка с вашите опасения – ще се вземат много мерки, както ще видите още в първия пакет, който ще представим в края на февруари, а също и в общия план, който ще е готов най-късно до 1-ви май.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Имам само един кратък въпрос. Обмисляли ли сте налагането на някакъв контрол върху тези микрозаеми, за да насърчите хората да произвеждат стоки за справедлива търговия или такива, щадящи околната среда, и вярвате ли, че подобен контрол би бил полезен? Или сте на мнение, че наистина няма значение дали се прилагат изисквания от такъв характер или не?

Louis Michel. – (FR) Ясно е, че аз не мога да участвам в прякото управление на развиващите се страни. Развиващите се страни по принцип имат изключително крехки политики за тези неща. Мисля, че разбрах същността на вашия въпрос и считам, че подходът, който предлагате, звучи обещаващо по принцип. Мога да разбера и какво се надявате да постигнете чрез него. Вероятно трябва да погледна отново този въпрос и да се опитам да го поставя в контекста на настоящата дискуссия, а след това да разговарям отново с вас относно възможността да се организира.

Вие, предполагам, мислите за стимули, които ще ни позволят да направляваме определени политики в много по-голяма степен към малките семейни стопанства и т.н. Мисля, че екологичното селскостопанско производство в някои развиващи се страни определено е възможно, при условие че се окаже възможно да се създадат такива сектори. Това, разбира се, е без необходимото вникване в същността на проблема. Ако можем да създадем сектор в страна, където има свръхпроизводство на селскостопански култури в определен момент, това разбира се, би представлявало интересна диверсификация и наистина от полза. При всички случаи ясно осъзнавам, че вашето предложение е интересно и обещавам да ви привлека за съвместна работа с моя екип, за да видим как можем да го включим в нашите дискусии.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Безпокои ли се Комисарят, че проблемът с глобалното осигуряване на прехраната, който е част от този въпрос, остана назад в политическия дневен ред заради световната икономическа криза? Какви действия предприема Комисията, за да гарантира, че той е на предно място в политическия дневен ред, защото 30 000 деца все още са обречени на гладна смърт, все още гладуват постоянно?

Louis Michel. – (FR) Понякога се изненадвам от някои въпроси, и не защото не говорим за тези неща и не работим по тях ежедневно. Вашият въпрос внушава, че Комисията не изглежда заинтересована да постои в работата, която фактически в голяма степен е започната от Комисията, с помощта и подкрепата на Парламента.

Бъдете спокойна; трябва да ви кажа, че това е интересен въпрос, тъй като фактът, че цените паднаха от началото на кризата с храните преди няколко месеца може да накара някого да мисли, че проблемът е решен. Въпреки че се понижиха, цените няма да се върнат на сравнително ниското ниво, на което бяха преди. Следователно права сте да изтъкнете това и да подчертаете, че кризата с храните продължава и ще остане реален проблем за много години. Можете да сте сигурна, че ще наблюдавам този проблем много внимателно; той няма да бъде забравен.

Втора част

Председател. – Въпрос № 33 от **Marian Harkin** (H-0970/08)

Относно: Реформиране на бюджета

Резултатите от обществената консултация на Комисията на тема „Да реформиране бюджета, да променим Европа“ изискаха Комисията да увеличи ефикасността и ефективността на изпълнение на бюджета, като увеличи прозрачността и публичния достъп до него. Освен това в неотдавнашната публикация на доклада на Сметната палата за 2007 г. бяха направени различни препоръки по отношение на баланса разходи-риск, мониторинга и докладването, опростяването на инструментите и подобряването на информацията и контрола, предоставяни от държавите-членки. Може ли Комисията да коментира какви стъпки ще предприеме по повод основните резултати от обществената консултация и доклада на Сметната палата по отношение на подобряване на изпълнението и минимизиране на административната тежест?

Dalia Grybauskaitė, член на Комисията. – (EN) Днес имам два въпроса за бюджетната реформа – един по-общ и един по-конкретен по селскостопански въпроси. Много съм доволна да имам поне два въпроса, защото искахме по-голям интерес от страна на Парламента.

В отговор на първия въпрос, който е по-общ и засяга повече изпълнението и ефективността на изпълнение на европейския бюджет. Част от обществените консултации бяха концентрирани конкретно върху това как да изпълним европейския бюджет по-ефективно, по-бързо, по-просто и по-прозрачно. Обществената консултация постави високо изискване за подобрена ефикасност и ефективност на европейския бюджет, по-конкретно чрез опростяването и пропорционалността на административния бюджет и контрола.

В този контекст бяха идентифицирани проблеми, някои от които вече добиват конкретна форма в Комисията. Сред тези инициативи, които вече са въведени, е Европейската инициатива за прозрачност. Благодарение на нея Комисията вече осигури първия отклик на необходимостта за увеличаване на откритостта и достъпността на бюджета.

Някои други споменати въпроси в консултацията заслужават нашето сериозно внимание. Първият е включването на разходите, които сега са извън бюджета – т.нар. бюджетиране на средствата. Това очевидно ще увеличи синергията, легитимността и административното опростяване, но ние не постигнахме голям успех през последните години. Вие знаете това по отношение на някои средства. Отговорностите на държавите-членки са друг важен елемент. Важно е допълнително да се засилят отговорностите на държавите-членки, които управляват над 80 % от европейския бюджет, особено в области на съвместно управление. Необходимо е по-ясно разпределение на отговорностите между държавите-членки и Комисията. Надявам се, че това отчасти ще се подобри, ако Договорът от Лисабон влезе в сила.

Третият елемент е строгостта на нашия бюджет. Настоящият европейски бюджет все още е твърде строг и скорошни примери за това са преговорите относно схемите за храните или европейския план за възстановяване, особено в настоящата среда. Освен това имаме проблеми с доставките на газ в Европа, където не можем да доставяме или да постигнем споразумение между страните да инвестират в бъдещи проекти като вътрешни връзки или хранилища за газ. Това отново показва колко е наложително да инвестираме в оперативния капацитет на европейския бюджет.

Третата група проблеми, които бяха споменати в консултациите, засягаха минимизирането на административната тежест. Комисията вече също пое различни ангажименти. В плана за действие за постигане на рамка за интегриран вътрешен контрол, Комисията се ангажира да направи предложения за опростените правила относно допустимостта на разходите. Това включва разширяване на използването на еднократни суми или фиксирано плащане по целесъобразност. В скорошното си съобщение за допустимия риск Комисията предложи да се предефинира системата за контрол по отношение на целите за риска и приемливото ниво на грешка. Надяваме се на подкрепата на Парламента в тези политически дискусии и по-късно в преговорите със Съвета.

Комисията очаква подкрепата на Парламента по принцип за рационализирането и опростяването на изпълнението на бюджета и оттам за прегледа на бъдещото законодателство като цяло. Това е най-малко привлекателният въпрос, който обикновено получаваме, защото понякога се третира като твърде технически. Независимо колко добри политически решения са взети, те няма да бъдат успешни, ако нямаме ефективни механизми за изпълнение.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Благодаря ви за изчерпателния отговор, Комисар. Вие говорихте за отговорностите на държавите-членки. Можете ли да уточните какъв напредък е постигнат в опростяването на базата за изчисление на допустимите разходи и по-честото използване на еднократни или фиксирани плащания, по-специално в сферата на структурните фондове?

Вторият ми въпрос се отнася до самия консултационен документ и твърде негативния сигнал по отношение на селското стопанство. Ако погледнем консултационния документ, той съдържа списък на бъдещите предизвикателства като диверсификация, научно-технически прогрес, икономика на знанието, промени в климата, енергийна сигурност, но не споменава продоволствената сигурност. И така, негативният сигнал по отношение на селското стопанство не е ли неоснователно повлиян от самия документ?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Бих искала да спомена факта, че 2009 година е Европейска година на творчеството и иновациите.

Имаме и друг приоритет – промените в климата. Не трябва да забравяме, че като част от Европейския план за възстановяване, необходимостта да се финансират приоритетните инфраструктури, като тези в енергетиката и транспорта, също е приоритет.

Как това е отразено в бюджетната реформа?

Dalia Grybauskaitė, член на Комисията. – (EN) И така, три уточняващи въпроса.

По въпроса за структурните фондове и това, което правим към настоящия момент. По време на преговорите с Парламента за бюджета за 2009 г. вече се договорихме и декларирахме, че ще ускорим усвояването и ще направим процеса на вземане на решения по-гъвкав за държавите-членки, включително по отношение на начина на използване на структурните фондове. Това е включено и в нашия План за възстановяване. Решението е от съществено значение и според нашите изчисления само през 2009 г. ще допринесе за ускорено усвояване на средствата от структурните фондове в размер на 6 млрд. EUR. Ние сме поели този ангажимент към Парламента и сме го съгласували също с държавите-членки в Съвета, които подкрепиха усилията ни.

Следователно от Комисията излязоха два пакета промени в регламентите и аз се надявам, че те вече са стигнали до Парламента, поне в Комисията по регионална политика, а също и до Съвета, и се надяваме, че ще бъдат приети много скоро, за да могат да бъдат използвани от държавите-членки.

Относно връзката между продоволствената сигурност и ОСП: въпросът ви е много интересен и ми дава ориентация за въпросите, които ще ми бъдат зададени от други членове. Това е много логичен въпрос по отношение на ОСП изобщо. В процеса на консултациите ни бяха отправени многобройни критики по отношение на качеството на ОСП, насочени не към самата политика, а към качеството и способността да се реагира и предоставя помощ своевременно.

По самата си същност тази политика е скъпоструваща и предимно така се възприема и от участниците. Разбира се, вие сте абсолютно права - нашето разбиране е, че в краткосрочен и средносрочен план тази политика ще се променя в посока повече инвестиции за дейности, свързани с околната среда и здравето, включително продоволствената сигурност. Това е, което очакваме да се случи в средносрочен план.

Разбира се, не всички участници останаха удовлетворени. Опитвахме се да бъдем максимално обективни. Публикувахме всички материали от консултациите. Това бе обсъдено на конференцията през месец ноември под председателството на гн Барозу и всичко е публикувано, включително изследването ни върху приноса на научно-изследователските центрове, всички материали от консултациите и нашия обобщаващ доклад. Така че тези материали са публично достъпни. Това обаче все още не отразява нашето мнение. Постарахме се да бъдем обективни и да не се ангажираме с позиция, по-скоро искахме да разберем какво е общественото мнение. Искахме да ви дадем обективна картина за това как гледат на нас отвън, как се възприемат нашите политики и бюджетът, за да можем да използваме тази информация в предстоящата подготовка на политическото решение.

По третия въпрос относно приоритетите – напълно сте права. Този въпрос вълнува всички. Ние знаем какво трябва да направим. Държавите-членки също знаят, правителствата знаят, но когато се стигне до обсъждане на финансовия ресурс, не винаги постигаме съгласие. Преговорите по финализиране на бюджета обикновено се съсредоточават върху договарянето на подобаващи компенсации. Но може ли винаги да се получава очакваното? Особено сега, при забавения темп на икономическо развитие – когато имаме такива сериозни проблеми в енергетиката и в отношенията с външния свят – точно сега имаме нужда отново да се съсредоточим и да не забравяме, че стратегическата цел, която трябва да постигнем – всички заедно, Комисията и вие – е да подготвим стратегическия документ за реформата на бюджета.

Председател. – Въпрос № 34, зададен от **Mairead McGuinness** (H-0996/08)

Относно: Реформа на бюджета на ЕС

Счита ли Комисията, че неотдавнашната обществена консултация „Да реформираме бюджета, да променим Европа“ отразява виждането на мнозинството европейски граждани и дали „единното послание“, включващо „стотици гласове“ е действително показателно за общото европейско мнение?

Кои са основните заключения, които могат да се направят, и кои, според Комисията, ще бъдат големите промени в изразходването на средствата на ЕС в бъдеще?

По-конкретно, какви основни реформи предвижда Комисията в разходите за селско стопанство?

Dalia Grybauskaitė, член на Комисията. – (EN) Въпросът ми бе зададен с основен акцент върху резултатите за селското стопанство от консултациите по въпросите на селското стопанство, но тъй като в него се включват и по-общии елементи, бих желала да започна с някои общи коментари.

Що се отнася до предприетите от нас консултации, ние сме много удовлетворени, защото за пръв път в европейската история се проведе разискване по такъв открит начин, с участието на всички, които можеха и искаха да допринесат за този процес. Огромен принос имаха НПО, правителствата, научно-изследователски центрове, гражданското общество, и това беше много полезно и ще бъде полезно за нас.

Разбира се, в консултациите е представен широк спектър от становища и гледни точки, които не могат да бъдат сведени до едно или две конкретни послания, но изразените мнения в голяма степен подкрепят общото виждане на Комисията по отношение на бюджетната реформа, насочено към постигане на стратегическа визия за максимизиране на европейската добавена стойност от всяко изразходвано евро от европейския бюджет. В тях се съдържат критерии за формулиране на принципите и вижданията за осигуряване на баланс между стабилността и гъвкавостта на европейския бюджет.

Голям е броят на участниците, които приемат, че през годините бюджетът е претърпял съществени промени, но малцина са удовлетворени от сегашната структура на бюджета. Консултациите дават представа за приоритетите и предизвикателствата, с които Европа трябва да се справи, като най-важните от тях са климатичните промени и глобалната конкурентоспособност.

Приносът на участниците включва и предложения за евентуални реформи в отделни разходни политики, финансовата система и начина на изпълнение на бюджета. Както вече споменах, по-конкретна информация може да намерите на уебсайта на Комисията.

Най-накрая, по въпроса за селското стопанство, консултацията показва относително засилване на консенсуса за необходимостта от по-нататъшно реформиране на ОСП. Според някои би било най-успешно реформата да

продължи в направленията, набелязани в предишния преглед на бюджета; други са за по-радикални промени. Повечето участници в консултацията подчертават необходимостта ОСП да се ориентира и съсредоточи върху конкурентоспособността на европейското селско стопанство, съобразяването с климатичните промени, продоволствената сигурност и изискванията за тяхното качество, както и други цели, свързани с опазването на околната среда. Различни са вижданията обаче за същността и степента на необходимите промени.

Предвижданията на Комисията по отношение на някои основни разходни сфери, особено в селското стопанство, са предмет на продължаваща работа, основаваща се на консултации, техническа оценка, данни от научен характер и обсъждания на секторни политики. Те ще бъдат включени в политическия отговор, който ще бъде даден по-късно през годината. След това Комисията ще изготви нашия стратегически документ и аз се надявам, че в сътрудничество с вас, заедно ще можем да изпълним ангажимента си.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Благодаря ви, Комисар, не само за вашия отговор, но и за коментарите ви по изказването на Marian Harkin относно продоволствената сигурност. Мисля, че това е един голям пропуск на пазара.

Позволете да обърна вниманието ви към изготвения от мен доклад, който бе гласуван днес в този Парламент с огромна подкрепа за ОСП и ролята ѝ за световната продоволствена сигурност, а също и към обсъждането, което проведехме, за намаляващите доходи на млекопреработвателите. Онези, които предлагат крайни реформи, трябва да бъдат връщани към реалността. Става дума за храните, които консумират европейските граждани, и доходите на хората, които живеят и управляват развитието на селските райони. Не забравяйте това в по-нататъшната ни работа.

Göran Färm (PSE). - (SV) Имам кратък въпрос към Комисаря. През декември участвах в изключително интересната конференция на Комисията по въпросите на средносрочния преглед на бюджета. По време на конференцията Комисар Губаускайтè направи чудесно стимулиращо изказване относно значението на това да се правят предложения за промени сега, на този етап. Чуват се обаче слухове, че предложението, свързано със средносрочния преглед на бюджета, ще бъде направено едва след изборите за Европейски парламент и след федералните избори в Германия през септември. Въпросът ми е директен: ще внесете ли предложение за средносрочен преглед на бюджета преди лятото или това ще стане едва след федералните избори в Германия?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Комисар, бих искал да ви благодаря за прецизния и откровен отговор и да добавя, че дискусиите относно реформирането на бюджета се провеждат от доста време насам, от вече повече от година. Какво е влиянието на финансовата криза върху тези дискусии? Интересува ме дали паралелно с реформирането на бюджета се търсят начини за излизане от кризата, така че в бъдеще да сме в състояние да избягваме финансови кризи като настоящата?

Dalia Grybauskaitè, член на Комисията. - (EN) Що се отнася до съобразяването с реалността, напълно съм съгласна, че когато взимаме решения, особено стратегически решения, трябва да подхождаме с много високо чувство на политическа отговорност. Ние не трябва да променяме това, което работи добре, а да се стремим да премахнем онова, което е остаряло и не работи достатъчно ефективно.

Що се отнася до средносрочния преглед, според мен тук има известно недоразумение. Нашата задача не е да изготвим средносрочен преглед на европейския бюджет. От нас се очаква до края на 2009 г. да изготвим документ за цялостна бюджетна реформа и от нас зависи кога ще бъде направено това – когато моментът е подходящ в политическо отношение или когато отговорът ще бъде по-ефективен и ефикасен. Аз лично предпочитам документът да бъде изготвен по-рано – например през пролетта. Но определено трябва да се съобразяваме с реалностите, тъй като предстоят избори, надяваме се и ратифициране на Договора от Лисабон и т.н. Трябва да внимаваме да не пропиеем възможността за едно добро предложение и да не позволим то да бъде засенчено от паралелно протичащите събития. Да оставим на Председателя Барозу да вземе решение за окончателния срок, но ние сме готови и Комисията е готова да изпълни задачата си.

(LT) Г-н Paleckis, въпросите ви са наистина много съществени, много обхватни, бих казала дори толкова обхватни и съществени, че целият европейски бюджет не би могъл да отговори на тях. Истината е, че вашите въпроси са със стратегическа насоченост, а що се отнася до бюджета – не съществува такъв бюджет, който да е в състояние ефикасно да реагира сега или в бъдеще на този вид финансова криза, на която сме свидетели.

Европейският бюджет представлява само 1 % от brutния вътрешен продукт, а финансовата криза беше предизвикана не толкова поради липса на финансови средства, а поради, бих казала, проблеми с контрола, глобализацията на финансовата система, нейната монополизация и поради много други причини.

Европейският бюджет, подобно на бюджета на една малка международна организация, несъмнено разполага с определен набор инструменти, но той наистина не е голям. Този набор включва не толкова действителни финансови ресурси или пари, колкото регулаторни мерки, контролни мерки, препоръки, а също така и мерки в областта на макроикономическата политика. Това е може би по-важно от размера на парите, с които разполагаме или които можем да инжектираме.

Към настоящия момент съществува Европейски фонд за приспособяване към глобализацията, разполагаме с инструмента за гъвкавост и други инструменти, но те не са истински ефективни или ефикасни. Именно поради тази причина в своя План за възстановяване Комисията предложи да инвестира тези 5 милиарда EUR за стратегически структурни промени в енергийни междусистемни връзки и други проекти в областта на енергийната инфраструктура, но засега страните не бързат и не желаят за обсъждат този въпрос.

Самата криза показва, че инвестирането в стратегически енергийни проекти и други стратегически съвместни европейски проекти е от изключително значение. Истински се надявам, че Европа ще си вземе сериозна поука от сегашната криза. Надявам се също, че кризата ще спомогне за насочването, и в бъдеще – за използването на европейския бюджет за дейности, от които можем да извлечем най-голяма полза, тъй като бюджетът в никакъв случай не може да покрие всичко и да реши всички проблеми.

Така че не е лесно да се отговори на твърде общите ви въпроси, но, както споменах, много се надявам сегашната кризисна ситуация в света и икономическата рецесия, които наблюдаваме в цяла Европа, действително да спомогне за това политиките да инвестират повече в стратегии за Европа.

Председател. – Въпрос № 35, зададен от **Seán Ó Neachtain** (H-0972/08)

Относно: Киберпрестъпност

С напредъка на технологиите и непрекъснато увеличаващия се брой хора, използващи интернет, контролирането на мрежата става все по-трудно. Какви действия предприема Комисията за борба срещу киберпрестъпността на ниво ЕС?

Jacques Barrot, *Заместник-председател на Комисията.* – (FR) Г-жо Председател, в отговор на въпроса на г-н Ó Neachtain – от много години вече Комисията води политика за борба с киберпрестъпността, в тясно сътрудничество с държавите-членки и с други институции на Европейския съюз.

Комисията използва четири начина за борба с киберпрестъпността – като насърчава сътрудничеството между държавите-членки, като създава предпоставки за публично-частни партньорства, като разработва различни законови инструменти и най-накрая, като осъществява сътрудничество с трети страни.

Съобщението на Комисията от 2007 г., озаглавено „Към обща политика за борба с киберпрестъпността“, даде възможност Комисията да предприеме действия за обмен на информация в областта на киберпрестъпността между правоприлагащите органи на държавите-членки както на двустранна основа, така и в рамките на Европол.

Държавите-членки следва да определят постоянни контактни точки, посредством които другите държави-членки да могат да изискват съдействие или информация. Комисията също така подпомогна изготвянето на Заключения на Съвета относно разработването на стратегия за борба с киберпрестъпността, която бе приета през ноември миналата година.

Стратегията предлага редица мерки, насочени към задълбочаване на сътрудничеството между държавите-членки в борбата срещу престъпления като детска порнография, тероризъм, атаки срещу информационни системи и измами. Необходимо е да се изгради платформа за докладване на престъпления, разкрити в киберпространството, с цел централизиране на киберпрестъпленията и предоставянето им на Европол.

Същевременно Комисията разработва политика на партньорство между правоприлагащите органи и частния сектор за предприемане на действия срещу киберпрестъпността.

Съветът по правосъдие и вътрешни работи от 8 декември 2008 г. направи препоръки относно публично-частното сътрудничество в борбата с киберпрестъпността. Също така Комисията възнамерява да създаде Европейска финансова коалиция срещу комерсиалното разпространение на изображения, съдържащи детска порнография. Целта на тази коалиция е да обедини усилията на участници от публичния и частния сектор за борба срещу създаването, разпространението и продажбата в интернет на изображения, съдържащи детска порнография.

И най-накрая, Комисията изигра голяма роля в изготвянето на проекти на нормативни актове, установяващи минимални стандарти за хармонизиране на приложимото наказателно законодателство. Такъв е случаят с Рамково решение 2005/222/ПВР относно атаките срещу информационни системи и Рамково решение 2004/68/ПВР относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография.

Сега Комисията търси начини да актуализира и приложи на практика тези инструменти.

Ще завърша с думите, че не трябва да забравяме обстоятелството, че интернет е глобална информационна мрежа. Не е възможно Европейският съюз сам да регулира тази мрежа. Ето защо Комисията се надява да насърчи международното сътрудничество в тази област и затова планираме през годината да организираме среща с международни организации и агенции на ЕС с цел да се постигне координация в действията на тези структури.

Това е отговорът ми към г-н Ó Neachtain.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Г-жо Председател, благодаря на Комисаря за неговия отговор. Бих желал да ви задам и един уточняващ въпрос, гн Barrot. По въпроса за оказването на тормоз и подлагането на унижение в онлайн среда, което засяга предимно младежите, използващи сайтовете за социални контакти като Vebo и Facebook – ние трябва да спрем тормоза и унижението, на които са подложени младежите, посещаващи тези сайтове. Какво възнамерява да направи Европейският съюз, за да засили вниманието на общността към този вид тормоз?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Бих искала да попитам какви мерки предвижда Комисията с оглед приемането от държавите-членки на Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство на Съвета на Европа. Какви действия планира Комисията за въвеждане на подобрения в борбата с киберпрестъпността? И също – какви мерки предвиждате за осигуряване на съвместимост на системите за електронен подпис?

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Приветствам отговора, даден досега от Комисаря, но също така бих искал да призова да не се забравя, че правата на човека в тази област следва винаги да бъдат зачитани. С други думи, аз съм изцяло за ликвидирането на киберпрестъпността, но можем ли да гарантираме, че с намесата на полицейски и други органи не затрудняваме прекомерно взаимоотношенията на интернет компаниите с обществеността, която използва интернет за забавление?

Jacques Barrot. – (FR) Г-жо Председател, вие имате право и аз веднага ще отговоря на въпроса за правата на човека и борбата с киберпрестъпността. Наистина трябва да подхождаме много внимателно, за да гарантираме, че правата на човека ще бъдат зачитани в процеса на борбата срещу киберпрестъпността. Дори бих казал, че трябва да налагаме със законови средства спазването на правата на човека.

Ще включим цял нов раздел за борбата с киберпрестъпността в многогодишната програма от Стокхолм, която ще се изпълнява от 2010 до 2014 г., с цел, както вече казах и ще повтора отново за гн Mr Ó Neachtain, създаване на Център за наблюдение към Европол, който ще ни позволи именно да координираме по-добре наблюдението на националните институции, отговарящи за контрол върху съмнителни сайтове, от които се разпространява детска порнография към особено уязвими групи лица. Имате право, трябва също да разберем как младите хора биват примамвани към определени сайтове, излагайки се на риск от различни видове посегателство от страна на създателите на тези сайтове и от тези, които ги посещават. Това е, което мога да ви кажа. Бих искал да повтора, че всъщност това представлява една цялостна стратегия, която трябва да се осъществява още по-целенасочено, отколкото преди, в светлината на все по-ясното осъзнаване на рисковете, свързани с използването на интернет.

Възлагам големи надежди на Европейската финансова коалиция в борбата срещу комерсиалното разпространение на изображения, съдържащи детска порнография. Ще обединим усилията на структури от публичния и частния сектор срещу създаването, разпространението и продажбата в интернет на изображения, съдържащи детска порнография, и също така ще се стремим да разкриваме и задържаме престъпниците. Ако в рамките на процедурата по комитология постигнем съгласие относно финансирането, надявам се коалицията да започне да функционира през февруари 2009 г. Благодаря на Парламента за цялата подкрепа, която ще може да оказва по този въпрос.

Председател. – Въпрос № 36, зададен от **Liam Aylward** (H-0978/08)

Относно: Терористични атаки

Знаете, че през ноември миналата година терористичните атаки в Мумбай застрашиха живота на много граждани на ЕС. Като имаме предвид бомбените атентати в Мадрид и Лондон, съответно през 2004 и 2005 г.,

става ясно, че ЕС се намира под заплаха от други подобни атаки. Може ли Комисията да ни информира какво се прави за засилването и практическото реализиране на обмена на информация между полицейските сили на държавите-членки за справяне с подобен род атаки?

Jacques Barrot, *Заместник-председател на Комисията.* – (FR) Г-жо Председател, ще отговоря на г-н Aylward. Най-важното за ефективната борба с тероризма и други форми на тежки престъпления е да се гарантира, че подходящите хора имат достъп до точната информация в подходящия момент, което е голямо предизвикателство на ниво Европейски съюз.

Опитваме се да насърчаваме и улесняваме ефективния обмен на информация между полицейските сили на различните държави-членки. Рамковото решение от 18 декември 2006 г., известно като Шведското решение, което трябваше да бъде изпълнено от всички държави-членки до средата на месец декември 2008 г., т.е. до съвсем неотдавна, създава обща законодателна рамка за бърз обмен на информация и разузнавателни данни между правоприлагащите органи на държавите-членки.

Съгласно това Рамково решение полицейските сили на дадена държава-членка се задължават, при получаване на искане от друга държава-членка, да реагират съобразно същите критерии, каквито се прилагат към исканията от националните органи. Това е един от начините за справяне с този въпрос.

Друг пример е Решението на Съвета от 23 юни 2008 г. (Решението „Прюм“), съдържащо подробен механизъм за обмен на различни видове данни, включително пръстови отпечатыци, ДНК профили и информация, свързана с регистрацията на превозни средства, всички от които могат да допринесат за успешното разследване на престъпления.

По силата на Решението на Съвета от 23 юни 2008 г. (Решението „Прюм“) държавите-членки взаимно си предоставят ограничен достъп до своите бази данни с ДНК профили и пръстови отпечатыци, за да могат да проверяват за съвпадения. Това е много полезно, тъй като Решението на Съвета предоставя възможност за изключително ефективен обмен на ДНК профили и пръстови отпечатыци.

Ролята на Европол е изключително важна. Информационната система на Европол позволява на държавите-членки да проверяват дали правоприлагащите органи на друга държава-членка не разполагат с дадена информация, която е необходима на оперативно ниво. Естествено, за да може Европол да изпълнява своята роля, е необходимо държавите-членки да участват и допринасят за развитието на Информационната система на Европол на задоволително ниво.

Очевидно отсега трябва да планираме нови мерки за обмен на информация за следващата петгодишна програма, която ще последва програмата от Хага. Тази петгодишна програма ще трябва да гарантира координиран и последователен подход към обмена на информация и трябва да включва и стратегия на Европейския съюз за управление на информацията. Разбираемо е, че обменът на информация поражда и опасения за защитата на личните данни.

Стратегията следва да осигури един цялостен подход към обмена на информация, който да отговаря на нуждите на полицията и да се основава на съвместимостта на информационните системи.

Това е отговорът ми към г-н Aylward.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Бих искал да благодаря на Комисаря за неговия отговор. Един кратък уточняващ въпрос – какво прави Европейският съюз за конфискуване на активите на терористите, действащи на територията на Съюза, и може ли да ни каже колко служби за разкриване на нелегално придобити активи работят понастоящем в Европейския съюз?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Бих искала да помоля Комисаря да посочи дали всичките 27 държави-членки си сътрудничат пълноценно по отношение на обмена на информация между полицейските сили. В случай че не е така – кои страни правят изключение и дали ирландското правителство е поискало отказ от участие в тази конкретна област?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Комисар, бих желал да ви попитам дали съществува политика за сигурност и безопасност по отношение на терористичните заплахи срещу ядрени централи.

Jacques Barrot. – (FR) В момента се извършва проучване относно конфискуването на активи, придобити от подобни незаконни дейности. По-конкретно – на съдия Jean-Louis Bruguière е възложено да наблюдава програмата за проследяване на финансирането за терористи чрез банковата система SWIFT. Констатациите му ще бъдат известни скоро. Европейският съюз се е възползвал от информацията, предоставяна от програмата

за проследяване на финансирането за терористи, а съдия Bruguière е натоварен да проверява дали всичко се извършва в съответствие с изискванията за защита на данните. Мога да кажа, че в дългосрочен план това ще ни помогне да конфискуваме незаконно придобитите активи на много лица.

Що се отнася до обмена на информация – вече казах, че информационната система на Европол може да работи много по-ефективно, ако държавите-членки участват в нея с повече доверие и с по-голяма прозрачност. Необходими са подобрения в тази насока. Наистина, изключително много ме вълнува въпросът за изграждане на доверие между различните разузнавателни структури в държавите-членки, за да можем да преинемем към един по-ефективен обмен на информация. Нямам информация за отказ от участие в тази дейност. Мисля, че в общи линии отговорих на въпросите ви.

По въпроса за заплахите към ядрени централи – Комисията също така е предложила текст, целящ по-добър надзор на основната инфраструктура, което очевидно включва и ядрените централи.

Председател. – Въпрос № 37, зададен от **Armando França** (H-0979/08)

Относно: Имиграционна политика на ЕС

Като имаме предвид, че имиграционната политика на ЕС трябва да има силна хуманитарна насоченост и да гарантира спазването на правата на човека, че трябва да спомага за разработването по-скоро на мерки за интеграция, а не за репресия, а също така и на мерки, целящи равнопоставеност в правата и задълженията на имигрантите с тези на гражданите на съответната държава и насърчаващи сътрудничеството между държавите-членки, както и между държавите-членки и държавите на произход; да търси решения, засилващи межкултурния диалог и зачитането на различията, малцинствата и свободата, и предвид факта, че Френската република вече е подписала протоколи с различни африкански страни, по-конкретно с Конго-Бразавил, Тунис, Бенин, остров Мавриций, Сенегал и Габон, с цел насърчаване на развитието и възможността за легална имиграция, каква подкрепя и помощ предвижда Комисията за държавите-членки, които желаят да се ангажират с този процес?

Jacques Barrot, *Заместник-председател на Комисията.* – (FR) В отговор на въпроса на гн França – Глобалният подход към миграцията, приет от Европейския съюз през 2005 г., имаше за цел да даде по-адекватен отговор на предизвикателствата, които миграцията поставя пред ЕС като цяло. Този глобален подход се основава на подобряването на диалога и сътрудничеството с трети страни във всички аспекти на миграцията, за изграждане на партньорство за по-добро управление на миграцията.

С цел практическо реализиране на Глобалния подход към миграцията, Комисия подкрепя инициативите за сътрудничество с трети страни в областта на миграцията и убежището. Примери за това са Програмата „Aeneas“, която е финансирала над 100 проекта от 2004 до 2006 г., или последвалата я Програма за миграцията и убежището, за която беше отделен бюджет от 205 милиона EUR за периода 2007—2010 г.

В рамките на ежегодната покана за представяне на предложения се избират редица инициативи, които се изпълняват от държавите-членки в сътрудничество с трети страни. Да вземем един пример – на основата на Програмата „Aeneas“ Комисията финансира испано-марокански проект за управление на сезонната имиграция между провинциите Ben Slimane, Мароко, и Huelva, Испания. Програмата също така подпомага сътрудничеството между Испания и Колумбия за развитие на кръговата миграция. Освен това ние финансирахме временното връщане на високо квалифицирани работници от Кабо Верде, живеещи в Португалия, които да информират и обучават потенциални емигранти в родната си страна. В допълнение към тези мерки, финансовите инструменти с географска насоченост като Европейския фонд за развитие и Европейския инструмент за добросъседство и партньорство също спомагат за практическото реализиране на Глобалния подход към миграцията. Така например Европейската комисия неотдавна подкрепи създаването на Център за информация и управление на миграцията в Мали – проект, в който активно участват редица държави-членки.

Нещо повече – в рамките на глобалния подход Комисията предложи нови инструменти за насърчаване на партньорството с трети страни и засилване на общия ефект от действията на Общността и на държавите-членки. Вече имаме партньорства за мобилност – нов инструмент, който Европейският съюз въвежда, на този етап на пилотна основа. Тези партньорства за мобилност са средство за развитие на диалога и сътрудничеството между Съюза и трети страни в областта на легалната миграция и развитието, както и предотвратяването и намаляването на нелегалната имиграция. Подписахме първите партньорства с Кабо Верде и с Република Молдова и определихме конкретните предложения за сътрудничество. В случая с партньорството с Кабо Верде, Португалия предложи да се подпише нов протокол, разширяващ обхвата на съществуващия протокол за временна миграция на работници от Кабо Верде, с цел осигуряване на работа в Португалия. Други съществуващи инструменти са профили на миграцията, които се състоят от анализи на миграционната ситуация в дадена страна, и

платформите за сътрудничество, осигуряващи възможност в конкретната трета страна да се срещнат представители на страната и основните организации, осигуряващи финансова помощ, имащи отношение към въпросите на миграцията. Създали сме платформа за сътрудничество в Етиопия, по инициатива на Обединеното кралство, и планираме да създадем още една в Южна Африка.

Най-накрая – Европейският фонд за интегриране на граждани от трети страни и Европейският фонд за връщане могат, разбира се, да помогнат на държавите-членки да въведат мерки в трети страни преди заминаването на потенциални емигранти, които да ги подпомогнат в намирането на работа в приемащата държава, и да улеснят гражданската и културната им интеграция, както и обратното – да въведат мерки за краткосрочно подпомагане на завърналите се.

Това е отговорът ми, г-н Франса, исках да ви дам редица примери, но най-важното – бих искал да кажа, че съм напълно убеден в необходимостта Европа да управлява миграционните потоци чрез този глобален подход, който обвързва миграцията и развитието и наистина дава възможност за съгласувано управление на миграцията. Вярвам, че това е посоката, в която трябва да вървим и която ще превърне европейското управление на миграцията в пример за целия свят.

Armando França (PSE). - (PT) Г-н Barrot, съгласен съм с вас, съгласен съм с вашата неудовлетвореност. Действително трябва да изпитваме неудовлетвореност от всички тези всеобхватни мерки.

Истината е, че нелегалната имиграция към Европа продължава. Продължава трафикът на хора. Има региони, в които имиграцията е голяма – например Средиземноморския регион и в посока Италия. Франция е сключила няколко важни споразумения за двустранно сътрудничество, но други държави-членки не са направили това. Комисията трябва да продължи да работи, без да губи ентузиазма си за тази политика на сътрудничество и помощ за държавите-членки...

(Председателят отне думата на оратора)

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Г-н Председател, въпросът се отнася до хуманитарния аспект на политиката на ЕС и гарантиране на спазването на правата на човека. Съвсем наскоро в Ирландия имаше случай на депортиране, въпреки че съществува вероятност дъщерите на депортирания да бъдат подложени на обезобразяване на женските гениталии.

Насърчила ли е Комисията приемането на обща позиция по този въпрос от държавите-членки? В някои държави в Европа това все още не е незаконно. Би ли насърчила Комисията държавите-членки да приемат обща позиция за решаване на този много труден въпрос?

Jacques Barrot. – (FR) Най-напред бих искал да уверя г-н Франса, че аз, разбира се, ще направя всичко по силите си за по-нататъшното развитие на глобалния подход чрез партньорства за мобилност между Съюза като цяло и трети страни. Прав сте – някои държави-членки са сключили двустранни споразумения, но това трябва да направят и всички останали държави в Европа. Също така с право подчертахте рисковете от нелегалната имиграция, дължащи се на липсата на успешна организация на легалната миграция.

Още нещо – случаят, който споменахте, г-н Burke, ясно показва необходимостта от разумно обмисляне на политиката на връщане. Не може да бъде оправдано връщането на хора в трети страни, ако там техният живот или те самите са застрашени. Следователно трябва да провеждаме тази политика много внимателно.

Не бих искал да се връщам отново на Директивата за връщане. Тя предизвиква противоречиви реакции. В същото време обаче, тя действително ни позволява, при условие че е правилно транспонирана в законодателството на държавите-членки, да упражняваме известен контрол върху начина на управление на политиката и мерките за връщане.

Във всички случаи аз възнамерявам да следя внимателно този въпрос.

Председател. - Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

Част трета

Председател. – Въпрос № 51, зададен от **Emmanouil Angelakas** (H-0983/08)

Относно: Откриване на достъп до регулираните професии

В изпълнение на целта за изграждане на единен пазар и осигуряване на свободно движение на хора, стоки и услуги, Комисията насърчава откриването на достъп до регулираните професии в онези държави-членки, в които такива професии съществуват, което по принцип е стъпка в правилната посока.

Съществуват ли случаи, в които тези професии могат да останат регулирани, ако те като цяло са полезни за обществото и предоставят услуги, без да създават проблеми? Какви са евентуалните отрицателни последици от откриването на достъп до някои регулирани професии? Извършила ли е Комисията проучвания за ефекта върху местните общности, особено в райони със специфични характеристики (например планински и островни райони и др.)?

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Най-напред бих желал да поясня, че Комисията не си поставя като основна цел откриването на достъп до регулираните професии. Въпреки това, в контекста на политиката си за развитие на вътрешния пазар, тя счита, че основателната потребност на държавите-членки да регулират някои дейности трябва да бъде съобразена с необходимостта да се осигури свободно движение на хора, упражняващи различни професии, в цяла Европа.

Естествено, очаква се подобряването на качеството и разширяването на избора в предоставянето на професионални услуги да има положителен ефект върху цялата икономика на ЕС. С тази цел Директивата за услугите задължава държавите-членки да направят преглед на националното си законодателство за наличието на изисквания, прилагани към определени професии – например количествени и териториални ограничения, за да могат те да оценят доколко ограниченията са уместни в светлината на установената практика на Съда на Европейските общности. До 28 декември 2009 г. държавите-членки следва да представят пред Комисията доклад с резултатите от направения преглед и оценка. Това ще им позволи да определят евентуалните отрицателни последици от откриването на достъп до някои регулирани професии и да оправдаят съществуването на ограниченията.

На основата на тези национални доклади Комисията и всички държави-членки ще започнат процес на взаимна оценка и ще разгледат и обсъдят промените, въведени в законодателството на държавите-членки, както и изискванията, които следва да бъдат запазени. На 28 декември 2010 г. Комисията ще представи обобщен доклад пред Европейския парламент и Съвета относно резултатите от взаимното оценяване. Естествено, в този контекст ще бъде обсъдена необходимостта от конкретно регулиране на определени професии. Нека допълня, че отново с цел гарантиране на функционирането на вътрешния пазар бяха открити процедури по нарушение за всички случаи, в които бе установено, че националните правила налагат дискриминационни или непропорционални ограничения в областта на регулираните професии – например по отношение на достъпа до собственост, несъвместимостта или задължителните тарифи.

И най-накрая – в областта на конкуренцията Комисията работи и в посока насърчаване на подходящи модели за преглед на съществуващата нормативна уредба за професиите във всяка държава-членка, в съответствие с двата доклада на Комисията относно конкуренцията в сферата на професионалните услуги. От националните органи, отговарящи за защита на конкуренцията, се очаква да проверят дали, съгласно разпоредбите за конкуренцията, съответните нормативни актове ясно дефинират наличието на значителен обществен интерес, както и дали ограничителните средства за съобразяване с този интерес са възможно най-малките.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Гжо Председател, Комисар, разбирам, че целта на Комисията е създаване на единен вътрешен пазар и свободно движение на хора, упражняващи различни професии.

От друга страна, съществуват професии, които аз нарекох „регулирани“ и които могат да бъдат упражнявани само след плащането на определена парична сума. Имам предвид разрешителните за таксиметров превоз, които в доста държави-членки на Европейския съюз струват скъпо, както и професията фармацевт, която се упражнява при определени демографски условия и дистрибуторски изисквания. Бих искал да чуя мнението на Комисаря по този въпрос.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Смятате ли, че познанията на местното население и регионалната нормативна база следва да бъдат основното изискване, гарантиращо, че тези професии могат да бъдат упражнявани правилно?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Не съм убедена, че дейността на букмейкърите и различните оператори по организиране на залози за конни надбягвания попадат в обхвата на тези професии, но определено в контекста на единния пазар и свободното движение на услуги този въпрос е основателен. Къде се провежда това

разискване? Със сигурност знам, че в него участва Комисията и аз продължавам да получавам много спорни мнения по тази тема от избирателите. На второ място – що се отнася до Директивата за признаване на професионалните квалификации и всичко, свързано с взаимната оценка, за която спомена Комисарят – възможни ли са проблеми тук? Сходни неща ли сравняваме, когато обсъждаме възможността една държава-членка да осигури достъп до определени професии за друга?

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Членовете на Парламента, които се изказаха по темата досега, говорят за две различни неща. Единият въпрос се отнася до обхвата на Директивата за услугите, другият – до регулирането на професионалните квалификации. В обхвата на Директивата за услугите попадат всички услуги в Европейския съюз, с някои малки изключения. Г-н Angelakas повдигна въпроса за професията фармацевт. Той навярно знае, че ние открихме няколко процедури по нарушение в тази конкретна област срещу някои държави-членки.

По въпроса за взаимната оценка, която се изисква съгласно Директивата за услугите – всяка държава-членка трябва да прегледа нормативната си уредба до 28 декември тази година и след това ще се направи взаимна оценка, за да се установи кои мерки са адекватни и кои не.

Въпросът, който повдига г-жа Doyle, се отнася до нарушения в областта на хазарта. Тя следва да е информирана, че към настоящия момент сме предприели действия под една или друга форма, засягащи най-малко 15 държави-членки. Вече съществува съдебна практика в тази конкретна област. Хазартът е услуга, попадаща в обхвата на Директивата за услугите както всяка друга услуга, и на тези въпроси трябва да се намери отговор. Предприети са процедури срещу държавите-членки, които се намират на различен етап на изпълнение. Имаме сведения за огромен брой евентуални нарушения в тази област.

Председател. – Въпрос № 52, зададен от **Georgios Papastamkos** (H-0984/08)

Относно: Агенции за кредитен рейтинг

Комисарят за вътрешния пазар и услугите – г-н Charlie McCreevy, неотдавна заяви следното във връзка с регулирането на агенциите за кредитен рейтинг: „Искам Европа да възприеме водеща роля в този сектор. Нашето предложение надхвърля правилата, които се прилагат в други юрисдикции. Тези много строги правила са необходими, за да се възстанови доверието на пазара в дейността по определяне на рейтинги в ЕС“.

Може ли да каже Комисията защо не предложи приемането на по-строга регулаторна рамка в периода, предшестваш финансовата криза?

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) През последните няколко години Комисията следи отблизо дейността на агенциите за кредитен рейтинг. След резолюцията на Европейския парламент относно агенциите за кредитен рейтинг през февруари 2004 г. Комисията внимателно обмисли необходимостта от законодателни мерки за регулиране на дейността на тези агенции.

В съответствие със становището, получено от Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа (CESR) през март 2005 г., Комисията прие през 2006 г. съобщение относно агенциите за кредитен рейтинг. В съобщението на Комисията се заключава, че различните директиви за финансови услуги, в съчетание със саморегулирането на агенциите за кредитен рейтинг на основата на Кодекса за поведение на Международната организация на комисиите за ценни книжа (IOSCO), биха могли да гарантират задоволителен отговор на най-сериозните тревоги, свързани с метода на работа на агенциите за кредитен рейтинг. Беше заявено, че този подход ще изисква непрекъснато наблюдение от страна на Комисията на случващото се в тази област.

Освен това Комисията поиска от CESR да наблюдава спазването на Кодекса на IOSCO и да ни докладва ежегодно. Същевременно в съобщението си Комисията посочва, че може да обмисли предприемането на законодателна инициатива, ако се установи незадоволително спазване на правилата на ЕС или Кодекса, или ако възникнат нови обстоятелства, в това число сериозни проблеми като срив на пазарите или съществени промени в начина на регулиране на агенциите за кредитен рейтинг в други части на света.

Финансовата криза хвърли нова светлина върху агенциите за кредитен рейтинг. От август 2007 г. насам финансовите пазари в цял свят страдат от сериозна криза на доверието. Тази криза представлява сложно явление, свързано с дейността на много институции. Агенциите за кредитен рейтинг имат отношение към произхода на проблемите с пазара на ипотечни кредити. Кризата потвърди слабите резултати от работата им. Едно от обясненията е тяхното незадоволително управление на конфликтите на интереси, слабото качество на издаваните от тях методики, недостатъчната прозрачност в действията им или неудачното вътрешно управление в агенциите.

Кризата с ипотечните кредити показва, че е необходимо значително заздравяване на рамката, в която осъществяват дейността си агенциите за кредитен рейтинг. Поради тази причина през юни 2008 г. заявих, че Комисията ще предприеме действия за регулиране в тази област и на 12 ноември 2008 г. приехме предложение за регулаторна дейност по отношение на агенциите за кредитен рейтинг, съгласувано с Парламента и Съвета.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Гжо Председател, Комисар, в отговор на зададен от мен въпрос през 2006 г. вие лично казахте, че в съответствие с препоръките на Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа Комисията не възнамерява да предлага ново законодателство в сектора на агенциите за кредитен рейтинг.

Сериозната финансова криза вече е факт и сега вие ни казвате, че се нуждаем от по-строга законодателна рамка. Ние наистина се нуждаем от по-строга законодателна рамка. Въпросът ми е: признавате ли, че регулаторните рефлексии на Комисията по този въпрос са били бавни?

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Известни са ми предложенията на Комисията относно агенциите за кредитен рейтинг, както и инициативите за справяне с нестабилността на финансовите пазари, чиято цел е недопускане на подобна криза в бъдеще. Става дума за Директивата за изискванията към капитала, схемите за гарантиране на депозитите и платежните баланси на държавите-членки.

Бих искал да попитам какви предложения възнамерява да направи Комисията, за да насърчи растежа и конкурентоспособността в реалния сектор, особено по отношение на малките и средни предприятия, които придобиват особена актуалност предвид нарастващия брой европейски икономики в рецесия?

Charlie McCreevy, член на Комисията. - (EN) В отговор на г-н Papastamkos, позволете ми да цитирам доклада от 2005 г. Тогава наистина казахме, че можем да продължим да следим дейността на кредитните агенции, но когато през 2007 г. кризата с ипотечните кредити достигна своя апогей, разговарях с представители на въпросните агенции и изразих нашето недоволство от работата им.

Вносителят на въпроса би трябвало да е наясно, че лично аз през месец декември 2007 г. изпратих писма до Комитета на европейските регулатори на ценни книжа (КЕРЦК) и Европейската експертна група за пазарите на ценни книжа с молба за съвет как да постъпя по някои конкретни въпроси. В изявления и коментари, направени по това време, съм бил пределно ясен, че запазването на статуквото не решава проблемите.

В резултат от това Комисията излезе с предложение през 2008 г. и в момента този въпрос се разисква в Парламента и Съвета на министрите. Мисля, че когато в предишни години сме извършвали преглед на дейността на агенциите за кредитен рейтинг, съм заявявал достатъчно ясно, че въпросът ще бъде разглеждан в светлината на променящите се обстоятелства. И както е казал далеч по-известен от мен човек през миналия век, когато фактите се променят, и ние се променяме. Точно това се случва в момента.

Г-н Ryan, що се отнася до намеренията по отношение на областите на финансово регулиране, които вие споменахте, а именно предложенията, засягащи агенциите за кредитен рейтинг и директивата за изискванията към капитала, въпросът ви е напълно основателен по отношение на действията на Европейския съюз за справяне с проблемите на реалната икономика, защото въпреки несъмнената навременност на промените във финансовото регулиране в области, където е налице явно отсъствие на регулатор, наличието му само по себе си не е в състояние да даде импулс и да задвижи европейската икономика.

Г-н Ryan вероятно си дава сметка, че през изминалите два месеца Комисията беше в центъра на усилия за координиране на подхода за финансово стимулиране, приет по време на декемврийското заседание на Европейския съвет. Разбира се, държавите-членки все още имат задължението да прилагат собствени начини за финансово стимулиране, ако намерят за необходимо, тъй като тези въпроси са сред основните задачи на техните правителства. В отговор на приетия пакет за финансово стимулиране Комисията също отпусна средства в рамките на своите възможности и координира, със съгласието на другите европейски участници в процеса, конкретните параметри на стартиране на инициативата.

Спомням си, че дори преди това да се случи, Комисията прие някои инициативи, чиято цел беше да подпомогне стимулирането на дейността на малките и средни предприятия, като например Закона за малкия бизнес или Статута на европейското частно дружество, и се надявам те, макар и малко, да допринесат за промяна и подобрене в състоянието на цялата икономика на Европейския съюз.

Председател. – Въпрос № 53, зададен от **Gay Mitchell** (H-0990/08)

Относно: Финансовата криза

Предвид продължаващата финансова криза, променяла ли е Комисията правилата за вътрешния пазар с оглед улесняване на държавите-членки при предприемането на защитни действия спрямо националните икономики и промишлеността?

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) По думите на Председателя Барозу, в настоящия момент на финансова криза и икономическа рецесия както европейските правителства, така и европейските институции трябва да демонстрират решителност и гъвкавост при преминаването към прилагане на наскоро приетия Европейски план за икономическо възстановяване.

Като израз на тази гъвкавост, Комисията ще въведе пакет от улеснени процедури за ускоряване на процеса на вземане на решения относно държавните помощи, както и ускорени процедури за обществените поръчки през 2009 и 2010 г. за всички големи обществени проекти. Освен това Комисията ще отправи искане към държавите-членки да предприемат коригиращи действия в случаите на прекален дефицит в сроковете, съответстващи на икономическото възстановяване и позволяващи адаптирането на националните икономики.

Тази гъвкавост обаче не означава, че Комисията е променила или ще промени правилата за вътрешния пазар. Заложеният в прегледа на единния пазар от м. ноември 2007 г. модернизираният подход трябва да се спазва и занаят, съгласно предвижданията.

Докладът за постигнатия напредък от 16 декември 2008 г. озаглавен „Преглед на единния пазар: една година по-късно“, поставя в центъра на вниманието поредица от приети наскоро мерки, които ще подпомогнат европейската икономика отново да стъпи на крака. Те засягат преди всичко построгоите права за договаряне, за да се увеличи доверието на потребителите, по-малките разходи и административни тежести, и предоставянето на статут на самостоятелно дружество на малките и средни предприятия. Освен това очевидна е необходимостта от реструктуриране на европейската регулаторна и надзорна рамка с оглед свеждане до минимум на риска от бъдещи кризи.

През тази една година работихме съвместно с Парламента и Съвета, освен всичко друго, и за да увеличим защитеността на банковите депозити, да убедим банките и другите финансови институции да не предприемат излишни рискове в бъдеще и по-добре да регулираме дейността на агенциите за кредитен рейтинг. Бързото приемане и прилагане на тези предложения не изисква усилия. Трябва да покажем, че Европа може да предостави конкретни отговори.

През следващите месеци Комисията ще формулира достатъчно подробно начините за по-нататъшно реформиране на регулаторната и надзорна рамка с оглед възвръщане на стабилността и доверието. Трябва да се стремим да постигнем по-стабилна система, която да дава съответно по-добри резултати по отношение на предоставяне на възможности за търгуване, хеджиране, диверсифициране и събиране на риска, отпускане на средства и мобилизиране на спестяванията. Това изисква, освен всичко друго, и по-добро сътрудничество и координация между националните регулаторни и надзорни органи, както и избягване на всякакъв вид протекционизъм.

С цел стимулиране на по-дълготраен икономически растеж трябва да намалим капиталовите разходи и да засилим отпускането на капиталови средства. Това съвсем определено означава по-нататъшно укрепване на вътрешния пазар.

Тази гъвкавост далеч не означава промяна в принципите на вътрешния пазар. Напротив, във време на финансов и икономически спад европейските правителства и институции трябва да се придържат здраво към принципите на единния пазар. От съществено значение е всякакъв вид мерки, насочени към справяне с кризата, да бъдат ръководени от основните свободи и от принципите за недискриминация и пропорционалност. Например вече се прилага рамката на националните планове за възстановяване на икономиките с оглед предотвратяване на появата на отрицателни ефекти вследствие на некоординирани действия на отделните държави.

Трябва да се поддържа и запази нивото, от което потребителите и стопанските субекти в държавите-членки се възползваха толкова добре от 1992 г. до днес. Това е изключително важно, тъй като всяка мярка, която може да подкопае устоите на единния пазар, може да доведе до по-нататъшно влошаване на въздействието на финансовата криза в повече отрасли от икономиката.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Надявам се, че гласът на Комисаря ще се оправи. Позволете ми да благодаря на Комисаря за неговия отговор и да му кажа колко се радвам да чуя, че протекционизмът няма да се върне, защото това би означавало да няма възстановяване. Но възстановяването на Европа определено ще се случи.

Мога ли да помоля Комисаря да започне разговора за това възстановяване? Най-обнадеждаващото нещо, което чуехме от известно време насам, бяха коментарите на президента Trichet, цитирани в днешните вестници. Според него възстановяването е възможно през 2010 г. Мога ли да помоля Комисаря да започне разговор за бъдещето, за да не изгубим надеждата, а също и да поговори за възможността Европа да подобри своята конкурентоспособност на фона на продължаващата криза?

Brian Crowley (UEN). - (EN) Г-жо Председател, бих искал да благодаря на Комисаря за отговора и да му предложа рецепта за оправяне на гърлото: капка уиски, малко гореща вода и резенче лимон.

По отношение на вашия отговор, и особено що се отнася до плановете за икономическо възстановяване и така нататък, това, което непрекъснато се повтаря през последните месеци, е че координираните усилия са единственият възможен отговор на настоящата финансова криза. Въпросът, който искам да задам, е дали са правени планове или дали са установени първоначални контакти с новата американска администрация, за да се прецени какви по-нататъшни координирани действия са необходими на финансово ниво?

Charlie McCreevy, член на Комисията. - (EN) Присъединявам се безрезервно към думите на г-н Mitchell, че отговорът не е в протекционизма. Но също така съм сигурен, че има много държави-членки, които вероятно съзират възможности да предприемат известни протекционистични мерки и по този повод ще отбележа две неща.

Първо, ще бъдем много бдителни при прилагането на законодателството на Европейския съюз с оглед недопускане на мерки, които противоречат на принципите на Общността.

Второ, обръщам се към тези държави-членки: ако хората в тях вярват точно в този подход, лично аз смятам, а и г-н Mitchell, сигурен съм, че това само ще удължи периода на низходящо развитие на икономиките. Но този подход винаги е бил приеман по различен начин и вероятно в този Парламент има много депутати, които няма да се съгласят нито с мен, нито с г-н Mitchell.

Също така съм съгласен с г-н Mitchell, че е уместно да се балансира черногледството по отношение на икономическите неблагоприятности, които са факт, с чувство за реализъм, като не се прекалява с песимизма. Страхувам се, че в днешния свят – независимо дали в държавата-членка, която най-добре познаваме, или в други държави-членки – винаги е съществувало предразположение към прекалено фокусиране върху негативизма на икономическия спад. Сега сме призовани да балансираме това с реализъм при изготвяне на икономическите прогнози, но и самите хора трябва да станат реалисти. Трябва да се постигне баланс между прекомерния песимизъм и чувството за реализъм. Доверието е крехко нещо и е необходимо много време за възстановяването му, а се губи само за миг.

Така че приветствам коментарите на президента на Европейската централна банка в днешната преса по отношение на случващото се през следващите две години. Но, както отбелязах, трябва да има баланс и хората трябва да са наясно къде точно минава разделителната линия.

Г-н Crowley напълно основателно попита какви стъпки сме предприели по осъждането на тези икономически и финансови въпроси с американската администрация. В Съединените американски щати се прилага много строг протокол, както без съмнение ви е известно, дори и спрямо служителите в преходната администрация относно техните действия и това се брани с религиозна фанатичност.

Обаче веднага щом новата власт поеме кормилото, ние ще установим контакт с техния нов финансов министър. Вече съществуват множество форуми, където да обсъждаме въпроси, като този за Трансатлантическия икономически съвет, за диалога за регулиране на финансовите пазари, които са валидни през цялото време. Още през следващата седмица след встъпването в длъжност на президента Обама ние ще потърсим контакт с нашите нови колеги по тези въпроси.

Председател. - Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

(Заседанието, прекъснато в 19,30 ч, бе възобновено в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Diana WALLIS*Заместник-председател***16. Фармацевтични продукти (разискване)**

Председател. – Следващата точка е изявление на Комисията относно пакета за фармацевтичните продукти.

Günter Verheugen, *Заместник-председател на Комисията.* – (DE) Гжо Председател, госпожи и господа, предложенията за така наречения фармацевтичен пакет, които представям тази вечер по настояване на Парламента, са подчинени на обща тема. Намерението на тези мерки е да защити правата, потребностите и интересите на пациентите, обхванати от системите на здравеопазване на държавите-членки.

Според нашето виждане пациентите не са просто обект на услуги, предоставяни от здравните работници, нито обект на финансови интереси от страна на фармацевтичната индустрия. Пациентите са отговорни граждани, чието здраве е най-значимото притежание и които по право трябва да разполагат с най-добрите лекарства и безопасни начини за лечение. Пациентите са обект на здравната политика.

Здравето обаче или възстановяването му не е просто право. Тук се отнасят и задължението да се грижиш за себе си чрез здравословен начин на хранене, живот и активно участие в лечението при необходимост от провеждане на такава.

Нашето предложение за по-ефективен мониторинг върху действителните ефекти на одобрените лекарствени средства, например, предполага този вид активен ангажимент от страна на пациентите. Ако те не информират властите за аномалии, свързани с лекарствените продукти, които приемат, процесът на контрол ще бъде загуба на време.

Същото се отнася и до защитата срещу фалшиви лекарства. Пациентите могат и трябва в бъдеще да са сигурни, че не приемат фалшиви лекарства, като се уверят, че всички характеристики на безопасността, които занаят ще фигурират върху опаковките, са налице. Ако вярваме че активните, информирани пациенти имат съществена роля в здравеопазването, контрола на лекарствените средства и предотвратяването на разпространението на фалшиви лекарства, трудно може да се разбере защо на пациентите се отказва достъп до информацията относно най-важните лекарства. Поради тази причина фармацевтичният пакет се състои от четири части: политическо съобщение и три законодателни предложения, свързани с контрола върху безопасността на лекарствените средства, фалшивите лекарства и информацията за пациентите.

Бързо нарастващия брой фалшиви лекарства ни принуждава да действаме. Броят на изетите на външните граници на Европейския съюз фалшиви лекарства е нараснал почти четири пъти в периода 2005–2007 г. Ако сега не предприемем нещо, рано или късно ще настъпят и първите смъртни случаи. Проблемът се е пренесъл вече и върху законната мрежа за доставки на лекарствени средства. Открихме фалшиви лекарства на различни звена от веригата на доставки. Всеки от тези случаи е свързан с хиляди опаковки и, следователно, представлява риск за хиляди пациенти. В бъдеще европейските пациенти трябва да могат да имат пълно доверие в качеството на лекарствените средства, с които се снабдяват от законните доставчици, като аптеките, например.

В този смисъл ние предлагаме следното: първо, ясни регламенти за всички, свързани в законната верига за доставки; второ, по-стриктен надзор над лекарствата, превозвани транзитно или предназначени за износ; трето, отбелязване на най-новите характеристики за безопасност на лекарствата върху най-заstraшените от фалшифициране, в това число и печат, идентификационен знак и баркод с цел гарантиране на проследяването на всяка опаковка; и четвърто, регламенти за контрол върху безопасността на активните вещества.

Докато предложението беше в етап на разработване, възникна недоразумение, което бих искал да изясня веднъж завинаги. Единствената цел на това предложение е повишаването на безопасността на пациентите. То няма за цел да предотврати определена форма на дистрибуция на лекарства, като паралелната търговия, например. Въпросният сектор е отговорен за провеждането на много агресивна информационна кампания. Няма да сгрешите много, ако я наречете кампания за дезинформиране. Все пак обаче, бих искал отново да поясня, че паралелната търговия с лекарствени продукти е дейност, разрешена от Договора за създаване на Европейския съюз и ще остане такава. Практикуващите я обаче ще трябва да спазват новите изисквания за безопасност, както всички други участници във веригата за доставки. Прямо никого не се прилага преференциално отношение, нито пък някой е поставен в неизгодно положение.

Законодателното предложение относно надзора над лекарствените средства, с други думи, контролът върху одобрените лекарствени продукти, ще подобри безопасността на пациентите и ще намали ненужния административен товар. Това е добър пример как с по-малко бюрокрация може да се постигне по-голяма безопасност. Това ще се реализира чрез по-ясни отговорности и по-ефективни задължения за съобщаване. Нещо повече, производителите са длъжни да въведат ефективна система за контрол. Достъпът до информация навсякъде в Общността относно нежеланите или неизвестни до момента лекарствени реакции ще улесни в значителна степен управлението на риска в Общността.

Последният елемент на фармацевтичния пакет е предложение за по-добра информация за пациентите. Знаем, че този въпрос предизвиква особено противоречиви мнения и ние многократно сме го разисквали тук, в Парламента, но се надявам, че ще сполучим да обсъдим проблема спокойно и обективно, без да прибягваме до полемика.

Пациентите имат право да бъдат информирани и това особено се отнася до лекарствата. Здравето е едно от най-големите ни богатства, а може би дори най-голямото. Значението на здравето ще продължи да нараства в условията на застаряващото ни общество. В демократичните общества, следователно, се разбира от само себе си, че пациентите трябва да притежават подробна информация по въпросите, които имат отношение към тяхното здраве.

Трябва да заявя много ясно, и това наистина е основополагащ принцип на демократичното общество, че не е необходимо да обясняваме и оправдаваме факта, че на хората трябва да се предоставя информация. Вместо това трябва да обясняваме и оправдаваме случаите, когато тази информация не е осигурена на гражданите.

Пациентите вече активно търсят достъп до информация. Всеки от нас се е сблъсквал със ситуация, когато приятели, познати или дори членове на семейството разказват за сериозно болни хора или техни роднини и приятели, които отчаяно търсят информация за по-добро лекарство или по-добра терапия, като в много от тези случаи хората наистина са отчаяни.

Първото място, където тези хора търсят, е интернет. Така попадат на информация от други части на света и не са в състояние да преценят дали става дума за рекламна стратегия или фактически достоверна информация. Според мен това положение е ужасно и непоносимо.

Затова бих искал да отбележа пределно ясно, че настоящата ситуация не отговаря на изискванията на пациентите за високо качество на информацията. Освен това води до дискриминация. Хората, които разбират английски език и знаят как да ползват интернет, имат достъп до информация, от която в същото време онези, които не владеят английски и не могат да ползват интернет, са лишени. Обикновено това са по-възрастните хора, а именно те в най-голяма степен се нуждаят от фактически достоверна информация.

Така както стоят нещата в Европа в момента, ако дадено лекарство е американско, информация за него има, ако обаче е европейско, такава липсва. Съображенията ни се основават на факта, че забраната за реклама само на лекарствени продукти по лекарско предписание по никакъв начин не трябва да бъде смекчавана, и че съществува съществена разлика между информация и реклама. Следователно предложението ни е част от тази информация да бъде публикувана, и в частност информацията, която е преминала през одобрението на съответните органи, като бъде отпечатана върху листовката за пациента на лекарствените продукти. Второ, тази информация трябва да се публикува в интернет само под формата на писмени отговори на конкретни въпроси или в специализирани здравни издания, посочени от държавите-членки.

Трето, трябва да се спазват строги критерии за качество, и четвърто, държавите-членки трябва да приложат ефективни механизми за контрол. Информацията трябва да бъде прегледана преди публикуване. Изключения ще се позволяват единствено в контекста на ефективните системи.

Бих искал да поясня, че съществуват, разбира се, много бели полета относно информацията за пациентите и рекламирането на лекарствените продукти. Отделните пациенти не са в състояние да се ориентират в заливащата ги от всички медии информация, затова пресяващата отговорност се пада на самите медии. Много често тази информация се контролира от заинтересовани, меко казано, страни и хората, които четат тази информация, не са в състояние да определят нейния източник или чии интереси защитава.

Ще работя с медиите и фармацевтичната промишленост за съставяне на етичен кодекс като гаранция за премахването на тази много съмнителна практика. За да сполучим в това, обаче, ние трябва да намерим по-добро и много по-новаторско решение на проблема с информацията за пациентите.

Настоящият пакет съдържа силно актуални и конструктивни предложения. Той извежда очевидните изводи от нарастващото значение, което гражданите придават на свързаните със здравето им въпроси. Надявам се да получа подкрепата на Европейския парламент за него. Много ви благодарям.

John Bowis, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Г-жо Председател, горещо приветствам изявлението на Комисаря и особено тона на въстателните му думи, които се отнасяха до това, че пациентите са в основата на този въпрос. В момента подготвям за Парламента доклад относно трансграничното здраве, а безопасността на пациентите е основополагаща за него. Ако ми разрешите, бих казал така: искаше ми се това да се беше случило по-рано, за да сме приели вече вашия пакет от предложения заедно с другите здравни мерки в рамките на този Парламент. Това няма да бъде възможно, но поне сме на прав път.

Вие, предполагам, бихте могли да споменете пред вашите колеги желанието ни да видим като част от пакета за безопасност и някакво мнение относно злополуките с убождания с игла от спринцовка.

В момента сме насочили вниманието си към трите точки, за които говорихте. Съвсем основателно обсъдихте информацията за пациентите, при това твърде подробно. Вярвам, че пациентите и особено тези с диагнози като невродегенеративни заболявания, например, с нетърпение очакват тази информация да достигне до тях по начин, който със сигурност не представлява рекламна дейност, но им дава увереност, че това, което четат, независимо дали в интернет или в листовката, или в рекламите и съобщенията, е – ще го кажа в прав текст – добронамерено спрямо тях и достоверно. Към момента те нямат достъп до такава информация и са изложени на риск, както сам казахте.

Другото нещо е фалшифицирането на лекарствени средства. Това е един от бичовете на нашата епоха. Едно е да притежаваш фалшив ръчен часовник или дизайнерска дреха, съвсем друго, и далеч по-сериозно е, когато става дума за фалшиво лекарство. Когато имаме налице фалшиво лекарство, пациентите са изложени на риск и могат да умрат от фалшивия медикамент. Както чухте, статистиката е за два и половина милиона опаковки, изземани годишно по границите на ЕС, и тя сочи значително нарастване на броя им за последните две години, 2005 и 2007. Страхното обаче е, че нараства броят на конфискувани от законни аптеки лекарства, а не само на такива, закупени по интернет.

Накрая, споменахте лекарствения надзор. Според нас пет процента от всички хоспитализации се дължат на нежелани лекарствени реакции, а те, от своя страна, са причина за около една пета от нелепите смъртни случаи в болничните заведения. Затова е жизнено важно да имаме опростен и много по-надежден пакет, свързан с лекарствения надзор.

Ако успеем да приложим всичко изброено дотук, смятам, че моят доклад и безопасността на пациентите могат да вървят „ръка за ръка“, и че това трябва да бъде водещата точка в дневния ред довечера, в оставащия мандат на настоящия Парламент, както и за започващата работа в края на лятото следващ Парламент.

Dorette Corbey, *от името на групата PSE.* – (NL) Г-жо Председател, г-н Комисар, госпожи и господа, похвално е, че тази вечер обсъждаме нов закон, свързан с фармацевтичното законодателство. Освен това бих искала да благодаря на комисар Verheugen за предоставената възможност.

Комисарят Verheugen съвсем уместно изтъкна факта, че са нужни поредица от законодателни изменения. Нуждаем се в по-голяма степен да се съсредоточим върху безопасността, от по-добри правила относно информацията за пациентите и ефективни мерки срещу фалшивите лекарства. Бих искала също така да подчертая необходимостта пациентът да заеме централно място в този процес.

Лекарствените продукти подлежат на строг надзор, затова е невъзможно на пазара да се продават лекарства с изтекъл срок на годност. Преди да стигнат до пазара, лекарствата се подлагат на строги тестове, но веднъж постъпили за продажба, е много трудно отново да бъдат проверявани. Надзорът над лекарствения продукт е ограничен след излизането му на пазара. Съобщават се нежелани реакции, но са налице малко проучвания върху ефективността на лекарствата. Предлагащото законодателство ни предоставя възможност да направим така необходимите подобрения на този фронт.

Например, холестерол-понижаващите лекарства се прилагат много широко, въпреки че се знае много малко за ефективността на различните продукти, както и действително много малко се знае относно това кой от продуктите е с най-добър ефект. Същото се отнася и до антидепресантите и други лекарствени продукти, които оказват влияние върху психичното здраве на хората. Би било добре, ако съществуваше изискване фармацевтичната промишленост да предприеме по-разгърнати научни изследвания върху ефективността и нежеланите реакции на произведените от нея продукти. В този смисъл се нуждаем от независимо тестване.

Знаем, че информацията на пациентите за лекарствени средства е противоречива тема. Всеки, който гледа телевизия в най-гледаното време в Съединените щати може да разбере до какви проблеми може да доведе това. „Попитайте вашия лекар за лекарството „хикс“ за рак на гърдата или лекарството „игрек“ за цистит.“ Досега съществуваше забрана за рекламиране на лекарствени продукти в Европа и, ако питате за моето мнение, тази забрана трябва да остане в сила. Не можем да си позволим да ни приклепват с диагнози или да ни уговарят да вземем едно или друго лекарство.

Фармацевтичната индустрия желае да информира пациентите относно своите продукти и смята, че е най-подходяща за целта. Предполагам, че може и да е така, но според мен независимото тестване е от съществено значение. Законодателното предложение смекчава правилата за разпространяване на информацията чрез интернет и печатните медии. Както каза комисарят Verheugen, става дума за новаторски и модерни предложения. Трябва да се прокара много ясна разграничителна линия между информацията и рекламата, за да имат пациентите право на надеждна информация. Поради тази причина смятам за добра идеята да се събира информация в европейска база данни, заедно със сравнителните данни за ефектите и нежеланите лекарствени реакции.

Третото предложение в пакета е насочено към по-голяма строгост на правилата, чиято цел е предотвратяване на достигането на фалшиви лекарства до пазара. И това е много правилно, защото както отбеляза моят колега, гн Bowis, предлагането на фалшиви лекарства на пазара е сериозно престъпление. Г-н Verheugen също е прав, като казва, че това явление е следствие не толкова от съществуването на паралелна търговия, колкото на съвсем различни механизми, с които трябва да се справим. В идните месеци ще трябва да задълбочим разискванията си за предимствата и недостатъците на информацията за пациентите, фалшивите лекарства и безопасността на пациентите, защото е сигурно, че става дума за известен брой обществени задължения. Индустрията носи своята отговорност, пациентите също в някаква степен са отговорни, но и съответните органи трябва да понесат отговорността си.

Carl Schlyter, *от името на групата Verts/ALE*. – (SV) Гжо Председател, позволете ми да благодаря на Комисията за нейното изявление. Смятам, че е добре да се обърне внимание на екологичните аспекти на проблема, например. Замърсяването от фармацевтични продукти е нарастващ проблем в заводите за преработка.

Колкото до рекламирането на лекарствени продукти, бих искал да видя най-строгите възможни ограничения. Да ви призная, доста се поуморих от този въпрос. Една вечер, докато гледах телевизия, забелязах, че една четвърт от всички реклами са за лекарствени продукти без рецепта. Бих искал Комисията да извърши оценка на въздействието, за да се види доколко е голям ефектът от рекламите върху продажбите на тези лекарствени продукти. Разумно ли е да има толкова много телевизионни реклами на лекарствени продукти, дори и когато става дума за такива, които се продават без рецепта?

В Швеция имаме случай с една ваксина, Gardasil, която едва ли може да се отнесе към категорията на лекарствени продукти без рецепта или епидемиологични ваксини. Затова много силно желая да направим по-строго законодателството в тази област.

Въпросът за фалшифицирането на лекарства вероятно е свързан и със съществуващата система за патентите. Налице е прекалено голяма разлика в цените. Вярвам, че едно от решенията на проблема за по-добро насочване на научните изследвания в посока на обществения интерес би било, вероятно, по-широкото прилагане на наградни фондове за фармацевтичните продукти. Например, пренебрегнатите тропически заболявания, или с други думи области, в които не могат да се очакват големи продажби, ще могат да се възползват от наличието на нови лекарства. Това ще позволи повече от провежданите научни изследвания да стават с цел произвеждане на лекарства за социални групи, които не притежават голяма покупателна способност.

Бих искал Комисията да разгледа по-внимателно възможностите за по-добро оползотворяване на наградните фондове, когато личността, създала нов фармацевтичен продукт, получава еднократно възнаграждение. При това положение производството ще бъде свободно от разрешителни. Смятам, че в някои случаи това може да бъде по-добра система за подобряване на научните изследвания и преди всичко за премахване на фалшифицирането на лекарства. Виждам много предимства и възможности от позицията ни на политици да насочим научните изследвания към разрешаване на проблема на дадено заболяване, вместо да лекуваме симптомите в продължение на 30 години с твърде изгодни, за предприеманите от нас действия, медикаменти.

Накрая бих искал да кажа нещо за нанотехнологиите. В лекарствата има наночастици, но ние знаем твърде малко за токсичните им ефекти. Бих искал да бъдат въведени по-добри методи за изследване на токсикологията на наночастиците.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Мнозина от нас вероятно ще говорят за принципа на субсидиарност на здравната система във връзка с фармацевтичния пакет. Независимо от това обаче, ситуацията на фармацевтичния пазар сочи, че ако Европа желае да бъде конкурентоспособна в областта на научноизследователската и развойна дейност, както и на разпространението и продажбата на нови лекарства, е необходимо по-тясно или по-добро сътрудничество в тази област между държавите-членки.

Пациентите трябва да бъдат по-добре информирани относно лекарствата и, разбира се, за нежеланите лекарствени реакции, за да могат по-активно да участват в терапията. Поради ограниченото финансиране за научно изследователска и развойна дейност в областта на фармацията в Европа, европейската фармацевтична индустрия не е в състояние да се конкурира с Америка, Япония или Канада. Ето защо цените на лекарствата на европейския пазар нарастват непропорционално.

В Европейския парламент сме разисквали многократно недостатъчния достъп до някои лекарства, например тези за лечение на ракови заболявания или така наречените редки заболявания. Ние поставяме пациентите, които и без друго са в тежко положение, в положението на просяци, които трябва да намират спонсори, за да получат лечение. Високата цена на много лекарства принуждава здравния сектор да търси по-евтини алтернативи, с други думи генерични лекарства. За съжаление именно последните твърде често са обект на фалшификации и често пъти не съдържат активно вещество, а само захар и помощно вещество за направата на таблетката.

Гореизложените факти ни показват колко важно е да се разменят мнения, да се дискутира и впоследствие да се приеме цялостен фармацевтичен пакет, който да гарантира, че всички пациенти се лекуват с висококачествени и достъпни лекарства. В този смисъл очаквам с нетърпение ефективното сътрудничество с докладчиците по отделните части на пакета в Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Трябва да се съглася с Комисаря, че именно продаваните по интернет лекарства в най-голяма степен застрашават безопасността на фармацевтичната политика.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Г-жо Председател, гн Комисар, госпожи и господа, не преставам да се изненадвам, когато здравни въпроси се обсъждат от Главна дирекция „Предприятия и промишленост“. При изчитането на предложението за информацията за пациентите обаче бързо става ясно, че с изключение на един-два нюанса, те третираат лекарствените продукти като всеки друг вид продукт за потребление.

Поради тази причина аз считам, че предоставяната от фармацевтичната индустрия информация, различна от тази, която се отбелязва върху етикетите и задължителните предупреждения, се нарича реклама, и че посредством нейното повторение се превръща в конкурентоспособно търговско благо.

Комисията може да предприеме мерки за формулиране на предложенията си, а може и да продължи да ни убеждава, че именно асоциациите на пациентите очакват с нетърпение тези мерки. Много от нас обаче не могат да бъдат заблудени от въздействието на директивата за „информацията за пациентите“ и са наясно, че тя няма да допринесе по никакъв начин за действителното подобряване на здравето на европейците.

Вече можем да сме сигурни, че ако този текст трябваше да бъде приет, бюджетът на фармацевтичната индустрия за маркетинг щеше да удари тавана, за сметка на научните изследвания, несъмнено. Свидетели сме как 23 % от оборота се отделят за реклама, а само 17 % - за научни изследвания, а ако погледнем Съединените щати и Нова Зеландия, където тази рекламна информация вече е разрешена, ще видим, че това води до увеличаване на броя на рецептите и размера на разходите за здравеопазване, без видимо подобряване на качеството на предоставяните грижи или здравето на самите граждани. Нека си вземем поука от тези факти.

В заключение искам да кажа, че съвременното решение е в това да имаме повече доверие на здравните работници или да се подобри тяхното обучение, за да бъдат те в състояние да предоставят информация относно съществуващите терапии и лекарства по лекарско предписание.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Г-жо Председател, гн Verheugen, както отбелязахте, пакетът с предложения беше широко дискутиран, преди още да бъде предложен на вниманието ни. Това вероятно никак не е учудващо, тъй като фармацевтичните продукти засягат всеки един от нас. Освен това обаче, те засягат и мощните компании със силни интереси, както и използването на приходите от данъци.

Лично аз помолих Комисията да включи ефекта от фармацевтичните продукти върху околната среда в предоставената информация. Много се радвам, че Комисията е направила това и го е включила в предложението като нещо, което може да бъде добавено към наличната информация. Продължавам да смятам все пак, че в действителност тази информация би могла да бъде задължителна при предоставянето на информация за фармацевтичния продукт.

Не желая да виждам реклами за фармацевтични продукти, отпускани с рецепта. Затова се радвам, че Комисията изглежда споделя моя възглед. Също като Комисията обаче и аз вярвам, че пациентите и широката общественост трябва да имат правото на надеждна и точна информация относно фармацевтичните продукти. В няколко случая това вече е факт. В Швеция, например, имаме система, наречена FASS. Отличителната ѝ черта е, че предоставя възможност на обикновения гражданин да открие надеждна информация бързо, и особено предвид факта, че сме залети от информация, която, откровено казано, е подвеждаща и най-вече в различните чатове и форуми в интернет, до които човек в уязвима ситуация се добира много лесно. Независимо от това обаче, както предлага Комисията, необходимо е информацията да бъде обективно контролирана, за да бъде надеждна. И именно за тази част от предложението на Комисията са основните ми съмнения. Би било твърде важно да се регламентира как тези информационни канали могат и трябва да бъдат създадени, за да бъдат лесно достъпни и в същото време достъпни единствено за онези, които се нуждаят от тази информация, така че хората, които не са потърсили тази информация, да не достигат до нея, както правят рекламните.

Също така имам известни съмнения дали наистина се нуждаем от цялостно регламентиране на този въпрос на ниво ЕС. Когато приключим с разискванията, ще се върнем към факта, че този проблем е от сферата на предоставяне на здравни услуги и медицински грижи и, следователно, би трябвало да е изключително от компетенцията на държавите-членки. Затова ми се иска да съм убедена в по-голяма степен, че законодателното регламентиране на този проблем на ниво ЕС е наистина необходимо.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Г-жо Председател, имам два въпроса, които бих искала да задам на Комисаря. Смятате ли да откриете начин да попречите на едно списание, разпространявано безплатно в аптеките в Германия, което скрито се финансира от фармацевтичната индустрия, да попадне под ударите на въпросната директива?

Вторият ми въпрос се отнася до наименованията на лекарствата в трансграничните райони. Често пъти са различни, независимо от факта, че лекарствените продукти съдържат идентични вещества. Дали няма начин да се улеснят нещата за живеещите в трансграничните райони?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, приветствам направеното тази вечер изявление на Комисията и очаквам с нетърпение да се запозная по-подробно с текста на предложения пакет от мерки.

Преди години в тази зала обсъждахме фармацевтичния преглед. Тогава към него се отнасяха както лекарствата за ветеринарната медицина, така и лекарствените продукти за хуманната медицина. Питам се защо двете насоки са били разделени на този етап от процедурата. Комисията вероятно е запозната с интереса ми към изработване на законодателство за регулиране на максималните остатъчни вещества, които постъпват в хранителната верига чрез фармацевтичните препарати за ветеринарната практика. От доста време критикувам сериозните недостатъци на директивата относно лекарствените продукти, използвани във ветеринарната медицина.

Мога ли да помоля уважаемия член на ЕК да направи коментар относно лекарственото взаимодействие и множествената лекарствена терапия, както и по проблемите на лекарствената резистентност във връзка с разискванията тази вечер? Аз, както много други, смятам, че понастоящем трябва да разполагаме с много по-голяма по обем информация за пациентите. Пациентите не би трябвало да се „конкурират“, ако мога така да се изразя, с това, което се публикува в интернет, където информацията често пъти всъщност е дезинформация. Те трябва да получават заедно със своите лекарства надлежно прегледана научна информация от първа ръка.

Накрая искам да отбележа, че и аз имам опасения относно ролята на фармацевтичните компании за повлияване навиците на лекарите по изписване на рецепти. Мога ли да помоля члена на ЕК за коментар?

Günter Verheugen, *Заместник-председател на Комисията.* – (DE) Г-жо Председател, госпожи и господа, в отговор на коментарите на г-жа Corbey бих искал да отбележа най-напред, че именно аз дадох зелена светлина за изграждането на европейска база данни за лекарства, отпускани с рецепта, преди няколко години. Работата по съставянето на базата данни върви добре и в близко бъдеще системата ще бъде на разположение.

Не само г-жа Corbey, но и други членове на този Парламент зададоха въпроса възможно ли е да се прокара ясно разграничение между информация и реклама? Нека заявя ясно още веднъж, че Комисията се противопоставя изцяло на допускането на рекламиране или популяризиране, или както искате го наричайте, на лекарства, отпускани само с рецепта, в Европа. При никакви обстоятелства няма да позволим това да се случи. Обаче не мога да се съглася с вас, когато твърдите, че не съществува разлика между информация и реклама. Всеки, който твърди, че не е възможно да се направи разграничение между информация и реклама, обижда стотици хиляди журналисти, които всеки ден ясно демонстрират в работата си във вестниците, по радиото или телевизията, че съществува разлика между информация и реклама. Създадените от нас регламенти

са толкова точни и прецизни, че изобщо не става дума за размиване на границата между информация и реклама. Информацията трябва да се основава на данни, които вече са били разрешени от одобряващия орган. Разрешението трябва да бъде получено преди публикуването и подлежи на строг контрол на качеството. Наистина не мога да си обясня как някой може да смята, че това е реклама.

Г-н Schlyter повдигна въпроса за ваксините. Длъжен съм при това положение да заявя ясно, че ваксините, съвсем естествено, не се разпространяват свободно. Обичайно те се предоставят на обикновените граждани от органите на общественото здраве в контекста на информационни кампании, които имат за цел осигуряване на максимално възможна ваксинационна плътност. И това следва да бъде точно така, но разликата между информация и реклама трябва, разбира се, също да бъде отчетена в случая с ваксините. По този въпрос споделям напълно вашето мнение. Проблемът с фалшивите лекарства няма отношение към интелектуалната собственост. Фалшивите лекарства не се произвеждат, защото някой води спор за интелектуална собственост. Лекарствата, подлежащи на фалшифициране, са били вече одобрени, което означава, че ако е имало проблем с интелектуалната собственост, той е бил разрешен. Лекарства се фалшифицират от чиста алчност. Изобщо не става дума за нарушаване правата на интелектуалната собственост. Това е откровено престъпно деяние. Защото фалшифицирането на лекарства може да се подведе като телесна повреда, ако не и опит за убийство, но няма нищо общо с въпросите на интелектуалната собственост.

Бих искал да представя на вашето внимание статистически данни, предоставени от Европейската агенция по лекарствата, която изследва възможните ефекти от подобрената информация за пациентите. Във Великобритания 5 % от случаите на приемане в болница се дължат на вземане на погрешно лекарство, с други думи, лекарство, към което въпросните пациенти са алергични или което не би следвало да получат. От всички пациенти в болничните заведения на Великобритания 5 % се дължат на факта, че пациентите са взели неправилното лекарство. Знаем, че в 50 % от случаите това е можело да се избегне, ако пациентът е бил информиран за естеството на приеманото от тях лекарство. Но те не са разполагали с такава информация. Използвам този пример в отговор на здравните органи в държавите-членки, които не споделят с възторг идеята за добре информирани пациенти, защото се страхуват, че добре информираният пациент става по-взискателен и ще поиска по-скъпи лекарства. А статистиката, за която ви говорих, показва, че информацията за пациента може да доведе до икономия на средства.

В отговор на въпроса на г-жа HennicotSchoepges относно брошурите и списанията, които се разпространяват безплатно, не мисля, че европейският законодател е в състояние да спре някого да разпространява безплатно брошури. Това е практика в редица държави-членки. Забраната за реклама се отнася и до тези списания и брошури. Сещам се в момента за така популярното в моята родина издание „Apothekenumschau“. Но на тези издания не им се разрешава да съдържат реклами за лекарствени продукти, отпускани само по рецепта.

Споменах нещо за бели полета, с други думи това е скритата реклама, за която вие също говорихте. Да, действително тя съществува. Запознати сме с тези практики и предложенията ни са насочени към предотвратяване на скритата реклама, която може да се открие в много области на живота.

Що се отнася до трансграничните райони, описаните обстоятелства имат общо с факта, че по принцип одобрението на лекарствата става на национално ниво. Одобрение на европейско ниво е по-скоро изключение от правилото. Това означава, че производителите получават одобрение за техните лекарства на различните пазари в държавите-членки и никой не може да им забрани да ги регистрират под различни имена. Именно там се корени проблемът. Ако лекарството има европейско одобрение, тогава ще бъде на разположение навсякъде в Европа, включително и в трансграничните райони под едно и също търговско име.

Г-жо Doyle, не смятам, че областите на ветеринарната и хуманната медицина се покриват едно към едно в обсъжданите от нас области. В двата случая става дума за съвсем различни структури. Например животните не са в състояние да потърсят информация за лекарствата. Връзката между търсене и предлагане е твърде различна. Все пак, ще се радвам да разгледам този проблем в бъдеще. Също така бих искал да отбележа, че както знаете, преди много време внесохме предложение по въпроса за остатъчните количества.

Председател. – Разискването приключи.

17. Опасни вещества и препарати (дихлорметан) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Carl Schlyter – от името на Комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 76/769/ЕИО на Съвета относно ограниченията за пускането на пазара

и употребата на някои опасни вещества и препарати (дихлорметан) (COM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD)) (A6-0341/2008).

Carl Schlyter, докладчик. – (SV) Гжо Председател, много ми се искаше тази вечер в залата да има представители на френското председателство, защото искам да подчертая изключително доброто сътрудничество с тях. Без техния ангажимент и желание да се намерят решения никога не бихме постигнали съгласие. През цялото време имаше блокиращо малцинство по един или друг въпрос. Именно благодарение на много доброто сътрудничество с френското председателство настоящото законодателство се прилага, което само по себе си е много добър факт.

В момента обсъждаме дихлорметана (DCM), препарат за отстраняване на бои. Освен това е промишлен химикал, използван широко във фармацевтичната индустрия. При приложението му в промишлеността обаче е напълно възможно работниците и околната среда да бъдат защитени. Проблемите възникват главно когато се продава на потребителите. DCM е вреден химикал, защото е карциногенен, притежава наркотичен ефект и уврежда здравето на хората. Човек лесно може да бъде засегнат от действието му. В момента, в който до вас достигне миризмата на DCM, вече сте превишили трикратно безопасната граница, поради което е изключително трудно човек сам да се предпази. Подходящото предпазно облекло се състои от много специални ръкавици, които трябва да се подменят на всеки три часа. Става дума за екипировка, която в общия случай струва около 2 700 EUR и притежава самостоятелна вентилационна система.

Фактът, че този химикал се прилага в наши дни, в голяма степен се дължи на неговата незаконна употреба. Това предполагаше важността на ограниченията и забраните за прилагането му от професионални потребители. Често пъти с почистване на графити или отстраняване на бои се занимават самонаети лица и фирми с твърде малък персонал. Много често те оставят къщи предпазната екипировка или изобщо нямат такава. Затова забраната на този химикал е до голяма степен въпрос на закрила на работниците. Знаем, че в онези страни, където се прилага, което означава 24 от общо 27 държави-членки, DCM не се употребява правилно и в съответствие с разпореденията на националното и европейско законодателство. Достатъчно е да цитирам текста на Асоциацията на химическата индустрия на Германия, в който се казва, че дори и при наличие на добра вентилация, при отстраняване на боите в зони с ограничен достъп, отстраняване на остатъците от боите и своевременно затваряне на кутиите с DCM, пак става дума за редовно надвишаване на лимита на експозиция. Затова е необходимо оборудване със самостоятелна вентилационна система.

Намирам за много положителен факта, че Комисията излезе с предложение и че в момента достигнахме до компромис, който на практика ще забрани и професионалната употреба, като отделните страни ще са в състояние да се възползват от дерогации на национално ниво. Но възползвалите се от дерогацията ще трябва да гарантират, че работещите с този химикал притежават подходящи предпазни средства, преминали са през съответно обучение и са наясно с алтернативите и трябва да бъдат в състояние да обяснят защо не могат да се възползват от тези алтернативи. Всъщност, понастоящем съществуват функционални алтернативи на прилагането на дихлорметан във всички области на неговото приложение. Става дума за 5 %, които се използват по опасния начин, с други думи – за отстраняване на бои. Останалите 95 % DCM се прилагат в промишлеността. Похвално е, че затягаме правилата относно защитата на работниците и на околната среда.

Като цяло съм изключително доволен от постигнатото съгласие. То ще подобри способността на хората да отстраняват бои безопасно, без да се излагат на опасни, карциногенни химикали. Моите колеги в тази зала помогнаха за бързото постигане на това съгласие, за което съм им безкрайно благодарен. Искам да благодаря също на докладчиците в сянка и на моя милост за това, че успяхме да постигнем съгласие в рамките на Съвета. Това са много положителни резултати. Всъщност, това беше последната възможност преди регламента REACH за забрана на химикалите по старомодния начин. Следователно станахме свидетели на лебедовата песен на старата школа на политиките по отношение на химикалите, от което ние сме много щастливи, защото успяхме да се споразумеем толкова ефективно.

Когато говорим за DCM, има хора, които смятат, че алтернативите вероятно са поне толкова опасни, ако не и по-опасни, но оценките на Комисията и други органи показват съвсем ясно, че алтернативите са значително по-малко опасни. В момента създаваме пазар за тези алтернативи. В действителност онези компании, които сега се оплакват, в много от случаите ще произвеждат тези алтернативи, докато има и по-малки компании, които произвеждат алтернативни продукти. Добре е, че сега ще имат възможност да изпробват конкурентните си предимства от по-доброто опазване на околната среда на вътрешния пазар. Устремили сме се към по-безопасно бъдеще и благодаря на всички, взели участие в процеса.

Günter Verheugen, *Заместник-председател на Комисията.* – (DE) Г-жо Председател, госпожи и господа, позволете ми най-напред да благодаря на докладчика, г-н Schlyter, за сериозната работа по това предложение. В момента със Съвета сме постигнали добър компромис, който може да бъде приет след първо четене.

Става дума за ограничаване на пускането на пазара на дихлорметана и употребата му в препарати за отстраняване на бои с оглед намаляване на рисковете, идентифицирани от няколко големи проучвания, проведени от името на Комисията. Няма никакво съмнение, че дихлорметанът е вреден за човешкото здраве поради много високата му летливост. Тази летливост е причина в околния въздух да се образуват силно концентрирани пари, които лесно могат да бъдат вдишани от работещите с препарати за отстраняване на бои и да станат причина за директен токсичен ефект върху централната нервна система.

В условията на лоша работна среда или при неправилно боравене това е станало причина или е допринесло за наличието на смъртни случаи в няколко държави-членки. По-голямата част от злополуките и смъртните случаи са възникнали в търговска и професионална среда, и в частност в резултат на недостатъчна вентилация и неизползване на лични предпазни средства. Все пак обаче, в злополуки са били въввлечени и потребители, въпреки че съобщаваният в тези случаи брой инциденти е много по-малък.

Предложението на Комисията има за цел да намали, доколкото е възможно и технически изгодно, рисковете, свързани с употребата на този вреден химикал. Във варианта, изменен от Парламента и Съвета, продажбата на препарати за отстраняване на бои, съдържащи дихлорметан, на потребители ще бъде изцяло забранена. Трябва да има и забрана за потребителите да използват това вещество, защото в общия случай не разполагат с необходимите лични предпазни средства и нито могат да бъдат обучени, нито пък наблюдавани непрекъснато, за да се гарантира безопасната употреба на това вещество.

Пускането на пазара и употребата на дихлорметан от професионалисти ще бъде предмет на обща забрана. Все пак, някои държавичленки смятат, че е от съществено значение професионалистите да продължат да използват това вещество в бъдеще. На тези държави-членки ще бъде предоставена възможността да разрешат употребата му при специфични строги условия. Тези държавичленки трябва да наложат специални правила и регламенти за разрешаване на употребата от професионалисти съгласно съществуващите национални системи. Професионалните потребители ще получават разрешение след преминаване на обучение. Това обучение трябва, освен всичко друго, да предоставя информация относно рисковете от употребата на дихлорметана и наличието на алтернативни вещества. За предпочитане е работодателите и самонаетите лица да заместят дихлорметана с други вещества или процедури, като отчитат съответното законодателство за безопасност на работното място.

Употребата на препарати за отстраняване на бои, съдържащи дихлорметан, ще продължи да бъде разрешена на територията на заводите, при условие че са взети всички необходими мерки за максимално ограничаване на експозицията на персонала. Например, много е важно да се гарантира достатъчна вентилация, за да може в максимална степен да се остане в рамките на работното място. Мерките за свеждане до минимум на изпаренията от контейнерите, съдържащи препарата за отстраняване на бои, също трябва да се прилагат. Нещо повече, при излизане извън рамките на работното място трябва да се носи предпазваща дихателната система екипировка.

Г-н Schlyter ви препоръчва да подкрепите компромисния текст, договорен със Съвета. Според мен въпросният компромис представлява добър баланс. Следователно аз съм в позиция да предоставя пълната си подкрепа за този компромис от името на Комисията.

Erna Hennicot-Schoepges, *от името на групата PPE-DE.* – (FR) Г-жо Председател, най-напред бих искала да благодаря на докладчика и да повторя, че работихме много добре съвместно за постигането на това компромисно решение, което се ползва с подкрепата на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Необходимо е да се обърне внимание на факта, че става дума за силно токсичен продукт и че съществуват надеждни и безопасни алтернативни решения. Наистина, не можем да отречем опасностите, както отбелязахте и вие, г-н Verheugen, свързани с употребата на дихлорметана, особено когато условията не гарантират безопасността на използващите го. Често пъти дихлорметанът се използва от лица, извършващи възстановителни работи в собствените им домове. Те го намират за продукт с отлични качества и ефективност, но не си дават сметка, че като го използват в закрити помещения, рискуват бързо да изгубят съзнание и дори да умрат, ако не им се окаже навременна помощ.

В противовес на екстремната позиция за цялостна забрана, както най-напред беше предложено от докладчика, постигнатият от нас компромис позволява на държавите-членки възможността да предоставят правото на изключение за професионални и индустриални нужди, но при ясно определени условия. Става дума за легитимен компромис и е важно да се признае, че дихлорметанът е отговорен за много злополуки. В този

смисъл много съжалявам, че разполагаме с твърде оскъдна информация относно случаите на трудови злополуки. Също бих искала да подчертая, че оценка на въздействието беше направена преди Комисията да започне работа по случая и че констатациите са намерили отражение в съставянето на текста. Обаче трябва да гарантираме, че е налице много специална информация за лицата, които могат да продължат да се изкушават да използват този продукт, въпреки че в момента държавите-членки са отговорни за изработването на ясни правила и за прилагането на общата забрана за пускане на пазара на този вреден за здравето продукт.

Graham Watson, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо Председател, бих искал да поздравя докладчика Carl Schlyter, както и докладчиците в сянка, за изключително задълбочената и професионално извършена работа по подготовката на този случай. Много рядко ми се случва напоследък да вземам участие в разисквания, породени от работа в комисиите по това време на деня, или по-скоро на нощта.

Не съм се наслаждавал на привилегиите да участвам в разисквания в комисиите, освен при един случай, когато исках да бъда сигурен, че колегите ми разбират значението на гласуването в подкрепа на предложенията на докладчика. Но тук става дума за нещо важно, всъщност за въпрос на живот и смърт. Този въпрос за мен е двойно по-важен, защото моите избиратели специално се вълнуват от него.

Дихлорметаните, както чухме, са вещества с уникални вредни характеристики. Те са толкова летливи, че вдишването им, дори беглото им помиришване, надвишава допустимите здравни норми. Те са карциногенни и могат да предизвикат невротични ефекти с увреждане на нервите. При обикновена температура употребата им става причина за изпаряването им до опасно високи нива. За да работи безопасно с дихлорметани, човек трябва да носи въздухонепроницаемо облекло на стойност около 2 000 EUR, а за да защити кожата си – ръкавици на стойност 25 EUR или 30 EUR, които трябва да бъдат подменяни на всеки два или три часа.

Разбира се, никой не изпълнява тези изисквания, дори и тези, които са наясно с вредния характер на веществото. Няма ефективен начин да се гарантира безопасната употреба на дихлорметана от хората. И именно защото са толкова токсични, докладчикът и комисията искат да ги забранят, дори и за професионална употреба, с оглед предотвратяване на смъртни случаи. През последните осем години Комисията е регистрирала 18 смъртни случая при употреба на тези продукти и 56 случая на увреждания без фатален изход. Сигурен съм, че в действителност броят им е много по-голям. Но тъй като съществува индустриално лоби, което създава блокиращо малцинство в Съвета, докладчикът и комисията неохотно се съгласиха да позволят на държавите-членки правото на дерогация при професионална употреба.

Обаче ние успяхме да постигнем не само строга защита за работниците, които ги използват професионално, но и ангажимент за контрол и проверка от страна на държавите-членки. Пълна забрана на тези продукти вече е налице в Швеция, Дания и Германия и се надявам нито една държава-членка да не поиска дерогация. Индустриалното приложение е друго нещо. При подходящи условия въпросните продукти могат да бъдат използвани безопасно за промишлени цели.

Някои депутати твърдят, че трябва да остане разрешено използването им за защитата на културното наследство и за отстраняване на бои от стари паметници без повреждането им. Експертите обаче смятат, че това не е добра идея и затова моята група няма да подкрепи каквито и да било изменения в тази посока.

Споменах, че моите избиратели се вълнуват от проблема. Вече седем години поддържам кореспонденция с г-н Verheugen по този въпрос. Защо? Защото в моя избирателен район има компания, наречена Eco Solutions, която е разработила напълно безопасна алтернатива на дихлорметаните. Става дума за алтернатива на водна основа. Ефектът е същият, макар и процесът да отнема малко повече време. Срамувам се да отбележа, че единствената държава-членка, която толкова упорито лобираше за запазване употребата на дихлорметана, беше Обединеното кралство, което продължава да произвежда в промишлени количества множество такива вещества.

Струваше ми цели четири години работа с уважаемия член на ЕК Verheugen, за да накарам комисията от експерти на Комисията само да разбере за съществуването на тази по-безопасна алтернатива на водна основа; трябваше да минат още три години, преди тази алтернатива на водна основа да получи признание като ефективна и приложима технология. Но съм щастлив да отбележа, че както всички хубави истории, и тази е с добър край. Дихлорметаните ще бъдат изтеглени от пазара за непромишлена употреба. Моите избиратели ще забогатеят от разработената от тях нова технология и всички ще заживеят щастливо благодарение на отличната работа на Carl Schlyter и неговите колеги от Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните.

Jens Holm, *от името на групата GUE/NGL.* – (SV) Г-жо Председател, дихлорметанът или DCM е опасен химикал, който може да предизвика рак, увреждане на очите и остро увреждане на органи като сърцето,

черния дроб и бъбреците. DCM се използва в производството на фармацевтични продукти и като препарат за отстраняване на бои и обезмасляващо средство, освен другите му приложения. Някои държави-членки като Швеция, Дания и Австрия вече въведоха забрана за DCM.

Много съм радостен от факта, че въпросът за DCM е на дневен ред. Още по-добре е, че това споразумение ще доведе до пълна забрана на DCM за обикновените потребители. За това мога само да бъда безкрайно благодарен на нашия докладчик, гн Schlyter. Браво, Carl!

За съжаление обаче, работещите във фармацевтичната индустрия или тези, които чистят стени и фасади, ще продължават да бъдат изложени на риска от ефектите на дихлорметана. Съжалявам, че трябва да го кажа, но това споразумение не означава пълна забрана на професионалната употреба на DCM. Това е сериозен недостатък, за който държа Комисията изцяло отговорна. Въпросната дерогация е оформена по такъв начин, че надявам се и малкото на брой държави-членки, които желаят да ползват DCM, да трябва да гарантират, че в резултат от това работниците им няма да страдат. Тежестта на доказателството следователно се пада на онези държави, които искат да се ангажират с ограничено ползване на DCM и които трябва да докажат, че веществото ще бъде използвано по възможно най-безопасния начин и ще гарантират защитата на работниците. В крайна сметка, това е доста приемливо.

Общо взето, имаме добро споразумение. Бих искал да призова Комисията да почерпи вдъхновение от това решение. Да, ние можем! А сега ми се иска да ви отведа по-далеч. Призовавам Комисията – моля ви, няма ли начин да ни дадете знак, че в бъдеще ще има повече забрани на вредни вещества като карциногенните азо-бои, бисфенол А и огнеупорното средство deca-BDE? Ако ЕС не е в състояние да постигне това, защо не позволите на отделните държави-членки да стигнат по-далеч и да въведат собствени забрани? Вие в Комисията дори стигате до такава крайност да принуждавате държавите-членки да свалят ограниченията, които някои от тях са наложили. Моята родна Швеция, например, беше принудена да разреши употребата на азо-бои след присъединяването си през 1995 г. След серия заплахи от страна на Комисията за правни действия в Европейския съд, Швеция разреши и употребата на deca-BDE. Това е недопустимо, и освен всичко друго, вредно за околната среда. Не е този начинът за водене на конструктивна програма за законодателство в областта на околната среда. Обръщам се към Комисията, г-н Verheugen, моля ви, убедете ме, че не съм прав! Докажете ми, че екологичните съображения вземат връх пред изискванията на пазара в повече на брой случаи от този изолиран пример.

Urszula Krupa, от името на групата IND/DEM. – (PL) Г-жо Председател, дихлорметанът, който е на пазара и е разрешен за обикновена употреба под формата на различни търговски продукти, намира широко приложение и в химическата промишленост, а също и в текстилното и фармацевтично производство. Дихлорметанът се поглъща бързо от човешкия организъм, силно токсичен е и е карциногенен. Той е отговорен за много случаи на отравяния, включително и със смъртен изход. Само в Полша броят на хората, изложени на действието на този химически агент на работното им място, се изчислява на няколко хиляди. Докато промишленото прилагане на въпросния химикал може да бъде контролирано ефективно, употребата му от индивидуални потребители, или дори от професионални компании, е неизбежно свързана с риск за здравето и живота на хората, не само поради факта, че не съществува начин за прилагане на подходящ контрол, а и поради високата цена на прилагане на защитните мерки.

Всички предупреждения и мерки за регламентиране на употребата на дихлорметана се оказаха без ефект с оглед на високата токсичност и летливост на това химическо съединение, затова е необходимо дихлорметанът да бъде изцяло изваден от широко разпространено потребление. Икономическите фактори не бива да бъдат използвани като аргумент за поддържане на тази отрова в обръщение. Освен това трябва да избегнем използването на интересите на индустриите, които произвеждат продукти, съдържащи DCM, като аргумент в подкрепа на ограничаването на масовата употреба на дихлорметана. Що се отнася до непрофесионалното приложение на това съединение, цената, която обществото плаща, надхвърля многократно материалните ползи.

John Bowis (PPE-DE). - (EN) Г-жо Председател, съгласен съм с последното изречение на члена на ЕК, че можем да приветстваме този компромис и в този смисъл поздравявам докладчика и докладчиците в сянка за постигането му.

Извървахме дълъг път, докато стигнем до тук. В началото Комисията излезе с предложение за забрана на това вещество за индивидуална употреба – не за професионална употреба – докато докладчикът излезе с предложения забраната да се разпростре и върху професионалната употреба. Така че ние изслушахме това, което имаха да ни кажат нашите избиратели, както направи Graham Watson. Той говори за индустриални лобита. Дори спомена за такова в неговия избирателен район, което успяло да го убеди в съществуването на

алтернатива. Известно ни е, че 90 % от препаратите за отстраняване на бои използват DCM, затова трябваше внимателно да потърсим баланса.

Никой от нас не желае да преувеличава описанията на опасностите. По някое време, докато слушах тази вечер за вредните свойства на това вещество, се запитах защо сме доволни от факта, че работниците в промишлеността могат да бъдат изложени на действието му, но не разрешаваме на специалистите да го използват, макар и в рамките на съществуващите правила и под строг контрол и цялата екипировка, която Graham Watson ще предписва на хората в бъдеще – тези бели костюми, или каквото там са, достижение на Парламента от космическата епоха – и която скоро ще стане факт.

Смятам, че това вещество, заедно с други, представлява голям риск. То крие потенциална опасност. Има данни за нещастни случаи с пострадали хора. Вероятно имаме основание да предприемем по-строги действия от тези в миналото. Затова приемам и искрено приветствам търсения компромис. Той оставя отворена врата за онези държави-членки, които желаят и вярват, че е редно да продължават при много строги правила да позволяват на специалистите и само на тях да използват това вещество в допълнение към промишлената употреба.

Гн Комисар, сега вие трябва да поемете отговорността да се върнете в Комисията и да проучите алтернативите. Разгледайте наличните алтернативи. NMP е на разположение от 11 години, но едва сега откриват неговата репродуктивна токсичност. Съществуват запалими разтворители, които могат да доведат до проблеми с дишане на лепило. Има редица упойващи средства, които се разглеждат като безопасни алтернативи, да не говорим за DBE, за което не се знае много. Освен това съществуват далеч по-простите горелки и методи за опесъчаване, въпреки че там пък става дума за запрашеност и други проблеми. Така че нека се върнем назад и внимателно да проучим алтернативите, за да сме напълно сигурни, че предоставяме по-безопасна алтернатива на нашите избиратели. Ако открием, че някои от алтернативите са също толкова опасни, тогава аз съм сигурен, че Комисарят или неговите приемници ще дойдат при нас, ще ни го съобщят и ще излязат с предложение – ако не те, тогава със сигурност Carl Schlyter ще го направи.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гжо Председател, дихлорметанът притежава наркотично действие, което уврежда централната нервна система и предизвиква загуба на съзнание, както и кардиотоксичен ефект. При неправилната му употреба е налице непосредствен риск от смърт, а се спряга и употребата му в терористични актове. Затова подкрепям забраната за употреба от обикновени потребители и налагането на строги ограничения за професионално ползване. Тъй като съществуват алтернативни и вероятно по-малко токсични избелващи вещества, според мен е ненужно да се разрешава наличието на изключения. Обаче предложението, което ще гласуваме утре, ще позволи на държавите-членки да направят постъпления пред Комисията за изключения при случаи, при които може да се оправдае необходимостта, макар и при много строги условия. Бих искала да разбера как Комисията или всеки друг ще оцени основанието на заявленията за допускане на изключение и как ще контролира спазването на ограниченията.

Günter Verheugen, Заместник-председател на Комисията. – (DE) Гжо Председател, госпожи и господа, бих искал най-напред да кажа няколко думи на гн Watson. Вие имахте важно участие в изготвянето на това предложение. Когато за първи път лично ми съобщихте за проблема, който имате с Комисията в продължение на години, си дадох сметка, че съществуват алтернативи на това вещество и съм сигурен, че ще се съгласите, че от този момент нататък нещата се развиха много бързо. Аз лично инструктирах служителите в моята Генерална дирекция да представят предложението, защото за мен беше ясно в резултат от контактите ми с вас, че съществуват алтернативи. По друг повод съм заявявал в този Парламент и ще помоля особено г-н Holm да чуе внимателно това, че въпреки, че съм комисар по предприятията и промишлеността, не вярвам, че промишлен продукт, който е вреден за здравето, трябва да остане на пазара само защото може да бъде използван за правене на печалба. Моето мнение е, че когато съществува алтернатива, която може да замени даден вреден промишлен продукт, тя трябва да бъде използвана. Това е принципът, към който съм се придържал, когато разисквахме и приемахме REACH в същия този Парламент. Всички изброени от вас вещества, гн Holm, са обект на регламента REACH.

При нормални обстоятелства дихлорметанът също би трябвало да попадне под действието на този регламент, но понеже рисковете за здравето са толкова очевидни и поради големия брой на случаите, ние отдадохме приоритетно значение на това вещество. Възможно е да действаме по същия начин спрямо други вещества, ако рисковете за здравето на хората са също толкова очевидни и ако не можем да си позволим да изчакаме приключването на изключително подробната и взискателна процедура съгласно регламента REACH.

Също така искам добре да поясня, г-н Holm, че аз също бих гласувал за по-всеобхватен компромис. Ако Парламентът се беше съгласил със Съвета за забрана на търговската употреба на дихлорметана, аз също бих

гласувал „за“ тази вечер. Моля ви, недейте да държите Комисията отговорна за това, че има няколко държави-членки, които не желаят да стигнат по-далеч по случая поради неясни за мен причини. Именно заради това Комисията представи своето предложение по начина, по който го направи, защото искахме да изработим предложение, което има шанс да бъде прието, и точно така стана.

Последната ми забележка се отнася до коментарите на г-н Bowis относно токсичните ефекти на алтернативните вещества. При химикалите винаги става дума за претегляне на степента на свързани с тяхната употреба риск. Нашите изчерпателни и подробни изследвания показват, че нито едно от наличните в продажба алтернативни вещества не притежава опасните свойства на дихлорметана, с други думи директния токсичен ефект върху централната нервна система. Това се отнася само до дихлорметана и никое от другите вещества.

На нас са ни известни много малко случаи на злополуки, свързани с алтернативните вещества. Това се отнася и до страни, където употребата на дихлорметана вече е забранена, като Дания, Австрия и Швеция. Ако ситуацията трябва да се промени, Комисията естествено ще разследва и, ако е необходимо, ще предложи мерки за регулиране на други вещества.

Накрая, бих искал да направя коментар върху забележките на г-н Holm, тъй като за момент ги бях забравил, които се отнасят до въпроса дали Комисията ще принуди държавите-членки да премахнат прогресивните регламенти, свързани с околната среда или здравето, тъй като са в конфликт с правилата на вътрешния пазар. Комисията няма да направи това. Действащото законодателство заявява достатъчно ясно, че държавите-членки имат право да въведат регламенти на национално ниво, които се отличават от тези на вътрешния пазар, ако преценят, че е наложително от здравни или екологични съображения.

Тъй като отговарям за уведомяването за тези различаващи се регламенти, мога да ви кажа, че в дадения случай Комисията действа на основата на ясен и недвусмислен принцип. Ние гледаме много сериозно на здравните или екологични съображения на държавите-членки. Ако те въведат различни регламенти от такива съображения, не ги принуждаваме да отменят здравните и екологични регламенти. Ако разполагате с информация от последните години в подкрепа на вашите обвинения, бих искал да ми дадете повече специфични подробности, така че да мога да ви обора. Случаят, който цитирахте, се отнася до 1995 г., което означава, че не съм имал нищо общо с него.

Carl Schlyter, докладчик. – (SV) Гжо Председател, бих искал да се върна към казаното от г-н Watson. Той също взе участие. Въпреки че не сте член на нашата комисия, вие оказахте влияние и ни помогнахте да стигнем до компромис. Разбира се, служителите, които ми помогнаха да стигнем до компромис, също изиграха важна роля.

Мога само да повтора казаното от члена на ЕК Verheugen. През цялото време Комисията заявяваше съвсем ясно, поне пред мен, че ако Съветът и Парламентът бяха постигнали по-всеобхватен компромис, включително и пълна забрана, Комисията щеше да го приеме. Между мен и Комисията не е имало неясноти по този въпрос.

Бих искал само да ви илюстрирам свойствата на този химикал. Ако отворя кутия от един килограм тук и сега, обиколя всички пейки и след това отново я затворя, пак ще надвишим безопасното ниво въпреки прекалено голямото пространство на тази зала. Ето колко силно токсичен е този химикал.

Не ми остава нищо друго, освен да приключа това разискване, като се обърна към Комисията с молба да гарантира сега, че онези държави-членки, които подадат заявление за дерогация за професионална употреба, ще бъдат санкционирани при системно нарушение на новите по-строги правила. Ние знаем, всеки знае, а и всички проучвания го показват, че ако дихлорметанът се използва правилно и здравето на работниците е защитено, това вещество нито е икономично, нито е екологично. Ако на DCM се позволи да се държи според съответните пазарни условия, с други думи, ако се спазва законодателството, самата неконкурентоспособност много скоро ще доведе до пълното изоставяне на DCM и замената му с алтернативни продукти. Възползвам се от тази възможност да помоля Комисията да гарантира спазването на регламентите. Ако това стане, DCM ще излезе от употреба от само себе си достатъчно бързо.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени декларации (член 142)

Gyula Hegyi (PSE), в писмена форма. – (HU) С приетото днес решение Европейският парламент ограничава в значителна степен употребата на препаратите за отстраняване на бои, известен като дихлорметан. В качеството ми на докладчик в санка за групата на социалистите в Европейския парламент, приветствам решението, което

е подплатено с много работа от наша страна. През последните години са наблюдавани много смъртни случаи при употреба на дихлорметан. Това силно летливо вещество е вредно за нервната система и пак поради същата причина е карциногенно. Жертвите са предимно отделни потребители, боядисващи домовете си, и бояджии, тъй като при промишлена употреба се спазват известни правила за безопасност. Измерените концентрации в някои европейски заводи бяха толкова високи, че в случаите на продължителна експозиция, биха предизвикали рак в 10 % от работниците.

Съгласно компромисния текст, който сега беше приет, дихлорметанът може да бъде използван в бъдеще за отстраняване на бои само в промишлени условия и при много строги правила за безопасност. Потребителите и професионалистите ще трябва да отстраняват нежеланата боя с помощта на един от многото също толкова ефективни, но безвредни алтернативни химикали, или например чрез пиролитично/термично отстраняване.

Най-важното обаче е, че това карциногенно вещество не трябва да бъде разрешавано за употреба в закрити обществени пространства като търговски центрове и подлези, тъй като парите на летливите вещества са по-тежки от въздуха и замерванията са показали, че падат надолу и са особено опасни за децата. При вземането на своето решение нашата политическа група взе предвид мнението на съответните синдикати, тъй като в случаите на промишлена употреба, основната ни тревога е свързана със здравето на работниците.

Bogusław Rogalski (UEN), в писмена форма. – (PL) Гжо Председател, както знаем, голям брой опасни химически вещества са разрешени за обща употреба, независимо от съдържащите се в тях опасни съставки. Такова вещество е дихлорметанът DCM, който по принцип се използва за производството на фармацевтични продукти, разтворители и други.

Представява вещество, което е подчертано вредно за здравето на хората, тъй като е класифицирано като карциноген. Уврежда нервната система и причинява сериозни поражения на вътрешните органи, които могат директно да доведат до смърт.

Поради по-високата дихателна честота на децата, те са по-уязвими на отравяне с дихлорметан, както и хората със сърдечно-съдови заболявания. Тревожно е, че са допуснати смъртни случаи от отравяне с дихлорметан.

С оглед на факта, че ни е известно съществуването на пазара на продукти, които биха представлявали алтернатива на съдържащите дихлорметан продукти, както и факта, че някои държави-членки са забранили употребата на това вещество, въвеждането на пълна забрана върху прилагането му е от първостепенна важност.

Друг аргумент за забраната на DCM би трябвало да бъде фактът, че както изтъкват експертите, ние не сме в състояние да гарантираме безопасната му употреба от потребителите.

Предложението на Комисията за въвеждане на обучение относно употребата на съдържащи DCM продукти за професионални цели ще струва приблизително 1,9 милиарда EUR през първата година на провеждането му.

Следователно изтеглянето на DCM от общо разпространение представлява най-разумното и отговорно решение.

18. Упълномощаване на държавите-членки да ратифицират Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда (Конвенция № 188) (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът на Ilda Figueiredo – от името на Комисията по заетост и социални въпроси, относно предложението за решение на Съвета за упълномощаване на държавите-членки да ратифицират, в интерес на Европейската общност, Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова от 2007 г. на Международната организация на труда (Конвенция № 188) (COM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2008/0107(CNS)) (A6-0423/2008).

Ilda Figueiredo, докладчик. – (PT) Гжо Председател, гн Комисар, госпожи и господа, с настоящия доклад искам да приемам предложението за решение на Съвета относно Конвенция № 188 на Международната организация на труда относно условията на труд в сектора на риболова, за установяване на минимални международни стандарти, които трябва да бъдат спазвани, както и по-справедливи условия по света. По този начин ще противодействаме на ниския процент на ратифициране на много конвенции в областта на морския труд.

Конвенцията беше приета през месец юни 2007 г. на 96та сесия на Международната конференция по труда и има за цел установяването на минимални международни стандарти за условията на труд в сектора на

риболова и насърчаване на достойните условия на живот и труд на рибарите. Тя обхваща, освен всичко друго, условия, свързани с толкова важни въпроси като здравословните и безопасни условия на труд, попълването на екипажа и почивките, списъка на екипажа, репатрирането при възникване на проблем, наемането и назначаването, както и социалната сигурност.

Приемането на Конвенцията на Международната организация на труда относно условията на труд в сектора на риболова, което се очакваше от работещите в сектора в продължение на дълги години, представлява крачка напред в установяването на достойни условия на труд за професионалистите в този стратегически важен сектор, в който работят 30 милиона мъже и жени в целия свят.

През 2003 година службата на Международната организация на труда и тристранното представителство в Международната организация на труда започнаха работа по актуализирани и обхватни международни трудови стандарти в сектора на риболова, които да осигурят подходяща защита на рибарите по света с оглед на специалния характер на сектора и специфичните условия на живот и труд на рибарите, които изискват специална защита. Като взема предвид факта, че секторът на риболова е с много висока честота на смъртоносните злополуки, към което се добавят и тежката експлоатация и недостатъчна защита на работещите в отрасъла, е необходима специална защитеност.

Настоящата Конвенция преразглежда други действащи конвенции в сектора, и най-вече конвенциите относно минималната възраст на приемане на работа на рибари, медицинския преглед на рибарите, клаузите в трудовите договори на рибарите и настаняването на екипажа на борда. Тя се придружава от Препоръка (№ 199). Трябва да отбележим, че необходимостта от настоящата Конвенция дойде след приемането на консолидираната Конвенция за морски труд през февруари 2006 година, от чието приложно поле беше изключен секторът на риболова.

Следователно ние призоваваме за полагане на всички възможни усилия за гарантиране на ратификацията на Конвенцията от страна на различните държави-членки в кратки срокове, за предпочитане преди 2012 година, тъй като тя ще влезе в сила след нейната ратификация от страна на 10 от 180-те държави-членки на Международната организация на труда, осем от които трябва да са крайбрежни държави. Освен това е също толкова важно клаузите на Конвенцията да бъдат приложени там, където досега не са били в сила.

Накрая бих искала да благодаря на всички, които помогнаха за изготвянето на този доклад, в това число и на моя колега Willy Meuer, докладчик по становище на Комисията по рибно стопанство. Надявам се всички колеги да информират националните си парламенти и правителства, за да може Конвенцията да бъде ратифицирана възможно най-скоро.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гжо Председател, госпожи и господа, риболовът по своя характер е най-глобализираната професия, но също и най-пряко засегнатата от нея с цялата ѝ тежест. Приблизително 30 милиона души работят в сектора и тези хора са подложени на сериозни трудности и опасности, много далеч от ефектите на глобализацията. Според данни на Международната организация по труда, ако се направи сравнение между броя на смъртните случаи в промишления риболов и броя на смъртните случаи при друг вид работа, ще видим, че риболовът е една от най-опасните професии в света.

Всички европейски институции подкрепят общоприетата Програма за достоен труд. Комисията наскоро засили ангажимента си чрез обновения социален дневен ред и доклад, свързан със Съобщението за достоен труд от 2006 г. Важна част от подхода на Комисията е подкрепата на международните стандарти на труд. Общо подобряване на условията на безопасност, медицински грижи и правна защита в сектора на риболова, както и приближаване нивата на социална защитеност до тези на другите отрасли могат да бъдат постигнати единствено чрез полагане на усилия за установяване на минимални стандарти на световно ниво. В качеството на членове на Международната организация на труда и с подкрепата на Комисията, държавите-членки на ЕС допринесоха в максимално възможна степен за създаването на актуализирана и целенасочена Конвенция, с помощта на която да бъдат установени въпросните международни минимални стандарти. Последните могат да бъдат допълнени от механизми, гарантиращи съответствие и прилагане, като инспекции на чужди пристанища при спазване на известни условия. През юни 2007 г. ръководният орган на Международната организация на труда прие Конвенцията и препоръката без правно обвързващ характер.

Конвенция № 188 преразглежда няколко по-стари стандарти на Международната организация на труда, отнасящи се до рибарите, и когато влезе в сила, ще може да създаде равни и по-добри условия за всички. Конвенцията регламентира въпроси като минимална възраст, медицински прегледи, местонахождение на екипажа, периоди на почивка, трудови договори, репатриране, набиране на работа и местонахождение на работниците, заплащане, изхранване и настаняване, медицински грижи и социална сигурност. Някои раздели на новата Конвенция се отнасят до координирането на социалната сигурност и това е област, изцяло от

компетенцията на Общността. Следователно Съветът трябва да разреши на държавите-членки да ратифицират тези раздели от Конвенцията. Областите на поделена компетентност също покриват няколко други теми. Тъй като новите стандарти на Международната организация на труда трябва да влязат в сила възможно най-скоро, Комисията предлага Конвенцията да включи предизвикателство към държавите-членки да се опитат и да ускорят процеса на предаване на ратификационните документи и да ги предадат по възможност преди 21 декември 2012 година. Това предизвикателство ще бъде подкрепено от преглед на състоянието на ратификациите на Съвета преди януари 2012 г.

Iles Braghetto, *от името на групата PPE-DE.* – (IT) Гжо Председател, Комисар, госпожи и господа, както знаем и както вече се каза тази вечер, Международната организация на труда смята сектора на риболова за една от най-опасните работни среди. Броят на смъртните случаи всяка година достига приблизително 24 000, и това дава достатъчна представа за мащабите на проблема. Следователно секторът се нуждае от широкообхватни регламенти и международни закони с голямо поле на действие, способни да гарантират подходяща защита на условията на живот и труд на рибарите по целия свят, които често пъти са изложени на ситуации на жестока експлоатация

Ето защо Конвенция № 188 относно условията на труд в сектора на риболова е закон от основополагащо значение, чиято цел е установяване на равнопоставеност в сектора и по-справедливи условия на конкуренция. Както вече стана дума, Конвенцията насърчава достойните условия на живот и труд на рибарите, здравето и безопасността на работното място, адекватните периоди на почивка, списъка на екипажите, репатрирането, наемането на работа, заплащането и социалната сигурност.

Това първоначално разискване ни накара да разберем колко дълбоко основание има за значението на този документ. Затова просто бихме искали да подчертаем спешната необходимост от ратифицирането на Конвенцията от държавите-членки, за да може да влезе в сила възможно най-скоро.

Proinsias De Rossa, *от името на групата PSE.* – (EN) Гжо Председател, за мен е чест, че тази вечер мога да взема отношение по този въпрос. Убедена съм, че професията на мъжете и жените, защото има и жени-рибари, е една от най-трудните в света. В Ирландия, например, всяка година в морето се изгубва поне една рибарска лодка, а много рибари получават увреждания по време на работа.

В качеството ми на бивш министър на социалното благополучие на Ирландия, задачата ми се състоеше в това да се опитам да намеря начин, при който правата на хората, работещи на рибарски лодки, да бъдат спазени. Това е невероятно сложна област, където става въпрос за това дали работиш по „договор за работа“ или „договор срещу работа“, като разликата е в това, че тези, които работят като нормални служители за данъчни цели, си плащат социалните вноски на капитана на кораба, който се явява техен работодател, а другите разделят помежду си печалбите от улова и не са третираны като нормални служители. Трудностите при изравняването на двете позиции са невероятно големи. Като министър успях да открия един европейски закон, който е решил проблема за кратко време, но впоследствие претърпя критики и беше решено, че не се отнася точно до разискваните въпроси.

Значението на общи минимални стандарти, които се прилагат в целия свят, се подразбира от само себе си. Тук се отнасят стандарти на здраве и работа на борда, настаняване, осигуряване на храна и истинска гаранция, че на служителите се изплащат минималните възнаграждения и че е налице задължение на собствениците на кораби и капитаните като гаранция, че дяловете на хората са изплатени до последната стотинка.

Важно е това да бъдат световни минимални стандарти, защото за съжаление е налице тенденция страните да се състезават за последните места в това отношение, както и в други области, така че лично аз ще настоявам за одобрението на настоящата конвенция на много ранен етап. Смятам, че 2012 г. е твърде далеч и че трябва да се опитаме максимално да съкратим този срок, ако това изобщо е възможно.

Kathy Sinnott, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Гжо Председател, изключително важно е рибарите да имат прилични условия на труд и толкова сигурни, колкото могат да бъдат сигурни условията на тази високорискова професия, която предлага прилично възнаграждение, позволяващо на мъжете и жените рибари да издържат себе си и семействата си. Финансовата печалба също трябва да бъде стабилна и надеждна основа за издръжката на крайбрежните ни общности. Но както изглежда, крайбрежните общности в моя избирателен район изпитват големи трудности да оцелеят.

Въпросът за мен в това разискване е дали ратифицирането на Конвенция № 188 на Международната организация на труда, която ще разшири регламентирането и политиката по отношение на заетите в сектора на риболова, ще насърчи и защити рибарите или ще им попречи, и дали тя е в състояние да постигне онзи световен стандарт, от който риболовната ни промишленост се нуждае, за да оцелее.

Делегация от Кения ми разказа за японски промишлен риболовен кораб, който ловял риба в техни териториални води и тези на съседните държави. На какви условия са подложени работещите на този кораб? От това, което разбрах, едва ли са били добри. Това, което знам със сигурност, е че уловената риба няма да донесе никаква полза на хората в Африка, въпреки че е уловена в техни териториални води. Когато тази риба се продаде на международния пазар, ще бъде на цени, които Европа, и особено Ирландия, не може да конкурира.

Безработните рибари в Ирландия нямат право на социални осигуровки и това създава големи трудности. Следователно, ако ратифицирането ще доведе до значително намаляване на броя на смъртните случаи в сектора на риболова, ще гарантира социално-осигурителните ползи за рибарите и социални ползи като медицинско обслужване и помощи за безработни, тогава аз я приветствам и насърчавам ратифицирането ѝ. Ако тя насърчава риболова като надеждна индустрия за малкия и среден бизнес, особено семейните риболовни съдове, тогава със сигурност мога да я подкрепя, защото е факт, че риболовът е опасен и в много страни по света съпроводен с експлоатация, не само на рибите, но и на хората. Може ли и ще го направи ли? Надявам се да може.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Гжо Председател, устойчивото управление на сектора на риболова означава регламентиране на риболовните усилия, разбира се, но трябва да вземе предвид и усилията на самите рибари. Риболовът, както всеки би се съгласил, и най-вече този в открито море и на голяма дълбочина, е най-тежкото занимание на света, независимо че вече сме надживели епохата на трудовите условия на баските или исландските рибари от XIX век, които са се впусkali в дълги пътувания. И днес това продължава да бъде една много тежка и достойна за уважение професия, като всяка година загиват 24 000 души.

Риболовът е идеалният пример за глобална дейност поради глобализацията на ресурса, а именно рибата, която не признава национални граници и затова международните закони са единственият правилен отговор. Тъй като дейността на рибарите трябва да се регулира на международно ниво, законодател в това отношение съвсем естествено се явява Международната организация на труда и ние наскоро отбелязахме 50-та годишнина от приемането на първите риболовни конвенции на Международната организация на труда относно минималната възраст, контрол върху наемането на работа, медицинските прегледи и настаняването на екипажите. Днешната конвенция, Конвенция № 188, следователно ще измени, допълни и преразгледа предишните конвенции. Този документ трябва да бъде ратифициран възможно най-скоро, преди 2012 г. Той е чудесен пример за съвместно управление на съвместно притежаваните от съсобственици глобални ресурси и е крайно необходим, тъй като морските професии – докери, рибари, моряци – в днешната глобализирана икономическа конкуренция са подложени на всякакъв вид злоупотреби, експлоатация и незаконен трафик, дори случаи на робство, всичко това, очевидно, в името на намаляване на разходите.

Затова правната защита е от първостепенно значение по отношение на здравето, настаняването, безопасността, работното време, условията на живот, заплатите, медицинските грижи, и, следователно, и на трудовите договори и социалната осигуреност. Ето защо в момента ние установяваме минималния законен статус за рибарите и по този начин създаваме равни предпоставки за глобална конкуренция.

Това може и да не е от голямо значение за европейските рибари, които вече имат свое законодателство, но за рибарите по света – в Перу, Азия или Африка – е сериозна крачка напред.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Гжо Председател, намирам разискването тази вечер за много важно, защото със съгласието на Европейския парламент, с резолюцията, която – надявам се – еднородно ще подкрепим утре, ще дадем отново гласък на прилагането на дневния ред на приличен труд, който всички ние подкрепихме миналата година. Конвенция № 188 не е нищо друго, освен част от прилагането на този дневен ред към сектора на риболова, който не беше покрит от стандартния договор за работа в морето и както отбелязаха изказалите се преди мен, много е важно да имаме минимално покритие на световно ниво и в този сектор.

Надявам се всички страни от Европейския съюз да ратифицират Конвенцията преди 2012 г. съгласно изискванията. Осем държави-членки вече са го сторили, което означава, че Конвенцията ще влезе в сила и всички ние, живеещи в крайбрежни държави, ще можем да се гордеем от факта, че нашите рибари имат покритие и няма да търпят конкуренция от трети страни, които вече ще могат да имат социална подкрепа за своите рибари.

Бих искала да повтория, че Парламентът вече гласува в подкрепа на закрилата на жени, работещи в сектора, или свързани с риболова. Наемането на работа на жени в този сектор както пряко, така и косвено, е много важно, защото ако жените в крайбрежните области не са в близост до мъжете рибари, тези райони биха били много по-бедни и по-рядко населени, защото хората имат нужда от хора, а не само от законодателни текстове.

Следователно ние допринасяме за културата в крайбрежните области, социална култура, която ще се възползва от културните елементи на Европа, свързани с морето и крайбрежните области. От юг на север, всяка област има своите особености. Конвенцията, която приемаме за ратифициране от държавите-членки, осигурява защита при всякакви случаи и посреща всяка от нуждите на рибарите.

И в частност, трябва да подкрепяме мерки за тяхното образование и грижи в напреднала възраст.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Комисар, както и вие, мои колеги, членове на Европейския парламент, аз намирам за необходимо приемането на стандарти, които да гарантират прилични условия на труд за заетите в сектора на риболова. Не е възможно Европейският съюз през XXI век да позволи условия, близки до робския труд, в който и да е трудов отрасъл. Оценявам факта, че предложените изменения са били приети в тристранен формат, където правителства, работодатели и служители изработиха заедно обхванен международен трудов стандарт, който отчита специфичния характер на отрасъла. Положително е, че новото споразумение определя наличието на минимална възраст, медицински прегледи, периоди на почивка и социална осигуреност, и че се грижи за условията на живот и помещенията, храната, безопасността и здравната закрила по време на работа. Всички тези елементи несъмнено ще доведат до прилични условия на труд за рибарите, като броят на смъртните случаи и нараняванията ще намалее. Въпреки че не представлявам морска страна, приветствам този стандарт, подкрепям рибарите и им желая възможно най-скорошно ратифициране на Конвенцията, не само защото обичам да похапвам риба.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) И аз бих искал да се присъединя към докладчика, члена на ЕК и всички колеги, които изразиха възторга си от тази инициатива на Международната организация на труда и които призовават държавите-членки да ратифицират Конвенция № 188.

Проблемът е, че жертвите на липсата на регламенти в сектора на риболова – този див пазар без граници, принципи или ограничения – не са само устойчивостта на ресурсите, тоест самата риба, но и рибарите. Защитата на рибарите трябва да стане основополагаща част, ако не и сърцевината на общата политика в сектора на рибарството.

Това е основното ми изискване: да не спираме с ратифицирането на тази международна конвенция, а да поставим защитата на рибарите в центъра на общата политика в сектора на рибарството.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гжо Председател, госпожи и господа, надявам се няма да ме лишите от удоволствието да си запиша представените по време на разискването аргументи, тъй като те подчертават, от много широк спектър на гледни точки, значението на разискваната Конвенция. Те също така подчертават, от също толкова широк спектър на гледни точки и с помощта на задълбочени аргументи, значението на този документ за всекидневното на рибарите, които наброяват почти 30 милиона, както отбелязах във въстпителните си думи. Госпожи и господа, според мен формалната процедура по това предложение е ясна. По-нататъшните ни политически усилия трябва да бъдат насочени към постигане на ратификация възможно най-бързо, защото крайният срок, посочен от Комисията, е наистина крайният възможен срок и всяко скъсяване във времето, лично за мен, би било от полза. Бих искал още веднъж да благодаря на докладчика Ilda Figueiredo за свършената от нея работа и на всички членове на Европейския парламент, изразили подкрепата си за това предложение.

Ilda Figueiredo, докладчик. – (PT) Искам да благодаря на Председателя и Комисаря, както и на всички колеги, взели отношение и подкрепили ратифицирането на тази Конвенция. Сигурна съм, че утре Европейският парламент ще приеме доклада, като по този начин допринесе за бързото ратифициране на Конвенция № 188, придружена от Препоръка № 199 за условията на труд в сектора на риболова от страна на държавите-членки.

Както беше отбелязано, нашата цел е Конвенцията да влезе в сила скоро, за предпочитане преди 2012 г., поради което призоваваме държавите-членки да я ратифицират. Тя ще допринесе значително за постигането на минимални международни стандарти, които гарантират по-добри условия на труд, повече безопасност и по-малък брой смъртни случаи по света в този опасен, но стратегически важен сектор.

Освен това тя ще допринесе за признаване на достойнството на рибарите, чийто труд е толкова тежък и трябва да бъде наша основна грижа.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

19. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

---

20. Закриване на заседанието

(Заседанието бе закрито в 22,45 ч.)